

ओं नमो विष्णवे

तुलसीपूजा

துளசி பூஜா

துளசி உபாக்க்யானம் துளசி நாமாவளி,
பூஜைமுறை, விவாஹமுறை,
துளசி ஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கியது.

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ மஹாபெரியவாள் டிரஸ்ட்

பெங்களூர் - 560 054.

2008

ओं नमो विष्णवे

तुलसीपूजा

तुलस्युपाख्यान - तुलसीनामावली - तुलसीपूजा-
तुलसीविवाह - तुलसीस्तुत्यादिसङ्कलनात्मिका

துளஸீ பூஜா

துளஸீ உபாக்க்யானம் துளஸீ நாமாவளி,
பூஜைமுறை, விவாஹமுறை,
துளஸீஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கியது.

தொகுத்தவர் :

வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி
புரீரங்கம்

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ மஹாபெரியவாள் டிரஸ்ட்
பெங்களூர் - 560 054.

ஸர்வதாரி)

(2008

SRI THULASI POOJA

Contains :— Thulasi Upakhyana, Namavali,
Poojavidhi, Strotras etc.,

Compiled by :-

Vaidya S.V. Radhakrishna Sastri
22, Veereswaram Approach Road,
Srirangam-620 006.
Phone : 0431-2432564.

Published by :-

SRI MAHAPERIYAAVAL TRUST
Gurukrupa, 94, I.T.I. Layout, M.S.R.T
Bangalore - 560 054

Copies available at :-

1. **Smt. P. VIJAYA**
No. 7, Ganapathi Street,
St. Thomas Nagar,
Madipakkam, Chennai-600 091.
Phone : 044-2242 26 22
2. **BHAGAVANNAMA PUBLICATIONS**
2/3, Vinayakam Street,
Westmambalam,
Chennai-600 033.
Phone : 044-2489 3736

Lasettypeset & Printed at :

V.K.N. Enterprises
164, R.H. Road, Mylapore, Chennai-4
Cell : 98402-17036, 24950775

துளசி பூஜை - அறிமுகம்

தெய்வத்தை வழிபடப் பல முறைகள் உண்டு. வழிபடப் பெறுகிற தெய்வத்தை உருவகப்படுத்த பல மூர்த்திகள் உண்டு. யந்திரம், தந்திரம், மந்திரம், ஸ்தோத்திரம், நாமங்கள் என்றவாறு மனம் வரைகிற மூர்த்திகள் உண்டு. மனத்தால் உருவகப்படுத்தப்பட்டதை உருவமாகச் சித்திரமும் விக்ரஹமும் காட்டும். வடிவற்றதை வடிவற்றதாகவே காட்டி அதில் வடிவத்தை மனத்தால் உருவகப்படுத்த லிங்கம், ஸாலக்ராமம் போன்றவை உதவும். அதே போன்று கைலாசம் பழனி திருமலை (ஏழுமலை) என்றும் கங்கை காவேரி புஷ்கரம் என்றும் அரசமரம் வேப்பமரம், வில்வமரம், துளசி என்றும் மலைகளும் ஆறுகளும் குளங்களும் தாவரங்களும் தெய்வத்தை முன் நிறுத்தும். புனித மிக்கக் கேஷத்திரங்களும் அவரவரது முன்னோர் வசித்த ஊர்களும் தெய்வத்தை முன் நிறுத்துபவை.

அரசமரம் மும்மூர்த்திகளை முன் நிறுத்தும். நாகதேவதையும் விநாயகரும் அதனடியில் புலப்படுவர். பல கேஷத்திரங்களில் முதன் முதலில் தெய்வம் வெளிப்பட்ட இடம் மரத்தடியே. கடம்பு, வன்னி, புன்னை, வேம்பு, ஆல், பாரிஜாதம் முதலியவை பல கேஷத்திரங்களின் தோற்றுவாய், லலிதா கதம்பவன வாஸினீ, லக்ஷ்மிக்கு வில்வமரம் தாய், துளசி விஷ்ணுவின் மார்பில் கௌஸ்துபத்திற்கும் லக்ஷ்மிக்கும் இடையே வசிப்பவள். தாமும்பூ பார்வதிக்குப் பிரியமானது. பொய்ச்சாக்ஷி சொன்னதால் அதனை சிவன் ஏற்பதில்லை. துளசி விஷ்ணுவிற்குப் பிரியமானவள். லக்ஷ்மியின் உயிர்த் தோழி. விநாயகர் அதனை ஏற்பதில்லை. சுவை மிக்கப் புராண வரலாறு உண்டு. குறை காண்பதால் தவிர்ப்பதும் நிறை காண்பதால் ஏற்பதும் மனத்தின் விசித்திரப் போக்கு. அது தெய்வத்திடமும் காணப்பெறுகிறது. எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து வருவதும் அனைவருக்கும் அன்னையும் பிதாவுமான தெய்வத்திடம் அறிவாளியின் சிந்தனை இந்தப் பாகுபாட்டைத் திணிக்கிறது போலும். தெய்வத்தைப் பற்றிய அறிமுகமே ஏதோ ஒரு அறிவாளி கண்ட காட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டதே.

பாரதத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் துளசிமாடம் வீட்டின் அடையாளம். இவ்விடத்தில் தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர் வசிக்கிறார் என்பதைக் குறிப்பிடுகிற அடையாளம். துளசி மாடத்தின் அருகே கோலம் போட்டு விளக்கேற்றி விடியற்காலையில் வழிபடுவது இந்தியப் பெண்ணின் முதல் பணி. விடியற்காலையில் வாசலில் நீர் தெளித்து, சுத்தம் செய்து கோலமிட்டு லக்ஷ்மியை வீட்டின் காவல் தெய்வமாக வரவேற்று மனத்தால் வழிபட்டதும் துளசிமாடத்தின் அடியில் கோலமிட்டு வழிபடுவது பெண்களின் முதற் பணியாக இருக்கும். ஸௌமங்கல்யமும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று நல்வாழ்வை நாடுவதன் அடையாளப் பணி இது.

துளசியின் சிறப்பைப் பல புராண இதிஹாஸங்கள் விளக்குகின்றன. தேவீபாகவதத்திலுள்ள வரலாறு இங்கு தரப் பெற்றுள்ளது. துளசிச் செடி மருத்துவத்தில் நோய் நீக்கப்பல வகைகளில் பயன்படுகிறது.

துளசி தெய்வாம்சம் பொருந்திய செடியானதால் தூய்மையுடன் அதனை அணுகுவர். விஷ்ணுவின் வழிபாட்டிற்கு மட்டுமே அதனைப் பயன்படுத்துவர். அதனையே தெய்வமாக வழிபடுவதாயின் தனி மாடத்தில் பயிராக்கி வளர்த்து அழகுபடுத்துவர். அதிலிருந்து இலை பறிப்பதில்லை. விஷ்ணுவின் வழிப்பாட்டிற்குத் துளசியைத் தனியே வளர்ப்பர். அது தானே தன் விதைகளைத் தெளித்துக் காடாக மண்டி விடுவதால் பிருந்தா (கூட்டமாக வளர்பவள்) பிருந்தாவனம், (காடாகப் படர்பவள்) என்று வழங்குவர். துறவிகளை உயிர் பிரிந்தபின் அடக்கம் செய்து அதன் மீது தூய்மை கெடாதிருக்க துளசிமாடம் அமைப்பர். அதனால் அவ்விடத்தைப் பிருந்தாவனம் என்பர்.

விஷ்ணுவின் வழிப்பாட்டில் துளசி இன்றியமையாதது. அதுவே வைஷ்ணவ ஆலயங்களில் வழிபடுபவருக்கு பிரஸாதமாகக் கிட்டும். துளசி மாடத்தை எண்ணற்ற தடவை வலம் வருவதும் வணங்குவதும் மரபாகும். தூய்மையுடனிருப்பவரே துளசியைப் பறிப்பர். துளசி மாயுங்கள் மாங்கல்ய தேவியானதால் அதனைப் பெண்கள்

பறிப்பதில்லை. துளசிச் செடி இருக்குமிடத்தில் விஷ்ணு உள்ளார் என்று நம்புவர். பூங்கொத்துடன் நான்கு இதழ்கள் கொண்ட கொத்து பறிப்பதற்கு ஏற்றது. அது கிட்டாவிடில் நான்கு இலைகளுள்ள கொத்து அல்லது தனி இலை நல்லது. வரண்ட நாட்களில் அதன் இலையற்ற குச்சியும் ஏற்றதே. அதுவும் கிட்டாத போது செடியின் அடியின் உள்ள மண் ஏற்றது. மாதவிடாய் காலம் (வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்காக) தள்ளிநேர விரும்புபவர் துளசியிடம் வேண்டிக் கொண்டு அதனடியிலுள்ள மண்ணைத் துணியில் முடிந்து கட்டிக்கொள்வதுண்டு.

துளசி காய்ந்தாலும் வழிபாட்டிற்கு உகந்ததே. ஒரு தடவை உபயோகித்ததை நிர்மாலிய தோஷம் கருதி மறுபடி பயன்படுத்தக் கூடாதென்ற நியமம் துளசிக்கு இல்லை. வழிபாட்டில் ஒரு தடவை பயன்பட்டதை நீரில் அலம்பி மறுபடி முக்யச் சடங்குகளிலும் பயன்படுத்துவர். முன்னோர் குறித்துச் செய்கிற சிராத்தச் சடங்குகளில் துளசி முக்கிய இடம் பெறும். துளசியின்றி புரிந்த சிராத்தம் பயனற்றதென்பர். விஷ்ணுவின் பீரஸாதமாக துளசியை உட்கொள்ளுவதும், துளசி இட்ட நீரைப் பருகுவதும் அதில் நீராடுவதும் மிகப் புனிதமானது. வழிபாட்டில் உள்ள குறைகளையும் தவறுகளையும் துளசி சீராக்கும்.

அமாவாசை, பெளர்ணமி, செவ்வாய், வெள்ளி, ஞாயிறு, மாதப்பிறப்பு, துவாதசி, பிறப்பிறப்புத் தீட்டு நாட்கள், உடலிலும் உடையிலும் தூய்மைக் குறைவு, எனத் தகாத நிலைகளில் துளசியைப் பறிப்பதில்லை. துளசி கிட்டாதபோது அதனை நினைத்தாலும் அதன் நாமங்களைக் கூறினாலும் போதுமானது. பாபம், போக்க, தூய்மை பெற, புனிதம் கூட, துளசி உதவும்.

துளசியை வலது காதில் செருகிக் கொள்வர். உடலில் வலது காது தூய்மை மிக்கது. காதில் நான்கு இதழ்கள், வாயில் ஒன்று, தொப்புளில் ஒன்று, தலையில் ஒன்று, பருகும் நீரில் மூன்று, உணவில் ஐந்து, உண்டபின் மூன்று எனப் பதினெட்டு இதழ்களைத் தினமும் ஏற்பர்.

கிரகணத்தன்று எண்ணெய் பூசிக் கொள்வதில்லை. இவ்வாறு எண்ணெய் பூசக் கூடாத நாட்கள் பல உண்டு. துளஸியின் தளத்தைப் போட்ட எண்ணெய் என்றும் பூசத்தக்கதென்பர். துளஸி வளருமிடத்தில் கங்கை முதலிய புனித நதிகளும் விஷ்ணு முதலிய அனைத்து தெய்வங்களும் என்றும் வசிப்பதால் மிக மிகப் புனித இடமாகிறது.

இவ்வாறு துளஸியைப் பற்றிய சிறு சிறு தகவல்கள் இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ளன. துளஸி பற்றிய வரலாற்றுக்களுக்கிடையே தவத்தின் பெருமை, பெண்மையின் சிறப்பு, ஸாளக்கிராமம், கண்டகிநதி முதலியவற்றைப் பற்றிய பல அரிய தகவல்களும் கிடைக்கின்றன.

தினமும் துளஸியை வழிபடுகிற எளிய முறைகள், விரிவுள்ள முறைகள் விஷ்ணுவுடன் துளஸிக்கு மணம் செய்வித்தல், சாந்திரமானப்படி கார்த்திக சுக்ல ஏகாதசி - துவாதசிகளில் விஷ்ணுவின் திருப்பள்ளியெழுச்சி (பிரபோதன உத்ஸவம்) துளஸி - விஷ்ணுவின் நாமாவளிகள் - துளஸியின் ஸ்தோத்திரங்கள் எனப் பல அரிய தகவல்கள் இதில் இடம் பெறுகின்றன.

பண்பாடும் அதற்குரிய வாழ்க்கை முறையும் மனிதனைச் சீரமைப்பவை. துளஸியின் வழிபாடு இதில் முக்கியமான பங்கை ஏற்றுள்ளது. மிகமிகப் புனிதமான பணிகளில் இறங்கிச் சேவை புரிகிற மஹாபெரியவாள் டிரஸ்ட் இதனைப் பரம்பூஜ்ய ஸ்ரீ மஹாபெரியவாளின் நினைவில் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத் குரு பூஜ்ய ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ சரணர்களின் அருளாசியின் துணைகொண்டு வெளியிடுகிறது. இறையருள் ஒவ்வொரு எழுத்திலும் கணத்திலும் நிறைந்து நின்று நம்மை நேர்மையும், சீர்மையும், வாய்மையும் பெறச் செய்து காக்க வேண்டுகிறோம். இதற்குப் பலவகைகளில் ஆதார நூல் தந்து உதவிய நல்லுள்ளங்களுக்கு நம் நன்றியும் நமஸ்காரங்களும் உரித்தானவை.

22. வீரேசுவரம் அப்ரோச்ரோடு.

S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரீ

ஸ்ரீரங்கம், 27.3.2008

Ph: 0431-2432564,

विषयानुक्रमणिका - பொருளடக்கம்

பக்கம்

श्री तुलस्युपाख्यानम् - துளஸி உபாக்க்யானம் 1

तुलसीनामाष्टकस्तोत्रं, नामावलि: -

துளஸி நாமாஷ்ட கஸ்தோத்திரம் - நாமாவளி 90

तुलसीनामषोडशकस्तोत्रं, नामावलि:

துளஸி நாம ஷோடசகஸ்தோத்திரம் - நாமாவளி 90

तुलस्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् - नामावलि:

துளஸி அஷ்டோத்தரசத நாம ஸ்தோத்திரம் - நாமாவளி 91

केशवादिद्वादशनामावलि: - கேசவாதிதுவாதசநாமாவளி 97

विष्णुचतुर्विंशतिनामावलि: - விஷ்ணுசதுர் விம்சதி நாமாவளி. 98

श्री विष्णवष्टोत्तरशतनामावलि:

ஸ்ரீ விஷ்ணு அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி 99

तुलसीलघुपूजा - १ तुलसीलघुपूजा-1 101

तुलसीपूजा-२ - तुलसीपूजा-2 105

तुलसीपूजा-३ - तुलसीपूजा-3 107

बृन्दावनपूजा - (तुलसीविष्णुपूजा)

பிருந்தாவன பூஜா (துளஸிவிஷ்ணுபூஜா) 117

तुलसीपूजाविधि: - துளஸிபூஜா விதி 127

तुलसीस्तुति: - १ - துளஸிஸ்துதி-1 128

தூலஸீஸ்துதி: - ௨ - தூளஸ்ஸ்துதி 2 புண்டரீகர் இயற்றியது	130
தூலஸ்யுபநிஷத் - தூளஸ் உபநிஷத்	132
தூலஸீஸ்தவராஜ: - தூளஸ்ஸ்தவராஜம்	134
தூலஸீகவசம் - 1 - தூளஸ் கவசம் -1	136
தூலஸீ கவசம் - 2 - தூளஸ் கவசம் -2	138
தூலஸீவிவாஹ: - தூளஸ் விவாஹம்	140
பூந்நாவனே ஹரிபுரோதனவிதி: புரோதனஸ்தோத்ரம் புருந்தாவனத்தில் ஹரிபுரோதனம் - அதற்கானஸ்துதி	143
தூலஸீ விவாஹ விதி: - தூளஸ் விவாஹமுறை	145
பூந்நாவனத்வாத்தீவரதம் - புருந்தாவனத்வாத்தீவரதம்	148
புரதக்ஷிண நமஸ்காரவிதி: - புரதக்ஷிண நமஸ்கார முறை	151
தூலஸீமஹிமா - குஹ்நாஹி நியமஸ்ச தூளஸீபின் பெருமை, தூளஸ் பறிப்பதில் நியமம்	152
தூலஸீஸஹஸ்ரநாமாவலி: - தூளஸ்ஸஹஸ்ர நாமாவலி:	155

தூலசீபூஜா

ஸ்ரீ தூலஸ்யுபாஸ்யானம்

(ஸ்ரீமத் தேவீபா஑வதே நவமஸ்கந்஑ே 17-25 அ஑்யாபா:)

ஸ்ரீ தூளஸீ உபா஑்யானம்

(தேவீபா஑வதம் 9வது ஸ்கந்தம் 17-25 அத்தியாயங்கள்)

(நாராயண றூஷி - நாரத ஸம்வாதம்)

சஸதஸோ஑஑்யாய:

ஸ்ரீ நாராயண உவா஑—

஑ர்ம஑்வஜஸ்ய பத்ரீ ஑ மா஑வீதி ஑ விஸ்ருதா ।
நூபேண ஑ா஑் ஑ா஑஑ராமே ரேமே ஑ ஑ந்஑மா஑நே ॥ 1

ஸ஑்யா஑் ரதிகரீ஑் கூத்வா புஷ்ப஑ந்஑ந஑஑ர்஑ிதா஑் ।
஑ந்஑நாலிஸஸர்வா஑்ஜீ புஷ்ப஑ந்஑நவாயுநா ॥ 2

ஸ்஑ீரத்நமதி஑ார்வ஑்ஜீ ரத்ந஑ூஷண ஑ூஷிதா ।
காமுகீ ரஸிகா ஑ூஷ்டா ரஸிகேன ஑ ஑஑்யுதா ॥ 3

ஸுரதேவீரதிநாஸ்தி தயோ: ஑ுரதிவி஑்஑யோ: ।
஑த஑் ஑ீவ஑் வர்ஷஸத஑் ந ஑்஑ாத஑் ஑ ஑ிவானிஸ஑் ॥ 4

ததோ ரா஑ா ஑தி஑் ஑்஑ாப்ய ஑ுரதா஑்஑ிரராம ஑ ।
காமுகீ ஑ுந்஑ரீ கி஑்஑ி஑்஑ ஑ தூஸி஑் ஑஑ாம ஑ா ॥ 5

஑஑ார ஑ர்஑் ஑ா ஑஑்஑ோ ஑ேவா஑஑்஑ஸத஑் ஑தீ ।
ஸ்ரீ஑ர்஑ா ஑்ரீயுதா ஑ா ஑ ஑஑்஑஑ூவ ஑ிநே஑ிநே ॥ 6

शुभे क्षणे शुभदिने शुभयोगे च संयुते ।
 शुभलग्ने शुभांशे च शुभस्वामि ग्रहान्विते ॥ ७
 कार्तिकीपूर्णिमायां तु सितवारे च पाद्मज ।
 सुषाव सा च पद्मांशां पद्मिनीं तां मनोहराम् ॥ ८
 शरत्पार्वणचन्द्रास्यां शरत्पंकजलोचनाम् ।
 पद्मबिम्बाधरौष्ठौ च पश्यन्तीं सस्मितां गृहम् ॥ ९
 हस्तपादतलारक्तां निम्ननाभिं मनोरमाम् ।
 तदधस्त्रिवलीयुक्तां नितम्बयुगवर्तुलाम् ॥ १०
 शीते सुखोष्णसर्वाङ्गीं ग्रीष्मे च सुखशीतलाम् ।
 श्यामां सुकेशीं रुचिरां न्यग्रोधपरिमण्डलाम् ॥ ११
 पीतचम्पकवर्णाभां सुन्दरीष्वेव सुन्दरीम् ।
 नरा नार्यश्च तां दृष्ट्वा तुलनां दातुमक्षमाः ॥ १२
 तेन नाम्ना च तुलसीं तां वदन्ति मनीषिणः ।
 सा च भूमिष्ठमात्रेण योग्या स्त्रीप्रकृतिर्यथा ॥ १३
 सर्वैर्निषिद्धा तपसे जगाम बदरीवनम् ।
 तत्र देवाब्दलक्षं च चकार परमं तपः ॥ १४
 मम नारायणः स्वामी भवितेति च निश्चिता ।
 ग्रीष्मे पञ्चतपाः शीते तोयवस्त्रा च प्रावृषि ॥ १५
 आसनस्था वृष्टिधारां सहंतीति दिवानिशम् ।
 विंशत्सहस्रवर्षं च फलतोयाशना च सा ॥ १६
 त्रिंशत्सहस्रवर्षं च पत्राहारा तपस्विनी ।
 चत्वारिंशत्सहस्राब्दं वाय्वाहारा कृशोदरी ॥ १७

ततो दशसहस्राब्दं निराहारा बभूव सा ।

निर्लक्ष्यां चैकपादस्थां दृष्ट्वा तां कमलोद्भवः ॥ १८

समाययौ वरं दातुं परं बदरिकाश्रमम् ।

चतुर्मुखं च सा दृष्ट्वा ननाम हंसवाहनम् ॥ १९

तामूवाच जगत्कर्ता विधाता जगतामपि ।

ब्रह्मोवाच—

वरं वृणीष्व तुलसि यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ २०

हरिभक्तिं हरेर्दास्यमजरामरतामपि ।

तुलस्युवाच—

शृणु तात प्रवक्ष्यामि यन्मे मनसि वाञ्छितम् ॥ २१

सर्वज्ञस्यापि पुरतः का लज्जा मम साम्प्रतम् ।

अहं तु तुलसी गोपी गोलोकेऽहं स्थिता पुरा ॥ २२

कृष्णाप्रिया किङ्करी च तदंशा तत्सखी प्रिया ।

गोविन्दरति संयुक्तामृतृप्तां मां च मूर्च्छिताम् ॥ २३

रासेश्वरी समागत्य ददर्श रासमण्डले ।

गोविन्दं भर्त्सयामास मां शशाप रुषाऽन्विता ॥ २४

याहि त्वं मानवीं योनिमित्येवं च शशाप ह ।

मामूवाच च गोविन्दो मदंशं च चतुर्भुजम् ॥ २५

लभिष्यसि तपस्तप्त्वा भारते ब्रह्मणो वरात् ।

इत्येवमुक्त्वा देवेशोऽप्यंतर्धानं चकार सः ॥ २६

देव्या भिया तनूं त्यक्त्वा प्राप्तं जन्म गुरो भवि ।

अहं नारायणं कान्तं शान्तं सुन्दरविग्रहम् ॥ २७

साम्प्रतं तं पतिं लब्धुं वरये त्वं च देहि मे ।

ब्रह्मदेव उवाच—

सुदामा नाम गोपश्च श्रीकृष्णाङ्गसमुद्भवः ॥ २८

तदंशश्चातितेजस्वी लेभे जन्म च भारते ।

साम्प्रतं राधिकाशापाद्नुवंशसमुद्भवः ॥ २९

शङ्खचूडेति विख्यातस्रैलोक्ये न च तत्समः ।

गोलोके त्वां पुरा दृष्ट्वा कामोन्मथितमानसः ॥ ३०

विलम्बितुं न शशाक राधिकायाः प्रभावतः ।

स च जातिस्मरस्तस्मात्सुदामाऽभूच्च सागरे ॥ ३१

जातिस्मरा त्वमपि सा तथा जानासि सुन्दरि ।

अधुना तस्य पत्नी त्वं संभविष्यसि शोभने ॥ ३२

पश्चान्नारायणं शान्तं कान्तमेव वरिष्यसि ।

शापान्नारायणस्यैव कलया दैवयोगतः ॥ ३३

भविष्यति वृक्षरूपा त्वं पूता विश्वपावनी ।

प्रधाना सर्वपुष्पेषु विष्णुप्राणाधिका भवेः ॥ ३४

त्वया विना च सर्वेषां पूजा च विफला भवेत् ।

वृन्दावने वृक्षरूपा नाम्ना वृन्दावनीति च ॥ ३५

त्वत्पत्रैर्गोपिगोपाश्च पूजयिष्यन्ति माधवम् ।

वृक्षाधिदेवीरूपेण सार्धं कृष्णेन सन्ततम् ॥ ३६

विहरिष्यसि गोपेन स्वच्छन्दं मद्धरेण च ।

इत्येवं वचनं श्रुत्वा सस्मिता दृष्टमानसा ॥ ३७

प्रणनाम च ब्रह्माणं तं किञ्चिदुवाच सा ॥

துலச்யுவாச—

யதா மெ ட்விபுஜே கृஷ்ணே வாஞ்சா ச ஶ்யாமசுந்நரே ॥ ௩௮

சத்யம் ப்ரவீமி ஹே தாத ந ததா ச சதுர்புஜே ।

அதூஸா஽ஹம் ச கோவிந்நே டேவாத் ஶ்ரீகாரபஜ்ஜதஃ ॥ ௩௯

கோவிந்நஸ்யேவ வசநாத்ப்ரார்த்தயாமி சதுர்புஜம் ।

த்வத்ப்ரஸாதேந கோவிந்நம் புநரேவ சுதுர்ப்ரபம் ॥ ௪௦

பூவமேவ லபிஷ்யாமி ராடாபீதிம் ப்ரமோசய ।

ப்ரஹ்மடேவ உவாச—

கூஹாண ராடிகாமந்த்ரம் டடாமி ஷோடசாக்ஷரம் ॥ ௪௧

தஸ்யாசுத்ராணதூல்யா த்வம் மஹ்நேண பவிஷ்யசி ।

ஶ்ரீகாரம் யுவயோர்கோப்யம் ந ஜ்ஞாஸ்யதி ச ராடிகா ॥ ௪௨

ராடாஸமா த்வம் சுபகே கோவிந்நஸ்ய பவிஷ்யசி ।

ஶத்யேவமுக்த்வா டத்வா ச டேவ்யா வௌ ஷோடசாக்ஷரம் ॥ ௪௩

மந்த்ரம் சேவ ஜகட்தாடா ஸ்தோத்ரம் ச கவசம் பரம் ।

ஸர்வம் பூஜாவிதானம் ச புரஸுத்ரயாவிதிக்ரமம் ॥ ௪௪

பராம் ஶுபாசிஷம் சேவ பூஜாம் சேவ சகார ஸா ।

பஹூவ ஸித்தா ஸா டேவீ தத்ப்ரஸாடாட்ரமா யதா ॥ ௪௫

ஸித்தம் மந்த்ரேண தூலசீ வரம் ப்ராப யதோடிதம் ।

புபுஜே ச மஹாபொகம் யத்விசுஷேபு ச துர்ப்ரபம் ॥ ௪௬

ப்ரஸந்நமநஸா டேவீ தத்யாஜ தபஸஃ க்ரமம் ।

ஸித்தே ப்லே நராணாம் ச துஃஸம் ச ஸுஃஸமுத்தமம் ॥ ௪௭

புக்த்வா பீத்வா ச ஸந்தூஷ்டா ஶயநம் ச சகார ஸா ।

தல்பே மநொரமே தத்ரா புஷ்பசந்நடநசர்ச்சிதே ॥ ௪௮

ஶதி ஶ்ரீடேவீபாபவதே நவமஸ்கந்நே ஸதடசோ஽஧்யாயஃ ।

நாராயணன் நாரதரிடம் கூறுகிறார் - தர்மத்வஜரின் மனைவி மாதவி. மிகவும் அழகி. இருவரும் இணைந்து பல்லாண்டுகள் காமக் கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்ட பின்னரும் மன நிறைவுபெறவில்லை. மாதவி கருவுற்று நல்லவேளையில் கார்த்திகை பெளர்ணமியன்று சுக்ரவாரத்தில் லக்ஷ்மியின் அம்சத்தில் மிக அழகிய பெண்ணைப் பெற்றாள்.

சிவந்த கை கால்கள், உள்ளடங்கிய தொப்புள், வயிற்றில் மூன்று மடிப்புகள், வட்டப்பிட்டச் சதைகள், குளிர்காலத்தில் கதகதப்புடன் கோடையில் இதமான குளிர்ச்சியுடன் உள்ள மேனி, மஞ்சள் சம்பகப்பூ நிறம், அழகிகளுக்குள் அழகி, ஆண்களும், பெண்களும் மெச்சுகிற அழகு கொண்டதால் மதிப்பிட முடியாத அழகியானதால் துளசி என்று பெயரிட்டனர். பூமியில் பட்டவுடனேயே வயதிற்கு வந்த பெண் போல் பலர்தடுத்தும் தவத்திற்காக பதரீவனம் சென்றாள். அங்கு லக்ஷ்மீ தேவ ஆண்டுகள், தவமிருந்து நாராயணனே எனக்குக் கணவர் என்ற உறுதியுடன் கோடையில் ஐந்து அக்னிகள் (நான்கு புறங்களிலும் நான்கு அக்னி குண்டங்கள், வானில் ஸூர்யன் என்ற அக்னி குண்டம்) நடுவே தவம் புரிந்தாள். குளிர் நாளில் நீரில் நனைந்த ஆடையுடனும், மழை நாளில் மழையில் அமர்ந்தும் தவமிருந்தும் பழமும் நீரும் உணவாக இருபதாயிர மாண்டுகளும், இலையுணவுடன் முப்பதாயிரம் ஆண்டுகளும் காற்றையே உணவாகக் கொண்டு நாற்பதாயிரம் ஆண்டுகளும், உணவின்றி பத்தாயிரம் ஆண்டுகளும் ஒருவித குறிக்கோளுமின்றி, ஒற்றைக் காலில் நின்று தவமிருந்தாள். அவள் விரும்பியதை அளிக்க பதரிகாச்ரமத்திற்குப் பிரும்மா வந்தார். ஹரிக்கு தாஸியாய் இருப்பதையும் வரமாக அளிக்க முன் வந்தார்.

நான்துளசி என்ற கோபி. முன்னர்கோகுலத்திலிருந்தேன். கிருஷ்ணனுக்கு இனியவள், பணியாள், தோழி; கோவிந்தருடன் ரமித்துக்கொண்டிருந்த என்னை ராஸமண்டலத்தில் கண்ட

ராலேசவரியான ராதை கோவிந்தரையும் மிரட்டி என்னையும் மனித இனத்தில் பிறப்பாய் எனச் சபித்தாள். கோவிந்தரோ எனக்கு ஆறுதலளித்து பாரதத்தில் தவமிருந்து என் அம்சத்தில் தோன்றுகிற நான்கு கைகளுள்ள அழகான கிருஷ்ணனைக் கணவனாக அடைவாய் என அருளி மறைந்தார். ராதையிடம் பயந்து உடலை விட்டுப் பூமியில் பிறந்தேன். நாராயணனைப் பதியாகப் பெறுவதையே வரமாக வேண்டுகிறேன் என்றாள்.

ப்ரஹ்மா கூறினார் - “ஸுதாமா என்ற கோபன் கிருஷ்ணனின் அம்சத்தில் பிறந்தவன். ராதையின் சாபத்தால் அஸுரனாக தனுவம்சத்தில் பிறந்துள்ளான். கோலோகத்தில் உன்னைக் கண்டு காம வசப்பட்டு ராதையின் மேலாண்மையால் காதல் நிறைவுறாமல் இப்போது ‘சங்க சூடன்’ என்ற பெயர் கொண்டவனாகக் கடலில் தோன்றியுள்ளான். முன் பிறவியை அவன் அறிவான். நீயும் அறிவாய். இப்போது அவன் மனைவியாக ஆவாய்.

பிறகு நாராயணனையே கணவனாக அடைவாய் நாராயணனின் சாபத்தால் விதிக்கு வசப்பட்டு அவரது அம்சம் பெற்றவளாக ‘துளசி’ என்ற மரமாகத் தோன்றுவாய். பூக்களில் சிறப்பு பெற்று, விஷ்ணுவிற்கு உயிருக்கு இனியாளாவாய். உன்னை நீக்கிச் செய்த விஷ்ணு வழிபாடு பலன் தராது. நீ வளருமிடம் பிருந்தா எனவும், பிருந்தாவனி என்றும் அழைக்கப்படும். உன் இதழ்களால் கோபரும், கோபியரும் மாதவனை வழிபடுவர். அந்தச் செடியின் தேவதா சக்தியாக விருப்பப்படி கிருஷ்ணனுடன் லீலை புரிவாய்”. ப்ரஹ்மாவிடமிருந்து இவ்வாறு வரம் பெற்ற துளசி மனம் நிறைந்து பிறும்மாவை வணங்கினாள். “இரு கைகளுள்ள க்ருஷ்ணனிடம் உள்ள ஈடுபாடு நான்கு கைகள் உள்ளவரிடம் எனக்கு இல்லை. அவருடன் புரிந்த காமக் கேளிக்கை முழுமையடையாமல் தடைபட்டது. உமது அருளால் ராதையிடம் பயமின்றி நான் கிருஷ்ணனை அடைவேன் என்றாள்.

“பிறும்மா துளசியிடம் கூறினார் - ராதையின் மந்த்ரத்தை உபதேசிக்கிறேன். இதை ஐபிக்க ராதை உன்னை உயிருக்குயிராய் மதிப்பாள். கிருஷ்ணனுக்கும் உனக்கும் இடையே நேர்கிற காம

லீலையை அவள் அறியமாட்டாள். கோவிந்தனுக்கு ராதைக்கு ஒப்பானவளாக உன்னிடம் பிரேமை உண்டாகும்'' எனக் கூறி 16 அட்சரமுள்ள ராதா மந்த்ரம் ஸ்தோத்திரம் கவசம் பூஜைமுறை, மந்திர ஸித்தி முறை என அனைத்தையும் உபதேசித்து நல்லாசி வழங்கினார். அவ்வாறு துளசி ராதையை வழிபட்டு லக்ஷ்மிக்கு ஈடான நிலை பெற்றாள். மனம் நிறைந்ததால் தவத்தால் ஏற்பட்ட சோர்வும் நீங்கியது. உண்டுகளித்து சயனத்தை அலங்கரித்தாள்.

— ★ —

अष्टादशोऽध्यायः

श्री नारायण उवाच—

तुलसी परितुष्टा च सुष्वाप हृष्टमानसा ।

नवयौवसम्पन्ना वृषध्वजवराङ्गना ॥ १

चिक्षेप पञ्चबाणश्च पञ्चबाणांश्च तां प्रति ।

पुष्पायुधेन सा दग्धा पुष्पचन्दनचर्चिता । २

पुलकाञ्चितसर्वाङ्गी कम्पिता रक्तलोचना ।

क्षणं सा शुष्कतां प्राप क्षणं मूर्च्छामिवाप ह ॥ ३

क्षणमुद्विग्नतां प्राप क्षणं तन्द्रां सुखावहाम् ।

क्षणं च दहनं प्राप क्षणं प्राप प्रसन्नताम् ॥ ४

क्षणं सा चेतनां प्राप क्षणं प्राप विषण्णताम् ।

तत्तिष्ठन्ती क्षणं तल्पाद्गच्छन्ती निकटे क्षणम् ॥ ५

भ्रमन्ती क्षणमुद्वेगान्विवसन्ती क्षणं पुनः ।

क्षणमेव समुद्वेगात्सुष्वाप पुनरेव सा । ६

पुष्पचन्दनतल्पं च तद्भूवातिकण्टकम् ।

विषहारि सुखं दिव्यं सुन्दरं च फलं जलम् ॥ ७

நிலயம் ச விலாசாரம் சூக்ஷ்மவஸ்து ஹதாசன: ।
 சிந்நூரபத்ரகம் சைவ வ்ரணதூலயம் ச து: ஸதம் ॥ ௮
 க்ஷணம் ததர்ச தந்நாஸ்யா சுவேஷம் புருஷம் சதீ ।
 சுந்நரம் ச யுவானம் ச சஸ்மிதம் ரஸிகேஸ்தரம் ॥ ௯
 சந்நநோக்ஷிதசர்வாங்கம் ரத்ன பூஷண பூஷிதம் ।
 ஂகாஸ்ச்ஞந்தம் மாலயவந்தம் பிபந்தம் தந்நமூலாஸ்துஜம் ॥ ௧௦
 கதயந்தம் ரதிகதா ச்ஞவந்தம் மதூரம் மூஹ: ।
 சம்புக்தவந்தம் தல்பே ச சமாஸ்திப்யந்தமீப்சிதம் ॥ ௧௧
 புநரேவ து கச்சந்தமாஸ்ச்ஞந்தம் ச சந்நிதீ ।
 யாந்தம் க யாசி ப்ராணேச திஸ்தேத்யேவமூவாச சா ॥ ௧௨
 புநஸ்த்ர சேதனா ப்ராப்ய விலலாப புந: புந: ।
 ஂவம் சா யீவனம் ப்ராப்ய தஸ்தீ தத்ரேவ நாரத ॥ ௧௩
 ஶக்ஷ சூடோ மஹாயோகீ ஜைகீஷவ்யாந்மநோஹரம் ।
 க்ருஷ்ணமந்த்ரம் ச சப்ராப்ய க்ருத்வா சிதத் து புஷ்கரே ॥ ௧௪
 கவசம் ச கலே பத்வா சர்வமங்கலமங்கலம் ।
 ப்ரஹ்மணஸ்த்ர வரம் ப்ராப்ய யத்நே மநசி வாஸ்திதம் ॥ ௧௫
 ஂஜ்ஞாயா ப்ரஹ்மண: சோ஽பி பதரீ ச சமாஸ்தீ ।
 ஂகாஸ்ச்ஞந்தம் ஶக்ஷசூடம் ததர்ச தூலசீ மூநே ॥ ௧௬
 நவயீவனசம்பந் காமதேவசமப்ரபம் ।
 ஶ்வேதசம்பகவணாங்கம் ரத்ன பூஷண பூஷிதம் ॥ ௧௭
 ஶரத்பார்வணசந்நாஸ்யம் ஶரத்பங்கஜலோசனம் ।
 ரத்னசாரவிநிர்மாணவிமானஸ்தம் மநோஹரம் ॥ ௧௮

रत्नकुण्डलयुग्मेन गण्डस्थलविराजितम् ।
 पारिजातप्रसूनानां मालावन्तं च सुस्मितम् ॥ १९
 कस्तूरिकुङ्कुमायुक्तसुगन्धिचन्दनान्वितम् ।
 सा दृष्ट्वा सन्निधावेनं मुखमाच्छाद्य वाससा ॥ २०
 सस्मिता तं निरीक्षन्ती सकटाक्षं पुनः पुनः ।
 बभूवातिनम्रमुखी नवसंगमलज्जिता ॥ २१
 शरदिन्दुविनिन्दैकस्वमुखेन्दुविराजिता ।
 अमूल्यरत्ननिर्माणयावकावलिसंयुता ॥ २२
 मणीन्द्रसारनिर्माणक्वणन्मञ्जीररञ्जिता ।
 दधती कबरीभारं मालतीमाल्यसंयुतम् ॥ २३
 अमूल्यरत्ननिर्माणमकराकृतिकुण्डला ।
 चित्रकुण्डलयुग्मेन गण्डस्थलविराजिता ॥ २४
 रत्नेन्द्रसारहारेण स्तनमध्यस्थलोज्ज्वला ।
 रत्नकङ्कणकेयूरशङ्खभूषणभूषिता ॥ २५
 रत्नाङ्गुलीयकैर्दिव्यैरङ्गुल्यावलिराजिता ।
 दृष्ट्वा तां ललितां रम्यां सुशीलां सुन्दरीं सतीम् ॥ २६
 उवास तत्समीपे तु मधुरं तामुवाच सः ।
 शङ्खचूड उवाच—
 का त्वं कस्य च कन्या च धन्या मान्या च योषिताम् ॥ २७
 का त्वं मानिनि कल्याणि सर्वकल्याणदायिनी ।
 मौनीभूते किङ्करे मां संभाषां कुरु सुन्दरि ॥ २८
 इत्येवं वचनं श्रुत्वा सकामा वामलोचना ।
 सस्मिता नम्रवदना सकामं तमुवाच सा ॥ २९

தலஸ்யுவாச—

஧ர்மத்வஜஸுதா஽ஹ் ச தபஸ்யாயா தபாவனே ।
 தபஸ்வந்யஹ் திஷ்டாமி கஸ்த்வம் கசுத் தயதாஸுத்வம் ॥ 30
 காமிநீ கலாஜாதா ச ரஹஸ்யேகாகிநீ சதீம் ।
 ந பூசுததி கலே ஜாத இத்யேவ் மே ஸ்ருதீ ஸ்ருதம் ॥ 31
 லம்படோ஽ஸ்துலே ஜாதோ ஧ர்மஸாஸ்தார்தவர்தித: ।
 யேநாஸ்ருத: ஸ்ருதேர்த: ச காமிசுததி காமிநீம் ॥ 32
 அபாதமதூரா மதாமந்தேகாபுருஷஸ்ய தாம் ।
 விஷகும்பாகாரரூபாமதூதாஸ்யா ச சந்ததம் ॥ 33
 ஹதயே க்ஷுரதாராஹா ஸஸ்தந்மதூரஹாவிணிம் ।
 சுவகார்யபரிநிஷ்பத்யை தத்பரா சததம் ச தாம் ॥ 34
 கார்யர்தே சுவாமிவஸாாமந்யதேவாவஸா சதா ।
 சுவாந்தே மலினரூபா ச ப்ரசந்நவதநேக்ஷணாம் ॥ 35
 ஸ்ருதீ புராணே யாஸா ச சரித்ரமதிதூஷிதம் ।
 தாஸு கோ விஸ்தசேத்ராஜ ப்ராஜாஸாஸ்து துராஸய: ॥ 36
 தாஸா கோ வா ரிபுமித்ரம் ப்ராத்தயந்தி நவநவம் ।
 துஷ்டா சுவேஷம் புருஷமிசுதந்தி ஹதயே சதா ॥ 37
 பாஹ்யே சுவார்த சதீத்வம் ச ஜாபயந்தி ப்ரயத்நத: ।
 ஸஸ்தத்காமா ச ராமா ச காமாதாரா மனோஹரா ॥ 38
 பாஹ்யே கலாத்வேதயந்தி சுவாந்தமேதூநமானஸா ।
 கான்தம் ஹசந்தி ரஹசி பாஹ்யே஽தீவ சுலஜ்ஜிதா ॥ 39
 மாநிநி மையுநாஹவே கோபநா கலஹாஹுரா ।
 சுப்ரீதா ஹரிசம்ஹாஸ்த்வல்பமையுநது: சிதா ॥ 40

सुमिष्टान्नाच्छीततोयादाकांक्षन्ती च मानसे ।
 सुन्दरं रसिकं कान्तं युवानं गुणिनं सदा ॥ ४१
 सुतात्परमभिस्नेहं कुर्वन्ती रसिकोपरि ।
 प्राणाधिकं प्रियतमं संभोगकुशलं प्रियम् ॥ ४२
 पश्यन्ति रिपुतुल्यं च वृद्धं वा मैथुनाक्षमम् ।
 कलहं कुर्वती शश्वत्तेन सार्धं सुकोपना ॥ ४३
 वाचया भक्षन्ती तं सर्पमाखुमिवोल्बणम् ।
 दुःसाहसस्वरूपा च सर्वदोषाश्रया सदा ॥ ४४
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनां दुःसाध्या मोहरूपिणी ।
 तपोमार्गार्गला शश्वन्मोक्षद्वारकपाटिका ॥ ४५
 हरेर्भक्तिव्यवहिता सर्वमायाकरण्डिका ।
 संसारकारागारे च शश्वन्निगडरूपिणी ॥ ४६
 इन्द्रजालस्वरूपा च मिथ्या च स्वप्नरूपिणी ।
 बिभ्रती बाह्यसौन्दर्यमधोऽङ्गगमतिकुत्सितम् ॥ ४७
 नानाविण्मूत्रपूयानामाधारं मलसंयुतम् ।
 दुर्गन्धि दोषसंयुक्तं रक्ता रक्तमसंस्कृतम् ॥ ४८
 मायारूपा मायिनां च विधिना निर्मिता पुरा ।
 विषरूपा मुमुक्षूणामदृश्याऽप्यभिवाञ्छताम् ॥ ४९
 इत्युक्त्वा तुलसी तं च विरराम च नारद ।
 सस्मितः शङ्खचूडश्च प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ ५०
 शङ्खचूड उवाच—
 त्वया यत्कथितं देवि न च सर्वमलीककम् ।
 किञ्चित्सत्यमलीकं च किञ्चिन्मत्तो निशामय ॥ ५१

निर्मितं द्विविधं धात्रा स्त्रीरूपं सर्वमोहनम् ।
 कृत्वा रूपं वास्तवं च प्रशस्यं चाप्रशंसितम् ॥ ५२
 लक्ष्मीः सरस्वती दुर्गा सावित्री राधिकादिका ।
 सृष्टिसूत्रस्वरूपा च आद्या सृष्टिविनिर्मिता ॥ ५३
 एतासामंशरूपं च स्त्रीरूपं वास्तवं स्मृतम् ।
 तत्प्रशस्यं यशोरूपं सर्वमङ्गलकारकम् ॥ ५४
 शतरूपा देवहूती स्वधा स्वाहा च दक्षिणा ।
 छायावती रोहिणी च वरुणानी शची तथा ॥ ५५
 कुबेरस्य च पत्नी याऽप्यदितिश्च दितिस्तथा ।
 लोपामुद्राऽनसूया च कोटिभी स्तुलसी तथा ॥ ५६
 अहल्याऽरुन्धती मेना तारा मन्दोदरी तथा ।
 दमयन्ती वेदवती गङ्गा च मनसा तथा ॥ ५७
 पुष्टिस्तुष्टिः स्मृतिर्मैधा कालिका च वसुन्धरा ।
 षष्ठी मङ्गल चण्डी च मूर्तिश्च धर्मकामिनी ॥ ५८
 स्वस्ति श्रद्धा च शान्तिश्च कान्तिः क्षान्तिस्तथा परा ।
 निद्रा तथा क्षुत्पिपासा सन्ध्या रात्रिदिनानि च ॥ ५९
 सम्पत्तिर्धृतिकीर्ती च क्रिया शोभा प्रभा शिवा ।
 यत्स्त्रीरूपञ्च सम्भूतमुत्तमन्तु युगे युगे ॥ ६०
 कलाकलांशरूपं च स्वर्वेश्यादिकमेव च ।
 तदप्रशस्यं विश्वेषु पुंश्चलीरूपमेव च ॥ ६१
 सत्त्वप्रधानं यद्रूपं तद्युक्तञ्च प्रभावतः ।
 तदुत्तमं च विश्वेषु साध्वीरूपं च शंसितम् ॥ ६२

तद्वास्तवं च विज्ञेयं प्रवदन्ति मनीषिणः ।

रजोरूपं तमोरूपं कलासु विविधं स्मृतम् ॥ ६३

मध्यमा रजसश्चांशास्तास्तु भोगेषु लोलुपाः ।

सुखसम्भोगवश्याश्च स्वकार्ये निरताः सदा ॥ ६४

कपटा मोहकारिण्यो धर्मार्थविमुखाः सदा ।

रजोरूपस्य साध्वीत्वमतो नैवोपजायते ॥ ६५

इदं मध्यमरूपं च प्रवदन्ति मनीषिणः ।

तमोरूपं दुर्निवार्यमधमं तद्विदुर्बुधाः ॥ ६६

न पृच्छति कुले जातः पण्डितश्च परस्त्रियम् ।

निर्जने निर्जले वाऽपि रहस्यपि परस्त्रियम् ॥ ६७

आगच्छामि त्वत्समीपमाज्ञया ब्रह्मणोऽधुना ।

गान्धर्वेण विवाहेन त्वां ग्रहीष्यामि शोभने ॥ ६८

अहमेव शङ्खचूडो देवविद्रावकारकः ।

दनुवंश्यो विशेषेण सुदामाऽहं हरेः पुरा ॥ ६९

अहमष्टसु गोपेषु गोपोऽपि पार्षदेषु च ।

अधुना दानवेन्द्रोऽहं राधिकायाश्च शापतः ॥ ७०

जातिस्मरोऽहं जानामि कृष्णमन्त्रप्रभावतः ।

जातिस्मरा त्वं तुलसी संभुक्ता हरिणा पुरा ॥ ७१

त्वमेव राधिकाकोपाज्जातासि भारते भुवि ।

त्वां संभोक्तुमुत्सुकोऽहं नालं राधाभयात्ततः ॥ ७२

इत्येवमुक्त्वा स पुमान्विरराम महामुने ।

सस्मितं तुलसी तुष्टा प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ ७३

தலஸ்யுவாச—

एवंविधो बुधो नित्यं विश्वेषु च प्रशंसितः ।
 कान्तमेवं विधं कान्ता शश्वदिच्छति कामतः ॥ ७४
 त्वयाऽहमधुना सत्यं विचारेण पराजिता ।
 स निन्दितश्चाप्यशुचिर्यः पुमांश्च स्त्रिया जितः ॥ ७५
 निन्दन्ति पितरो देवा बान्धवाः स्त्रीजितं नरम् ।
 स्त्रीजितं मनसा माता पिता भ्राता च निन्दति ॥ ७६
 शुद्धो विप्रो दशाहेन जातके मृतके यथा ।
 भूमिपो द्वादशाहेन वैश्यः पञ्चदशाहतः ॥ ७७
 शूद्रो मासेन वेदेषु मातृवद्धीनसङ्करः ।
 अशुचिः स्त्रीजितः शुद्धचेचितादहनकालतः ॥ ७८
 न गृह्णन्तीच्छया तस्य पितरः पिण्डतर्पणम् ।
 न गृह्णन्त्येव देवाश्च तस्य पुष्पजलादिकम् ॥ ७९
 किं वा ज्ञानेन तपसा जपहोमप्रपूजनैः ।
 किं विद्यया च यशसा स्त्रीभिर्यस्य मनो हृतम् ॥ ८०
 विद्याप्रभावज्ञानार्थं मया त्वं च परीक्षितः ।
 कृत्वा परीक्षां कान्तस्य वृणोति कामिनी वरम् ॥ ८१
 वराय गुणहीनाय वृद्धायाज्ञानिने तथा ।
 दरिद्राय च मूर्खाय रोगिणे कुत्सिताय च ॥ ८२
 अत्यन्तकोपयुक्ताय वाऽत्यन्तदुर्मुखाय च ।
 पङ्गवे चाङ्गहीनाय चान्धाय बधिराय च ॥ ८३
 जडाय चैव मूकाय क्लीबतुल्याय पापिने ।
 ब्रह्महत्यां लभेत्सोऽपि स्वकन्यां प्रददाति यः ॥ ८४

शान्ताय गुणिने चैव यूने च विदुषेऽपि च ।

साधवे च सुतां दत्त्वा दशयज्ञफलं लभेत् ॥ ८५

यः कन्यापालनं कृत्वा करोति यदि विक्रयम् ।

विक्रेता धनलोभेन कुम्भीपाकं स गच्छति ॥ ८६

कन्यामूत्रं पुरीषं च तत्र भक्षति पातकी ।

कृमिभिर्दं शितः काकैर्यावन्दिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ८७

तदन्ते व्याधिसंयुक्तः स लभेद् जन्म निश्चितम् ।

विक्रीणाति मांसं भारं वहत्येव दिवानिशम् ॥ ८८

इत्येवमुक्ता तुलसी विरराम तपोनिधे ॥

ब्रह्मोवाच—

किं करोषि शङ्खचूड संवादमनया सह ॥ ८९

गान्धर्वेण विवाहेन त्वं चास्या ग्रहणं कुरु ।

पुरुषेष्वसि रत्नं त्वं स्त्रीषु रत्नं त्वयं सती ॥ ९०

विदग्धाया विदग्धेन संगमो गुणवान्भवेत् ।

निर्विरोधसुखं राजन्को वा त्यजति दुर्लभम् ॥ ९१

योऽविरोधसुखत्यागी स पशुर्नात्र संशयः ।

किं परीक्षसि त्वं कान्तमीदृशं गुणिनं सति ॥ ९२

देवानामसुराणां च दानवानां विमर्दकम् ।

यथा लक्ष्मीश्च लक्ष्मीशे यथा कृष्णे च राधिका ॥ ९३

यथा मयि च सावित्री भवानी च भवे यथा ।

यथा धरा वराहे च दक्षिणा च यथाऽध्वरे ॥ ९४

यथाऽत्रावनसूया च दमयन्ती यथा नले ।

रोहिणी च यथा चन्द्रे यथा कामे रतिः सती ॥ ९५

யथाऽदितिः कश्यपे च वसिष्ठेऽरुन्धती सती ।
 यथाऽहल्या गौतमे च देवहूतिश्च कर्दमे ॥ ९६
 यथा बृहस्पतौ तारा शतरूपा मनौ यथा ।
 यथा च दक्षिणा यज्ञे यथा स्वाहा हुताशने ॥ ९७
 यथा शची महेन्द्रे च यथा पुष्टिर्गणेश्वरे ।
 देवसेना यथा स्कन्दे धर्मे मूर्तिर्यथा सती ॥ ९८
 सौभाग्या सुप्रिया त्वं च शङ्खचूडे तथा भव ।
 अनेन सार्धं सुचिरं सुन्दरेण च सुन्दरि ॥ ९९
 स्थाने स्थाने विहारं च यथेच्छं कुरु सन्ततम् ।
 पश्चात्प्राप्स्यसि गोलोके श्रीकृष्णं पुनरेव च ॥ १००
 चतुर्भुजं च वैकुण्ठे शङ्खचूडे मृते सति ।

इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कन्धेऽष्टादशोऽध्यायः ॥

— ★ —

அத்தியாயம் 18

துளசி மன நிறைவுடன் தூங்கினாள். மன்மதன் தன் ஐந்து
 பாணங்களையும் ஏவினான். அவளது மனத்தில் காமம் இடம்
 பெற்றது. தூக்கமும் கலக்கமும் வரட்சியும் துயரமும் சோர்வும்
 எரிச்சலும் தெளிவும் மதிமயக்கமும் பரபரப்பும் நிம்மதி
 யின்மையும் மாறி மாறித் தோன்றின. பூப்படுக்கையும் வேதனை
 தந்தது. அழகியயுவன் காமவேகத்துடன் தன்னை நெருங்கி
 வருவதாக உணர்ந்து நிம்மதி இழந்தாள். அவளது யௌவனம்
 பல காட்சிகளை மனத்தில் உருவாக்கியது.

சங்க சூடன் ஒரு சிறந்த யோகி. ஜைகீஷ்வரியிடம் கிருஷ்ண
 மந்திர உபதேசம் பெற்று ஜபித்து ஸித்திபெற்றான்.
 மந்திரத்தாலான கவசமணிந்தான். பிறும்மனின் தூண்டுதலால்
 துளசி இருக்குமிடம் வந்தான். மன்மதனைப் போன்ற உடல்

வனப்பும் ரத்ன ஆபரணங்களாலும் புஷ்பமாலைகளாலும் அலங்காரமும் கொண்டவனைப் புன் சிரிப்புடன் கடைக் கண்களால் பார்த்த துளசி வெட்கத்துடன் தலை குனிந்து நின்றாள்.

வனப்புமிக்க, பல அணிகள் பூண்டு தன் அருகே வருகிற துளசியைக் கண்ட சங்க சூடன் அவளைப் பற்றி விசாரித்தான். "நீ யார்? யாருடைய பெண்? பெண்களில் நீ சிறந்தவளாக மதிப்பிற்குரியவளாகக் காணப்படுகிறாய். உன் பணியாளனான என்னுடன் பேசுவாய்" என்று வற்புறுத்தினான்.

துளசி கூறினாள். "நான் தர்மத்வஜனின் மகள். இங்கு தவமியற்றுக்கிறேன். தனிமையில் இருக்கிற வயதுக்குவந்த குலப் பெண்ணுடன் பேசுவது முறையல்ல. நீர் வந்த வழி செல்வீர். நற்குலத்தில் பிறவாத சபலன், வேத வழியறியாதவன் தான் அழகிய பெண்ணைக் கண்டதும் நெருங்குவான். பார்ப்பதற்கு இனியவளாக. கெட்டவன் விஷயத்தில் விஷக்குடமாக இருப்பவள் உண்டு. சுயநலத்தால் உடையவனுக்கு வசப்பட்டவள் போல் இனிது பேசுபவளும் இதயத்தில் கூர்மிக்க கத்தி போன்று இருப்பாள். நடைமுறை கெட்டவளை அறிவாளி நம்பமாட்டான். எவள் நட்புக்குரியவள்? எவள் எதிரி? அழகிய ஆணை விரும்பி வெளியே தன்னலத்துடன் கற்புக்கரசிபோல நடிப்பவள், உடலுறவை நாடி நல்ல உறவு கிட்டினால் மகிழ்ந்து, அது இதம் தராவிடில் துடிப்பவள் உண்டு. நல்ல உணவும் நல்லபானமும் அளிப்பவனும் அழகனும் ரஸிகனும் யுவனும் கிடைத்ததும் நிறைவு பெறுபவளும் உண்டு.

ரஸிகனும் உடலுறவில் நிபுணனுமானவனை உயிர்க்கும் உயிராக விரும்புபவளும் உடலுறவில் இயலாமை கொண்ட முதியவனை வெறுத்துக் கலகம் செய்பவளும் உண்டு. வாக்கால் பாம்பு எலியைப் போல் குதறிக் குலைப்பவளும் உண்டு. மோகம் என்பது மும்மூர்த்திகளையும் குழப்பும். தவவழியில் அது தடையாகும். முக்தி வாயிலின் மூடிய கதவு. ஹரியிடம் பக்தி கொள்ளமுடியாத தடுப்பு, ஸம்ஸாரச் சிறையில் விலங்குபோல் செயலிழக்கச் செய்யும். பகல் கனவு, அழுக்கும் அவலமும் கொண்டதை அழகாகத் தூயதாகக் காட்டும். கண்களுக்குப் புலப்படாதிருந்து கெடுக்கவல்லது. அதனால் தனிமையிலுள்ள பெண்ணுடன் ஸல்லாபம் தவறானது எனத் துளசி கூறினாள்.

சங்ககூடன் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான். நீ கூறியதனைத்தும் சிறிது பொய் கலந்த மெய்யாகும். பெண்ணின் உருவழகைப் பிறும்மா இரண்டுவிதமாகப் படைத்திருக்கிறார். உண்மையில் மதிப்பிற்குரியதாக, மதிப்பற்றதாக என. படைக்கமுற்பட்ட தேவி பராசக்தியானவள் லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதீ, துர்க்கா, ஸாவித்ரீ, ராதா முதலிய படைப்பின் மூல சக்திகளை வெளிப்படுத்தினாள். இவர்களின் அம்சமாகப் பெண்கள் அனைவரும் தோன்றினர். புகழும் மங்களமும் மிக்க நன்மதிப்புக்குரியவர்கள் அவர்கள். சதரூபா, தேவஹுதி, ஸ்வதா, ஸ்வாஹா, தக்ஷிண, சாயாவதீ, ரோஹினி, வருணனின் பத்தினி, ரதி, குபேரனின் பத்தினி, அதிதி, மேனா, தாரா, மந்தோதரீ, தமயந்தீ, வேதவதீ, கங்கா, மனஸா, புஷ்டி, துஷ்டி, ஸ்மிருதி, மேதா, காளீ, பூமி, ஷஷ்டி, மங்களசண்டி, மூர்த்தி என்ற தர்மரின் பத்தினி, ஸ்வஸ்தி, சிரத்தை, சாந்தி, காந்தி, கூமா, நித்திரை, கூடா(பசி)பிபாஸா(தாகம்) ஸந்த்யா, ராத்ரி, தினம், ஸம்பத்தி, த்ருதி, கீர்த்தி, கிரியை, சோபை, பிரபை, சிவா, என பெண்வடிவம் கொண்ட தேவசக்திகள் இவர்களனைவரும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பிரக்ருதி தேவியின் கலையாக, அக்கலையின் ஓர்மசமாக உள்ளனர். அப்ஸரஸ் என்ற தேவமாதர்களும் இவர்களில் அடங்கியவரே. இவர்கள் நன்மதிப்புக்குரியவர்கள். வேசிகள் மதிப்பிழந்தவர்கள்.

பெருமை மிக்கவரும் ஸத்வகுணமிக்கவருமான பதிவிரதைகள் உத்தமர்கள். போகம் பெறுவதில் பெறு நாட்டமுள்ளவரும் போகத்திற்கு வசப்படுபவரும் தன்னலத்துடன் கபடத்தால் மயக்குபவரும் அறத்திற்கும் பொருளுக்கும் எதிரிகளுமானவர் ராஜஸர்கள். அவர்கள் ஸாத்விகளாக கற்புக்கரசிகளாக மதிக்கத்தகாதவர்கள். தமோகுணமிக்கவர்களோ மிகவும் தாழ்ந்தவர்கள். நற்குலத்தில் பிறந்து நன்னடத்தையைக் காப்பவர் அறிமுகமாகாத தனிமையிலுள்ள பெண்ணுடன் பேசமாட்டார்.

நான் பிறும்மாவின் ஆணையால் உன்னருகே வந்தேன். உன்னை காந்தர்வ மண முறைப்படி மணக்க விரும்புகிறேன். சங்ககூடன் என்ற பெயரிலுள்ள அஸுரனான நான்

முற்பிறவியில் ஹரியின் பணியாளர்களான எட்டு கோபர்களில் ஒருவனான ஸுதாமா. ராதையின் சாபத்தால் அஸுரனானேன். கிருஷ்ணமந்திர ஜபப் பெருமையால் முற்பிறவி பற்றி அறிவேன். நீ கிருஷ்ணனின் அன்புக்குரியவர்களில் ஒருவனான துளசி. உனக்கும் முற்பிறவி நினைவுவரும். ராதையின் கோபத்தில் ஆட்பட்டதால் பூமியில் பிறந்துள்ளாய். உன்னை அடைய விரும்பினாலும் ராதையிடமுள்ள பயத்தால் நெருங்காமல் நிற்கிறேன்'' எனச் சங்ககூடன் சொன்னதும் துளசி கூறினாள்.

இத்தகைய அறிவாளியையே உலகம் மதிக்கும். இத்தகைய நாயகனையே பெண் விரும்புவாள். உமது கருத்து என்னை வென்றுவிட்டது. பெண்ணிடம் தோற்றவனை உலகம் இகழும். தாயும் தந்தையும் உடன் பிறந்தானும் பெண்ணிடம் அடிமையானவனை இகழ்வார். பிறப்பாலும், இறப்பாலும் தீட்டுள்ள அந்தணன் பத்து நாட்களிலும் கூத்திரியன் 12 நாட்களிலும் வைச்யன் 15 நாட்களிலும் சூத்திரன் ஒருமாதத்திலும் தூய்மை பெறுவான். பெண்ணிடம் தோற்றவன் சிதை நெருப்பில்தான் தூய்மை பெறுவான். அவன் செய்கிற தர்பணம் முதலியவற்றை பித்ருக்கள் ஏற்பதில்லை. புஷ்பம் நீர் முதலியவற்றாலான வழிபாட்டைத் தேவர்கள் ஏற்பதில்லை. ஞானம், தவம், ஜபம், ஹோமம், வழிபாடு, கல்வி, புகழ் இவை அனைத்தும் பெண்ணடிமையிடம் பயன் தரா. அறிவையும் பெருமையையும் சோதித்த பின்னரே பெண் ஆணை ஏற்பாள். குணமற்றவன். கிழவன், அறிவிலி, ஏழை, மூர்க்கன், நோயாளி, பழியேற்றவன், மிகவும் கோபிப்பவன், குரூபி, நொண்டி, அங்கவீனன், குருடன், செவிடன், ஜடன், ஊமை, அலி, பாபி இவர்களுக்குத் தன் கன்னிகையைத் தானம் செய்பவன் பிரம்ம ஹத்தி செய்தவனாகிறான்.

சாந்தனும் குணவானும் யுவாவும் அறிஞனுமான நல்லவனுக்குப் பெண்தருவது பத்து வேள்விகள் புரிதற்குச்சமம். பணத்தாசையால் பெண்ணை விற்பவன் நரகம்செல்வான். மறு பிறவியில் நோயாளியாவான் என்று துளசி கூறினாள்.

பிரும்மாபேசுவதைத் தடுத்து, கந்தர்வமுறைப்படி மணம் செய்துகொள்ள சங்குடனைப் பணித்தார். "ஆண்களில் நீ ரத்தினம். பெண்களில் நீ ரத்தினம் அறிவாளியுடன் அறிவாளியின் சேர்க்கை பயனுள்ளது. எதிர்ப்பின்றி சுகம் பெறுவது கிடைத்தற்கரியது. அப்படிச் சிவசுகத்தைத் தவிர்ப்பவன் மிருகத்திற்கொப்பானவன். துளசி ! நீயும் அவனை மீண்டும் மீண்டும் சோதிக்காதே ! விஷ்ணுவிற்கு லக்ஷ்மி, கிருஷ்ணனுக்கு ராதை, எனக்கு ஸாவித்ரீ, சிவனுக்கு உமை, வராஹருக்குப் பூதேவி, யஜ்ஞருக்கு தக்ஷிணை, அத்திரிக்கு அனஸூயை, நளனுக்குத் தமயந்தி, சந்திரனுக்கு ரோஹிணி, மன்மதனுக்கு ரதி, கசியபருக்கு அதிதி, வளிஷ்டருக்கு அருந்ததி, கௌதமருக்கு அஹல்யை, கர்தமருக்குத் தேவஹுதி, பிரஹஸ்பதிக்கு தாரை, மனுவிற்கு சதருபா, அக்னிக்கு ஸ்வாஹா, இந்திரனுக்கு சசி, கணேசருக்குப் புஷ்பி, ஸ்கந்தருக்கு தேவஸேனை, தர்மருக்கு மூர்த்தி என்றவாறு சங்குடனுக்கு துளசி அமையட்டும். எல்லா விடங்களிலும் இன்பம் பெற்று, இறுதியில் கோலோகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அடைவாய். சங்குடன் மறைந்ததும் வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுவை அடைவாய்.

— ★ —

एकोनविंशोऽध्यायः

नारद उवाच—

विचित्रमिदमाख्यानं भवता समुदाहृतम् ।

श्रुतेन येन मे तृप्तिर्न कदाऽपि हि जायते ॥ १

ततः परं तु यज्ज्ञातं तत्त्वं वद महामते ।

नारायण उवाच—

इत्येवमाशिषं दत्त्वा स्वालयं च ययौ विधिः ॥ २

गान्धर्वेण विवाहेन जगृहे तां च दानवः ।

स्वर्गे दुन्दुभिवाद्यं च पुष्पवृष्टिर्बभूव ह ॥ ३

स रेमे रामया सार्धं वासगेहे मनोरमे ।
 मूर्च्छां सा प्राप तुलसी नवसंगमसंगता ॥ ४
 निमग्रा निर्जले साध्वी संभोगसुखसागरे ।
 चतुःषष्टिकलामानं चतुःषष्टिविधं सुखम् ॥ ५
 कामशास्त्रे यन्निरुक्तं रसिकानां यथेप्सितम् ।
 अङ्गप्रत्यङ्गसंश्लेषपूर्वकं स्त्रीमनोहरम् ॥ ६
 तत्सर्वं रसभृङ्गारं चकार रसिकेश्वरः ।
 अतीव रम्यदेशे च सर्वजन्तुविवर्जिते ॥ ७
 पुष्पचन्दनतल्पे च पुष्पचन्दनवायुना ।
 पुष्पोद्याने नदीतीरे पुष्पचन्दनचर्चिते ॥ ८
 गृहीत्वा रसिको रासे पुष्पचन्दनचर्चिताम् ।
 भूषितो भूषणेनैव रत्नभूषणभूषिताम् ॥ ९
 सुरते विरतिर्नास्ति तयोः सुरतिविज्ञयोः ।
 जहार मानसं भर्तुर्लोलया लीलया सती ॥ १०
 चेतनां रसिकायाश्च जहार रसभाववित् ।
 वक्षसश्चन्दनं राज्ञस्तिलकं विजहार सा ॥ ११
 स च जहार तस्याश्च सिन्दूरबिन्दुपत्रकम् ।
 तद्वद्वक्षस्युरोजे च नखरेखा ददौ मुदा ॥ १२
 सा ददौ तद्वामपार्श्वे करभूषणलक्षणम् ।
 राजा तदोष्ठपुटके ददौ रदनदंशनम् ॥ १३
 तद्गण्डयुगले सा च प्रददौ तच्चतुर्गुणम् ।
 आलिङ्गनं चुम्बनं च जङ्घादिमर्दनं तथा ॥ १४

एवं परस्परं क्रीडां चक्रतुस्ती विजानती ।
 सुरते विरते ती च समुत्थाय परस्परम् ॥ १५
 सुवेषं चक्रतुस्तत्र यद्यन्मनसि वाञ्छितम् ।
 चन्दनैः कुङ्कुमारक्तैः सा तस्य तिलकं ददौ ॥ १६
 सर्वाङ्गे सुन्दरे रम्ये चकार चानुलेपनम् ।
 सुवासं चैव ताम्बूलं वह्निशुद्धे च वाससी ॥ १७
 पारिजातस्य कुसुमं जरारोगहरं परम् ।
 अमूल्यरत्ननिर्माणमङ्गुलीयकमुत्तमम् ॥ १८
 सुन्दरं च मणिवरं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।
 दासी तवाहमित्येवं समुच्चार्य पुनः पुनः ॥ १९
 ननाम परया भक्त्या स्वामिनं गुणशालिनम् ।
 सस्मिता तन्मुखाम्भोजं लोचनाभ्यां पुनः पुनः ॥ २०
 निमेषरहिताभ्यां चाप्यपश्यत्कामसुन्दरम् ।
 स च तां च समाकृष्य चकार वक्षसि प्रियाम् ॥ २१
 सस्मितं वाससाऽऽच्छन्नं ददर्श मुखपङ्कजम् ।
 चुचुम्ब कठिने गण्डे बिम्बोष्ठी पुनरेव च ॥ २२
 ददौ तस्यै वस्त्रयुग्मं वरुणादाहतं च यत् ।
 तदाहतां रत्नमालां त्रिषु लोकेषु दुर्लभाम् ॥ २३
 ददौ मञ्जीरयुग्मं च स्वाहाया आहतं च यत् ।
 केयूरयुग्मं छायाया रोहिण्याश्चैव कुण्डलम् ॥ २४
 अङ्गुलीयकरत्नानि रत्याश्च करभूषणम् ।
 शङ्खं च रुचिरं चित्रं यद्वत्तं विश्वकर्मणा ॥ २५

विचित्रपद्मकश्रेणीं शय्यां चापि सुदुर्लभाम् ।
 भूषणानि च दत्त्वा च भूपो हासं चकार ह ॥ २६
 निर्ममे कबरीभारे तस्या माङ्गल्यभूषणम् ।
 सुचित्रं पत्रकं गण्डमण्डलेऽस्याः समं तथा ॥ २७
 चन्द्रलेखात्रिभिर्युक्तं चन्दनेन सुगन्धिना ।
 परीतं परितश्चित्रैः सार्धं कुङ्कुमबिन्दुभिः ॥ २८
 ज्वलत्प्रदीपाकारं च सिन्दूरतिलकं ददौ ।
 तत्पादपद्म युगले स्थलपद्मविनिन्दिते ॥ २९
 चित्रालक्तकरामं च नखरेषु ददौ मुदा ।
 स्ववक्षसि मुहुर्न्यस्य सरागं चरणाम्बुजम् ॥ ३०
 हे देवि तव दासोऽहमित्युच्चार्य पुनः पुनः ।
 रत्नभूषितहस्तेन तां च कृत्वा स्ववक्षसि ॥ ३१
 तपोवनं परित्यज्य राजा स्थानान्तरं ययौ ।
 मलये देवनिलये शैले शैले तपोवने ॥ ३२
 स्थाने स्थानेऽतिरम्ये च पुष्पोद्याने च निर्जने ।
 कन्दरे कन्दरे सिन्धुतीरे चैवातिसुन्दरे ॥ ३३
 पुष्पभद्रानदीतीरे नीरवातमनोहरे ।
 पुलिने पुलिने दिव्ये नद्यां नद्यां नदे नदे ॥ ३४
 मधौ मधुकराणां च मधुरध्वनिनादिते ।
 विस्पन्दने सुरसने नन्दने गन्धमादने ॥ ३५
 देवोद्याने नन्दने च चित्रचन्दनकानने ।
 चम्पकानां केतकीनां माधवीनां च माधवे ॥ ३६

குन्दானாं மாலதீனாं ச குமுதாம்போஜகானநே ।
 கல்பவृक्षே கல்பவृक्षே பாரிஜாதவநே வநே ॥ 37
 நிர்ஜநே காஞ்ஞநே ஸ்தானே ஧ந்யே காஞ்ஞநபர்வதே ।
 காஞ்ஞவநே கிஞ்ஞலகே குஞ்ஞகே காஞ்ஞநாகரே ॥ 38
 புஷ்பசந்நததல்பேஷு புஸ்கோகிலரூதஸ்ருதே ।
 புஷ்பசந்நதந்ரஸ்யுக்த: புஷ்பசந்நதவாயுநா ॥ 39
 காமுக்யா காமுக: காமாத்ஸ ரேமே ராமயா சஹ ।
 ந ஹி த்ரஸ்தோ தானவேந்ரஸ்தூஸிந்நைவ ஜகாம சா ॥ 40
 ஹவிஷா கृஷ்ணவத்மேவ வவৃதே மதநஸ்தயோ: ।
 தயா சஹ சமாஸத்ய ஸ்வாஸ்ரமம் தானவஸ்தத: ॥ 41
 ரம்யம் க்ரீடாலயம் ஑த்வா விஜஹார புந: புந: ।
 எவம் ச பூபுஜே ராஜ்யம் ஑க்ஷதூட: புரதாபவாந் ॥ 42
 ஑கமந்வந்நதரம் பூர்ண ராஜா ராஜேஸ்வரோ மஹாந் ।
 தேவானாமஸுராணாம் ச தானவானாம் ச சந்நததம் ॥ 43
 ஑ந்நதவாணாம் கிந்நராணாம் ராக்ஷஸானாம் ச ஑ாந்நித: ।
 ஑தாதிகாரா தேவாஸ்வ சரந்நி பிஷ்டுகா யதா ॥ 44
 தே சர்வே஑திவிஷணாஸ்வ புரஜ஑்முபூர்஑்஑ண: சபா஑் ।
 வுத்தாந்நதம் கதயா஑ாஸூ ரூருதுஸ்வ பூர்ஷம் ஑ு஑: ॥ 45
 ததா ப்ர஑்஑ா ஑ுரே: ஑ா஑்஑் ஜகாம ஑க்ஷராலயம் ।
 சர்வேஷம் கதயா஑ாஸ விதாதா சந்நதரோக்ஷரம் ॥ 46
 ப்ர஑்஑ா ஑ிவஸ்வ தை: ஑ா஑்஑் வைகுண்஑ம் ச ஜகாம ஑ ।
 துரூபம் புரமம் தா஑ ஜரா஑ுத்யு஑்஑ரம் புரம் ॥ 47

संप्राप च वरं द्वारमाश्रमाणां हरेरहो ।
 ददर्श द्वारपालांश्च रत्नसिंहासनस्थितान् ॥ ४८
 शोभितान्पीतवस्त्रैश्च रत्नभूषणभूषितान् ।
 वनमालान्वितान्सर्वाञ्जयामसुन्दरविग्रहान् ॥ ४९
 शङ्खचक्रगदापद्मधरांश्चैव चतुर्भुजान् ।
 सस्मितान्स्मेरवक्त्रास्यान्पद्मनेत्रान्मनोहरान् ॥ ५०
 ब्रह्मा तान्कथयामास वृत्तान्ते गमनार्थकम् ।
 तेऽनुज्ञां च ददुस्तस्मै प्रविवेश तदाज्ञया ॥ ५१
 एवं षोडश द्वाराणि निरीक्ष्य कमलोद्भवः ।
 देवैः सार्धं तानतीत्य प्रविवेश हरेः सभाम् ॥ ५२
 देवर्षिभिः परिवृतां पार्षदैश्च चतुर्भुजैः ।
 नारायणस्वरूपैश्च सर्वैः कौस्तुभभूषितैः ॥ ५३
 नवेन्दुमण्डलाकारां चतुरस्रां मनोहराम् ।
 मणीन्द्रहारनिर्माणां हीरासारसुशोभिताम् ॥ ५४
 अमूल्यरत्नखचितां रचितां स्वेच्छया हरेः ।
 माणिक्यमालाजालाभां मुक्तापङ्क्तिविभूषिताम् ॥ ५५
 मण्डितां मण्डलाकारैः रत्नदर्पणकोटिभिः ।
 विचित्रैश्चित्ररेखाभिर्नानाचित्रविचित्रिताम् ॥ ५६
 पद्मरागेन्द्ररचितां रुचिरां मणिपङ्क्तैः ।
 सोपानशतकैर्युक्तां स्यमन्तकविनिर्मितैः ॥ ५७
 पट्टसूत्रग्रन्थियुक्तैश्चारुचन्दनपल्लवैः ।
 इन्द्रनीलस्तम्भवयैर्वेष्टितां सुमनोहराम् ॥ ५८

சதத்ரபூர்ணகும்தானா் சமூஹைச் சமந்விதாது் ।
 பாரிஜாதப்ரசூநானா் மாலாஜாலௌர்விராஜிதாது் ॥ ௫௭
 கஸ்தூரீகுகுமாரகதௌ: சுகந்நித்சந்நந்ருமௌ: ।
 சூசஸ்க்ருதா் து சர்வத்ர வாசிதா் கந்நவாயுநா ॥ ௫௦
 வித்யாதரிசமூதானா் நृत்யஜாலௌர்விராஜிதாது் ।
 சஹசூயோஜநாயாமா் பரிபூர்ணா் த கிஷ்கரௌ: ॥ ௫௧
 ததர்சா் ஸ்ரீஹரி் ப்ரஹ்மா ஶக்ஷரத்ர சூரௌ: சஹ ।
 வசந்நத் தந்நம்த்யதேசு யதேந்நுத் தாரகாவ்ருதாது் ॥ ௫௨
 அமூல்யரத்ரநிர்மாணசித்ரசிங்ஹாசநௌ ஸ்திததாது் ।
 கிரீடதிந் குண்டலிந் வநமாலாவிபூஷிததாது் ॥ ௫௩
 தந்நநுக்ஷிதசர்வாங்ங் விப்ருதத் கௌலிபக்ஷஜதாது் ।
 புரதூ நृत்யகீதத் த பश्यந்நத் சஸ்திதத் துதா ॥ ௫௪
 ஶாந்நத் சரஸ்வதீகாந்நத் லக்ஷ்மீதூதபதாம்பூஜதாது் ।
 லக்ஷ்ம்யா த்ருதத்ததாம்பூல் பூக்தவந்நத் சுவாசிததாது் ॥ ௫௫
 கங்ங்யா பரயா பக்த்யா சௌவிதத் த்வேததாமரௌ: ।
 சர்வௌத்ர ஸ்தூயமாநத் த பக்திந்நமாத்மகந்நதரௌ: ॥ ௫௫
 ஂவ் விசிஷ்டத் தத் தஷ்டா பரிபூர்ணததத் த்ருபூதாது் ।
 ப்ரஹ்மாதய: சூரா: சர்வௌ த்ருணம்த்ய துஷ்டுவஸ்ததா ॥ ௫௭
 புலகாத்ரவிதசர்வாங்ஙா: சாத்ருநௌத்ராத்ர கத்கதா: ।
 பக்தாத்ர பரயா பக்த்யா பீதா ந்நமாத்மகந்நதரா: ॥ ௫௫
 க்ருதாஜ்ஜலிபுதூ பூத்வா விதாதா ஜகதாமபி ।
 வ்ருததாந்நத் கத்யாமாச விநயௌ ஹரௌ: புர: ॥ ௫௭

हरिस्तद्वचनं श्रुत्वा सर्वज्ञः सर्वभाववित् ।

प्रहस्योवाच ब्रह्माणं रहस्यं च मनोहरम् ॥ ७०

श्री भगवानुवाच—

शङ्खचूडस्य वृत्तान्तं सर्वं जानामि पद्मज ।

मद्भक्तस्य च गोपस्य महातेजस्विनः पुरा ॥ ७१

शृणु तत्सर्ववृत्तान्तमितिहासं पुरातनम् ।

गोलोकस्यैव चरितं पापघ्नं पुण्यकारकम् ॥ ७२

सुदामा नाम गोपश्च पार्षदप्रवरो मम ।

स प्राप दानवीं योनिं राधाशापात्सुदारुणात् ॥ ७३

तत्रैकदाऽहमगमं स्वालयाद्रासमण्डलम् ।

विरजामपि नीत्वा च मम प्राणाधिका परा ॥ ७४

सा मां विरजया सार्धं विज्ञाय किङ्करीमुखात् ।

पश्चात्क्रुद्धा साऽऽजगाम न ददर्श च तत्र माम् ॥ ७५

विरजां च नदीरूपां मां ज्ञात्वा च तिरोहितम् ।

पुनर्जगाम साऽदृष्ट्वा स्वालयं सखिभिः सह ॥ ७६

मां दृष्ट्वा मन्दिरे देवि सुदामसहितं पुरा ।

भृशं सा भर्त्सयामास मौनीभूतं च सुस्थिरम् ॥ ७७

तत् श्रुत्वाऽसहमानश्च सुदामा तां चुकोप ह ।

स च तां भर्त्सयामास कोपेन मम सन्निधौ ॥ ७८

तत् श्रुत्वा कोपयुक्ता सा रक्तपङ्कजलोचना ।

बहिष्कर्तुं चकाराज्ञां सन्त्रस्तं मम संसदि ॥ ७९

सखीलक्षं समुत्तस्थौ दुवारं तेजसोत्वणम् ।

बहिश्चकार तं तूर्णं जल्पन्तं च पुनः पुनः ॥ ८०

सा च तत्ताडनं तासां श्रुत्वा रुष्टा शशाप ह ।
 याहिरे दानवीं योनिमित्येवं दारुणं वचः ॥ ८१
 तं गच्छन्तं च शपन्तं च रुदन्तं मां प्रणम्य च ।
 वारयामास तुष्टा सा रुदती कृपया पुनः ॥ ८२
 हे वत्स तिष्ठ मा गच्छ क यासीति पुनः पुनः ।
 समुच्चार्य च तत्पश्चाज्जगाम सा च विक्लवम् ॥ ८३
 गोप्यश्च रुरुदुः सर्वा गोपाश्चापि सुदुः खिताः ।
 ते सर्वे राधिका चापि तत्पश्चाद्बोधिता मया ॥ ८४
 आयास्यति क्षणार्धेन कृत्वा शापस्य पालनम् ।
 सुदामंस्त्वमिहागच्छेत्युक्त्वा सा च निवारिता ॥ ८५
 गोलोकस्य क्षणार्धेन चैकं मन्वन्तरं भवेत् ।
 पृथिव्या जगतां धातरित्येव वचनं ध्रुवम् ॥ ८६
 इत्येवं शङ्खचूडश्च पुरस्तत्रैव यास्यति ।
 महाबलिष्ठो योगेशः सर्वमायाविशारदः ॥ ८७
 मम शूलं गृहीत्वा च शीघ्रं गच्छत भारतम् ।
 शिवः करोतु संहारं मम शूलेन रक्षसः ॥ ८८
 ममैव कवचं कण्ठे सर्वमङ्गलकारकम् ।
 बिभर्ति दानवः शश्वत्संसारे विजयी ततः ॥ ८९
 तस्मिन्ब्रह्मन्स्थिते चैव न कोऽपि हिंसितुं क्षमः ।
 तद्याचनां करिष्यामि विप्ररूपोऽहमेव च ॥ ९०
 सतीत्वहानिस्तत्पत्न्या यत्र काले भविष्यति ।
 तत्रैव काले तन्मृत्युरिति दत्तो वरस्त्वया ॥ ९१

தத்பத்யாஸூடரே வரீயமர்ப்யிஷ்யாமி நிஸ்திதம் ।

தத்க்ஷணே சைவ தந்மத்யுர்பிவிஷ்யதி ந சஸ்ய: ॥ ௧௨

பஸ்தாஸா தஹ்மத்யுஜ்ய பவிஷ்யதி மம ப்ரியா ।

இத்யுக்த்வா ஜகதாந் நாஸூ ததூ ஸூலம் ஹராய ச ॥ ௧௩

ஸூலம் தத்வா யயூ ஸீபூஹ் ஹரிர்ஹ்யந்தரே மூதா ।

ஹாரதம் ச யயுர்தீவா ப்ரஹ்ஸுரூபுரோகமா: ॥ ௧௪

இதி ஸ்ரீதீவீஹாகவதே நவமஸ்கந்஢ே ஂகூனவிஸூஸூ஢்யாய:

— * —

அத்தியாயம் - 19

துளஸியும் சங்ககூடனும் வாழ்ந்த வகை பற்றி அறிய விரும்பிய நாரதரிடம் நாராயணர் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஆசி கூறி பிரும்மாதன் உலகம் சென்றதும் சங்ககூடன் கந்தர்வமுறைப்படி துளஸியை மணந்தான். வானிலிருந்து பூமாரி பொழிந்தது. சங்ககூடனும், துளஸியும் நல்லமாளிகையின் இன்பம் பெற்றனர்.

சிற்றின்பம் என்ற நீரற்ற கடலில் அவள் மூழ்கினாள். 64 கலைகளால் காம சாஸ்திரத்தில் கோடிட்ட 64 இன்பமுறைகளையும் அவர்கள் அனுபவித்தனர். தனிமையில் பூவும், சந்தனமும் மணக்கிற கட்டிலில் பூவும் சந்தனமும் மணக்கிற காற்றுவிசநதிக் கரையில் அமைந்த பூந்தோட்டத்தில் ராஸ ரஸிகர்களான தம்பதிகள் விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர். ஒருவர் மனத்தை மற்றவர் பறித்தார். போட்டியாக காமலீலை இடம் பெற்றது. இமைக்காத கண்களுடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். வருணனிடமிருந்து பட்டாடையையும், ரத்ன மாலையையும், ஸ்வாஹா தேவியிடமிருந்து நூபுரங்களையும், சாயையிடமிருந்து இருதோளணிகளையும் ரோஹிணியிடமிருந்து குண்டலங்களையும், ரதியிடமிருந்து மோதிரங்களையும், விசுவகர்மாவிடமிருந்து சங்கையும், பூப்படுக்கையையும் ஆபரணங்களையும், துளஸியிடம் பெற்றுத் தந்து சங்ககூடன்

மகிழ்ந்தான். கூந்தலையும், கழுத்தையும் பல ஆபரணங்களால் அலங்கரித்தான். சந்தனத்தால் மகர ரேகையிட்டுக் கஸ்தூரிப் பொட்டிட்டான்.

துளஸி ! தேவி ! நான் உனக்கு அடிமை என அடிக்கடி கூறி சங்ககுடன் அவளுக்குப் பணிவிடை செய்தான். துளஸி தவமிருந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்பி மலயம் முதலிய இடங்களுக்கு இருவரும் சென்றனர். பூந்தோட்டங்களில் இனிது பொழுதைக் கழித்தனர். சங்க சூடாஸூரனின் உள்ளத்தில் நெய்யால் நெருப்புபோல் காமத்தீ கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. சங்ககுடன் தன் ராஜ்யத்திற்குவந்து அரசாளும் பொறுப்பை ஏற்று ஒரு மன்வந்தர காலம் ஆட்சி நடத்தினான். ஆட்சியில் ஆர்வம் மிகுந்து தேவர்களின் ஆட்சியைப் பறித்தான். தேவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாயினர். பிறும்மாவிடம் சென்று சங்க சூடனின் கொடுமையைத் தேவர்கள் தெரிவித்தனர்.

பிறும்மா தேவர்களுடன் கைலாசம் சென்றார். சிவனிடம் தேவர்களின் துயரத்தைத் தெரிவித்தார். அவருடன் கூட வைகுண்டம் சென்றனர். விஷ்ணுவின் தோற்ற ஒற்றுமை கொண்டு சங்கும் சக்கிரமும் கதையும் தாமரையும் கை ஏந்திய துவாரபாலர்களிடம் தங்கள் நோக்கத்தைத் தெரிவித்து அனுமதி பெற்று, பதினாறு துவாரங்கள் கடந்து ஹரியின் ஸபையை அடைந்தனர்.

அங்கு பிறும்மாவும் சங்கரரும் விஷ்ணுவைக் கண்டனர். தேவர்ஷிகளும் நாராயண வடிவமேற்று நான்கு புஜங்களுள்ள பாரிஷதர்களும் சூழ சதுரமான ஸபையில் அவர் இருந்தார். புதிய சந்திர மண்டலம் போன்று நீல ரத்ன ஹாரங்களும் வைர ஹாரங்களும் தொங்குகிற அந்த ஸபையை விஷ்ணு தன் விருப்பப்படி அமைத்திருந்தார். பத்மராகக் கற்கள் அமைந்த படிகளின் மீது இந்திர நீலக் கற்களாலான தூண்களின் நடுவே சந்தன இதழ்களைப் பட்டு நூல்களில் கோர்த்துக் கட்டப்பட்ட தோரணங்கள், ரத்னத்தாலான பூர்ண கும்பங்கள், பாரிஜாத மாலைகள், கஸ்தூரி குங்குமப்பூ கலந்த சந்தன மணம், வித்யாதரிகளின் ஆடல் என ஆயிர யோசனை பரப்புள்ள மண்டபத்திடையே நடுவில் நகுகின்றவர்களுக்கிடையே சந்திரன்

போல் ஹரி ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் கிரீடம் குண்டலம் வனமாலே தரித்தவராக தன் முன் நடைபெறுகிற ஆடலையும், பாடலையும் ரசிப்பவராக ஸரஸ்வதீ பணிவிடை செய்ய, லக்ஷ்மி சரணங்களைப் பிடித்துவிட, அவள் தந்த தாம்பூலத்தைமென்று சுவைப்பவராக, கங்கை வெண்சாமரம் வீச, பக்தர்கள் வணங்கி நின்று துதித்துப்பாட அமர்ந்திருந்த விஷ்ணுவைக் கண்டனர்.

விஷ்ணுவைத் தலைவணங்கித் துதித்து புல்லரிப்புடன் கண்ணீர் மல்க குரலில் தழ தழப்புடன் கைகூப்பி உலகின் நிலையைத் அவரிடம் பிரும்மா தெரிவித்தார். அதனைக் கேட்ட ஹரி எல்லாமறிந்தவரானதால் சிரித்துக் கொண்டே பிரும்மாவிடம் ஒரு ரகசியச் செய்தியைக் கூறினார்.

“சங்குடனின் வரலாற்றை அறிவேன். அவன் என் பக்தனான கோபன். கோலோகத்தில் ஸுதாமா என்றகோபனாக, சிறந்த பணியாளனாக இருந்தான். ராதையின் கொடும் சாபத்தால் அஸுரப் பிறவியடைந்தான். ஒருநாள் என் அன்புக்குரிய விரஜையுடன் ராச மண்டலத்தில் இருந்தேன். பணிப் பெண் வழியே இதனை அறிந்த ராதை கோபம் கொண்டு என்னைக் காணவராதிருந்தாள். இதனை அறிந்த விரஜை நதியானாள். நானும் மறைந்து விட்டேன். என்னைக் காணாமலே அவள் தன்னிருப்பிடம் சென்றுவிட்டாள்.

ஒருநாள் மாளிகையில் ஸுதாமனுடன் இருந்த என்னைக் கண்ட ராதை மௌனத்துடன் அசையாதிருந்த ஸுதாமனிடம் கோபம் கொண்டு ஏசினாள். இதனைப் பொறுக்காத ஸுதாமன் அவளிடம் கோபித்து எதிர்த்துப் பேசினான். அதனைக் கேட்டு மேலும் கோபித்துச் சிவந்த கண்களுடன் ஸுதாமனை வெளியேறக் கட்டளையிட்டாள். தோழிகளுக்கெதிரே ஆஸனத்தை விட்டு எழுந்து மறுபடி மறுபடி எதனையோ சொல்கிற ஸுதாமனை நீ அஸுரனாகப் பிறப்பாய் எனச்சபித்தாள். வாயால் ஏசிக் கொண்டு அழுகையுடன் என்னை வணங்கிவிட்டு வெளியேறுகிற ஸுதாமனை நெகிழ்ந்து தானும் அழுது கருணையுடன் குழந்தாய் ! நில் ! செல்லாதே ! எங்கு போவாய் ! எனக் கத்தி அவனைத் துரத்திக் கொண்டு சென்றாள். இதனைக் கண்ட கோபியரும் கோபர்களும் அழுதனர். ராதாவிடம் நான் ஆறுதல்

கூறித் தடுத்தேன். “சாபத்தை அனுபவித்து விட்டு ஸுதாமன் நொடியில் திரும்பி வருவான். ஸுதாமனே ! இங்கு வா ! கோலோகத்தின் அரை நொடி பூமியில் ஒருமன்வந்தரகாலமாகும் என்றேன் .

சங்க சூடன் மறுபடி கோலோகம் செல்வான். யோக முறையின் வல்லவன். எல்லா மாயை முறைகளிலும் தேர்ந்தவன். மிகவும் வலிவு மிக்கவன். என் சூலத்தை எடுத்துச் செல்வீர். சிவன் இதனால் அவனை அழிக்கட்டும். என் மந்திர கவசத்தைக் கழுத்தில் தரித்திருப்பதால் அவனை வெல்ல எவராலும் இயலாது. அந்தணர் வேடத்தில் நான் அவனிடம் சென்று அதனைத் தானமாகப் பெறுவேன். துளசியின் பதிவ்ரதைத் தன்மையும் அப்போது அவனை விட்டகலும். அப்போதுதான் அவனுக்கு மரணம் நேரும் என வரம் தந்துள்ளேன். அவனது மனைவியுடன் கூடி அவளது கருவில் என் வீர்யம் பதியும். உடன் அவன் அழிவான். பின்னர் அவளும் தன் உயிர் நீத்து என்னை அடைவாள் என்று கூறிச் சிவனிடம் தன் சூலத்தை விஷ்ணு தந்தார்.

— ★ —

विंशोऽध्यायः-२०

श्री नारायण उवाच—

ब्रह्मा शिवं संनियोज्य संहारे दानवस्य च ।

जगाम स्वालयं तूर्णं यथास्थानं सुरोत्तमाः ॥ १

चन्द्रभागानदीतीरे वटमूले मनोहरे ।

तत्र तस्थौ महादेवो देवविस्तारहेतवे ॥ २

दूतं कृत्वा चित्ररथं गन्धर्वेश्वरमीप्सितम् ।

शीघ्रं प्रस्थापयामास शङ्खचूडान्तिकं मुदा ॥ ३

सर्वेश्वराज्ञया शीघ्रं ययौ तन्नगरं परम् ।

महेन्द्रनगरोत्कृष्टं कुबेरभवनाधिकम् ॥ ४

पञ्चयोजनविस्तीर्णं दैर्घ्ये तद्विगुणं भवेत् ।

स्फटिकाकारमणिभिर्निर्मितं यानवेष्टितम् ॥ ५

सप्तभिः परिखाभिश्च दुर्गमाभिः समन्वितम् ।
 ज्वलदग्निनिभैः शश्वत्कल्पितं रत्नकोटिभिः ॥ ६
 युक्तं च वीथीशतकैर्मणिवेदिविचित्रितैः ।
 परितो वणिजां सौधैर्नानावस्तुविराजितैः ॥ ७
 सिन्दूराकारमणिभिर्निर्मितैश्च विचित्रितैः ।
 भूषितं भूषितैर्दिव्यैराश्रमैः शतकोटिभिः ॥ ८
 गत्वा ददर्श तन्मध्ये शङ्खचूडालयं परम् ।
 अतीव वलयाकारं यथा पूर्णेन्दुमण्डलम् ॥ ९
 ज्वलदग्निशिखाक्ताभिः परिखाभिश्च तसृभिः ।
 तद्दुर्गमं च शत्रूणामन्येषां सुगमं सुखम् ॥ १०
 अत्युच्चैर्गगनस्पर्शिमणि शृङ्गविराजितम् ।
 राजितं द्वादशद्वारैर्द्वारपालसमन्वितम् ॥ ११
 मणीन्द्रसारनिर्माणैः शोभितं लक्ष्मन्दिरैः ।
 शोभितं रत्नसोपानै रत्नस्तम्भविराजितम् ॥ १२
 तद्दृष्ट्वा पुष्पदन्तोऽपि वरं द्वारं ददर्श सः ।
 द्वारे नियुक्तं पुरुषं शूलहस्तं च सस्मितम् ॥ १३
 तिष्ठन्तं पिङ्गलाक्षं च ताम्रवर्णं भयङ्करम् ।
 कथयामास वृत्तान्तं जगाम तदनुज्ञया ॥ १४
 अतिक्रम्य च तद्द्वारं जगामाभ्यन्तरं पुनः ।
 न कोऽपि रक्षति श्रुत्वा दूतरूपं रणस्य च ॥ १५
 गत्वा सोऽभ्यन्तरद्वारं द्वारपालमुवाच ह ।
 रणस्य सर्ववृत्तान्तं विज्ञापयत मा चिरम् ॥ १६

स च तं कथयित्वा च दूतो गन्तुवाच ह ।

गत्वा वै शङ्खचूडं तं ददर्श सुमनोहरम् ॥ १७

राजमण्डलमध्यस्थं स्वर्णसिंहासने स्थितम्।

मणीन्द्ररचितं दिव्यं रत्नदण्डसमन्वितम् ॥ १८

रत्नकृत्रिमपुष्पैश्च प्रशस्तैः शोभितं सदा ।

भृत्येन मस्तकन्यस्त स्वर्णच्छत्रं मनोहरम् ॥ १९

सेवितं पार्षदगणै रुचिरैः श्वेतचामरैः ।

सुवेषं सुन्दरं रम्यं रत्नभूषणभूषितम् ॥ २०

माल्येन लेपनं सूक्ष्मं सुवस्त्रं दधतं मुने ।

दानवेन्द्रैः परिवृतं सुवेषैश्च त्रिकोटिभिः ॥ २१

शतकोटिभिरन्यैश्च भ्रमद्भिरस्रपाणिभिः ।

एवंभूतं च तं दृष्ट्वा पुष्पदन्तः सविस्मयः ॥ २२

उवाच च स वृत्तान्तं यदुक्तं शङ्करेण च ।

पुष्पदन्त उवाच—

राजेन्द्र शिवभृत्योऽहं पुष्पदन्ताभिधः प्रभो ॥ २३

यदुक्तं शङ्करेणैव तद्भवीमि निशामय ।

राज्यं देहि च देवानामधिकारं च साम्प्रतम् ॥ २४

देवाश्च शरणापन्नाः देवेशं श्रीहरिं परम् ।

हरिर्दत्त्वाऽस्य शूलं च तेन प्रस्थापितः शिवः ॥ २५

पृष्पभद्रानदीतीरे वटमूले त्रिलोचनः ।

विषयं देहि तेषां च यूद्धं वा कुरु निश्चितम् ॥ २६

गत्वा वक्ष्यामि किं शम्भूमथ तद्ब्रु मा मपि ।

दत्तस्य वचनं श्रुत्वा शङ्खचूडः प्रहस्य च ॥ २७

प्रभातेऽहं गमिष्यामि त्वं च गच्छेत्युवाच ह ।
 स गत्वोवाच तं तूर्णं वटमूलस्थमीश्वरम् ॥ २८
 शङ्खचूडस्य वचनं तदीयं तन्मुखोदितम् ।
 एतस्मिन्नन्तरे स्कन्द आजगाम शिवान्तिकम् ॥ २९
 वीरभद्रश्च नन्दी च महाकालः सुभद्रकः ।
 विशालाक्षश्च बाणश्च पिङ्गलाक्षो विकम्पनः ॥ ३०
 विरूपो विकृतिश्चैव मणिभद्रश्च बाष्कलः ।
 कपिलाख्यो दीर्घदंष्ट्रो विकटस्ताम्रलोचनः ॥ ३१
 कालकण्ठो बली भद्रः कालजिह्वः कुटीचरः ।
 बलोन्मत्तो रणश्लाघी दुर्जयो दुर्गमस्तथा ॥ ३२
 अष्टौ च भैरवा रौद्रा रुद्राश्चैकादश स्मृताः ।
 वसवोऽष्टौ वासवश्च आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ ३३
 हुताशनश्च चन्द्रश्च विश्वकर्माऽश्विनौ च तौ ।
 कुबेरश्च यमश्चैव जयन्तो नलकूबरः ॥ ३४
 वायुश्च वरुणश्चैव बुधश्च मङ्गलस्तथा ।
 धर्मश्च शनिरीशानः कामदेवश्च वीर्यवान् ॥ ३५
 उग्रदंष्ट्रा चोग्रदण्डा कोटरा कैटभी तथा ।
 स्वयं चाष्टभुजा देवी भद्रकाली भयङ्करी ॥ ३६
 रत्नेन्द्रसारनिर्माणविमानोपरि संस्थिता ।
 रक्तवस्त्रपरीधाना रक्तमाल्यानुलेपना ॥ ३७
 नृत्यन्ती च हसन्ती च गायन्ती सुस्वरं मुदा ।
 अभयं ददाति भक्तेभ्योऽभया सा च भयं रिपुम् ॥ ३८

விभ्रती विकटां जिह्वां सुलोलां योजनायताम् ।
 शङ्खचक्रगदापद्मखड्गचर्मधनुः शरान् ॥ ३९
 खपरं वर्तुलाकारं गम्भीरं योजनायतम् ।
 त्रिशूलं गगनस्पर्शिं शक्तिं च योजनायताम् ॥ ४०
 मुद्गरं मुसलं वज्रं खेटं फलकमुज्ज्वलम् ।
 वैष्णवास्त्रं वारुणास्त्रं बाह्येयं नागपाशकम् ॥ ४१
 नारायणास्त्रं गान्धर्वं ब्रह्मास्त्रं गारुडं तथा ।
 पर्जन्यास्त्रं पाशुपतं जृम्भणास्त्रं च पार्वतम् ॥ ४२
 माहेश्वरास्त्रं वायव्यं दण्डं संमोहनं तथा ।
 अव्ययमस्त्रकं दिव्यं दिव्यास्त्रशतकं परम् ॥ ४३
 आगत्य तत्र तस्थी च योगिनीनां त्रिकोटिभिः ।
 सार्धं च डाकिनीनां च विकटानां त्रिकोटिभिः ॥ ४४
 भूतप्रेतपिशाचाश्च कूष्माण्डा ब्रह्मराक्षसाः ।
 वेताला राक्षसाश्चैव यक्षाश्चैव तु किन्नराः ॥ ४५
 ताभिश्चैव सह स्कन्दः प्रणम्य चन्द्रशेखरम् ।
 पितुः पार्श्वे सहायार्थं समुवास तदाज्ञया ॥ ४६
 अथ दूते गते तत्र शङ्खचूडः प्रतापवान् ।
 उवाच तुलसीं वार्तां गत्वाभ्यन्तरमेव च ॥ ४७
 रणवार्तां च सा श्रुत्वा शुष्ककण्ठोष्ठतालुका ।
 उवाच मधुरं साध्वी हृदयेन विदूयता ॥ ४८
 तुलस्युवाच—
 हे प्राणबन्धो हे नाथ तिष्ठ मे वक्षसि क्षणम् ।
 हे प्राणाधिष्ठातृदेव रक्ष मे जीवितं क्षणम् ॥ ४९

भुङ्क्ते नान्म समासाद्य यन्मे मनसि वाञ्छितम् ।

पश्यामि त्वां क्षणं किञ्चिल्लोचनाभ्यां च सादरम् ॥ ५०

आन्दोलयन्ते प्राणा मे मनो दग्धं च सन्ततम् ।

दुःस्वप्नश्च मया दृष्टश्चाद्यैव चरमे निशि ॥ ५१

तुलसीवचनं श्रुत्वा भुक्त्वा पीत्वा नृपेश्वरः ।

उवाच वचनं प्राज्ञो हितं सत्यं यथोचितम् ॥ ५२

शङ्खचूड उवाच—

कालेन योजितं सर्वं कर्म भोगनिबन्धनम् ।

शुभं हर्षः सुखं दुःखं भयं शोकश्च मङ्गलम् ॥ ५३

काले भवन्ति वृक्षाश्च स्कन्धवन्तश्च कालतः ।

क्रमेण पुष्पवन्तश्च फलवन्तश्च कालतः ॥ ५४

तेषां फलानि पक्वानि प्रभवन्त्येव कालतः ।

ते सर्वे फलिताः काले पातं यान्ति च कालतः ॥ ५५

काले भवति विश्वानि काले नश्यन्ति सुन्दरि ।

कालात्स्रष्टा च सृजति पाता पाति च कालतः ॥ ५६

संहर्ता संहरेत्काले क्रमेण संचरन्ति ते ।

ब्रह्मविष्णु शिवादीनामीश्वरः प्रकृतिः परा ॥ ५७

स्रष्टा पाता च संहर्ता स चात्मा कालनर्तकः ।

काले स एव प्रकृतिं स्वाभिन्नां स्वेच्छया प्रभुः ॥ ५८

निर्माय कृतवान्सर्वान्विश्वस्थांश्च चराचरान् ।

सर्वेशः सर्वरूपश्च सर्वात्मा परमेश्वरः ॥ ५९

जनं जनेन जनिता जनं पाति जनेन यः ।

जनं जनेन हरते तं देवं भज साम्प्रतम् ॥ ६०

யஸ்யாஜ்ஞயா வாதி வாतः शीघ्रगामी च साम्प्रतम् ।
 यस्याज्ञया च तपनस्तपत्येव यथाक्षणम् ॥ ६१
 यथाक्षणं वर्षतीन्द्रो मृत्युश्चरति जन्तुषु ।
 यथाक्षणं दहत्यग्निश्चन्द्रो भ्रमति शीतवान् ॥ ६२
 मृत्योर्मृत्युं कालकालं यमस्य च यमं परम् ।
 विभुं स्रष्टुश्च स्रष्टारं मातुश्च मातृकं भवे ॥ ६३
 संहतरिं च संहर्तुस्तं देवं शरणं ब्रज ।
 को वा बन्धुश्च केषां वा सर्वबन्धुं भज प्रिये ॥ ६४
 अहं को वा च त्वं का वा विधिना योजितः पुरा ।
 त्वया सार्धं कर्मणा च पुनस्तेन वियोजितः ॥ ६५
 अज्ञानी कातरः शोके विपत्तौ न च पण्डितः ।
 सुखे दुःखे भ्रमत्येव कालनेमिक्रमेण च ॥ ६६
 नारायणं तं सर्वेशं कान्तं यास्यसि निश्चितम् ।
 तपः कृतं यदर्थे च पुरा बदरिकाश्रमे ॥ ६७
 मया त्वं तपसा लब्धा ब्रह्मणस्तु वरेण च ।
 हर्यर्थे यत्तव तपो हरिं प्राप्स्यसि कामिनि ॥ ६८
 वृन्दावने च गोविन्दं गोलोके त्वं लभिष्यसि ।
 अहं यास्यामि तल्लोकं तनुं त्यक्त्वा च दानवीम् ॥ ६९
 तत्र द्रक्ष्यसि मां त्वं च द्रक्ष्यामि त्वां च साम्प्रतम् ।
 अगमं राधिकाशापाद्भारतं च सुदुर्लभम् ॥ ७०
 पुनर्यास्यामि तत्रैव कः शोको मे शृणु प्रिये ।
 त्वं च देहं परित्यज्य दिव्यं रूपं विधाय च ॥ ७१

तत्कालं प्राप्स्यसि हरिं मा कान्ते कातरा भव ।
 इत्युक्त्वा च दिनान्ते च तथा सार्धं मनोहरम् ॥ ७२
 सुष्वाप शोभने तल्ये पुष्पचन्दन चर्चिते ।
 नानाप्रकारविभवं चकार रत्नमन्दिरे ॥ ७३
 रत्नप्रदीपसंयुक्ते स्त्रीरत्नं प्राप्य सुन्दरीम् ।
 निनाय रजनीं राजा क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ ७४
 कृत्वा वक्षसि तां कान्तां रुदतीमतिदुःखिताम् ।
 कृशोदरीं निराहारां निमग्रां शोकसागरे ॥ ७५
 पुनस्तां बोधयामास दिव्यज्ञानेन ज्ञानवित् ।
 पुरा कृष्णेन यद्वत्तं भाण्डीरे तत्त्वमुत्तमम् ॥ ७६
 स च तस्यै ददौ सर्वं सर्वशोकहरं परम् ।
 ज्ञानं संप्राप्य सा देवी प्रसन्न वदनेक्षणा ॥ ७७
 क्रीडां चकार हर्षेण सर्वं मत्वेति नश्वरम् ।
 तौ दम्पती च क्रीडन्तौ निमग्नौ सुखसागरे ॥ ७८
 पुलकाश्रितसर्वाङ्गौ मूर्च्छितौ निर्जने मुने ।
 अङ्गप्रत्यङ्गसंयुक्तौ सुप्रीतौ सुरतोत्सुकौ ॥ ७९
 एकाङ्गौ च तथा तौ द्वौ चार्धनारीश्वरो यथा ।
 प्राणेश्वरं च तुलसी मेने प्राणाधिकं परम् ॥ ८०
 प्राणाधिकां च तां मेने राजा प्राणेश्वरीं सतीम् ।
 तौ स्थितौ सुखसुप्ता च तन्द्रितौ सुन्दरौ समौ ॥ ८१
 सुवेषौ सुखसंभोगादचेष्टौ सुमनोहरौ ।
 क्षणं सुचेतनौ तौ च कथयन्तौ रसाश्रयात् ॥ ८२

कथां मनोरमां दिव्यां हसन्ती च क्षणं पुनः ।

क्षणं च केलिसंयुक्तौ रसभावसमन्वितौ ॥ ८३

सुरते विरतिर्नास्ति तौ तद्विषयपण्डितौ ।

सततं जययुक्तौ द्वौ क्षणं नैव पराजितौ ॥ ८४

इति श्री देवीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे विंशोऽध्यायः ॥

—★—

அத்தியாயம் 20

நாரதரிடம் நாராயணர் கூறுகிறார். பிரும்மா சிவனை அஸ்ரணையழிக்க அமர்த்தியபின் தன் உலகம் சென்றார். சந்திரபாகா நதிக் கரையில் ஆலமரத்தடியில் தேவர்களுக்கு நன்மை புரிவதற்காக, சித்ரரதன் என்ற கந்தர்வனை சங்கசூடனிடம் சிவன் அனுப்பினார்.

ஸர்வேச்வரனின் ஆணையை ஏற்று, தூதன் சங்கசூடனின் மாளிகைக்குச் சென்றான். இந்திரன் குபேரன் மாளிகைகளைவிட அது அழகானது. ஐந்து யோசனை பரப்பும் பத்து யோசனை நீளமும் கொண்டது. படிகக்கற்களால் அமைந்தது, ஏழு அகிழ்கள். அவற்றின் சுற்றுச் சுவர்கள் ரத்தினத்தால் அமைந்தவை. நூற்றுக் கணக்கான வீதிகள், கடைத் தெருக்கள், கோடிக் கணக்கான ஆச்ரமங்கள். நடுவே வட்ட வடிவில் சங்க சூடனின் மாளிகை. சந்திர மண்டலம் போன்றது. வாளைத் தொடுகிற உப்பரிகைகள். பன்னிரண்டு வாயில்கள். வாயில் காப்போரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை. லக்ஷக்கணக்கான வீடுகள். புஷ்பதந்தன் என்ற சிவதூதன் காவலனை அணுகித் தான் வந்த காரணத்தைக் கூற, உள் பிரவேசத்திற்கு அனுமதி பெற்ற காவலன் வழிவிட ஆயிரம் சூரர்களிடையே ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ள சங்கசூடனை அணுகி சிவபெருமான் கூறியதைத் தெரிவித்தான்.

“அரசரில் சிறந்தவரே! சிவனின் தூதன் புஷ்பதந்தன் என்ற நான் பெருமான் கூறியதைச் சொல்கிறேன். தேவர்களிடம் அவர்களது ராஜ்யத்தைத் திரும்பத் தருவாய் ! விஷ்ணுவிடம்

சரணமடைந்த தேவர்கள் கோரியபடி விஷ்ணு சிவனிடம் சூலம் தந்துள்ளார். புஷ்ப பத்ரா நதிக் கரையில் சிவன் காத்திருக்கிறார். தேவர்களிடம் ராஜ்யத்தைத் தாரீர். அல்லது போரிடுவீர். சிவபெருமானிடம் நான் தெரிவிக்க வேண்டியதைக் கூறுவீர் !” தூதனின் பேச்சைக் கேட்ட சங்கசூடன் நாளைக் காலை நானே நேரில் சிவனிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீ செல்லலாம் என்றான். ஆலமரத்தடியில் சிவனிடம் நடந்ததைத் தூதன் தெரிவித்தான்.

இதனிடையே ஸ்கந்தன் சிவனருகே வந்தார். அவருடன் வீரபத்திரர், நந்தி, மஹாகாலர், ஸுபத்ரகர், விசாலாக்ஷர், பாணர், பிங்களாக்ஷர், விகம்பனர், விருபர், விக்ருதி, மணிபத்ரர், பாஷ்கலர், கபிலர், தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரர், விகடர், தாம்ரலோசனர், காலகண்டர், பலீ, பத்ரர், காளஜிஹ்வர், குடசரர், பலோன்மத்தர், ரணச்லாகி, துர்ஜயர், துர்கமர், எட்டுபைரவர்கள், பதினோரு ருத்ரர்கள், எட்டு வஸுக்கள், இந்திரன், பன்னிரு ஆதித்தியர்கள், அக்னி, சந்திரன், விச்வகர்மா, அச்வினிகள், குபேரன், யமன், ஜயந்தன், நளகூபரன், வாயு, வருணன், புதன், அங்காரகன், யமன், சனி, ஈசானன், மன்மதன் முதலியவர்களும் உக்ரதம்ஷ்ட்ரா, உக்ரதண்டா, கோடரா, கைடபீ முதலானோரும் வந்தனர். எட்டு கைகளுள்ள பத்ரகாளி ரத்தின விமானத்தில் அமர்ந்தவளாக, செவ்வாடையுடுத்திவளாக, ஆடியும் பாடியும் சிரித்தும் பக்தர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவளாக சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரை, கத்தி, கேடயம், வில், அம்பு, கப்பரை, வாளை எட்டுகிற த்ரிகூலம், யோசனையளவு நீண்ட சக்திவேல், குருந்தடி, உலக்கை, வஜ்ரம், கேடயம், பலகை, வைஷ்ணவ - வாருண - அக்னி - நாராயண - காந்தர்வ - பிருமஹ - கருட - பர்ஜன்ய - பாசுபத - ஜ்ஞும்பண - பர்வத - மாஹேச்வர - வாயு - ஸம்மோஹனாஸ்திரங்கள் இவற்றை ஏந்தியவளாக மூன்று கோடி யோகினிகளும் டாகினி விகடா யோகினிகள், பூத - ப்ரேத - பிசாசு - கூஷ்மாண்ட - பிருமம்ராக்ஷஸ - வேதாள, ராக்ஷஸ - யக்ஷ - கின்னரர்களின் படையுடன் காளி முன் நின்றாள். இவர்களுடன் ஸ்கந்தர் தன் தந்தையை வணங்கி ஆணையேற்க, துணை புரிய அருகில் நின்றார்.

துாதன் சென்றதும் சங்க சூடன் துளசியிடம் போர் நிகழ்விருப்பதைச் சொன்னான். இதனைக் கேட்டதும் துளசி பயந்து தொண்டை உதடு வரண்டவளாக உள்ளம் துயருற்றுக் கணவனிடம் கூறினான்'' உயிருக்குயிரான நாதனே! சிறிது நேரம் என்னை மார்புற அணைத்துக் கொள்வீர். என் உயிரைக் காப்பீர்! என் உயிர் ஊசலாடுகிறது. என் உள்ளம் எரிகிறது. நேற்றிரவு கடைசியாமத்தில் கெட்டகனவொன்று கண்டேன்'' எனப் புலம்புகிறதுளசியின் பேச்சைக் கேட்டு அந்த அறிஞன் இதமும் ஸத்யமும் அப்போது ஏற்றதுமாகப் பேசினான்.

சங்க சூடன் கூறினான் - காலம் அனைத்தையும் இணைக்கிறது. வினை இன்பதுன்பங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. மங்களம் மகிழ்ச்சி, இன்பம், துன்பம், பயம் சோகம், என அனைத்தும் காலத்தால் நேர்பவை. மரம் வளர்வதும் கிளைப்பதும், பூப்பதும் காய்ப்பதும் காய் பழுப்பதும் காலத்தை ஒட்டியவை. காய்ப்பதும் மரம் விழுவதும் காலத்தால். உலகமும் அவ்வாறே காலத்தால் தோன்றி வாழ்ந்து மறைகிறது. மும்மூர்த்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட ப்ரக்ருதி தேவிதான் படைத்துக் காத்து அழிக்கிறாள். பரப் பொருள் காலத்தால் தான் தன்னைவிட்டுப் ப்ரக்ருதியைத் தனியே பிரிக்கிறது. அதன் மூலம் உலகத்தை விரிவாக்குகிறது. மக்களை மக்களே பெறுவதும் காப்பதும் அழிப்பதுமாக மக்களைக் கொண்டே உலகை உருவாக்குகிறது. அதனிடம் பயந்தே வாயு அசைகிறது; சூரியன் கொளுத்துகிறான்; இந்திரன் மழை பொழிகிறான்; யமன் உயிரைப் பறிக்கிறான்; அக்கினி எரிக்கிறான்; சந்திரன் பூமியைச் சுற்றுகிறான். மிருத்யுவிற்கு அது யமன். படைப்பவனையும் படைப்பது. அழிப்பவனை அழிப்பது; காப்பவனுக்கும் தாய் போல் காப்பது. அவரைச் சரணடைவாய். எல்லோருக்கும் பந்து அவரே! அவரைச் சரணடைவாய்.

நியாரோ! நான் யாரோ! விதிதான் நம்மை இணைத்தது. வினை நம்மைப் பிரிக்கிறது. அறியாதவன் துயருறும்போது பயமடைவான். காலம் சுழலுகையில் நாமும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் சுழல்கிறோம். நாராயணனே உனது நாதன். அவனைக் குறித்தே பதரிகாச்ரமத்தில் தவம் புரிந்தாய். அந்தத்

தவத்தின் பயனாக, பிறும்மாவின் அருளால் நான் உன் கணவனானேன். நாராயணனைக் குறித்து நீ செய்த தவத்தால் ஹரியை நீ அடைவாய். கோலோகத்தில் பிருந்தாவனத்தில் கோவிந்தனை அடைவாய். நானும் இந்த அஸுர உடலை விட்டு அந்த லோகத்தை அடைவேன். ஏன் வருந்துகியும்? நீயும் இந்த உடலைவிட்டு தேவி உருவம் பெற்று ஹரியை அடைவாய் - பயப்படாதே!

இவ்வாறு ஆறுதலளித்து அவளை மார்போடு அணைத்து விளையாட்டிலும் கொண்டாட்டத்திலும் பொழுதைப் போக்கி அவளை மகிழ்வித்தான்.

மறுபடி கிருஷ்ணன் பாண்டீர வனத்தில் தனக்கு உபதேசித்ததவத்தை அவளுக்குப் போதித்தான். அவள் அதனால் துயரம் நீங்கியவளாக முகம் மலர்ந்து அவனுடன் மகிழ்ச்சியுடன் நிலையற்றவற்றைப் பற்றி வருந்தாமல் இன்புற்றாள். உடலோடு உடல் ஒட்டி அர்த்த நாரீச்வரர்களாக இணைந்தனர். துளசி சங்குடனிடம் அன்புப் பெருக்கால் அதிக நாட்டம் கொண்டாள். இரவு முழுவதும் கதைபேசிச் சிரித்துக் கொண்டே வாழ்வில் வெற்றி கண்டனர். அவர்கள் என்றும் எதிலும் தோற்கவில்லை.

— ★ —

एकविंशोऽध्यायः

श्रीकृष्णं मनसा ध्यात्वा रक्षः कृष्णपरायणः ।

ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय पुष्पतल्पान्मनोहरात् ॥ १

रात्रिवासः परित्यज्य स्नात्वा मङ्गलवारिणा ।

धौते च वाससी धृत्वा कृत्वा तिलकमुज्ज्वलम् ॥ २

चकाराह्निकमावश्यमभीष्टदेववन्दनम् ।

दध्याज्यमधुलाजांश्च ददर्श वस्तु मङ्गलम् ॥ ३

रत्नश्रेष्ठं मणिश्रेष्ठं वस्त्रश्रेष्ठं च काञ्चनम् ।

ब्राह्मणेभ्यो ददौ भक्त्या यथा नित्यं च नारद ॥ ४

அமூல்யரத்னம் யத்கிञ்ந்முक्ताமாணிக்ய ஹீரகம் ।
 ததௌ விபிராய் குரவே யாத்ராமஞ்ஜலஹேதவே ॥ ௫
 கஜரத்னம்ஸ்வரத்னம் தநரத்னம் மனோஹரம் ।
 ததௌ சர்வம் தரித்ராய விபிராய் மஞ்ஜலாய் ச ॥ ௬
 பாண்டாராணாம் சஹஸ்ராணி நகராணாம் த்விலக்ஷகம் ।
 கிராமாணாம் ஶதகோடிக் ச ப்ராஹ்மணாய் ததௌ முதா ॥ ௭
 புத்ரம் கृத்வா து ராஜேத்த்ரம் சர்வेषு தானவेषு ச ।
 புத்ரம் சமப்ய் பார்யாம் தாம் ராஜ்யம் ச சர்வம்சம்பதம் ॥ ௮
 ப்ரஜானுசரம்சஞ் ச பாண்டாரம் வாஹநாதிகம் ।
 ச்வயம் சந்நாஹயுக்தஸ்ச தனுஷ்பாணிர்வ்ஹூவ ஹ ॥ ௯
 ப்ரூத்யத்வாரா க்ரமேணீவ சகார சைந்யம்சஞ்சயம் ।
 அஸ்தானாம் ச த்ரிலக்ஷேண லக்ஷேண வரஹஸ்திநாம் ॥ ௧௦
 ரத்யானாமயுதேநீவ தானுஷ்காணாம் த்ரிகோடிக்ஷிபி : ।
 த்ரிகோடிக்ஷிபிர்வ்மிணாம் ச ஶூலிநாம் ச த்ரிகோடிக்ஷிபி : ॥ ௧௧
 க்ருதா சேநா஽பரிமிதா தானவேத்த்ரேண நாரத ।
 தஸ்யாம் சேநாபதிஸ்சீவ யுத்த்ரஶாஸ்த்ரவிஸாரத : ॥ ௧௨
 மஹாரத : ச விஜ்ஞேயோ ரதிக்ஷிபிநாம் ப்ரவரோ ரணே ।
 த்ரிலக்ஷாக்ஷௌஹிணீசேநாபதிம் க்ருத்வா நராதிப : ॥ ௧௩
 த்ரிஸ்ததக்ஷௌஹிணீபாதம் பாண்டீதம் ச சகார ஹ ।
 வஹிர்வ்ஹூவ ஶிபிராந்மநஸா ஶ்ரீஹரிம் ஸ்மரந் ॥ ௧௪
 ரத்னேத்த்ரஸாரநிர்மாணவிமானமாரூரோஹஸ : ॥
 குருவர்காந்புரஸ்கூத்ய ப்ரயயீ ஶக்ஷரான்திகம் ॥ ௧௫

पुष्पभद्रानदीतीरे यत्राक्षयवटः शुभः ।
 सिद्धाश्रमं च सिद्धानां सिद्धिक्षेत्रं च नारद ॥ १६
 कपिलस्य तपः स्थानं पुण्यक्षेत्रं च भारते ।
 पश्चिमोदधिपूर्वे च मलयस्य च पश्चिमे ॥ १७
 श्रीशैलोत्तरभागे च गन्धमादनदक्षिणे ।
 पञ्चयोजनविस्तीर्णां दैर्घ्ये शतगुणा तथा ॥ १८
 शुद्धस्फटिकसंकाशा भारते च सुपुण्यदा ।
 शाश्वती जलपूर्णा च पुष्पभद्रा नदी शुभा ॥ १९
 लवणाब्धिप्रिया भार्या शश्वत्सौभाग्यसंयुता ।
 शरावतीमिश्रिता च निर्गता सा हिमालयात् ॥ २०
 गोमतीं वामतः कृत्वा प्रविष्टा पश्चिमोदधौ ।
 तत्र गत्वा शङ्खचूडो ददर्श चन्द्रशेखरम् ॥ २१
 वटमूले समासीनं सूर्यकोटिसमप्रभम् ।
 कृत्वा योगासनं दृष्ट्वा मुद्रायुक्तं च सस्मितम् ॥ २२
 शुद्धस्फटिकसंकाशं ज्वलन्तं ब्रह्मतेजसा ।
 त्रिशूलपट्टिशधरं व्याघ्रचर्माम्बरं वरम् ॥ २३
 भक्तमृत्युहरं शान्तं गौरीकान्तं मनोहरम् ।
 तपसां फलदातारं दातारं सर्वसम्पदाम् ॥ २४
 आशुतोषं प्रसन्नास्यं भक्तानुग्रहकातरम् ।
 विश्वनाथं विश्वबीजं विश्वरूपं च विश्वजम् ॥ २५
 विश्वम्भरं विश्ववरं विश्वसंहारकारकम् ।
 कारणं कारणानां च नरकार्णवतारणम् ॥ २६

ஜ்ஞானப்ரத ஜ்ஞானபீஜ ஜ்ஞானானந்த சனாதனம் ।
 அவருடைய விமானாசை தம் துஷ்டா தானவெசுவர: ॥ ௨௭
 சரீ: சார்ப் பக்தியுக்த: சிரசா ப்ரணாம ச: ।
 வாமதோ பத்ரகாலீ ச சுகந்தம் ச தத்புர: சித்ததம் ॥ ௨௠
 அாசிபம் ச ததோ தஸ்மீ காலீ சுகந்தசு சக்ர: ।
 உத்தஸ்துராத்தம் துஷ்டா சரீ நந்திசுவராத்த: ॥ ௨௭
 பரஸ்பரம் ச பாசா தை சக்ருத்தத்ர ச சாம்ப்ரதம் ।
 ராஜா க்ருத்த சம்பாசாமுவாச சிவசம்நிதோ ॥ ௩௦
 ப்ரசந்நாத்மா மஹாதேவோ பகவாஸ்தமுவாச ஹ ।
 மஹாதேவ உவாச—
 விதாத்தா ஜத்தாப் ப்ரஹ்மா பித்தா த்ரமஸ்ய த்ரமவித் ॥ ௩௧
 மரீசித்தஸ்ய புத்ரசு வுஷ்ணவசுதாபி தாமிரிக: ।
 கத்யபசுதாபி தத்புத்ரோ த்ரிஸ்தசு ப்ரஜாபதி: ॥ ௩௨
 தக்ஷ: ப்ரீத்யா ததோ தஸ்மீ பக்த்யா கந்யாஸுயோத்தச: ।
 தாஸுதேகா ச தநு: சாத்தூ தத்சுபாத்த்யவிவர்த்தித்தா ॥ ௩௩
 சத்தவாரித்ததநு: புத்ரா தானவாஸ்தேஜஸுல்தபநா: ।
 தேஸுதேகோ விப்ரசித்திசு மஹாபலபராத்தரம: ॥ ௩௠
 தத்புத்ரோ தாமிரிகோ தம்மோ விஷ்ணுபக்து ஜித்தேந்ரித்ய: ।
 ஜஜாப பரமம் மந்ரம் புஷ்கரே தக்ஷவத்தசரம் ॥ ௩௩
 சுக்ராசார்ய் குரம் க்ருத்தா க்ருஷ்ணஸ்ய பரமாத்மந: ।
 ததா த்வா தநயம் ப்ராப பரம் க்ருஷ்ணபராத்தரம் ॥ ௩௩
 புரா த்வம் பாஷ்துதோ குபுதோ குபுதேஸுவி சுதாமிரிக: ।
 அதுநா ராதிக்காசாபாத்தாரதே தானவெசுவர: ॥ ௩௭

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं तुच्छं मेने च वैष्णवः ।

सालोक्य सार्धिसायुज्यसामीप्यं च हरेरपि ॥ ३८

दीयमानं न गृह्णन्ति वैष्णवाः सेवनं विना ।

ब्रह्मत्वममरत्वं वा तुच्छं मेने च वैष्णवः ॥ ३९

इन्द्रत्वं वा मनुत्वं वा न मेने गणनासु च ।

कृष्णभक्तस्य ते किं वा देवानां विषये भ्रमे ॥ ४०

देहि राज्यं च देवानां मत्प्रीतिं रक्ष भूमिप ।

सुखं स्वराज्ये त्वं तिष्ठ देवास्तिष्ठन्तु वै पदे ॥ ४१

अलं भूतविरोधेन सर्वे कश्यपवंशजाः ।

यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥ ४२

ज्ञातिद्रोहस्य पापानि कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।

स्वसम्पदां च हानिं च राजेन्द्र यदि मन्यसे ॥ ४३

सर्वाविस्था च समतां केषां याति च सर्वदा ।

ब्रह्मणश्च तिरोभावो लये प्राकृतिके सदा ॥ ४४

आविर्भावः पुनस्तस्य प्रभावादीश्वरेच्छया ।

ज्ञानवृद्धिश्च तपसा स्मृतिलोपश्च निश्चितम् ॥ ४५

करोति सृष्टिं ज्ञानेन स्रष्टा सोऽपि क्रमेण च ।

परिपूर्णतमो धर्मः सत्ये सत्याश्रये सदा ॥ ४६

त्रिभागः सोऽपि त्रेतायां द्विभागो द्वापरे स्मृतः ।

एकभागः कलौ पूर्वं तदंशश्च क्रमेण च ॥ ४७

कला मात्रं कलेः शेषे कुह्नां चन्द्रकला यथा ॥

यादृक्तेजो रवेर्ग्रीष्मे न तादृक्छिशिरे पुनः ॥ ४८

दिनेषु यादृक् मध्याह्ने सायं प्रातर्न तत्समम् ।
 उदयं याति कालेन बालतां च क्रमेण च ॥ ४९
 प्रकांडतां च तत्पश्चात्कालेऽस्तं पुनरेति सः ।
 दिने प्रच्छन्नतां याति कालेन दुर्दिने घने ॥ ५०
 राहुग्रस्ते कम्पितश्च पुनरेव प्रसन्नताम् ।
 परिपूर्णतमश्चन्द्रः पूर्णिमायां च जायते ॥ ५१
 तादृशो न भवेन्नित्यं क्षयं याति दिने दिने ।
 पुनश्च पुष्टिमायाति परं कुह्वा दिनेदिने ॥ ५२
 संपद्युक्तः शुक्लपक्षे कृष्णे म्लानश्च यक्ष्मणा ।
 राहुग्रस्ते दिने म्लानो दुर्दिने न विरोचते ॥ ५३
 काले चन्द्रो भवेच्छुक्लो भ्रष्टश्रीः काल भेदतः ।
 भविष्यति बलिश्चेन्द्रो भ्रष्टश्रीः सुतलेऽधुना ॥ ५४
 कालेन पृथ्वी सस्याढ्या सर्वाधारा वसुन्धरा ।
 कालेन जले निमग्रा सा तिरोभूताऽबुविप्लुता ॥ ५५
 काले नश्यन्ति विश्वानि प्रभवन्त्येव कालतः ।
 चराचरश्च कालेन नश्यन्ति प्रभवन्ति च ॥ ५६
 ईश्वरस्यैव समता ब्रह्मणः परमात्मनः ।
 अहं मृत्युञ्जयो यस्मादसंख्यं प्राकृतं लयम् ॥ ५७
 अदर्शं चापि द्रक्ष्यामि वारंवारं पुनः पुनः ।
 स च प्रकृतिरूपं च स एव पुरुषः स्मृतः ॥ ५८
 स चात्मा च स जीवश्च नानारूपधरः परः ।
 करोति सततं यो हि तन्नामगुणकीर्तनम् ॥ ५९

काले मृत्युं स जयति जन्म रोगभयं जराम् ।
 स्रष्टा कृतो विधिस्तेन पाता विष्णुः कृतो भवेत् ॥ ६०
 अहं कृतश्च संहर्ता भयं विषयिणः कृताः ।
 कालाग्निरुद्रं संहारे नियोज्य विषये नृप ॥ ६१
 अहं करोमि सततं तन्नामगुणकीर्तनम् ।
 तेन मृत्युञ्जयोऽहं च ज्ञानेनानेन निर्भयः ॥ ६२
 मृत्युर्मुक्त्युभयाद्याति वैनतेयादिवोरगाः ।
 इत्युक्त्वा स च सर्वेशः सर्वभावेन तत्परः ॥ ६३
 विरराम च शम्भुश्च सभामध्ये च नारद ।
 राजा तद्वचनं श्रुत्वा प्रशशंस पुनः पुनः ॥ ६४
 उवाच मधुरं देवं परं विनयपूर्वकम् ।
 शङ्खचूड उवाच ।
 त्वया यत्कथितं देव नान्यथा वचनं स्मृतम् ॥ ६५
 तथापि किञ्चिद्यथार्थं श्रूयतां मन्निवेदनम् ।
 ज्ञातिद्रोहे महत्पापं त्वयोक्तमधुना च यत् ॥ ६६
 गृहीत्वा तस्य सर्वस्वं कुतः प्रस्थापितो बलिः ।
 मया समुद्धृतं सर्वमूर्ध्वमैश्वर्यमीश्वरः ॥ ६७
 सुतलाच्च समुद्धर्तुं नालं तत्र गदाधरः ।
 सभ्रातृको हिरण्याक्षः कथं देवैश्च हिंसितः ॥ ६८
 शुम्भादयश्चासुराश्च कथं देवैर्निपातिताः ।
 पुरा समुद्रमथने पीयूषं भक्षितं सुरैः ॥ ६९
 क्लेशभाजो वयं तत्र ते सर्वे फलभोगिनः ।
 क्रीडाभाण्डमिदं विश्वं प्रकृतेः परमात्मनः ॥ ७०

யஸ்மै யத்ர ச ததாதி தஸ்யैஸ்வர்த்தம் பவேத்ததா ।
 தேவதானவயோவாதி: ஶஸ்வந்நைமித்திக: சதா ॥ ௭௧
 பராஜயோ ஜயஸ்தேபாந் காலே஽ஸ்மாந் க்ரமேண ச ।
 ததா஽஽வயோவிர்ரோதம் வா கமநம் நிஷ்பலம் பரம் ॥ ௭௨
 சமஸம்நிதநோ பந்நோரிஸ்வரஸ்ய மஹாத்மந: ।
 இயம் தே மஹதீ லஜ்ஜா யுத்தோ஽ஸ்மாபி: சஹாபுநா ॥ ௭௩
 ஜயே ததோ஽திகா கீர்திர்ஹ்நிஸ்வீவ பராஜயே ।
 இத்யேதத்வச்சநம் ஶ்ருத்வா ப்ரஹஸ்ய ச த்ரிலோசந: ॥ ௭௪
 யதோசிதமுத்தரம் தமுவாச தானவேஸ்வரம் ।
 மஹாதேவ உவாச—
 யுष्மாபி: சஹ யுத்தே மே ப்ரஹ்வம்ஸாசமுத்த்வை: ॥ ௭௫
 கா லஜ்ஜா மஹதீ ராஜந்ந கீர்திர்வா பராஜயே ।
 யுத்தமாடீ ஹ்ரேரேவ மபுநா கைடமேந ச । ௭௬
 ஹிரண்யகசிபோஸ்வீவ சஹ தேநாத்மநா நृப ।
 ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய யுத்தம் ச புநஸ்தேந கதாபூதா ॥ ௭௭
 நிபுரீ: சஹ யுத்தம் ச மயா஽பி ச புரா கृतம் ॥
 சர்வேஸ்வரியா: சர்வமாது: ப்ரகृत்யாஸ்வ பஹூவ ஹ ॥ ௭௮
 சஹ ஶும்தாதிபி: பூர்வம் சமர: பரமான்்ருத: ।
 பார்பதப்ரவரஸ்த்வம் ச க்ருஷ்ணஸ்ய பரமாத்மந: ॥ ௭௯
 யே யே ஹதாஸ்வ தைதேயா ந ஹி கே஽பி த்வயா சமா: ।
 கா லஜ்ஜா மஹதீ ராஜந்நம யுத்தே த்வயா சஹ ॥ ௮௦
 சுராணாந் ஶரணஸ்யீவ ப்ரேஸிதஸ்வ ஹ்ரேரஹோ ।
 தேஹி ராஜ்யம் ச தேவாநாமிதி மே நிஸ்விதம் வச: ॥ ௮௧

युद्धं वा कुरु मत्सार्धं वाग्व्यये किं प्रयोजनम्।

इत्युक्त्वा शङ्करस्तत्र विरराम च नारद।

उत्तस्थौ शङ्खचूडश्च ह्यमात्यैः सह सत्वरम्॥ ८२

इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कन्धे एकविंशोऽध्यायः

—★—

அத்தியாயம் - 22

சங்க குடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டே விடியற்காலை பூப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்து இரவில் தரித்த ஆடையை நீக்கி, மங்கள நீரில் நீராடி, தூய ஆடை உடுத்தித் திலகமிட்டு, காலை தெய்வக் கடன்களை செய்து இஷ்ட தெய்வத்தை வணங்கி, தயிர் நெய் தேன் பொரி என்ற மங்களப் பொருட்களைக் கண்டு, ரத்தினம் தங்கம் ஆடை முதலியவற்றை அந்தணர்களுக்கு வழங்கி, ரத்தினத்தை யாத்ராதானமாக ஓர் அந்தணருக்குத் தந்தான். ஏழைக்கு யானை குதிரை பணம் எல்லாம் அளித்தான். தன் புதல்வனை அரசனாக்கி, அஸுரர்களிடம் அவனையும் மனைவியைம் அரசையும் காக்கப் பணித்தான். தானும் போருக்கு ஆயத்தமாகக் கவசமணிந்து வில்லேந்திப் பெரும்படை உடன் வர மனத்தில் ஹரியைத் தியானித்து வெளியேறினான்.

ரத்தின விமானமேறி ஆசார்யர்களை வணங்கிப் புஷ்ப பத்திரா நதிக் கரையில் அக்ஷய வடத்தினருகே ஸித்தாசிரமமென்ற கபிலரின் தவக் கூடம் வந்தான். மேற்குக் கடலுக்கு கிழக்கில், மலயத்திற்கு மேற்கில், ஸ்ரீ சைலத்திற்கு வடக்கில் கந்தமாதனத்திற்குத் தெற்கில் புஷ்பபத்திரா நதி 5 யோசனை பரப்பும் 500 யோசனை நீளமும் ஓடுகிற நதி படிகம் போன்று தெளிந்த நீருள்ளது. லவண ஸமுத்ரத்தின் அன்புக்குரிய மனைவி. இமய மலையிலிருந்து வருகிற சராவதீ நதியுடன் இணைகிறது. கோமதியின் வலப்புறத்தில் மேற்குக் கடலில் கலக்கிறது. அங்கு சங்ககுடன் ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த சிவனைக் கண்டான். யோகாஸனத்தில் சின் முத்திரையுடன் படிக

ஒளியுடன் பிறும்ம தேஜஸுடன், திரிகுலமும் பட்டாக்கத்தியும் ஏந்தி புலித் தோலை ஆடையாக உடுத்தி பக்தருக்கு மரணபயம் நீக்குபவராக அமர்ந்திருந்தார். சாந்தராக, கௌரியின் மணாளராக, தவத்தின் பயனை அளிப்பவராக, எல்லாச் செல்வத்தையும் தருபவராக, எளிதில் மகிழ்பவராக, தெளிந்த முகத்துடன் பக்தனுக்கு அருள் புரியத் துடிப்பவராக, உலகின் மூல காரணமான விதையானவராக அவர் காட்சி அளித்தார். உலகின் மூல விதை அவரே. உலகைத் தாங்குபவர், உலகை ஒடுக்குபவர். நரகக் கடலைத் தாண்டுவிப்பவர். விமானத்திலிருந்து இறங்கி அவரை அஸுரன் வணங்கினான். அவரது இடது பக்கத்திலிருந்து பத்திர காளியையும் முன் நிற்கிற ஸ்கந்தரையும் வணங்கினான்.

சங்கரரும், காளியும், ஸ்கந்தரும் அவனுக்கு ஆசி வழங்கினர். நந்தி முதலானோர் எழுந்து வரவேற்றனர். சிறிது நேரம் அனைவருடனும் பேசி விட்டுச் சிவனருகே வந்த அஸுரனிடம் சிவன் சொன்னார். உலகைப் படைக்கிற பிறும்மாவிற்கு மரீசியும், மரீசிக்குக் கசிபரும் புதல்வர்கள். தக்ஷன் தனது பதிமூன்று பெண்களைக் கசிபருக்கு மனைவிகளாக்கினான். அவர்களில் தன் ஸௌபாக்யத்தில் கர்வம் மிக்க தனுவும் ஒருவள். அவளுக்கு நாற்பது புதல்வர்கள். அவர்களில் விப்ரசித்தி என்பவனுக்கு தம்பன் என்ற புதல்வன் பிறந்தான். அவன் விஷ்ணு பக்தன். புலன்களை அடக்கியவன். புஷ்கரத்தில் லக்ஷம் ஆண்டுகள் சுக்ராசார்யரிடமிருந்து பெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண மந்திரத்தை ஜபித்தான். அப்போது அவனிடம் நீ பிறந்தாய். அதற்குமுன் கோபர்களில் சிறந்த நீ ராதையிடம் சாபம் பெற்றதால் அஸுரனாகப் பிறந்தாய். விஷ்ணு பக்தர் எதனையும் நாடமாட்டார். விஷ்ணுவின் உலகின் வசிப்பதையோ, அருகாமையையோ அவரோடு கூடுவதையோ கூடப் பலனாக எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். பிறும்ம பதவியையோ அமரர் நிலையையோ துச்சமெனக் கருதுவர். இந்திரனாவதோ, மனுவாவதோ கூட விருப்பத்திற்குரியதல்ல. கிருஷ்ண பக்தனான உனக்குத் தேவர்களின் ராஜ்யம் எதற்கு? அதனை அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுப்பாய். நீ உன் ராஜ்யத்தில் சுகமாய் இருப்பாய். தேவர்கள் தம் ராஜ்யத்தில் சுகமாக இருக்கட்டும்.

நீங்கள் அனைவரும் கசியப வம்சத்தினர். ஜ்ஞாதிகளுக்குத் துரோகம் செய்வது பிறும்ம ஹத்யையை விடக் கொடிய பாபம். தன் உரிமைகளை இழப்பதைப் பெரிதாக நினைக்காதே! எவருக்கும் ஒரே நிலை தொடர்ந்திராது. பிரக்ருதி விளைவிக்கிற பிரளயத்தில் பிறும்மாவும் மறைய நேர்கிறது. மறுபடி அவர் தோன்றுகிறார். ஞானம் முதிர்வதும் நினைவு அகல்வதும் இயல்பே.

ஞானத்தைக் கொண்டு பிறும்மா படைக்கிறார். கிருத யுகத்தில் தர்மம் பூர்ணமாகத் துலங்குகிறது. த்ரேதாயுகத்தில் முக்கால் பங்கும், துவாபரத்தில் அரைப்பங்கும், கலியில் கால் பங்கும்தான் உள்ளது. கடைசியில் ஒரு கலை மட்டும் அமாவாசையன்று சந்திரகலைபோல் தேய்கிறது. சூரியன் கிரீஷ்ம ருதுவில் போல சிசிர ருதுவில் ஒளியும் சூடும் பெறுவதில்லை. காலையில் இருப்பது போல் நடுப்பகலிலும் மாலையிலும் இல்லை. உதிப்பவன் இளஞ்சூரியன், கடும்சூடுள்ளவன், மங்குபவன் என மாறுதல்கள் பல. ராகு பிடித்ததும் குறைவும் பின் நிறைவும் காணமுடிகிறது. பூர்ண சந்திரன் தினம் ஒரு கலையாக இழந்து மறுபடி கலைகளைப் பெற்றுப் பூர்ணமாகிறான். கிரகணத்திலும் அவ்வாறே சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து மறுபடி பூர்ண நிலை பெறுகிறான். மஹாபலியும் இந்திரனாகி மறுபடி பதவியிழந்து ஸுதலத்தில் இப்போது உள்ளான்.

ஒரு காலத்தில் பூமி பயிர் நிறைந்து உலகின் ஆதாரமாகிப் பின் பிரளய நீரில் கரைந்து மறைகிறான். பரம்பொருளின் ஸமநிலை பிறும்மாவிற்ரு உண்டு. நான் மரணத்தை வென்றதால் மிருத்யுஞ்ஜயனானேன். பல பிரளயங்களைக் கண்டிருக்கிறேன். ப்ரக்ருதி, புருஷன், ஜீவன் எனப் பல நிலைகளில் காணப்படுகிற பரப் பொருளை உணர்ந்து அவரது நாமத்தையும் குணத்தையும் பாடுபவன் மரணத்தை வெல்கிறான். பிறும்மாவைப் படைப்பவராக, விஷ்ணுவைக் காப்பவராக என்னை ஒடுக்குபவனாக, உலகைப் பயத்தினுள் ஆட்படுவராக ஆக்கியவர் அந்தப் பரமபுருஷரே. நான் எப்போதும் அவரது குணங்களைப் பாடி அதனால் ஏற்பட்ட ஜ்ஞானத்தால் பயமின்றி மரணத்தை வென்ற மிருத்யுஞ்ஜயனானேன். கருடனிடம் பாம்பு நடுங்குவது போல் யமன் தனக்கு மரணம் நேருமோ என நடுங்குகிறான் என்று சிவன் விளக்கிறார்.

அரசன் சங்குடன் சிவனது உபதேசத்தைப் பாராட்டி வினயத்துடன் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். தேவரே ! நீர் கூறியதற்கு மாறுபட்ட கருத்து எனக்கு இல்லை. ஆனாலும் உண்மைநிலை பற்றி என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்பீர். ஜ்ஞாதிக்குத் துரோகம் விளைப்பது பெரும் பாபம் என்றீர். ஆனால் பலியின் முழு உரிமைப் பொருளையும் பிடுங்கிக் கொண்டு அவனைப் பாதாளத்திற்கு விரட்டியது ஏன்? நான் மேலுலகத்து ஐச்வர்யமனைத்தையும் பிடுங்கிக் கொண்டேன். பாதாளத்திலிருந்து பலியை மீட்க விஷ்ணுவால் இயலவில்லை. ஹிரண்யாக்ஷனும் அவனது ஸுஹோதரனும் தேவர்களால் அழிக்கப் பெற்றனர். சும்பன் முதலான அசுரர்கள் அழிக்கப்பட்டார்களே ! முன் பாற்கடலைக் கடைந்தெடுத்த அமுதம் தேவர்களால் மட்டும் பருகப் பெற்றது. உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டவர்கள் நாங்கள். பலனை அனுபவித்தவர் அவர்கள். பிருகிருதி தேவிக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் இவ்வுலகம் விளையாட்டுத்திடல். எவருக்கு எதனைத் தருகிறாரோ அவருக்கு அது உரிமை. ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றி தேவதானவர்களிடையே போரும். தோல்வியும், வெற்றியும் மாறி மாறி வரும். எங்களிடையே விரோதமோ, ஒற்றுமையோ பயனற்றது. எங்களிருவரிடமும் ஸமமான தொடர்புள்ள ஈசன் எங்களுடன் போரிடவருவது வெட்கப்படத் தக்கதே. வெற்றியில் புகழும் தோல்வியில் நஷ்டமும் நேரும்.” இவ்வாறு சங்குடன் கூறியதைக் கேட்ட சிவன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார்.

“நீங்கள் பிறும்மாவின் வழித் தோன்றல்கள். உங்களுடன் போரிடுவதில் எனக்கு வெட்கமோ, உம் தோல்வியில் புகழோ இல்லை. முதலில் ஹரி மதுகைடபர்களுடன் போரிட்டார். ஹிரண்யகசிபு ஹிரண்யாக்ஷனுடன் பின் போரிட்டார். திரிபுரனுடன் நான் போரிட்டேன். ஸர்வேச்வரியான பிருக்ருதி தேவி சும்பன் முதலானவருடன் போரிட்டாள். கிருஷ்ணனின் பார்ஷதர்களில் நீ சிறந்தவன். இதற்குமுன் அழிந்த அசுரர்களில் உனக்கு ஈடானவர் எவருமில்லை. உன்னுடன் போரிடுவதில் எனக்கு வெட்கமேது? தேவர்களுக்குச் சரணம் தந்த ஹரி என்னை அனுப்பினார். தேவர்களிடம் அவர்களது ராஜ்யத்தைத் திருப்பித்

தருவாய் என்பது என் தீர்மான வாக்கு. என்னிடம் போரிடுவாய். வீண் பேச்சு எதற்கு? இவ்வாறு சிவன் சொன்னதும் சங்ககூடன் தன் அமைச்சர்களுடன் போரிட வேகமாக வந்தான்.

— ★ —

தூவீசோ஽த்யாய:

श्री नारायण उवाच—

शिवं प्रणम्य शिरसा दानवेन्द्रः प्रतापवान् ।

समारुरोह यानं च सहामात्यैः स सत्वरः ॥ १

शिवः स्वसैन्यं देवांश्च प्रेरयामास सत्वरम् ।

दानवेन्द्रः ससैन्यश्च युद्धारम्भे बभूव ह ॥ २

स्वयं महेन्द्रो युयुधे सार्धं च वृषपर्वणा ।

भास्करो युयुधे विप्रचित्तिना सह सत्वरः ॥ ३

दम्भेन सह चन्द्रश्च चकार परमं रणम् ।

कालस्वरेण कालश्च गोकर्णेन हुताशनः ॥ ४

कुबेरः कालकेयेन विश्वकर्मा मयेन च ।

भयङ्करेण मृत्युश्च संहारेण यमस्तथा ॥ ५

विकङ्कणेन वरुणश्चञ्चलेन समीरणः ।

बुधश्च घृतपृष्ठेन रक्ताक्षेण शनैश्चरः ॥ ६

जयन्तो रत्नसारेण विसर्वा वर्चसां गणैः ।

अश्विनौ च दीप्तिमता धूम्रेण नलकूबरः ॥ ७

धुरन्धरेण धर्मश्च उषाक्षेण च मङ्गलः ।

शोभाकरेण वै भानुः पिठरेण च मन्मथः ॥ ८

गोधामुखेन चूर्णेन खड्गेन च ध्वजेन च ।

काञ्चीमुखेन पिण्डेन धूम्रेण सह नन्दिना ॥ ९

விஷ்ணுன ச பராஸிநாதித்யாஹா யுயுத்யு: பரே ।
 ஂகா஢ச ச ருத்ரா வஂ ஂகா஢ச஡யக்ஷரஂ: ॥ ௧௦
 ஡஡ா஡ாரஂ ச யுயுத்யு சோ஑்ரசண்டாதி஡ி: ச஡ ।
 ஡஡்஢ிசுவரா஢ய: சர்வஂ ஢ா஡வா஡ா஡் ஑ணஂ: ச஡ ॥ ௧௧
 யுயுத்யுசுவ ஡஡ாயுத்஢ே ப்ரலயே஽பி ஡யக்ஷரஂ ।
 வட்஡ூலே ச ச஡்஡ுசுவ தஸ்தூ கால்யா சுதெ஡ ச ॥ ௧௨
 சர்வஂ ச யுயுத்யு: சஂ஡்யச஡ூ஡ா: சததத் ஡ு஡ே ।
 ரத்ரஸி஡ாச஡ே ர஡்யே கோதி஡ி஢்஢ாவஂ: ச஡ ॥ ௧௩
 ஁வாச சக்ஷசூட்ரசுவ ரத்ர஡ூஷண஡ூஷித: ।
 சக்ஷரஸ்ய ச யே யோதா ஢ா஡வஂசுவ பரா஑ிதா: ॥ ௧௪
 ஢ேவாசுவ ஢ுத்ருவ: சர்வஂ ஡ீதாசுவ க்ஷதவி஑்ர஡ா: ।
 சகார கோபத் ஸக஡்஢சுவ ஢ேவஂ஡்யசுவா஡யத் ஢஢ூ ॥ ௧௫
 ஡லத் ச ஸ்வ஑ணா஡ா஡் ச வர்஢்யா஡ாச தே஑சா ।
 சோ஽ய஡ேகசுவ யுயுத்யு ஢ா஡வா஡ா஡் ஑ணஂ: ச஡ ॥ ௧௢
 ஁க்ஷூஹிணஂ஡ா஡் சதகத் ச஡ரே ச ஑஢ா஡ ச: ।
 ஁சுரா஡்பாதுயா஡ாச காலஂ க஡லலோச஡ா ॥ ௧௭
 பபூ ரக்தத் ஢ா஡வா஡ா஡திருத்஢ா தத: பர஡் ।
 ஢சாலக்ஷ஑ஜெ஡்஢்ராணா஡் சதலக்ஷத் ச கோதிச: ॥ ௧௘
 ச஡ா஢ாயஂக஡ஸ்தெ஡ ஡ுரவஂ சிக்ஷேப லீலயா ।
 க஡஡்஢ா஡ா஡் ச஡ஸ்த்ரத் ச ஡஡ர்த் ச஡ரே ஡ு஡ே ॥ ௧௩
 ஸக஡்஢ஸ்ய சர஑ாலெ஡ ஢ா஡வா: க்ஷதவி஑்ர஡ா: ।
 ஡ீதாசுவ ஢ுத்ருவ: சர்வஂ ஡஡ாரணபரா஑்ர஡ா: ॥ ௨௦

वृषपर्वा विप्रचित्तिर्दम्भश्चापि विकल्मषः ।
 स्कन्देन सार्धं युयुधुस्ते सर्वे विक्रमेण च ॥ २१
 महामारी च युयुधे न बभूव च पराङ्मुखी ।
 बभूवुस्ते च संक्षुब्धाः स्कन्दस्य शक्तिपीडिताः ॥ २२
 न दुद्रुवुर्भयात्स्वर्गे पुष्पवृष्टिर्बभूव ह ।
 स्कन्दस्य समरं दृष्ट्वा महारुद्रसमुल्बणम् ॥ २३
 दानवानां क्षयकरं यथा प्राकृतिको लयः ।
 राजा विमानमारुह्य चकार बाणवर्षणम् ॥ २४
 नृपस्य शरवृष्टिश्च घनस्य वर्षणं यथा ।
 महाघोराब्धकारश्च वह्न्युत्थानं बभूव च ॥ २५
 देवाः प्रदुद्रुवुः सर्वेऽप्यन्ये नन्दीश्वरादयः ।
 एक एव कार्तिकेयस्तस्थौ समरमूर्धनि ॥ २६
 पर्वतानां च सर्पाणां शिलानां शाखिनां तथा ।
 नृपश्चकार वृष्टिं च दुर्वारां च भयङ्करीम् ॥ २७
 नृपस्य शरवृष्ट्या च प्रहितः शिवनन्दन ।
 नीहारेण च सान्द्रेण प्रहितो भास्करो यथा ॥ २८
 धनुश्चिच्छेद स्कन्दस्य दुर्वहं च भयङ्करः ।
 बभञ्ज च रथं दिव्यं चिच्छेद रथपीठकान् ॥ २९
 मयूरं जर्जरीभूतं दिव्यास्त्रेण चकार सः ।
 शक्तिं चिक्षेप सूर्याभां तस्य वक्षसि घातिनीम् ॥ ३०
 क्षणं मूर्च्छां च संप्राप बभूव चेतनः पुनः ।
 गृहीत्वा तद्धनुर्दिव्यं यदत्तं विष्णुना पुरा ॥ ३१

ரத்னேन्द्रசாரநிர்மாணயானமாரூஹ கார்திக: ।
 ஶக்ராஸ்த்ரம் க்ருஹீத்வா ச சகார ரணமுல்வணம் ॥ ௩௨
 சர்பாஸ்த்ர பர்வதாஸ்த்ரீவ வ்ருக்ஷாஸ்த்ர ப்ரஸ்தராஸ்ததா ।
 சர்பாஸ்த்ரீச்சுதேத கோபேந திவ்யாஸ்த்ரேண ஶிவாத்மஜ: ॥ ௩௩
 வஹ்நி நிர்வாபயாமாஸ பார்த்ஜந்யேந ப்ரதாபவாந் ।
 ரதம் தநுஸ்த்ர சிச்சுதேத ஶக்ஞ்சூடஸ்ய லீலயா ॥ ௩௪
 சவாஹ் சாரதிக்ரீவ கிரீடம் முகூடோஜ்ஜ்வலம் ।
 சிக்ஷேப ஶக்திம் ஶுக்லாபாந் தானவேந்ந்ரஸ்ய வக்ஷஸி ॥ ௩௫
 மூக்ஷாஸம்ப்ராப்ய ராஜா ச சேதநஸ்த்ர ப்ரஹ்ம ஹ ।
 ஆரூரோஹ யானமந்யத்நுர்ஜக்ராஹ சத்வர்: ॥ ௩௬
 சகார ஶரஜாலம் ச மாயயா மாயினாந் வர: ।
 குஹம் சக்ஷாந் சமரே ஶரஜாலேந நாரத ॥ ௩௭
 ஜக்ராஹ ஶக்திமவ்யக்ராந் ஶதஸூர்யஸமப்ரபாம் ।
 ப்ரலயாக்ரிஸிவரூபாந் விஷ்ணோஸ்த்ர தேஜஸா வ்ருதாம் ॥ ௩௮
 சிக்ஷேப தாந் ச கோபேந மஹாவேகேந கார்திகி ।
 பபாத ஶக்திஸ்ததக்ராந்ரே வஹ்நிராஸிரிவோஜ்வலா ॥ ௩௯
 மூக்ஷாஸம்ப்ராப ஶக்த்யா ச கார்திகீயோ மஹாபல: ।
 காலீ க்ருஹீத்வா தம் க்ரோடே நிநாய ஶிவஸந்நிதௌ ॥ ௪௦
 ஶிவஸ்த்ரம் சாபி ஜ்ஞானேந ஜீவயாமாஸ லீலயா ।
 ததௌ பலமநந்நம் ச சமுத்ஸ்த்ரீ ப்ரதாபவாந் ॥ ௪௧
 காலீ ஜகாம சமரம் ரக்ஷிதும் கார்திகஸ்ய யா ।
 வீராஸ்தாமநு ஜகமுஸ்த்ர தே நந்நீஸ்த்ராதய: ॥ ௪௨

सर्वे देवाश्च गन्धर्वा यक्षराक्षसकिन्नराः ।
 वाद्यभाण्डाश्च बहुशः शतशो मधुवाहकाः ॥ ४३
 सा च गत्वाऽथ संग्रामं सिंहनादं चकार च ।
 देव्याश्च सिंहनादेन प्रापुर्मूर्च्छां च दानवाः ॥ ४४
 अट्टाट्टहासमशिवं चकार च पुनः पुनः ।
 दृष्ट्वा पपौ च माध्वीकं ननर्त रणमूर्धनि ॥ ४५
 उग्रदंष्ट्रा चोग्रदण्डा कोटकी च पपौ मधु ।
 योगिनीडाकिनीनां च गणाः सुरगणादयः ॥ ४६
 दृष्ट्वा कालीं शङ्खचूडः शीघ्रमाजौ समाययौ ।
 दानवाश्च भयं प्रापुः राजा तेभ्योऽभयं ददौ ॥ ४७
 काली चिक्षेप वह्निं च प्रलयाग्निशिखोपमम् ।
 राजा निर्वापयामास पार्जन्येन च लीलया ॥ ४८
 चिक्षेप वारुणं सा च तीव्रं च महदद्भुतम् ।
 गान्धर्वेण च चिच्छेद दानवेन्द्रश्च लीलया ॥ ४९
 माहेश्वरं प्रचिक्षेप काली वह्निशिखोपमम् ।
 राजा जघान तं शीघ्रं वैष्णवेन च लीलया ॥ ५०
 नारायणास्त्रं सा देवी चिक्षेप मन्त्रपूर्वकम् ।
 राजा ननाम तद्दृष्ट्वा चावरुह्य रथादसौ ॥ ५१
 ऊर्ध्वं जगाम तच्चास्त्रं प्रलयाग्निशिखोपमम् ।
 पपात शङ्खचूडश्च भक्त्या तं दण्डवद्भुवि ॥ ५२
 ब्रह्मास्त्रं सा च चिक्षेप यत्नतो मन्त्रपूर्वकम् ।
 ब्रह्मास्त्रेण महाराजो निर्वापं च चकार सः ॥ ५३

तथा चिक्षेप दिव्यास्त्रं सा देवी मन्त्रपूर्वकम् ।
 राजा दिव्यास्त्रजालेन तन्निर्वाणं चकार च ॥ ५४
 देवी चिक्षेप शक्तिं च यत्नतो योजनायताम् ।
 राजा दिव्यास्त्रजालेन शतखण्डां चकार ह ॥ ५५
 जग्राह मन्त्रபூதं च देवी பாशுபதம் ருபா ।
 निक्षेपणं निरोद्धुं च वाग्बभूवाशरीरिणी ॥ ५६
 मृत्युः पाशुपते नास्ति नृपस्य च महात्मनः ।
 यावदस्ति च मन्त्रस्य कवचं च हरेरिति ॥ ५७
 यावत्सतीत्वमस्त्येव सत्याश्च नृपयोषितः ।
 तावदस्य जरा मृत्युर्नास्तीति ब्रह्मणो वचः ॥ ५८
 इत्याकर्ण्य भद्रकाली न तच्चिक्षेप शस्त्रकम् ।
 शतलक्षं दानवानां जग्रास लीलया क्षुधा ॥ ५९
 ग्रस्तुं जगाम वेगेन शङ्खचूडं भयङ्करी ।
 दिव्यास्त्रेण सुतीक्ष्णेन वारयामास दानवः ॥ ६०
 खड्गं चिक्षेप सा देवी ग्रीष्मसूर्योपமம் யதா ।
 दिव्यास्त्रेण दानவேन्द्रः शतखण्डं चकार सः ॥ ६१
 पुनर्ग्रस्तुं महादेवी वेगेन च जगाम तम् ।
 सर्वसिद्धेश्वरः श्रीमान्ववृधे दानवेश्वरः ॥ ६२
 वेगेन मुष्टिना काली कोपयुक्ता भयङ्करी ।
 बभञ्ज च रथं तस्य जघान सारथिं सती ॥ ६३
 सा च शूलं च चिक्षेप प्रलयाग्निशिखोपमम् ।
 वामहस्तेन जग्राह शङ्खचूडः स्वलीलया ॥ ६४

मुष्ट्या जघान तं देवी महाकोपेन वेगतः ।
 बभ्राम च तया दैत्यः क्षणं मूर्च्छामिवाप च ॥ ६५
 क्षणेन चेतनां प्राप्य समुत्तस्थौ प्रतापवान् ।
 न चकार बाहुयुद्धं देव्या सह ननाम ताम् ॥ ६६
 देव्याश्चास्त्रं च चिच्छेद जग्राह च स्वतेजसा ।
 नास्त्रं चिक्षेप तां भक्तो मातृभक्त्या तु वैष्णवः ॥ ६७
 गृहीत्वा दानवं देवी भ्रामयित्वा पुनः पुनः ।
 ऊर्ध्वं च प्रापयामास महावेगेन कोपिता ॥ ६८
 ऊर्ध्वात्पपात वेगेन शङ्खचूडः प्रतापवान् ।
 निपत्य च समुत्तस्थौ प्रणम्य भद्रकालिकाम् ॥ ६९
 रत्नेन्द्रसारनिर्माणं विमानं सुमनोहरम् ।
 आरुरोह हर्षयुक्तो न विश्रान्तो महारणे ॥ ७०
 दानवानां च क्षतजं सा देवी च पपौ क्षुधा ।
 पीत्वा भुक्त्वा भद्रकाली जगाम शङ्करान्तिकम् ॥ ७१
 उवाच रणवृत्तातं पौर्वापर्यं यथाक्रमम् ।
 श्रुत्वा जहास शम्भुश्च दानवानां विनाशनम् ॥ ७२
 लक्षं च दानवेन्द्राणामवशिष्टं रणेऽधुना ।
 भुञ्जंत्या निर्गतं वक्त्रात्तदन्यं भुक्तमीश्वर ॥ ७३
 संग्रामे दानवेन्द्रं च हन्तुं पाशुपतेन वै ।
 अवध्यस्तव राजेति वाग्बभूवाशरीरिणी ॥ ७४
 राजेन्द्रश्च महाज्ञानी महाबलपराक्रमः ।
 न च चिक्षेप मय्यस्त्रं चिच्छेद मम सायकम् ॥ ७५

इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः

அத்தியாயம் - 22

நாரதரிடம் நாராயணர் கூறுகிறார். அசுரர்களில் சிறந்த சங்ககூடன் சிவனைத் தலையால் வணங்கித் தன் அமைச்சர்களுடன் ரதமேறினான். சிவன் உடன் தன் படையைப் போரிட ஏவினார். இந்திரன் விருஷபர்வாவுடனும் ஸூர்யன் விப்ரசித்தியுடனும் சந்திரன் தம்பனுடனும், யமன் கால ஸ்வரனுடனுமென அவரவர்தனித்தனியே தக்க வீரருடன் போரிட்டனர்.

ஆலமரத்தடியில் சிவன் காளியுடனும் ஸ்கந்தருடனும் தங்கியிருந்தார். சங்ககூடனும் தன் மந்திரிகளுடன் போரைக் கண்காணித்தான். சிவனது படை வீரர்கள் அசுரப் படையால் தோற்கப் பெறுவதைக்கண்ட ஸ்கந்தர் தேவர்களுக்கு அபயமளித்துத்தானே போரிடத் தொடங்கியதும் ஸ்கந்தரின் சக்திவேலால் அடிபட்ட அசுரர்கள் பயந்தோடினர். உடன் சங்ககூடன் விமானத்திலேறி வானிலிருந்து அம்பு மழைபெய்ய யுத்த பூமி இருண்டது. தீ எங்கும் பரவியது. தேவர்கள் பயந்து ஓடினர். ஸ்கந்தர் மட்டும் போரரங்கின் முன் நின்றார்.

சங்ககூடன் மலைகளையும் பாம்புகளையும் பாறைகளையும் மரங்களையும் அம்பாக வர்ஷித்தான். ஸ்கந்தனின் வில்லை ஓடித்துத் தேரை உடைத்து மயிலை விலவிலக்கச் செய்தான். தன் சக்தி ஆயுதத்தை கந்தன் மார்பின் மீது வீசினான். சிவனின் மைந்தன் மார்பில் அடிப்பட்டுச் சிறிது நேரம் கலங்கி நின்றான். திவ்ய அஸ்த்ரங்களால் எதிரியின் பாண மழையை அழித்து நெருப்பை அணைத்து சங்ககூடனின் வில்லை ஓடித்தான். தேரை உடைத்தான். சக்தியால் மார்பில் அடித்தான். கணநேரம் கலங்கிநின்ற அஸுரன் விஷ்ணுவின் ஆற்றல் கொண்ட தன் சக்தியால் கந்தனை அடித்ததும் கந்தன் மயக்கமுற்றான்.

உடன் காளி கந்தனை மடியில் ஏந்தி சிவனிடம் கொணர, சிவன் நினைவூட்டிக் கந்தனுக்கு வலிவூட்டினார். காளி போருக்கு நந்தி முதலானோருடன் சென்றாள். அவளது கர்ஜனைக் கேட்ட அசுரர்கள் மயங்கி விழுந்தனர். மதுபானம் செய்து அட்ட ஹாஸத்துடன் திவ்யாஸ்திரங்களைச் சங்ககூடன் மீது பொழிய அவனும் மாற்று திவ்யாஸ்திரங்களால் அவற்றை அழித்தான்.

தேவியால் ப்ரயோகிக்கப் பெற்ற அஸ்திரங்கள் அனைத்தும் அஸுரனால் பயனற்றதாக்கப் பெற்றன. உடன் காளி பாசுபதாஸ்திரத்தை மந்திரித்து அஸுரன் மீது ஏவமுற்பட்டாள். அப்போது அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. “பாசுபதாஸ்திரத்தால் அஸுரனை அழிக்க இயலாது. அவனது உடலில் ஹரியின் மந்திரத்தால் சக்திபெற்ற கவசம் உள்ளது. அவனது மனைவியின் கற்பும் அவனைக் காக்கிறது. அவளது கற்பு அவனிடம் முதுமையும் மரணமும் அணுகாமல் பாதுகாக்கிறது” என. இதனைக் கேட்ட காளி பாசுபதாஸ்திரத்தை அசுரன் மீது எய்யவில்லை. தன் அகன்றவாயால் லக்ஷக் கணக்கில் அசுரர்களை விழுங்கினாள். அதனை அஸுரன் தன் அஸ்திரத்தால் தடுத்தான். காளியின் கத்தியையும் தன் அஸ்திரத்தால் தூளாக்கினான். காளியின் கோபத்தைக் கண்டதும் அஸுரன் வான மளாவ வளர்ந்தான்.

காளி கோபத்துடன் முஷ்டியால் அவன் ரதத்தையும், ஸாரதியையும் தாக்கி, சூலத்தை அஸுரன் மீது எறிந்தாள். சங்கசூடன் அதனை இடது கையால் பிடித்துவிட்டான். காளி கோபத்தால் எழுந்து அவன் மார்பில் குத்த, சிறிது அதனால் கலங்கிய அஸுரன் மீண்டும் எழுந்து காளியின் மீது பாய்ந்தான். இருவருக்கிடையே நடந்த கைகலப்பில் விழுந்தெழுந்த அசுரன் காளியை வணங்கி மீண்டும் ரதமேறினான். அவனிடம் களைப்பில்லை. அஸுரன் ரதத்தைப் பருகிய காளி சிவனிடம் சென்றாள். (71)

சிவனிடம் போரின் நிலையை விளக்கிய காளி “தற்போது லக்ஷம் வீரர்களே அஸுரப் படையில் உள்ளனர். மற்ற வீரர்களைக் கொன்று அவர்களின் இரத்தத்தைக் குடித்து விட்டேன். அசரீரி வாக்கை ஒட்டி அவனைக் கொல்ல பாசுபதாஸ்திரத்தை நான் ஏவவில்லை. அஸுரராஜனும் பெரும் ஜ்ஞானீ. பெரும் பராக்ரம முள்ளவன். என்மீது தன் அஸ்திரத்தை ஏவாமல் என் அஸ்திரத்தை மட்டும் சிதைத்தான்” என்றாள்.

त्रयोविंशोऽध्यायः - २३

श्री नारायण उवाच—

शिवस्तत्त्वं समाकर्ण्य तत्त्वज्ञानविशारदः ।

ययौ स्वयं च समरे स्वगणैः सह नारद ॥ १

शङ्खचूडः शिवं दृष्ट्वा विमानादवरुह्य च ।

ननाम परया भक्त्या शिरसा दण्डवद्भुवि ॥ २

तं प्रणम्य वेगेन विमानमारुरोह सः ।

तूर्णं चकार सन्नाहं धनुर्जग्राह दुर्वहम् ॥ ३

शिवदानवयोर्युद्धं पूर्णमब्दशतं पुरा ।

न बभूवतुरन्योन्यं ब्रह्मञ्जयपराजयौ ॥ ४

न्यस्तशस्त्रश्च भगवान्यस्तशस्त्रश्च दानवः ।

रथस्थः शङ्खचूडश्च वृषस्थो वृषभध्वजः ॥ ५

दानवानां च शतकमुद्धृतं च बभूव ह ।

रणे ये ये मृताः शंभुर्जीवियामास तान्प्रभुः ॥ ६

एतस्मिन्नन्तरे वृद्धब्राह्मणः परमातुरः ।

आगत्य च रणस्थानं उवाच दानवेश्वरम् ॥ ७

वृद्धब्राह्मणः—

देहि भिक्षां च राजेन्द्र मह्यं विप्राय साम्प्रतम् ।

त्वं सर्वसंपदां दाता यन्मे मनसि वाञ्छितम् ॥ ८

निरीहाय च वृद्धाय तृषिताय च साम्प्रतम् ।

पश्चात्त्वां कथयिष्यामि पुरः सत्यं च कुर्विति ॥ ९

ओमित्युवाच राजेन्द्रः प्रसन्नवदनेक्षणः ।

कवचार्षीं जनश्चाहमित्युवाचातिमायया ॥ १०

तच्छ्रुत्वा कवचं दिव्यं जग्राह हरिरेव च ।
 शङ्खचूडस्य रूपेण जगाम तुलसीं प्रति ॥ ११
 गत्वा तस्यां मायया च वीर्याधानं चकार च ।
 अथ शम्भुर्हरिः शूलं जग्राह दानवं प्रति ॥ १२
 ग्रीष्ममध्याह्नमार्तण्ड प्रलयाग्निशिखोपमम् ।
 दुर्निवार्यं च दुर्घर्षं अव्यर्थं वैरिघातकम् ॥ १३
 तेजसा चक्रतुल्यं च सर्वशस्त्रास्त्रसारकम् ।
 शिवकेशवयोरन्यदुर्वहं च भयङ्करम् ॥ १४
 धनुःसहस्रं दैर्घ्येण प्रस्थेन शतहस्तकम् ।
 सजीवं ब्रह्मरूपं च नित्यरूपमनिर्दिशम् ॥ १५
 संहर्तुं सर्वब्रह्माण्डमलं यत्स्वीयलीलया ।
 चिक्षेप तोलनं कृत्वा शङ्खचूडे च नारद ॥ १६
 राजा चापं परित्यज्य श्रीकृष्णचरणाम्बुजम् ।
 ध्याने चकार भक्त्या च कृत्वा योगासनं धिया ॥ १७
 शूलं च भ्रमणं कृत्वा पपात दानवोपरि ।
 चकार भस्मसात्तं च सरथं चाऽथ लीलया ॥ १८
 राजा धृत्वा दिव्यरूपं किशोरं गोपवेषकम् ।
 द्विभुजं मुरलीहस्तं रत्नभूषणभूषितम् ॥ १९
 रत्नेन्द्रसारनिर्माणं वेष्टितं गोपकोटिभिः ।
 गोलोकादागतं यानमारुरोह पुरं ययौ ॥ २०
 गत्वा ननाम शिरसा स राधाकृष्णयोर्मुने ।
 भक्त्या च चरणाम्भोजं रासे वृन्दावने वने ॥ २१

சுடாமானம் ச தீ வஹ்நா ப்ரசநவதநேக்ஷணீ ।
 க்ரோடே சக்ரதூரத்யந்தம் ப்ரேமணா஽திபரிசங்குதீ ॥ ௨௨
 அத ஶூலம் ச வேகேன ப்ரயயீ தம் ச சாதரம் ॥
 அதிஸ்திபி: ஶக்ஷக்ஷுடஸ்ய ஶக்ஷஜாதிபிர்ஶூவ ஹ ॥ ௨௩
 நானாப்காரரூபேண ஶக்ஷத்பூதா ஶுராசர்வநே ।
 ப்ரஶஸ்தம் ஶக்ஷதோயம் ச தேவானாம் ப்ரீதிதம் பரமம் ॥ ௨௪
 தீர்த்ததோய ஶ்வரூபம் ச பவித்ரம் ஶம்ஶுநா விநா ।
 ஶக்ஷஶவ்தோ ஶவேதத்ர தத்ர லக்ஷ்மீ: ஶுஸம்ஸ்திரா ॥ ௨௫
 ச ஶ்ராத: சர்வதீர்த்தேஷு ய: ஶ்ராத: ஶக்ஷவாரிணா ।
 ஶக்ஷோ ஹரேரதிஷ்டானம் யத்ர ஶக்ஷஸ்ததோ ஹரி: ॥ ௨௬
 தத்ரேவ வஸதே லக்ஷ்மீர்தூரீஶூதமமக்ஷலம் ।
 ஶ்ரீணாம் ச ஶக்ஷத்வநிபி: ஶூத்ராணாம் ச விஶேஷத: ॥ ௨௭
 ஶீதா ருஷ்டா யாதி லக்ஷ்மீஸ்ததஸ்தலாதந்யதேஸத: ।
 ஶிவோ஽பி தானவம் ஶத்வா ஶிவலோகம் ஜகாம ஹ ॥ ௨௬
 ப்ரஹ்மோ வृஷஶாரூட: ஶ்வகணீசு சமாஶூத: ।
 ஶுரா: ஶ்வவிஷயம் ப்ராபு: பரமானந்நதஸங்குதா: ॥ ௨௯
 நேதுர்துந்நுஶய: ஶ்வர்கே ஜகூர்தந்நிர்வகிசரா: ।
 ஶஶூவ பூஷ்பவृஷ்டிசு ஶிவஸ்யோபரி சந்நததம் ॥ ௩௦
 ப்ரஶஸ்தம்: ஶுராஸ்தம் ச ஶுநீந்ந்ரப்ரவராதய: ।

ஶதி ஶ்ரீ தேவீஶாகவதே நவமஸ்கந்நே த்ரயோவிங்க்ஷோ஽த்யாய: ॥

அத்தியாயம் 23

உண்மை அறிவதில் நிபுணரான சிவன் போரின் நிலையைக் கேட்டுத் தானே தன் கணங்களுடன் போரிடச் சென்றார். சிவனைக் கண்ட சங்க சூடன் விமானத்திலிருந்து இறங்கி பக்தியுடன் சிவனை வணங்கிப் பின் விமானத்தில் ஏறினான். போருக்கு முனைந்து வில்லேந்தினான். சிவனுக்கும் அசுரனுக்கும் இடையே. நூறாண்டுகள் போர் நிகழ்ந்தது. எவருக்கும் வெற்றியோ தோல்வியோ இல்லை. சிவன் தன் ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்க, அஸுரனும் தன் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தான். ரதத்தில் அசுரனும் விருஷபத்தின் மீது சிவனும் அமர்ந்திருந்தனர். போரில் அழிந்த வீரர்களைச் சிவன் மீண்டும் உயிர் பெற்றெழச் செய்தார்.

ஒரு கிழ அந்தணன் சங்கசூடனிடம் வந்து பிகைஷ கேட்டான். “குறிக்கோள் எதுவுமின்றி இந்த கிழ அந்தணன் நாடி வந்த பொருள் எது என்பதைப் பின் சொல்வேன். முதலில் தருவதாக ஸத்தியம் செய்து கொடு” என்றார். அரசன் அதனை முகமலர்ந்து ஏற்றான். உன் கவசத்தை நாடி வந்தேன் என்ற அந்தணனிடம் தான் அணிந்திருந்த கவசத்தை அஸுரன் கழற்றித் தந்தான். ஹரி அதனை ஏற்றார். சங்க சூடன் வேடத்தில் துளஸியிடம் சென்று அவளை ஏமாற்றி உடலுறவு கொண்டார். சிவன் சூலமேந்தினார். சிவனோ கேசவனோ அதை ஏந்த முடியும். நீளத்தில் ஆயிரம் வில்லடியளவும் குறுக்கில் நூறு முழமும் விரிந்தது. உலகையே அழிக்க வல்லது. அதனைச் சுழற்றி அஸுரன் மீது சிவன் எறிந்தார். ராஜா உடன் வில்லை எறிந்து விட்டு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் திருவடித் தாமரைகளைத் தியானித்து யோகாலனத்தில் அமர்ந்தான். சூலம் அவன் மீது தாக்கி அவனைத் தேருடன் பொசுக்கியது.

அஸுரன் உடன் யுவனான கோபனானான். இரு கைகளுள்ளவனாகி குழல் ஏந்தி, கோடிக் கணக்கான கோபர்கள் சூழ கோலோகத்திலிந்து தனக்காக வந்த விமானமேறி கோலோகத்தில் ராதா-கிருஷ்ணர்களின் திருவடித் தாமரைகளில் வணங்கி எழுந்தான். ஸுதாமாவை திவ்ய தம்பதியர் அன்புடன் மடியில் அமர்த்தினர்.

சங்க சூடன் மீது தாக்கிய சூலம் நாராயணனை அடைந்தது. அஸுரனின் எலும்பு சங்கு எனப்படும் எலும்புக் கூடாகியது. தேவர்களின் வழி பாட்டில் நீர் நிறைந்த அந்தச் சங்கு முதலிடம் பெற்றது. சிவனைத் தவிர மற்றவர் வழிபாட்டில் பயன்பட்டது. சங்கின் ஒலியில் லக்ஷ்மீ வசிக்கிறாள். சங்க நீரில் நீராடியவர் எல்லா புண்ய தீர்த்தங்களிலும் நீராடியவராவார். சங்கு ஹரியின் ஆதாரம். சங்குள்ளவிடத்தில் ஹரி இருப்பார். லக்ஷ்மியும் அங்குள்ளதால் அமங்களமனைத்தும் அங்கிருந்து அகலும். சிவனும் சிவ லோகத்திற்குத் தன் கணங்களுடன் சென்றார். தேவர்களும் தம் தம் இடத்தை அடைந்து மகிழ்ந்தனர். சிவன் மீது கந்தர்வரும் கின்னரரும் பூமாரி பொழிந்து துந்துபி வாசித்தனர். தேவரும் முனிவரும் சிவனைப் பாராட்டினர்.

— ★ —

चतुर्विंशोऽध्यायः

नारद उवाच—

नारायणश्च भगवान्वीर्याधानं चकार ह ।

तुलस्यां केन रूपेण तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १

श्री नारायण उवाच—

नारायणश्च भगवान्देवानां साधनेषु च ।

शङ्खचूडस्य कवचं गृहीत्वा विष्णुमायया ॥ २

पुनर्विधाय तद्रूपं जगाम तत्सतीगृहम् ।

पातिव्रत्यस्य नाशेन शङ्खचूडजिघांसया ॥ ३

दुन्दुभिं वादयामास तुलसीद्वारसन्निधौ ।

जयशब्दं च तद्वारे बोधयामास सुन्दरीम् ॥ ४

तत् श्रुत्वा च रवं साध्वी परमानन्दसंयुता ।

राजमार्गे गवाक्षेण ददर्श परमादरात् ॥ ५

ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा कारयामास मङ्गलम् ।
 बन्दिभ्यो भिक्षुकेभ्यश्च वाचिभ्यश्च धनं ददौ ॥ ६
 अवरुह्य रथादेवो देव्याश्च भवनं ययौ ।
 अमूल्यरत्ननिर्माणं सुन्दरं सुमनोहरम् ॥ ७
 दृष्ट्वा च पुनः कान्तं सा तं कान्ता मुदाऽन्विता ।
 तत्पादं क्षालयामास ननाम च रुरोद च ॥ ८
 रत्नसिंहसने रम्ये वासयामास कामुकी ।
 ताम्बूलं च ददौ तस्मै कर्पूरादिसुवासितम् ॥ ९
 अद्य मे सफलं जन्म जीवनं च बभूव ह ।
 रणे त्वत्तं च प्राणेशं पश्यन्त्याश्च पुनर्गृहे ॥ १०
 सर्वा मता सकटाक्षं च सकामा पुलकाङ्किता ।
 पश्यन्त्येव रणवृत्तान्तं कान्तं मधुरया गिरा ॥ ११

तुलस्युवाच—

असंख्यविश्वसंहर्त्रा सार्धमाजौ तव प्रभो ।
 कथं बभूव विजयस्तन्मे ब्रूहि कृपानिधे ॥ १२
 तुलसीवचनं श्रुत्वा प्रहस्य कमलापतिः ।
 शङ्खचूडस्य रूपेण तामुवाचामृतं वचः ॥ १३

श्री भगवानुवाच—

आवयोः समरः कान्ते पूर्णमब्दं बभूव ह ।
 नाशो बभूव सर्वेषां दानवानां च कामिनि ॥ १४
 प्रीतिं च कारयामास ब्रह्मा च स्वयमावयोः ।
 देवानामधिकारश्च प्रदत्तो ब्रह्मणाऽज्ञया ॥ १५

மயா஽஽கதம் ஸ்வபவனம் ஸிவலோகம் ஸிவோ கத: ।

ஐத்யுக்தவா ககதாந் நாத: ஸாயநம் ச சகார ஹ ॥ 16

ரேமே ரமாபதிஸ்தத்ர ராமயா ஸஹ நாரத ।

ஸா ஸாஹ்வீ ஸுக்ஸஸம்ஃகாடாகர்ஷணவ்யதிக்ரமாத் ॥ 17

ஸர்வம் விதர்க்யாமாஸ கஸ்த்வமேவேத்யுவாச ஸா ।

துலஸ்யுவாச—

கோ வா த்வம் வத மாயேஸ ஃகுக்தா஽ஹம் மாயயா த்வயா ॥ 18

தூரீகृतம் மதஸதீத்வம் யததஸ்த்வாந் ஸாபாமி ஹே ।

துலஸீவசனம் ஸ்ருத்வா ஹரி: ஸாபமயேந ச ॥ 19

ததார லீலயா ஃகஹ்நஸுமூர்திம் ஸுமநோஹரம் ।

ததர்ஸ பூரதோ தேவீ தேவதேவம் ஸநாதநம் ॥ 20

நவீநநீரதஸ்யாமம் ஸாரத்யக்ஷஜலோசநம் ।

கோடிகந்தர்ப்லீலாஃம் ரத்நஃபூஷணஃபூஷிதம் ॥ 21

ஐஷதாஸ்யப்ரஸநாஸ்யம் ஸோஃமிதம் பீதவாஸஸம் ।

தம் தடக்ஷா காமினீ காமம் மூக்ஷாம் ஸம்ப்ராப லீலயா ॥ 22

புநஸ்ச சேதநாந் ப்ராப்ய புந: ஸா தமுவாச ஹ ।

துலஸ்யுவாச—

ஹே நாத தே தயா நாஸ்தி பாஷாணஸததஸ்ய ச ॥ 23

க்ஷலேந தர்மஃகஜ்ஜேந மம ஸ்வாமி த்வயா ஹத: ।

பாஷாணஹதயஸ்த்வம் ஹி தயாஹீநோ யத: ப்ரஃகோ ॥ 24

தஸ்தாட்பாஷாணரூபஸ்த்வம் ஃகவே தேவ ஃகவாதுநா ।

யே வதந்நி ச ஸாதுந் த்வாந் தே ஃகந்நா ஹி ந ஸம்ஸாய: ॥ 25

ஃகக்தோ விநா஽பராதேந பரார்த்தம் ச கதம் ஹத: ।

ஃகாஸம் ரூரோத ஸோகார்தா விலலாப முஹுர்முஹு: ॥ 26

ततश्च करुणं दृष्ट्वा करुणारससागरः ।

नयेन तां बोधयितुमुवाच कमलापतिः ॥ २७

श्री भगवानुवाच—

तपस्त्वया कृतं भद्रे मदर्थे भारते चिरम् ।

त्वदर्थे शङ्खचूडश्च चकार सुचिरं तपः ॥ २८

कृत्वा त्वां कामिनीं सोऽपि विजहार च तत्क्षणात् ।

अधुना दातुमुचितं तवैव तपसः फलम् ॥ २९

इदं शरीरं त्यक्त्वा च दिव्यदेहं विधाय च ।

रामे रम मया सार्धं त्वं रमासदृशी भव ॥ ३०

इयं तनुर्नदीरूपा गण्डकीति च विश्रुता ।

सुपुण्यदा सदा नृणां पुण्ये भवतु भारते ॥ ३१

तव केशसमूहश्च पुण्यवृक्षो भविष्यति ।

तुलसीकेशसम्भूता तुलसीति च विश्रुता ॥ ३२

त्रिषु लोकेषु पुष्पाणां पत्राणां देवपूजने ।

प्रधानरूपा तुलसी भविष्यति वरानने ॥ ३३

स्वर्गे मर्त्ये च पाताले गोलोके मम सन्निधौ ।

भव त्वं तुलसी वृक्षवरा पुष्पेषु सुन्दरी ॥ ३४

गोलोके विरजातीरे रासे वृन्दावने वने ।

भाण्डीरे चम्पकवने रम्ये चन्दन कानने ॥ ३५

माधवीकेतकीकुन्दमालिकामालतीवने ।

वासस्तेऽत्रैव भवतु पुण्य देशेषु पुण्यदशः ॥ ३६

तुलसीतरुमूलेषु पुण्यदेशेषु पुण्यदम् ।

अधिष्ठानं च तीर्थानां सर्वेषां च भविष्यति ॥ ३७

तत्रैव सर्वदेवानां ममाधिष्ठानमेव च ।
 तुलसीपत्र पतन प्राप्तये च वरानने ॥ ३८
 स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।
 तुलसीपत्रतोयेन योऽभिषेकं समाचरेत् ॥ ३९
 सुधाघटसहस्राणां या तुष्टिस्तु भवेद्धरेः ।
 सा च तुष्टिर्भवेन्नूनं तुलसीपत्रदानतः ॥ ४०
 गवामयुतदानेन यत्फलं तत्फलं भवेत् ।
 तुलसीपत्रदानेन तत्फलं कार्तिके सति ॥ ४१
 तुलसीपत्र तोयं च मृत्युकाले च यो लभेत् ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ ४२
 नित्यं यस्तुलसीतोयं भुङ्क्ते भक्त्या च मानवः ।
 लक्षाश्चमेधजं पुण्यं सम्प्राप्नोति स मानवः ॥ ४३
 तुलसीं स्वकरे कृत्वा धृत्वा देहे च मानवः ।
 प्राणांस्त्यजति तीर्थेषु विष्णुलोकं च गच्छति ॥ ४४
 तुलसीकाष्ठनिर्माणमालां गृह्णाति यो नरः ।
 पदे पदेऽश्वमेधस्य लभते निश्चितं फलम् ॥ ४५
 तुलसीं स्वकरे कृत्वा स्वीकारं यो न रक्षति ।
 स याति कालसूत्रं च यावच्चन्द्रदिवाकरी ॥ ४६
 करोति मिथ्याशपथं तुलस्यां योऽत्र मानवः ।
 स याति कुम्भीपाकं च यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ४७
 तुलसीतोय कणिकां मृत्युकाले च यो लभेत् ।
 रत्नयानं समारुह्य वैकुण्ठे प्राप्यते ध्रुवम् ॥ ४८

पूर्णिमायाममावास्यां च द्वादश्यां रविसंक्रमे ।
 तैलाभ्यङ्गं च ये कृत्वा मध्याह्ने निशि सन्ध्ययोः ॥ ४९
 आशीचेऽशुचिकाले च रात्रिवासोऽन्विता नराः ।
 तुलसीं ये विचिन्वन्ति ते छिन्दन्ति हरेः शिरः ॥ ५०
 त्रिरात्रं तुलसीपत्रं शुद्धं पर्युषितं सति ।
 श्राद्धे व्रते च दाने च प्रतिष्ठायां सुरार्चने ॥ ५१
 भूगतं तोयपतितं यद्दत्तं विष्णवे सति ।
 शुद्धं च तुलसीपत्रं क्षालनादन्यकर्मणि ॥ ५२
 वृक्षाधिष्ठातृदेवी या गोलोके च निरामये ।
 कृष्णेन सार्धं नित्यं च नित्यं क्रीडां करिष्यसि ॥ ५३
 नद्यधिष्ठातृदेवी या भारते च सुपुण्यदा ।
 लवणोदस्य सा पत्नी मदंशस्य भविष्यति ॥ ५४
 त्वं च स्वयं महासाध्वी वैकुण्ठे मम सन्निधौ ।
 रमासमा च रामा च भविष्यसि न संशयः ॥ ५५
 अहं च शैलरूपेण गण्डकीतीरसन्निधौ ।
 अधिष्ठानं करिष्यामि भारते तव शापतः ॥ ५६
 कोटिसंख्यास्तत्र कीटास्तीक्ष्णदंष्ट्रा वरायुधैः ।
 तच्छिलाकुहरे चक्रं करिष्यन्ति मदीयकम् ॥ ५७
 एकद्वारं चतुश्चक्रं वनमालाविभूषितम् ।
 नवीन नीरदाकारं लक्ष्मीनारायणाभिधम् ॥ ५८
 एकद्वारं चतुश्चक्रं नवीननीरदोपमम् ।
 लक्ष्मीजनार्दनो ज्ञेयो रहितो वनमालया ॥ ५९

द्वारद्वये चतुश्चक्रं गोष्पदेन विराजितम् ।
 रघुनाथाभिधं ज्ञेयं रहितं वनमालया ॥ ६०
 अतिक्षुद्रं द्विचक्रं च नवीनजलदप्रभम् ।
 तद्धामनाभिधं ज्ञेयं रहितं वनमालया ॥ ६१
 अतिक्षुद्रं द्विचक्रं च वनमालाविभूषितम् ।
 विज्ञेयं श्रीधरं रूपं श्रीपदं गृहिणां सदा ॥ ६२
 स्थूलं च वर्तुलाकारं रहितं वनमालया ।
 द्विचक्रं स्फुटमत्यन्तं ज्ञेयं दामोदराभिधम् ॥ ६३
 मध्यमं वर्तुलाकारं द्विचक्रं बाणविक्षतम् ।
 रणरामाभिधं ज्ञेयं शरतूणसमन्वितम् ॥ ६४
 मध्यमं सप्तचक्रं च च्छत्रभूषणभूषितम् ।
 राजराजेश्वरं ज्ञेयं राजसम्पत्प्रदं नृणाम् ॥ ६५
 द्विसप्तचक्रं स्थूलं च नवनीरदसुप्रभम् ।
 अनन्ताख्यं च विज्ञेयं चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ६६
 चक्राकारं द्विचक्रं च सश्रीकं जलदप्रभम् ।
 सगोष्पदं मध्यमं च विज्ञेयं मधुसूदनम् ॥ ६७
 सुदर्शनं चैकचक्रं गुप्तचक्रं गदाधरम् ।
 द्विचक्रं हयवक्त्राभं हयग्रीवं प्रकीर्तितम् ॥ ६८
 अतीव विस्तृतास्यं च द्विचक्रं विकटं सति ।
 नरसिंहं सुविज्ञेयं सद्यो वैराग्यदं नृणाम् ॥ ६९
 द्विचक्रं विस्तृतास्यं च वनमालासमन्वितम् ।
 लक्ष्मीनृसिंहं विज्ञेयं गृहिणां च सुखप्रदम् ॥ ७०

द्वारदेशे द्विचक्रं च सश्रीकं च समं स्फुटम् ।
 वासुदेवं तु विज्ञेयं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७१
 प्रद्युम्नं सूक्ष्मचक्रं च नवीननीरदप्रभम् ।
 सुषिरच्छिद्रबहुलं गृहिणां च सुखप्रदम् ॥ ७२
 द्वे चक्रे चैकलग्ने च पृष्ठं यत्र तु पुष्कलम् ।
 सङ्कर्षणं सुविज्ञेयं सुखदं गृहिणां सदा ॥ ७३
 अनिरुद्धं तु पीताभं वर्तुलं चातिशोभनम् ।
 सुखप्रदं गृहस्थानां प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ७४
 शालग्रामशिला यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ।
 तत्रैव लक्ष्मीर्वसति सर्वतीर्थसमन्विता ॥ ७५
 यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
 तानि सर्वाणि नश्यन्ति शालग्रामशिलार्चनात् ॥ ७६
 छत्राकारे भवेद्राज्यं वर्तुले च महाश्रियः ।
 दुःखं च शकटाकारे शूलाग्रे मरणं ध्रुवम् ॥ ७७
 विकृतास्ये च दारिद्र्यं पिङ्गले हानिरेव च ।
 भग्नचक्रे भवेद्ब्रह्माधिर्विदीर्णे मरणं ध्रुवम् ॥ ७८
 व्रतं दानं प्रतिष्ठा च श्राद्धं च देवपूजनम् ।
 शालग्रामस्य सान्निध्यात्प्रशस्तं तद्भवेदिति ॥ ७९
 स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।
 सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु व्रतेषु च तपस्सु च ॥ ८०
 पाठे चतुर्णां वेदानां तपसां करणे सति ।
 तत्पुण्यं लभते नूनं शालग्रामशिलार्चनात् ॥ ८१

சாலகாமசிலாதுயேயோஃபிபேகம்சடாஈரேத் |
 சர்வடானேபு யத்புண்யம் ப்ரடக்ஷிணம் புவோ யதா || ௧௨
 சாலகாமசிலாதுயம் நித்யம் ப்ருக்தே ஈ யோ நரஃ |
 சூரேப்சிதம் ப்ரஸாடம் ஈ லபதே நாத்ர சம்சாயஃ || ௧௩
 தஸ்ய ஸ்பர்சம் ஈ வாங்ஈந்தி தீர்த்தானி நிஸிலானி ஈ |
 ஜீவந்முக்தோ மஹாபூதோஃப்யந்தே யாதி ஹரேஃ படம் || ௧௪
 தத்ரேவ ஹரிணா சார்த்தம்சம்ஸ்யம் ப்ராகூதம் லயம் |
 யாஸ்யத்யேவ ஹி டாஸ்யே ஈ நியுக்தோ டாஸ்யகர்மணி || ௧௫
 யானி கானி ஈ பாபானி ப்ரஹ்மஹ்யாசமானி ஈ |
 தம் டுஷ்டா ஈ பலாயந்தே வैनதேயாடிவோரகாஃ || ௧௬
 தத்பாடரஜஸா டேவீ ச஘ஃ பூதா வசுந்஠ரா |
 பும்சாம் லக்ஷம் தத்பிதூணாம் நிஸ்தரேததஸ்ய ஜந்மதஃ || ௧௭
 சாலகாமசிலாதுயம் மூத்யுகாலே ஈ யோ லபேத் |
 சர்வபாபவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகம் ச கஈஈதி || ௧௠
 நிர்வாணமுக்திம் லபதே கர்ம ப்ரோகாத்ப்ரமுக்யதே |
 விஷ்ணோஃ படே ப்ரலீநஈஈ பவிஷ்யதி ந சம்சாயஃ || ௧௯
 சாலகாமசிலாம் தூத்வா மித்யா வாஈ்யம் வடேது யஃ |
 ச யாதி கும்பீபாகே ஈ யாவதூ ப்ரஹ்மணோ வயஃ || ௨௦
 சாலகாமசிலாம் தூத்வா ஸ்வீகாரம் யோ ந பாலயேத் |
 ச ப்ரயாத்யசிபத்ரம் ஈ லக்ஷம்ந்வந்த்ராவிதி || ௨௧
 துலசீபத்ர விஈஈடம் சாலகாமே கரோதி யஃ |
 தஸ்ய ஜந்மான்தரே கான்தே ஈவிஈஈடோ பவிஷ்யதி || ௨௨

तुलसीपत्रविच्छेदं शङ्के यो हि करोति च ।
 भार्याहीनो भवेत्सोऽपि रोगी च सप्तजन्मसु ॥ ९३
 शालग्रामं च तुलसीं शङ्कं चैकत्र एव च ।
 यो रक्षति महाज्ञानी स भवेच्छ्रीहरेः प्रियः ॥ ९४
 सकृदेव हि यो यस्यां वीर्याधानं करोति च ।
 तद्विच्छेदे तस्य दुःखं भवेदेव परस्परम् ॥ ९५
 त्वं प्रिया शङ्खचूडस्य चैकमन्वन्तरावधि ।
 शङ्केन सार्धं त्वद्भेदः केवलं दुःखदस्तथा ॥ ९६
 इत्युक्त्वा श्रीहरिस्तां च विरराम च नारद ।
 सा च देहं परित्यज्य दिव्यरूपं विधाय च ॥ ९७
 यथा श्रीश्च तथा सा चाप्युवास हरिवक्षसि ।
 स जगाम तथा सार्धं वैकुण्ठं कमलापतिः ॥ ९८
 लक्ष्मीः सरस्वती गङ्गा तुलसी चापि नारद ।
 हरेः प्रियाश्चतस्रश्च बभूवुरीश्वरस्य च ॥ ९
 सद्यस्तदेहजाता च बभूव गण्डकी नदी ।
 ईश्वरः सोऽपि शैलश्च तत्तीरे पुण्यदो नृणाम् ॥ १००
 कुर्वन्ति तत्र कीटाश्च शिलां बहुविधां मुने ।
 जले पतन्ति या याश्च फलदास्ताश्च निश्चितम् ॥ १०१
 स्थलस्थाः पिङ्गला ज्ञेयाश्चोपतापाद्रवेरिति ।
 इत्येवं कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ १०१

॥ इति श्री देवीभागवते नवमस्कन्धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

அத்தியாயம் - 24

துளசியிடமிருந்து கற்பைப் பறிக்க விஷ்ணு ஏற்ற வேஷத்தைப் பற்றிக் கேட்ட நாரதரிடம் நாராயணன் கூறினார். தேவர்களுக்கு உதவும் வகையில் விஷ்ணு சங்ககூடனின் கவசத்தை மாயையால் ஏற்று அவனது வேடமேற்று துளசியின் கற்பைக் குலைக்க அவளிருக்குமிடம் சென்று வாயிலில் நின்று துந்துபி முழங்கி “வெற்றி” “வெற்றி” என உரக்கக் கூறி துளசியை எழுப்பினார். அவள் ஆனந்தமடைந்து ஜன்னல் வழியே ராஜவீதியில் தன்கணவன் வருவதைக் கண்டாள். உடன் எழுந்து அந்தணர்களிடம் மங்கள ஆசி பெற்று ஏழைகளுக்கும் நற்செய்தி சொல்பவருக்கும் வாரி வழங்கினாள். தேரிலிருந்து இறங்கிய கணவரை துளசி வரவேற்று திருவடியலம்பி, வணங்கி அழுதாள். விலையற்ற ரத்தினம் போன்ற கணவரை ரத்தின ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்த்தி மணக்கிற தாம்பூலமளித்தாள்.

“என் பிறவி ஸபலமாயிற்று. போருக்குச் சென்று திரும்பிய கணவரை மறுபடி வீட்டில் காண்கிற பாக்யம் பெற்றேன் என்றாள்.

புன் சிரிப்பும் கடைக் கண்பார்வையும் காமமும் புல்லரிப்பும் கொண்ட துளசி “உலகையே அழிக்கிற ஆற்றல் பெற்ற சிவனுடன் நிகழ்ந்த போரில் வெற்றி எவ்வாறு கிட்டியது” எனக் கேட்டாள். பகவான் கூறினார். - “எங்களிடையே போர் ஒரு ஆண்டு காலம் நடந்தது. அஸுரர்கள் அனைவரும் அழிந்துவிட்டனர். ப்ரஹ்மா எங்களிடையே உடன் பாடு வரச் செய்தார். பிறும்மாவின் ஆணைப்படி தேவர்களின் அதிகாரம் திரும்பத் தரப்பட்டது. நான் இங்கு வந்தேன். சிவன் தன் உலகம் சென்றார் என்று கூறிக் கொண்டே அவருடன் ரமிக்கத் தொடங்கினார். உறவு கொண்ட வகையில் மாறுதலை உணர்ந்த துளசி “மாயாவியே ! நீ யார்? என் கற்பைக் குலைத்துவிட்டாய். அதனால் உன்னைச் சபிப்பேன்” என்றாள். உடன் அவள் முன் பகவான் கார்மேக வண்ணத்துடன் மஞ்சளாடையுடன் உள்ளதன் சுய உருவைக் காண்பித்தார். துளசி உடன் மயக்க முற்றாள். மறுபடி தெளிவு பெற்றதும் கூறினாள்.

ஈசனே! கல்மனம் படைத்த உமக்குத்தயை இல்லை. ஏமாற்றி என் கற்பைக் குலைத்து என் கணவரைக் கொன்றீர். கல் மனம் படைத்த நீர் கல்லாவீர். உம்மை நல்லவர் என நினைத்த அனைவரும் ஏமார்ந்து விட்டனர். உம் பக்தர் ஒரு தவறும் செய்யாதவர். பிறர் நலனுக்காக ஏன் அவரைக் கொன்றீர் எனக் கதறி அழுதாள். அவளுக்கு ஆறுதலளிக்க நயத்துடன் நிலையை பகவான் உணர்த்தினார்.

“நல்லவளே ! நீ என்னைக் குறித்து பாரத பூமியில் தவம் புரிந்தாய். உன்னைப் பெற விரும்பி சங்க சூடன் தவமிருந்தான். அவன் தவப் பயனை அவன் பெற்றான். உன் தவப்பயனை நீ பெறுவாய். இந்த உடலை நீத்து, திவ்ய உடல் பெறுவாய். இந்த உடல் கண்டகி நதியாகப் புகழ் பெறும். உன் கேசக்கற்றை புனிதமாகி, துளசி எனப் புகழ் பெறும்.

மூவுலகிலும் வழிபாட்டிற்குரிய இலை-பூக்களில் துளசி முதலிடம் பெறும். மூவுலகிலும் கோலோகத்திலும் நீ சிறப்பு பெறுவாய். கோலோகம், விரஜா நதிக்கரை, ராஸ் மண்டலம், பிருந்தாவனம், பாண்டர வனம், சம்பகவனம், சந்தனவனம் மற்றும் பூந்தோட்டங்கள் உன் இருப்பிடமாகும். துளசியின் அடியில் தீர்த்தங்கள் அனைத்தும் பெருமை பெறும். துளசி இலை தன்மீது விழுட்டுமென்றே தேவர்கள் அதனடியில் தங்குவர். துளசி சேர்ந்த நீராட எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடியதாகும். அம்ருதக் குடம் ஆயிரம் கொண்டு நீராடியதாகும். கோடிப் பசுக்களைத் தானம் செய்ததாகும். மரணத் தருவாயில் துளசி நீர் பருக, துளசி கையில் வைத்திருக்க பாபம் நீங்கி வைகுந்தம் செல்வான். அசுவமேத வேள்வி புரிந்த புண்யம் கிட்டும்.

துளசிக் கட்டையாலான மணி மாலையைத் தரிப்பவன் அசுவமேத வேள்விப் பயன் பெறுவான். துளசியைக் கையில் கொண்டு சொன்ன வாக்கைக் காப்பாற்றாதவன் நரகம் செல்வான். பெளர்ணமி, அமாவாஸ்யை, த்வாதசி, மாதப் பிறப்பு, எண்ணெய்க் குளி நாள், நடுப்பகல், இரவு, இரு ஸந்த்யாகாலம், தீட்டு, தூய்மைக் குறைவுள்ள நாள், இவைகளில் இரவில் கட்டிய ஆடையுடனுள்ளவர் போன்றவர் துளசியைப் பறிக்கலாகாது. பறிப்பதால் விஷ்ணுவின் தலையைக் கிள்ளி எறிவது போன்ற

பாபம் நேரும். துளசி பறித்து மூன்று நாட்களுக்கு 'நாள் கடந்தது' என்ற தோஷமில்லை. அது சுத்தமானதே. ச்ராத்தம், விரதம், தானம், ப்ரதிஷ்டை முதலானதில் அதைப் பயன்படுத்தலாம். பூமியில் மற்றும் நீரில் விழுந்த இலை, விஷ்ணு பூஜையில் பயன்படுத்தப்பட்டது இவற்றை நீர்விட்டலம்ப மறுபடி பயன்படுத்தத் தக்கவை.

கோலோகத்தில் மரங்களின் தெய்வமாக இருப்பாய். க்ருஷ்ணனின் லீலையில் நீ பங்கு பெறுவாய். பாரத தேசத்தில் கண்டகியாக நதிகளின் தேவியாவாய். லவண ஸமுத்ரத்தின் பத்தினிகளில் நீயும் ஒருவளாவாய். வைகுண்டத்தில் லக்ஷ்மியாக விளங்குவாய். நானும் கண்டகியின் கரையில் மலையாக நின்று கண்டகியைத் தாங்குவேன்.

கண்டகி பெருகுகிற மலையில் கோடிக் கணக்கான புழுக்கள் தம் பற்களால் கூழாங்கற்களில் என் சக்கிர வடிவைப் பொறிக்கும். (ஸாலக்ராமம்) ஒருதுவாரமும் நான்கு சக்ரங்களும் வனமாலே சூடியதும் புதுமேக வண்ணத்திலுள்ளதுமான கூழாங்கற்கள் லக்ஷ்மீ நாராயணர் என்ற பெயர் பெறும். வனமாலையில்லாதிருந்தால் லக்ஷ்மீ ஜநார்தனர். இரு த்வாரங்களும் நான்கு சக்கிரங்களும் குளம்படி ரேகையுள்ளது வனமாலே இல்லாதிருந்தால் ராமர். மிகச் சிறியது, இரு சக்ரமுள்ளகார்மேகநிறம் கொண்டது வாமனர். மிகச்சிறியது இரு சக்ரமுள்ள வனமாலே கொண்ட ஸாலக்ராமம் ஸ்ரீதரர், இல்வறத்தானுக்குச் செல்வம் தருவது. பெரிது, உருண்டை வடிவம், வனமாலே, இரு சக்ரம் கொண்டது. தாமோதரர். உருண்டை வடிவம் இருசக்ரம் அம்புக்குறி, நாணற்புல் ஒட்டியது ரணராமர். நடுவடிவில் ஏழு சக்ரம், குடை உள்ளது ராஜ ராஜேச்வரர், அரசாட்சிதரும். இரு ஏழு சக்ரங்கள், பெரியது, மேக வண்ணம், அனந்தர் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு தரும். சக்ர உருவம், இரு சக்ரம், மேக வண்ணம். குளம்படி உள்ளது - மதுஸூதனர். ஒரு சக்ரம் - ஸுதர்சனர். சக்ரம் மறைந்துள்ளது. கதாதரர். இருசக்ரம் ஹயக்ரீவர் போன்ற வடிவம் - ஹயக்ரீவர். துவாரவாய் விரிந்தது, இரு சக்ரம், ஸமனற்ற வடிவம் - நரஸிம்ஹர் - வைராக்யம் தரும்.

இரு சக்ரம், பரந்தவாய், வனமாலையுள்ளது லக்ஷ்மீ ந்ருணிம்ஹர். இல்லறத்தாருக்கு நல்லது. வாயில் இரு சக்ரம், அழகுள்ளது ஸமமானது - வாஸுதேவர் - விரும்பியதைத் தருபவர். மேகநிறம் மிகச் சிறிய சக்ரம், வாயினுள் பல ஓட்டைகள் - ப்ரத்யும்னர். இல்லறத்தாருக்கு நல்லது. ஒன்றாக இணைந்த இரு சக்ரங்கள், முதுகு விரிந்தது - ஸங்கர்ஷணர் - இல்லறத்தாருக்கு நல்லது. செம்மஞ்சள் நிறம், உருண்டை வடிவம் - அநிருத்தர். இல்லறத்தாருக்கு நல்லது.

சாலக்ராம சிலை உள்ள இடத்தில், விஷ்ணுவும் லக்ஷ்மீயும் தீர்த்தங்களனைத்தும் இருப்பர். பாபங்களனைத்தும் விலகும். சக்ரம் போன்ற வடிவுள்ளது ஆட்சி தரும். உருண்டையாயிருப்பது லக்ஷ்மீயைத் தரும். வண்டி போன்றது துயர் தரும். சூல நுனி கொண்டது மரணத்தைத் தரும். த்வாரத்தின் முகம் கோணலானால் ஏழ்மை நேரும். செந்நிறமுள்ளது அழிவைத் தரும். சக்ரம் உடைந்திருந்தால் நோயும், பிளந்திருந்தால் மரணமும் நேரும்.

சாலிக்ராமம் இருக்குமிடத்தில் செய்யப் பெறுகிற விரதம், தானம், ப்ரதிஷ்டை, ச்ராத்தம், மற்றும் தெய்வ வழிபாடு, சிறந்த பலனைத் தரும். சாலிக்ராம சிலையை விஷ்ணு வென வழிபட எல்லா புண்ய கர்மங்களையும் செய்ததாகும். சாலிக்ராம அபிஷேகம், அபிஷேக நீரைப் பருகுதல், சாலக்ராமத்தைத் தொடுவது இவை புனிதமாக்குபவை. மரணத் தருவாயில் சாலிக்ராமாபிஷேக நீரைப் பருகுவது மேனிலை பெற உதவும். அதனை வைத்துக் கொண்டு செய்கிற நற்செயல் நல்ல பலனைத் தரும். கெட்ட செயல் கோரமான பின் விளைவைத் தரும். சாலக்ராமத்தின் மீது துளசி போடுவதைத் தடுப்பது மனைவியை இழக்கச் செய்யும். சாலிக்ராமம், சங்கு, துளசி இவற்றைச் சேர்த்துவைப்பது நல்லது. (94)

நீ ஒரு மனவந்தரம்வரை சங்குடனுடன் வாழ்ந்துள்ளாய். உங்களைப் பிரிப்பது துயரம் தரவல்லதே என்று விஷ்ணு விளக்கியதும் துளசி உடலைவிட்டு உயிர் நீங்கியது. திவ்ய வடிவமேற்று லக்ஷ்மீ போன்று விஷ்ணுவின் மார்பில் ஏறி விஷ்ணுவுடன் வைகுண்டம் சென்றாள். லக்ஷ்மீ ஸரஸ்வதி கங்கா துளசி என நால்வரும் விஷ்ணுவுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர்.

அவள் உடல் கண்டகி நதியாயிற்று. ஈசனும் அதன் அருகில் மலையாகி அதனைத் தாங்கினார். அரித்த சிலையினுள் புழுக்கள் பல மூர்த்திகளின் வடிவை உருவாக்குகின்றன. கரையில் தங்கிய சிலைகள் சூர்யனின் சூட்டால் மங்கிய செந்நிறம் கொள்கின்றன.

— ★ —

पञ्चविंशोऽध्यायः

नारद उवाच—

तुलसी च यदा पूज्या कृता नारायणप्रिया ।

अस्याः पूजाविधानं च स्तोत्रं च वद साम्प्रतम् ॥ १

केन पूजा कृता केन स्तुता प्रथमतो मुने ।

तत्र पूज्या सा बभूव केन वा वद मामहो ॥ २

सूत उवाच—

नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य मुनिपुङ्गवः ।

कथां कथितुमारेभे पुण्यां पापहरां पराम् ॥ ३

नारायण उवाच—

हरिः संपूज्य तुलसीं रेमे च रमया सह ।

रमासमानसौभाग्यां चकार गौरवेण च ॥ ४

सेहे च लक्ष्मीर्गङ्गा च तस्याश्च नवसङ्गमम् ।

सौभाग्यगौरवं कोपात्तेन सेहे सरस्वती ॥ ५

सा तां जघान कलहे मानिनी हरिसन्निधौ ।

ब्रीडया चापमानेन सान्तर्धानं चकार ह ॥ ६

सर्वसिद्धेश्वरी देवी मानिनां सिद्धियोगिनी ।

जगामादर्शनं कोपात्सर्वत्र च हरेरहो ॥ ७

हरिर्न दृष्ट्वा तुलसीं बोधयित्वा सरस्वतीम् ।
 तदनुज्ञां गृहीत्वा च जगाम तुलसीवनम् ॥ ८
 तत्र गत्वा च सुस्नातो हरिः स तुलसीं सतीम् ।
 पूजयामास तां ध्यात्वा स्तोत्रं भक्त्या चकार ह ॥ ९
 लक्ष्मी मायाकामवाणीबीज पूर्वं दशाक्षरम् ।
 वृन्दावनीति डेन्तं च वह्निजायान्तमेव च ॥ १०
 (श्रीं ह्रीं क्लीं ऐं वृन्दावन्यै स्वाहा ।)

अनेन कल्पतरुणा मन्त्रराजेन नारद ।
 पूजयेद्यो विधानेन सर्वसिद्धिं लभेद्भुवम् ॥ ११
 घृतदीपेन धूपेन सिन्दूरचन्दनेन च ।
 नैवेद्येन च पुष्पेण चोपचारेण नारद ॥ १२
 हरि स्तोत्रेण तुष्टा सा चाविर्भूता महीरुहात् ।
 प्रसन्ना चरणाम्भोजे जगाम शरणं शुभा ॥ १३
 वरं तस्यै ददौ विष्णुः सर्वपूज्या भवेरिति ।
 अहं त्वां धारयिष्यामि सुरूपां मूर्ध्नि वक्षसि ॥ १४
 सर्वे त्वां धारयिष्यन्ति स्वमूर्ध्नि च सुरादयः ।
 इत्युक्त्वा तां गृहीत्वा च प्रययौ स्वालयं विभुः ॥ १५
 नारद उवाच—

किं ध्यानं स्तवनं किं वा किं वा पूजाविधानकम् ।
 तुलस्याश्च महाभाग तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १६
 नारायण उवाच—

अन्तर्हितायां तस्यां च हरिर्वृन्दावने तदा ।
 तस्याश्चक्रे स्तुतिं गत्वा तुलसीं विरहातुरः ॥ १७

தुलसीस्तोत्रम्

श्रीभगवानुवाच—

बृन्दारूपाश्च वृक्षाश्च यदैकत्र भवन्ति च ।

विदुर्बुधास्तेन बृन्दां मत्प्रियां तां भजाम्यहम् ॥ १८

पुरा बभूव या देवी त्वादी बृन्दावने वने ।

तेन बृन्दावनी ख्याता सीभाग्यां तां भजाम्यहम् ॥ १९

असंख्येषु च विश्वेषु पूजिता या निरन्तरम् ।

तेन विश्वपूजिताख्यापूजितां च भजाम्यहम् ॥ २०

असंख्यानि च विश्वानि पवित्राणि त्वया सदा ।

तां विश्वपावनीं देवीं विरहेण स्मराम्यहम् ॥ २१

देवा न तुष्टाः पुष्पाणां समूहेन यया विना ।

तां पुष्पसारां शुद्धां च द्रष्टुमिच्छामि शोकतः ॥ २२

विश्वे यत्प्राप्तिमात्रेण भक्तानन्दो भवेद् ध्रुवम् ।

नन्दिनी तेन विख्याता सा प्रीता भवतादिह ॥ २३

यस्या देव्यास्तुला नास्ति विश्वेषु निखिलेषु च ।

तुलसी तेन विख्याता तां यामि शरणं प्रियाम् ॥ २४

कृष्णजीवनरूपा सा शश्वत्प्रियतमा सती ।

तेन कृष्णजीवनी सा सा मे रक्षतु जीवनम् ॥ २५

इत्येवं स्तवनं कृत्वा तस्थौ तत्र रमापतिः ।

ददर्श तुलसीं साक्षात्पादपद्मनतां सतीम् ॥ २६

रुदतीमवमानेन मानिनीं मानपूजिताम् ।

प्रियां दृष्ट्वा प्रियः शीघ्रं वासयामास वक्षसि ॥ २७

भारत्याज्ञां गृहीत्वा च स्वालयं च ययौ हरिः ।
 भारत्या सह तत्प्रीतिं कारयामास सत्वरम् ॥ २८
 वरं विष्णुर्ददौ तस्यै सर्वपूज्या भवेरिति ।
 शिरोधार्या च सर्वेषां बन्धा मान्या ममेति च ॥ २९
 विष्णोर्वरिण सा देवी परितुष्टा बभूव च ।
 सरस्वती तामाकृष्य वासयामास सन्निधौ ॥ ३०
 लक्ष्मीर्गङ्गा सस्मिता च तां समाकृष्य नारद ।
 गृहं प्रवेशयामास विनयेन सतीं सदा ॥ ३१
 बृन्दा बृन्दावनी विश्वपूजिता विश्वपाविनी ।
 पुष्पसारा नन्दिनी च तुलसी कृष्णजीवनी ॥ ३२
 एतन्नामाष्टकं चैव स्तोत्रं नामार्थसंयुतम् ।
 यः पठेत्तां च सम्पूज्य सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ३३
 कार्त्तिक्यां पूर्णिमायां च तुलस्या जन्म मङ्गलम् ।
 तत्र तस्याश्च पूजा च विहिता हरिणा पुरा ॥ ३४
 तस्यां यः पूजयेत्तां च भक्त्या च विश्वपावनीम् ।
 सर्वपापाद्विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ३५
 कार्त्तिके तुलसीपत्रं यो ददाति च वैष्णवे ।
 गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ३६
 अपुत्रो लभते पुत्रं प्रियाहीनो लभेत्प्रियाम् ।
 बन्धुहीनो लभेद्बन्धून्स्तोत्रश्रवणमात्रतः ॥ ३७
 रोगी प्रमुच्येत रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।
 भयान्मुच्येत भीतस्तु पापान्मुच्येत पातकी ॥ ३८

इत्येवं कथितं स्तोत्रं ध्यानं पूजाविधिं शृणु ।
 त्वमेव वेदे जानासि कण्वशाखोक्तमेव च ॥ ३९
 तद्वृक्षे पूजयेत्तां च भक्त्या चावाहनं विना ।
 तां ध्यात्वा चोपचारेण ध्यानं पातकनाशनम् ॥ ४०
 तुलसीं पुष्पसारां च सतीं पूतां मनोहराम्
 कृतपापेध्मदाहाय ज्वलदग्निशिखोपमाम् ॥ ४१
 पुष्पेषु तुलना यस्या नास्ति वेदेषु भाषितम् ।
 पवित्ररूपा सर्वासु तुलसी सा च कीर्तिता ॥ ४२
 शिरोधार्या च सर्वेषामीप्सिता विश्व पावनी ।
 जीवन्मुक्तां मुक्तिदां च भजे तां हरिभक्तिदाम् ॥ ४३
 इति ध्यात्वा च सम्पूज्य स्तुत्वा च प्रणमेत्सुधीः ।
 उक्तं तुलस्युपाख्यानं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४४

॥ इति श्रीदेवी भागवते नवमस्कन्धे पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५

— ★ —

அத்தியாயம் -25

துளஸியின் வழிபாட்டு முறையையும் ஸ்தோத்ரத்தையும் கூற நாரதர் விண்ணப்பிக்க நாராயணர் கூறுகிறார். துளஸி வைகுண்டத்தில் நன் மதிப்பு பெற்றாள். லக்ஷ்மிக்குச் சமமாக ஸௌபாக்யமும் கௌரவமும் கிட்டிற்று. லக்ஷ்மியும் கங்கையும் துளஸியின் புதுவரவை வரவேற்றனர். ஸரஸ்வதி இதனைப் பொறுக்காமல் கோபத்திலிருந்தாள். ஹரியின் எதிரே ஸரஸ்வதிக்கும் துளஸிக்கும் ஏற்பட்ட கலஹத்தில் ஸரஸ்வதி துளஸியை அடித்தாள். அவமதிப்பைப் பெரிதாக்கித் துளஸி அங்கிருந்து அகன்றாள். துளஸியைக் காணாத ஹரி ஸரஸ்வதியைச் சமாதானப்படுத்தி அவள் அனுமதியுடன், துளஸியைத் தேடிச் சென்றார். துளஸீவனம் சென்று நீராடி

துளஸியைத் த்யானித்து வழிபட்டார். ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஜம் பிருந்தாவன்யை ஸ்வாஹா என்ற பத்தக்ஷர மந்திரத்தை விடாது ஜபித்தார். இந்த மந்திரம் விரும்பியதனைத்தையும் நிறைவுறச் செய்யும், தூபம் முதலிய உபசாரங்களால் மகிழ்ந்த துளஸீ தேவி துளஸி மரத்திலிருந்து வெளியாகி ஹரியின் திருவடிகளில் வணங்கி எழுந்தாள். ஹரி திருப்தியுடன் துளஸியைத் தன் மார்பிலும் தலையிலும் தாங்குவதாக வரமளித்தார். தேவர்களும் அவ்வாறு தாங்குவரென்றார். அவள் தெளிந்ததும் அவளுடன் வைகுண்டம் சென்றார். ஹரி செய்த பூஜை முதலியவற்றை நாரதருக்கு நாராயணர் விளக்குகிறார். துளஸியை விட்டுப் பிரிந்த ஹரி இவ்வாறு - அவளைத் துதித்தார்.

துளஸிச் செடிகள் கூட்டமாக வளர்வதால் பிருந்தா என்பர். அந்த பிருந்தா என் அன்புக்குரியவள். அவளை நான் வழிபடுகிறேன். பிருந்தாவனீ என்பவள் முதலில் பிருந்தாவனத்தில் தான் தோன்றினாள். ஸௌபாக்யமே உருவான அவளை வழிபடுகிறேன். உலகனைத்திலும் வழிபடப் பெறுபவள் அதனால் அவள் விச்வபூஜிதா. உலகனைத்தையும் தூயவையாக்குபவள். அதனால் அவள் விச்வபாவனீ. மற்ற பூக்கள் குவியலாகக் கிடைத்தாலும் அவளின்றி மன நிறைவு தேவர்களுக்குக் கிட்டுவதில்லை. அதனால் அவள் புஷ்பஸாரா. அவளைப் பிரிந்ததால் துயருற்ற நான் அவளைக் காண விரும்புகிறேன். இவளைப் பெறுவது பக்தருக்குப் பேரானந்தத்தைத் தரும். அதனால் அவள் நந்தினீ. அவள் நம்மிடம் அன்பு கொண்டு வரட்டும். அவளுக்கு ஈடாக (துலாவாக) ஏதுமில்லையென்பதால் அவள் துலஸீ. அவளைச் சரணடைகிறேன். கிருஷ்ணனின் உயிரானதால் கிருஷ்ணஜீவநீ. அவள் என் உயிரைக் காக்கட்டும்”.

இவ்வாறு துதித்ததும் துளஸி அவரது முன் வந்து வணங்கி நின்றாள். அவமானத்தால் குன்றிய அவளை மார்போடு அணைத்து அமைதி பெறச் செய்தார். ஸரஸ்வதியின் அனுமதியுடன் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று பக்தர் அனைவரும் தலையில் ஏந்தி பெருமைப் படுத்தி வணங்கச் செய்தார். ஸரஸ்வதி தானே முன்வந்து வரவேற்று அனைவரின் முன் நிறுத்தினாள். லக்ஷ்மியும்

கங்கையும் புன் முறுவலுடன் வரவேற்று அணைத்து உள்ளே அழைத்துச் சென்றனர்.

பிருந்தா, பிருந்தாவனீ விச்வபூஜிதா விச்வபாவனீ, புஷ்பஸாரா, நந்தினீ, துளஸீ, கிருஷ்ண ஜீவனீ என்ற அவளது எட்டு பெயர்கள் மிகப் புனித மானவை. கார்த்திகை பெளர்ணமியில் துளஸியின் ஜயந்தி (பிறந்தநாள்) மிகப் புனிதமானது. அன்று தான் ஹரி அவளை வழிபட்டார். அன்று வழிபடுபவர் வைகுண்டம் செல்வர். கார்த்திகை மாதத்தில் துளஸியை அந்தணருக்கு வழங்குபவன் பசுவைத்தானம் செய்த புண்யம் பெறுவான். மக்கட்பேறு, இனிய மனைவி, நல்ல உறவினர், நோய் நீக்கம், சிறையிலிருந்து விடுதலை, பயம் நீங்குதல், பாபம் நீங்குதல், என்றவை இந்த ஸ்தோத்திரம் கூறுவதால் கிடைக்கும்.

கண்வசாகையில் இவளது வழிபாட்டு முறை கூறப்படுகிறது. துளஸிச் செடியில் அவளை முறையாக வழிபட வேண்டும். புஷ்பஸாரா, துளஸி, பாபமாகிய காய்ந்த சுள்ளியை எரிப்பவள், அனைவராலும் தலையில் தரிக்கத் தக்கவள், எல்லோராலும் விரும்பப் பெறுபவள். விச்வபாவனீ, ஜீவன் முக்தி அளிப்பவள், ஹரிபக்தியளிப்பவள் என்று தியானம் செய்து துதித்து வழிபட வேண்டும்.

துளசி உபாக்யானம் முற்றிற்று.

தூலசீனாமாஷ்டக ஸ்தோத்ரம் - அஷ்டனாமாவலி:

— ★ —

ஃந்஢ா ஃந்஢ாவனீ விஃவபூஜிதா விஃவபாவனீ ।

புஷ்பஸாரா நந்஢ினீ ஃ தூலசீ க்ருஷ்ணஜீவனீ ॥

ஃதந்நாமாஷ்டக ஸ்தோத்ரம் ப஠ந்மங்ளலமாபுயாத் ।

ஃந்஢ாயீ நம: । ஃந்஢ாவந்யீ நம: । விஃவபூஜிதாயீ நம: ।

விஃவபாவந்யீ நம: । புஷ்பஸாராயீ நம: । நந்஢ின்யீ நம: । தூலஸ்யீ நம: ।

க்ருஷ்ணஜீவந்யீ நம: ॥ (௧)

தூளஸீநாமாஷ்டக ஸ்தோத்திரம் - அஷ்ட நாமாவலி:

ப்ருந்தா ப்ருந்தாவநீ விஃவபூஜிதா விஃவபாவநீ ।

புஷ்பஸாரா நந்஢ினீ ஃ தூளஸீ க்ருஷ்ணஜீவநீ ॥

ஏதந் நாமாஷ்டகம் ஸ்தோத்ரம் படந் மங்களமாப்நுயாத் ॥

ப்ருந்தாயை நம: । ப்ருந்தாவந்யை நம: । விஃவபூஜிதாயை

நம: । விஃவபாவந்யை நம: । புஷ்பஸாராயை நம: । நந்஢ின்யை

நம: । தூளஸ்யை நம: । க்ருஷ்ண ஜீவந்யை நம: ॥ (8)

— ★ —

தூலசீனாமஷ்டசகஸ்தோத்ரம் - தூலசீஷ்டசனாமாவலி:

தூலசீ ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ: வித்யாவித்யா யசஸ்வினீ ।

தம்யா தர்மாவிநாஸக்தா பத்ரினீ ஸ்ரீஹ்ரிப்ரியா ॥

லக்ஷ்மீப்ரியஸக்வி தேவீ தூர்ஃமீரஃவலா ஃவலா ।

ஷ்டசீதானி நாமானி தூலஸ்யா: கீர்தயேந்ர: ।

லபதே ஸுதராந் பகித் அந்தே விஷ்ணுபதம் லபேத் ॥

தூலஸ்யீ நம: । ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்ம்யீ நம: । வித்யாயீ நம: । அவித்யாயீ

நம: । யசஸ்விந்யீ நம: । தம்யாயீ நம: । தர்மாவிநாஸக்தாயீ நம: ।

पद्मिन्यै नमः । श्रियै नमः । हरिप्रियायै नमः । लक्ष्मीप्रियसख्यै नमः ।
देव्यै नमः । दिवे नमः । भूम्यै नमः । अचलायै नमः । चलायै नमः ।
(१६)

துளஸ் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ: வித்யாவித்யா யசஸ்விநீ ।
தர்மயா தர்மாவநாஸக்தா பத்மிநீ ஸ்ரீர் ஹரிப்ரியா ॥
லக்ஷ்மீப்ரியஸகீ தேவீ த்யெளர் பூமிரசலா சலா ।
ஷோடசைதாநி நாமாநி துலஸ்யா: கீர்த்தயேந்நர: ।
லபதே ஸுதராம் பக்திம் அந்தே விஷ்ணுபதம் லபேத் ॥

துலஸ்யை நம: । ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்ம்யை நம: । வித்யாயை நம: ।
அவித்யாயை நம: । யசஸ்விந்யை நம: । தர்மயாயை நம: ।
தர்மாவநாஸக்தாயை நம: । பத்மிந்யை: நம: । ச்ரியை நம: ।
ஹரிப்ரியாயை நம: । லக்ஷ்மீப்ரியஸக்க்யை நம: । தேவ்யை நம: ।
திவே நம: । பூம்யை நம: । அசலாயை நம: । சலாயை நம: । (16)

— ★ —

तुलस्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

तुलसी पावनी पूज्या बृन्दावननिवासिनी ।
ज्ञानदात्री ज्ञानमयी निर्मला सर्वपूजिता ॥ १
सती पतिव्रता बृन्दा क्षीराब्धिमथनोद्भवा ।
कृष्णवर्णा रोगहन्त्री त्रिवर्णा सर्वकामदा ॥ २
लक्ष्मीसखी नित्यशुद्धा सुदती भूमिपावनी ॥
हरिद्राग्नैकनिरता हरिपादकृतालया ॥ ३
पवित्ररूपिणी धन्या सुगन्धिन्यमृतोद्भवा ।
सुरूपारोग्यदा तुष्टा शक्तित्रितयरूपिणी ॥ ४
देवी देवर्षिसंस्तुत्या कान्ता विष्णुमनःप्रिया ।
भूतवेतालभीतिघ्नी महापातकनाशिनी ॥ ५

मनोरथप्रदा मेधा कान्तिर्विजयदायिनी ।
 शङ्खचक्रगदापद्मधारिणी कामरूपिणी ॥ ६
 अपवर्गप्रदा श्यामा कृशमध्या सुकेशिनी ।
 वैकुण्ठवासिनी नन्दा बिम्बोष्ठी कोकिलस्वरा ॥ ७
 कपिला निम्नगाजन्मभूमिरायुष्यदायिनी ।
 वनरूपा दुःखनाशिन्यविकारा चतुर्भुजा ॥ ८
 गरुत्मद्वाहना शान्ता दान्ता विघ्ननिवारिणी ।
 श्रीविष्णुमूलिका पुष्टिस्त्रिवर्गफलदायिनी ॥ ९
 महाशक्तिर्महामाया लक्ष्मीवाणी सुपूजिता ।
 सुमङ्गल्यर्चनप्रीता सौमङ्गल्यविवर्धिनी ॥ १०
 चातुर्मास्योत्सवाराध्या विष्णु सान्निध्यदायिनी ।
 उत्थानद्वादशीपूज्या सर्वदेवप्रपूजिता ॥ ११
 गोपीरतिपदा नित्या निर्गुणा पार्वतीप्रिया ।
 अपमृत्युहरा राधाप्रिया मृगविलोचना ॥ १२
 अम्लाना हंसगमना कमलासनवन्दिता ।
 भूलोकवासिनी शुद्धा रामकृष्णादिपूजिता ॥ १३
 सीतापूज्या राममनःप्रिया नन्दनसंस्थिता ।
 सर्वतीर्थमयी मुक्ता लोकसृष्टिविधायिनी ॥ १४
 प्रातर्दृश्या ग्लानिहन्त्री वैष्णवी सर्वसिद्धिदा ।
 नारायणी सन्ततिदा मूलमृद्धारिपावनी ॥ १५
 अशोकवनिकासंस्था सीताध्याता निराश्रया ।
 गोमतीसरयूतीररोपिता कुटिलालका ॥ १६

अपात्रभक्ष्यपापघ्नी दानतोयविशुद्धिदा
श्रुतिधारणसुप्रीता शुभा सर्वेष्टदायिनी ॥ १७
नाम्नां शतं साष्टकं तत्तुलस्याः सर्वमङ्गलम् ।
सौमङ्गल्यप्रदं प्रातः पठेद्भक्त्या सुभाग्यदम् ।
लक्ष्मीपतिप्रसादेन सर्वविद्याप्रदं नृणाम् ॥ १८

— ★ —

ஸ்ரீ துளசி அஷ்டோத்தரஸ்தநாம ஸ்தோத்ரம்

துளஸீ பாவநீ பூஜ்யா ப்ருந்தாவந நிவாஸநீ ।
ஜ்ஞானதாத்ரீ ஜ்ஞானமயீ நிர்மலா ஸர்வபூஜிதா ॥ 1
ஸதீ பதிவ்ரதா ப்ருந்தா க்ஷீராப்த்திமதநோத்ப்பவா ।
க்ருஷ்ணவர்ணா ரோகஹந்த்ரீ த்ரிவர்ணா ஸர்வகாமதா ॥ 2
லக்ஷ்மீஸகீ நித்ய சுத்தா ஸுததீ பூமிபாவநீ ।
ஹரித்ராண்னைகநிரதா ஹரிபாதக்ருதாலயா ॥ 3
பவித்ர ரூபினீ தன்யா ஸுகந்திந்யம்ருதோத்ப்பவா ।
ஸுரூபாரோக்யதா துஷ்டா சக்தித்ரிதயரூபினீ ॥ 4
தேவீ தேவர்ஷி ஸம்ஸ்துத்யா காந்தா விஷ்ணுமந:ப்ரியா ।
பூதவேதாளபீதிக்கனீ மஹாபாதகநாசினீ ॥ 5
மநோரதப்ரதா மேதா சாந்திர் விஜயதாயினீ ।
சங்கசக்ரகதாபத்ம தாரினீ காமரூபினீ ॥ 6
அபவர்கப்ரதா ச்யாமா க்ருசமத்த்யா ஸுகேசினீ ।
வைகுண்ட்வாஸினீ நந்தா பிம்போஷ்ட்டி கோகிலஸ்வரா ॥ 7
கபிலா நிம்நகாஜன்மபூமிராயுஷ்யதாயினீ ।
வநரூபா து:க்கநாசின்யவிகாரா சதுர்ப்புஜா ॥ 8
கருத்மத்வாஹநா சாந்தா தாந்தா விக்ஞநிவாரினீ ।
ஸ்ரீவிஷ்ணுமூலிகா புஷ்டிஸ் த்ரிவர்கபலதாயினீ ॥ 9
மஹாசக்திர் மஹாமாயா லக்ஷ்மீவாஸீ ஸுபூஜிதா ।
ஸுமங்கல்யர்சநப்ரீதா ஸௌமங்கல்யவிவர்த்தினீ ॥ 10

சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யா விஷ்ணு ஸாந்தித்யதாயினீ ।

உத்தானத்வாதீ பூஜ்யா ஸர்வதேவப்ரபூஜிதா ॥ 11

கோபீ ரதிப்ரதா நித்யா நிர்குணா பார்வதீப்ரியா ।

அபம்ருத்யுஹரா ராதாப்ரியா ம்ருகவிலோசநா ॥ 12

அம்லாநா ஹம்ஸ கமநா கமலாஸநவந்திதா ।

பூலோகவாஸினீ சுத்தா ராமக்ருஷ்ணாதிபூஜிதா ॥ 13

ஸீதாபூஜ்யா ராமமந: ப்ரியா நந்தன ஸம்ஸ்த்திதா ।

ஸர்வதீர்த்தமயீ முக்தா லோகஸ்ருஷ்டிவிதாயினீ ॥ 14

ப்ராதர்த்ருச்யா க்லாநிஹந்தீ வைஷ்ணவீ ஸர்வஸித்திதா ।

நாராயணீ ஸந்ததிதா மூலம்ருத்தாரி பாவநீ ॥ 15

அசோகவநிகாஸம்ஸ்த்தா ஸீதாத்த்யாதா நிராச்ரயா ।

கோமதீ ஸரயூதீர ரோபிதா குடிலாலகா ॥ 16

அபாத்ரபக்ஷ்ய பாபக்கனீ தானதோயவிசுத்திதா ।

ச்ருதிதாரணஸுப்ரீதா சுபாஸர்வேஷ்டதாயினீ ॥ 17

நாம்நாம் சதம் ஸாஷ்டகம் தத்துலஸ்யா: ஸர்வகாமதம் ।

ஸௌமங்கல்யப்ரதம் ப்ராத: படேத் பக்த்யா ஸுபாக்யதம் ।

லக்ஷ்மீபதி ப்ரஸாதேந ஸர்வவித்யாப்ரதம் ந்ருணாம் ॥ 18

— ★ —

श्री तुलस्यष्टोत्तरशतनामावलिः ।

ओं तुलस्यै नमः । पावन्यै नमः । पूज्यायै नमः ।
 बृन्दावननिवासिन्यै नमः । ज्ञानदात्र्यै नमः । ज्ञानमय्यै नमः ।
 निर्मलायै नमः । सर्वपूजितायै नमः । सत्यै नमः । पतिव्रतायै नमः ।
 बृन्दायै नमः ! क्षीराब्धिमयनोद्भवायै नमः । कृष्णवर्णायै नमः ।
 रोगहन्त्र्यै नमः । त्रिवर्णायै नमः । सर्वकामदायै नमः । लक्ष्मीसख्यै
 नमः । नित्यशुद्धायै नमः । सुदत्यै नमः । भूमिपावन्यै नमः । २०

हरिद्राक्षैकनिरतायै नमः । हरिपादकृतालयायै नमः ।
 पवित्ररूपिण्यै नमः । धन्यायै नमः । सुगन्धिन्यै नमः । अमृतोद्भवायै

நம: । சூரூபாரோக்யதாயே நம: । துஷ்டாயே நம: । ஸகித்திரிதயரூபிண்யே
நம: । தேவ்யே நம: । தேவர்பிஸஸ்துத்யாயே நம: । கான்தாயே நம: । விஷ்ணுமன:
பிரியாயே நம: । பூதவேதாலபீதிஹ்யே நம: । மஹாபாதகநாஸின்யே நம: ।
மனோரத்யபுதாயே நம: । மேதாயே நம: । கான்த்யே நம: । விஜயதாயின்யே
நம: । ஸக்ஷ்ஞ்சக்ரகதாப஘்நாரிண்யே நம: । (௪௦)

ஓ காமரூபிண்யே நம: । அபவர்புதாயே நம: । ஸ்யாமாயே நம: ।
கூஸம஘்யாயே நம: । சுகேஸின்யே நம: । வகூணுதவாஸின்யே நம: । நன்தாயே
நம: । பிம்புபுஷ்ட்யே நம: । கோகிலஸ்வராயே நம: । கபிலாயே நம: ।
நிம்த்நகாஜந்மபூம்யே நம: । ஆயுஷ்யதாயின்யே நம: । வநரூபாயே நம: ।
து:ஸநாஸின்யே நம: । அவிகாராயே நம: । சதுர்புஜாயே நம: ।
கருத்மதூஹநாயே நம: । ஸான்தாயே நம: । தான்தாயே நம: । வி஘்நிவாரிண்யே
நம: । (௬௦)

ஓ ஸ்ரீவிஷ்ணுமூலிகாயே நம: । பூஷ்ட்யே நம: । த்ரிவர்புதாயின்யே
நம: । மஹாஸக்த்யே நம: । மஹாமாயாயே நம: । லக்ஷ்மீவாணி சூபூஜிதாயே
நம: । சூமங்குல்யர்சனபுரிதாயே நம: । சூமங்குல்யவிவர்தின்யே நம: ।
சாதுர்தாஸ்யுதஸ்வாரா஘்யாயே நம: । விஷ்ணுஸாந்நி஘்யதாயின்யே நம: ।
உத்யானதூதஸிபூஜ்யாயே நம: । ஸர்வதேவபுரூஜிதாயே நம: । கோபிரதி
புதாயே நம: । நித்யாயே நம: । நிர்஑ுணாயே நம: । பார்வதீபிரியாயே நம: ।
அபமூத்யுஹராயே நம: । ரா஘ாபிரியாயே நம: । மூரூவிலோசநாயே நம: ।
அமூலானாயே நம: । ௮௦

ஓ ஹஸுமநாயே நம: । கமலாஸநவந்நிதாயே நம: ।
பூலோகவாஸின்யே நம: । ஸூதூதாயே நம: । ராமகூஷ்ணாதிபூஜிதாயே நம: ।
ஸீதாபூஜ்யாயே நம: । ராமமன:பிரியாயே நம: । நன்தநஸஸ்திதாயே நம: ।
ஸர்வதீர்த்மய்யே நம: । முக்தாயே நம: । லோகஸூஸ்திரிவிதாயின்யே நம: ।
புராதத்யஸ்யாயே நம: । கலாநிஹந்யே நம: । வகூஷ்ணவ்யே நம: । ஸர்வஸி஘்நிதாயே

நம: । நாராயண்யை நம: । சந்ததிதாயை நம: । மூலமூடாரிபாவன்யை நம: ।
அசோகவனிகாசஸ்யாயை நம: । சீதாடியாதாயை நம: । १००

ஓம் நிராசுரயாயை நம: । கோமதீசரயூதீரரோபிதாயை நம: ।
கூடிலாலகாயை நம: । அபாத்த்ரபக்யபாபடியை நம: । தானதோயவிசுத்திதாயை
நம: । சூதிதாரணசுபிரீதாயை நம: । சூமாயை நம: । சர்வேததாயின்யை நம: ।
१०८

— ★ —

ஸ்ரீ தூஸஸீ அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் தூஸஸ்யை நம: । பாவஸ்யை நம: । பூஜ்யாயை நம: ।
ப்ருந்தாவன நிவாஸின்யை நம: । ஜ்ஞானதாத்ரயை நம: ।
ஜ்ஞானமய்யை நம: । நிர்மலாயை நம: । ஸர்வபூஜிதாயை நம: ।
ஸத்யை நம: । பதிவ்ரதாயை நம: । ப்ருந்தாயை நம: ।
க்ஷீராப்திமதனோத்தவாயை நம: । க்ருஷ்ணவர்ணாயை நம: ।
ரோகஹந்த்ரயை நம: । த்ரிவர்ணாயை நம: । ஸர்வகாமதாயை நம: ।
லக்ஷ்மீ ஸக்யை நம: । நித்யசுத்தாயை நம: । ஸுதத்யை நம: ।
பூமிபாவஸ்யை நம: । 20

ஓம் ஹரித்ராண்னக நிரதாயை நம: । ஹரிபாதக்ருதாலயாயை
நம: । பவித்ர ரூபின்யை நம: । தந்யாயை நம: । ஸுகந்தின்யை நம: ।
அம்ருதோத்தவாயை நம: । ஸுரூபாரோக்யதாயை நம: ।
துஷ்டாயை நம: । சக்தித்ரிதய ரூபின்யை நம: । தேவ்யை நம: ।
தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யாயை நம: । காந்தாயை நம: ।
விஷ்ணுமன:ப்ரியாயை நம: । பூதவேதாள பீதிக்கன்யை நம: ।
மஹாபாதக நாசின்யை நம: । மனோரத ப்ரதாயை நம: । மேதாயை
நம: । காந்த்யை நம: । விஜயதாயின்யை நம: । சங்க சக்ர கதா பத்ம
தாரின்யை நம: । 40

ஓம் காமரூபின்யை நம: । அபவர்கப்ரதாயை நம: ।
ச்யாமாயை நம: । க்ருசமத்த்யாயை நம: । ஸுகேசின்யை நம: ।
வைகுண்டவாஸின்யை நம: । நந்தாயை நம: । பிம்போஷ்ட்யை
நம: । கோகில ஸ்வராயை நம: । கபிலாயை நம: । நிமநகா

ஜன்மபூம்யை நம: | ஆயுஷ்ய தாயின்யை நம: | வனரூபாயை நம: |
து:க்கநாசின்யை நம: | அவிகாராயை நம: | சதுர்ப்புஜாயை நம: |
கருத்மத்வாஹநாயை நம: | சாந்தாயை நம: | தாந்தாயை நம: |
விக்னநிவாரின்யை நம: | (60)

ஓம் பூரீ விஷ்ணு மூலிகாயை நம: | புஷ்ட்யை நம: | த்ரிவர்க
பலதாயின்யை நம: | மஹாசக்த்யை நம: | மஹாமாயாயை நம: |
லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதாயை நம: | ஸுமங்கல்யர்ச்சன ப்ரீதாயை
நம: | ஸௌமங்கல்ய விவர்தின்யை நம: | சாதூர்மாய்யோத்ஸ-
வாராத்யாயை நம: | விஷ்ணுஸான்னித்ய தாயின்யை நம: |
உத்தானத்வாதீ பூஜ்யாயை நம: | ஸர்வதேவ ப்ரபூஜிதாயை நம: |
கோபீரதி ப்ரதாயை நம: | நித்யாயை நம: | நிர்குணாயை நம: |
பார்வதீ ப்ரியாயை நம: | அபம்ருத்யு ஹராயை நம: |
ராதாப்ரியாயை நம: | ம்ருக விலோசனாயை நம: | அம்லானாயை
நம: |

ஓம் ஹம்ஸ கமனாயை நம: | கமலாஸன வந்திதாயை நம: |
பூலோக வாஸின்யை நம: | சுத்தாயை நம: | ராம க்ருஷ்ணாதி
பூஜிதாயை நம: | ஸீதா பூஜ்யாயை நம: | ராம மந: ப்ரியாயை நம: |
நந்தன ஸம்ஸ்த்திதாயை நம: | ஸர்வதீர்த்தமய்யை நம: | முக்தாயை
நம: | லோகஸ்ருஷ்டி விதாயின்யை நம: | ப்ராதர்த்ருச்யாயை நம: |
க்லானி ஹந்தர்யை நம: | வைஷ்ணவ்யை நம: | ஸர்வ ஸித்திதாயை
நம: | நாராயண்யை நம: | ஸந்ததிதாயை நம: | மூல ம்ருத்தாரி
பாவன்யை நம: | அசோகவனிகா ஸம்ஸ்தாயை நம: |
ஸீதாத்யாதாயை நம: | 100

ஓம் நிராச்ரயாயை நம: | கோமதீ ஸரபூதீர ரோபிதாயை நம: |
குடிலாலகாயை நம: | அபாத்ரபக்ஷய பாபக்கன்யை நம: |
தானதோய விசுத்திதாயை நம: | ச்ருதிதாரண ஸுப்ரீதாயை நம: |
சுபாயை நம: | ஸர்வேஷ்ட தாயின்யை நம: | 108

— ★ —

கேசவாதி த்ரிதாசனாமாவளி:

ओं केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः ।
गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय

வாமனாய நம: | ஶ்ரீதராய | ஹபிகேஷாய நம: | பத்னாபாய நம: |
தாமோதராய நம: |

கேசவாதித்வாதச நாமாவளி

ஓம் கேசவாய நம: | நாராயணாய நம: | மாதவாய நம: |
கோவிந்தாய நம: | விஷ்ணவே நம: | மதுஸூதநாய நம: |
தீரீவித்ரமாய நம: | வாமநாய நம: | ஶ்ரீதராய நம: | ஹ்ருஷீகேசாய
நம: | பத்மநாபாய நம: | தாமோதராய நம: | 12

— ★ —

विष्णु चतुर्विंशति नामावलि:

ஓம் கேசவாய நம: | நாராயணாய நம: | மாதவாய நம: |
கோவிந்தாய நம: | விஷ்ணவே நம: | மதுஸூதநாய நம: | த்ரீவித்ரமாய
நம: | வாமநாய நம: | ஶ்ரீதராய நம: | ஹபிகேஷாய நம: | பத்னாபாய
நம: | தாமோதராய நம: | ஶக்ஷ்ணாய நம: | ப்ருத்நாய நம: |
அநிர்ஹாய நம: | வஸுதேவாய நம: | பூரூத்ரமாய நம: |
அதோக்ஷஜாய நம: | நாரஸிம்ஹாய நம: | அக்ருதாய நம: | ஜநார்த்நாய
நம: | உபேந்த்ராய நம: | ஹரயே நம: | ஶ்ரீக்ருஷ்ணாய நம: | 24

— ★ —

ஸ்ரீ விஷ்ணு சதுர்விம்சதி நாமாவளி

ஓம் கேசவாய நம: | நாராயணாய நம: | மாதவாய நம: | கோவிந்தாய
நம: | விஷ்ணவே நம: | மதுஸூதநாய நம: | தீரீவித்ரமாய நம: |
வாமநாய நம: | ஶ்ரீதராய நம: | ஹ்ருஷீகேசாய நம: | பத்மநாபாய
நம: | தாமோதராய நம: | ஸங்கர்ஷ்ணாய நம: | ப்ரத்யும்நாய நம: |
அநிர்ஹாய நம: | வஸுதேவாய நம: | புருஷோத்தமாய நம: |
அதோக்ஷஜாய நம: | நாரஸிம்ஹாய நம: | அக்ருதாய நம: |
ஜநார்த்நாய நம: | உபேந்த்ராய நம: | ஹரயே நம: | ஶ்ரீக்ருஷ்ணாய
நம: | (24)

— ★ —

श्रीविष्णवष्टोत्तरशतनामावलि:

ओं विष्णवे नमः । लक्ष्मीपतये नमः । कृष्णाय नमः । वैकुण्ठाय
नमः । गरुडध्वजाय नमः । परब्रह्मणे नमः । जगन्नाथाय नमः ।
वासुदेवाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । दैत्यान्तकाय नमः । मधुरिपवे
नमः । तार्क्ष्यवाहाय नमः । सनातनाय नमः । नारायणाय नमः ।
पद्मनाभाय नमः । हृषीकेशाय नमः । सुधाप्रदाय नमः । हरये नमः ।
पुण्डरीकाक्षाय नमः । स्थितिकर्त्रे नमः । २०

ओं परात्पराय नमः । वनमालिने नमः । यज्ञरूपाय नमः ।
चक्रपाणये नमः । गदाधराय नमः । उपेन्द्राय नमः । केशवाय नमः ।
हंसाय नमः । समुद्रमथनाय नमः । हरये नमः । गोविन्दाय नमः ।
ब्रह्मजनकाय नमः । कैटभासुरमर्दनाय नमः । श्रीधराय नमः ।
कामजनकाय नमः । शेषाय नमः । चतुर्भुजाय नमः । पाञ्चजन्यधराय
नमः । श्रीमते नमः । शार्ङ्गपाणये नमः ॥ ४०

ओं जनार्दनाय नमः । पीताम्बरधराय नमः । देवाय नमः ।
सूर्यचन्द्रविलोचनाय नमः । मत्स्यरूपाय नमः । कूर्मतनवे नमः ।
क्रोडरूपाय नमः । नृकेसरिणे नमः । वामनाय नमः । भार्गवाय नमः ।
रामाय नमः । हलिने नमः । कल्किने नमः । ह्याननाय नमः ।
विश्वंभराय नमः । शिशुमाराय नमः । श्रीकराय नमः । कपिलाय
नमः । ध्रुवाय नमः । दत्तात्रेयाय नमः । ६०

ओं अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । मुकुन्दाय नमः ।
दधिवामनाय नमः । धन्वन्तरये नमः । श्रीनिवासाय नमः । प्रद्युम्नाय
नमः । पुरुषोत्तमाय नमः । श्रीवत्सकौस्तुभधराय नमः । मुरारातये
नमः । अधोक्षजाय नमः । ऋषभाय नमः । मोहिनीरूपधारिणे नमः ।
सङ्कर्षणाय नमः । पृथ्वे नमः । क्षीराब्धिशायिने नमः । भूतात्मने
नमः । अनिरुद्धाय नमः । भक्तवत्सलाय नमः । नराय नमः । ८०

ஓம் கஜேந்த்ரவரடாய நம: । த்ரிதாழ்நெ நம: । தூததாவநாய நம: ।
 த்வேததூதீபே தூவாஸ்தவ்யாய நம: । தூர்யமண்டலமத்யகாய நம: ।
 தனகாதிதூநித்யேயாய நம: । தகவதே நம: । தக்ஷரதிரியாய நம: ।
 தீலாகான்தாய நம: । தாரகான்தாய நம: । தேதாத்மநே நம: ।
 தாடராயணாய நம: । தாகீரதீதஜந்மதூமிதாடததாய நம: । ததா த்ரதவே
 நம: । த்வதூவே நம: । திதவே நம: । தநத்யாயாய நம: । தகத்காரணாய
 நம: । தவ்யயாய நம: । தூதாவதாராய நம: । 100

ஓம் தான்தாத்மநே நம: । தீலாமானுதவிதாாய நம: । தாமோடராய
 நம: । திராடூரூபாய நம: । தூததவ்யதவத்ரதவே நம: । தாதிதேவாய
 நம: । தேவதேவாய நம: । த்ரதூதததிரிதாலகாய நம: । 101

— ★ —

தூர் விஷ்ணு துஷ்டோத்தர தத நாமாவளி

ஓம் விஷ்ணவே நம: । லக்ஷ்மீததயே நம: । க்ருஷ்ணாய நம: ।
 வைகாண்ட்தாய நம: । கருடத்வஜாய நம: । தரத்ரஹ்மணே நம: ।
 ஜகந்நாதாய நம: । வாஸுதேவாய நம: । த்ரீவித்க்ரமாய நம: ।
 தைத்யாந்தகாய நம: । மதுரிதவே நம: । தார்க்ஷயவாஹாய நம: ।
 ஸனாதனாய நம: । நாராயணாய நம: । தத்மநாதாய நம: ।
 ஹ்ருஷீகேசாய நம: । ஸுதாத்ரதாய நம: । ஹரயே நம: ।
 துண்டரீகாக்ஷாய நம: । ஸ்தத்திதிகர்த்ரே நம: । 20

ஓம் தராத்ரதாய நம: । வனமாலிநே நம: । யஜ்ஞரூதாய நம: ।
 த்ரபாணயே நம: । கதாதராய நம: । துதேந்த்ராய நம: । கேத்வாய
 நம: । ஹம்ஸாய நம: । ஸமுத்ரமதனாய நம: । ஹரயே நம: ।
 கோவிந்தாய நம: । த்ரஹ்மஜனகாய நம: । கைடதாஸுரமர்த்தனாய
 நம: । தூதராய நம: । காமஜனகாய நம: । தேஷாய நம: । ததுர்த்ரதாய
 நம: । தாஞ்சஜன்யதராய நம: । தூததே நம: । தார்ங்கதாணயே நம: ।
 40

ஓம் ஜனார்தனாய நம: । தீதாத்தரதராய நம: । தேவாய நம: ।
 ஸுர்த்யதந்த்ர விலோசனாய நம: । மத்ஸ்யரூதாய நம: ।

கூர்மதனவே நம: । க்ரோடருபாய நம: । ந்ருகேஸரினே நம: ।
வாமனாய நம: । பார்க்கவாய நம: । ராமாய நம: । ஹலினே நம: ।
கல்கினே நம: । ஹயானனாய நம: । விச்வம்பராய நம: । சிம்சுமாராய
நம: । பூரீகராய நம: । கபிலாய நம: । த்ருவாய நம: । தத்தாத்ரேயாய
நம: । 60

ஓம் அச்யுதாய நம: । அனந்தாய நம: । முகுந்தாய நம: ।
ததிவாமனாய நம: । தன்வந்தரயே நம: । பூநீநிவாஸாய நம: ।
ப்ரத்யும்னாய நம: । புருஷோத்தமாய நம: ।
பூநீவத்ஸகௌஸ்துபதராய நம: । முராராதயே நம: । அதோக்ஷஜாய
நம: । ருஷபாய நம: । மோஹிநீரூப தாரினே நம: । ஸங்கர்ஷ்ணாய
நம: । ப்ருதவே நம: । க்ஷீராப்திசாயினே நம: । பூதாத்மனே நம: ।
அனிருத்தாய நம: । பக்தவத்ஸலாய நம: । நராய நம: । (80)

ஓம் கஜேந்த்ரவரதாய நம: । த்ரிதாம்னே நம: । பூதபாவனாய
நம: । ச்வேதத்வீபே ஸுவாஸ்தவ்யாய நம: । ஸுரீர்யமண்டல
மத்யகாய நம: । ஸனகாதிமுனி த்யேயாய நம: । பகவதே நம: ।
சங்கரப்ரியாய நம: । நீளாகாந்தாய நம: । தாரகாந்தாய நம: ।
வேதாத்மனே நம: । பாதராய்ணாய நம: । பாகீரதீஜன்மபூமி
பாதபத்மாய நம: । ஸதாம் ப்ரபவே நம: । ஸ்வபுவே நம: । விபவே
நம: । கனச்யாமாய நம: । ஜகத்காரணாய நம: । அவ்யயாய நம: ।
புத்தாவதாராய நம: । 100

ஓம் சாந்தாத்மனே நம: । லீலாமானுஷ விக்ரஹாய நம: ।
தாமோதராய நம: । விராட்ருபாய நம: । பூதபவ்யபவத்ப்ரபவே
நம: । ஆதி தேவாய நம: । தேவ தேவாய நம: । ப்ரஹ்மலாத
பரிபாலகாய நம: । 108

—★—

துலசீ லघु पूजा - १

शुक्लाम्बरधरं + श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं तुलसीदेवी प्रीत्यर्थं
सर्वारिष्टशान्त्यर्थं सर्वमङ्गलप्राप्त्यर्थं तुलसीपूजां करिष्ये ॥

(अप उपस्पृश्य - पूर्वाङ्गपूजा)

ध्यायामि तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनाम् ।

प्रसन्नां पद्मकल्हार वराभय चतुर्भुजाम् ॥

किरीट हार केयूर कुण्डलादिविभूषिताम् ।

धवलांशुकसंयुक्तां पद्मासन निषेदुषीम् ॥

तुलसीं देवीं ध्यायामि ॥

अस्मिन् तुलसी क्षुपे तुलसीं देवीं आवाहयामि ।

विष्णुवल्लभायै नमः - आसनं समर्पयामि ।

सर्वदेवमयायै नमः - पाद्यं समर्पयामि ।

सर्वतीर्थमयायै नमः - अर्घ्यं समर्पयामि ।

दैत्यान्तकृत्प्रियायै नमः - आचमनीयं समर्पयामि ।

सर्वलोकहितायै नमः - स्नानं समर्पयामि ।

लक्ष्मी सहोदर्यै नमः - वस्त्रयुग्मं कञ्चुकं च समर्पयामि ।

महादेव्यै नमः - गन्धं कुङ्कुमं समर्पयामि ।

रमावासायै नमः - अक्षतान्समर्पयामि ।

अभीष्टदायै नमः - पुष्पाणि समर्पयामि ।

अर्चना—

बृन्दायै नमः । बृन्दावन्यै नमः । विश्वपूजितायै नमः ।

विश्वपावन्यै नमः । पुष्प सारायै नमः । नन्दिन्यै नमः । तुलस्यै नमः ।

कृष्णजीवन्यै नमः । (षोडशनामभिः, अष्टोत्तरशतनामभिः

सहस्रनामभिर्वा)

पापहारिण्यै नमः - धूपं समर्पयामि ।

भगवत्यै नमः - दीपं समर्पयामि ।

अमृतसंभूतायै नमः - नैवेद्यं समर्पयामि ।

- ஜகதூத்யை நம: - தாம்பூலம் பலாநி ச சமர்ப்யாமி ।
 சுதக்ஷிணாயை நம: - நிராஜனம் சமர்ப்யாமி ।
 பரமேஸ்வரீயை நம: - பூஷ்பாஜ்ஜலிம் சமர்ப்யாமி ।
 அபிஷ்டதாயை நம: - ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராந் சமர்ப்யாமி ।

துலசீஸ்தோத்ராணி படுத் । (பூ. 126-140)

யானி கானி ச பாபானி ஜந்மான்தரகூதானி ச ।

தானி தானி விநஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிணபடு படு ॥

துலசீ தேவ்யை நம: - சர்வோபகாராந் சமர்ப்யாமி ।

காயேந வாசா மனஸேந்நித்ரயைவா பூதூதாத்தமநா வா ப்ரகூதே: சுவாபாத்த ।

கரோமி யத்யத்சகலம் பரஸ்மै நாராயணாயேதி சமர்ப்யாமி ।

॥ ஓம் தத்யத்ய - ப்ரஹ்மார்பணமஸ்து ॥

— ★ —

துளஸீ லக்ஷு பூஜா - 1

சக்லாம்பரதரம் + ஸ்ரீ பரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம்,
 ஸர்வாரிஷ்டசாந்த்யர்த்தம் ஸர்வமங்கல ப்ராப்த்யர்த்தம்
 துளஸீப்ரீத்யர்த்தம் துளஸீ பூஜாம் கரிஷ்யே । (கையலம்பி
 பூர்வாங்க பூஜை செய்து).

த்யாயாமி துளஸீம் தேவீம் த்யாமாம் கமலலோசநாம் ।

ப்ரஸன்னாம் பத்ம கல்ஹார வராபய சதுர்பூஜாம் ॥

கிரீட ஹார கேயூர குண்டலாதி விபூஷிதாம் ।

தவளாம்சுகஸம்யுக்தாம் பத்மாஸன நிஷேதுஷீம் ॥

துலஸீம் தேவீம் த்யாயாமி ।

அஸ்மின் துலஸீ க்ஷுபே துலஸீம்தேவீம் ஆவாஹயாமி ।

விஷ்ணு வல்லபாயை நம: । -ஆஸனம் ஸமர்ப்யாமி ।

ஸர்வதேவமயாயை நம: । -பாத்யம் ஸமர்ப்யாமி ।

ஸர்வதீர்த்தமயாயை நம: । -அர்க்க்யம் ஸமர்ப்யாமி ।

தேத்யாந்த க்ருத்ப்ரியாயை நம: । -ஆசமநீயம் ஸமர்ப்யாமி

ஸர்வலோகஹிதாயை நம: ।	-ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி ।
லக்ஷ்மீ ஸஹோதர்யை நம: ।	வஸ்த்ரயுக்தம் கஞ்சகம் ச ஸமர்ப்பயாமி ।
மஹா தேவ்யை நம: ।	-கந்தம், குங்குமம் ச ஸமர்ப்பயாமி
ரமாவாஸாயை நம: ।	-அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி ।
அபீஷ்டதாயை நம: ।	-புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி

அர்ச்சனை - ப்ருந்தாயை நம: - ப்ருந்தாவன்யை நம:, விச்வபூஜிதாயை நம:, விச்வபாவன்யை நம:, புஷ்பஸாராயை நம:, நந்திந்யை நம:, துளஸ்யை நம:, க்ருஷ்ண ஜீவன்யை நம:, (16-108-1000 நாமங்களால் அர்ச்சனை செய்யலாம்).

பாபபஹாரின்யை நம:	-தூபம் ஸமர்ப்பயாமி
பகவத்யை நம: ।	-தீபம் ஸமர்ப்பயாமி ।
அம்ருதஸம்பூதாயை நம: ।	-நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।
ஜகத்தாத்ரயை நம:	-தாம்பூலம் பலானி ச ஸமர்ப்பயாமி ।
ஸுதக்ஷிணாயை நம:	-நீராஜனம் ஸமர்ப்பயாமி
பரமேச்வர்யை நம: ।	- புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயாமி ।
அபீஷ்டதாயை நம:	-ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி ।

யாநி காநி ச பாபாநி ஜன்மாந்தர க்ருதானி ச

தாநி தாநி வினச்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதே பதே

துலஸீ தேவ்யை நம:

-ஸர்வ ராஜோபசார தேவோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி ।

துளஸீஸ்தோத்திரம் படிக்கவும் (பக். 128-140)

காயேன வாசா மனஸா இந்ந்ரியைர்வா

புத்த்யாத்மனா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபாவாத்

கரோமி யத்யத் ஸகலம் ப்ரஸ்மை

நாராயணயேது ஸமர்ப்பயாமி ॥

ஓம் தத் ஸத் - ப்ரஹ்மார்பணமஸ்து

தुलसी पूजा - (लघु:-२)

शुक्लांबरधरं + शान्तये + परमेश्वरप्रीत्यर्थं श्री
तुलसीदेवीप्रीत्यर्थं दीर्घसौमङ्गल्यप्राप्त्यर्थं सत्सन्तानसिद्धयर्थं
समस्तसंपत्प्राप्त्यर्थं सर्वाभीष्टसिद्धयर्थं तुलसीपूजां करिष्ये । (अप
उपस्पृश्य)

अस्मिन् तुलसीक्षुपे तुलसीं बृन्दां ध्यायामि । आवाहयामि ।
बृन्दावन्यै नमः - आसनं समर्पयामि । विश्वपूजितायै नमः - पाद्यं
समर्पयामि । विश्वपावन्यै नमः - अर्घ्यं समर्पयामि । पुष्पसारायै
नमः - आचमनीयं समर्पयामि । नन्दिन्यै नमः - स्नानं समर्पयामि ।
तुलस्यै नमः - वस्त्रं समर्पयामि । कृष्णजीवन्यै नमः - गन्धं
समर्पयामि । कुङ्कुमं समर्पयामि ।

अर्चना - बृन्दायै नमः । गोलोकवासिन्यै नमः । कृष्णप्रियायै
नमः । सर्वरोगहरायै नमः । सन्ततिप्रदायै नमः । सौमङ्गल्यदायै
नमः । सौभाग्यप्रदायै नमः । पतिव्रतायै नमः । अतुलायै नमः ।
बृन्दावन्यै नमः ।

विश्वपूजितायै नमः - धूपं दर्शयामि । दीपं दर्शयामि ।
विश्वपावन्यै नमः - नैवेद्यं समर्पयामि । पुष्पसारायै नमः -
कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । नन्दिन्यै नमः - पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि ।
तुलस्यै नमः । प्रदक्षिणं करोमि । कृष्णजीविन्यै नमः - नमस्कारं
समर्पयामि ।

ओङ्कारपूर्विके देवि सर्ववेदस्वरूपिणि ।

सर्वदेवमये देवि सौमङ्गल्यं प्रयच्छ मे ॥

बृन्दे मां सर्वदा देवि कृपादृष्ट्या विलोकय ।

पत्युरायुश्च भाग्यं च सदा देहि हरिप्रिये ॥

प्रसीद मम देवेशि प्रसीद हरिवल्लभे ।

इति प्रार्थ्य द्वादशवारं नमस्कुर्यात् तुलसीस्तुतिं पठेत् । पूजां
तुलसीचरणयोरर्पयेत् ।

— ★ —

துளஸ் லகு பூஜை-2 (பெண்கள்)

ஸங்கல்பம்

சுக்லாம்பரதரம் ... சாந்தயே । மமோபாத்த.... ப்ரீத்யர்த்தம்
துளஸ் தேவீ ப்ரீத்யர்த்தம் தீர்க்கஸௌமங்கல்ய அவாப்த்யர்த்தம்,
ஸத்ஸந்தான ஸித்யர்த்தம், ஸமஸ்த ஸம்பத் ப்ராப்த்யர்த்தம்,
ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம் துளஸ் பூஜாம் கரிஷ்யே - (ஜலத்தைத்
தொட்டுக் கையைச் சுத்தி செய்யவும். பிறகு அஸ்மிந் துளஸ்
க்ஷுபே துளஸீம் ப்ருந்தாம் த்யாயாமி (த்யானம் செய்யவும்)
ஆவாஹயாமி । (துளஸியை ஆவாஹனம் செய்யவும்).

ப்ருந்தாவன்யை நம: । ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி । (அக்ஷதை
போடவும்) விச்வபூஜிதாயை நம: । பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி (தீர்த்த
பாத்திரத்தில் சிறிது ஜலம் விடவும்) விச்வபாவன்யை நம: ।
அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி (ஜலம் விடவும்). புஷ்ப ஸாராயை நம: ।
ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி (ஜலம் விடவும்) நந்திந்யை நம: ।
ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி (ப்ரோக்ஷிக்கவும்) துளஸ்யை நம: ।
வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பயாமி (பூ-அக்ஷதையைப் போடவும்) க்ருஷ்ண
ஜீவின்யை நம: । கந்தம், குங்குமம் ஸமர்ப்பயாமி (சந்தனம்,
குங்குமம் இடவும்) துளஸ்யை நம: । நானாவித பத்ர பரிமள
புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி, (புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவும்).

புஷ்ப அர்ச்சனை :- ப்ருந்தாயை நம: । கோலோகவாஸின்யை
நம: । க்ருஷ்ணப்ரியாயை நம: । ஸர்வரோகஹராயை நம: ।
ஸந்ததிப்ரதாயை நம: । ஸௌமங்கல்யதாயை நம: ।
ஸௌபாக்யப்ரதாயை நம: । பதிவ்ரதாயை நம: । அதுலாயை நம: ।
ப்ருந்தாவன்யை நம: ।

விச்வபூஜிதாயை நம: । தூபம் தர்சயாமி । (தூபம் காட்டவும்)
தீபம் தர்சயாமி । (தீபம் காட்டவும்) விச்வபாவன்யை நம: ।

நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி, (நைவேத்யம் செய்யவும்) புஷ்ப ஸாராயை நம: । கர்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி. (கர்பூரம் காட்டவும்). நந்தின்யை நம: । புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயாமி. (புஷ்பம் போடவும்) துளஸ்யை நம । ப்ரதக்ஷிணம் கரோமி (என்று சொல்லி நான்கு ப்ரதக்ஷிணங்கள் செய்யவும்) க்ருஷ்ண ஜீவன்யை நம: (என்று நான்கு நமஸ்காரங்கள் செய்யவும்).

துளஸ்யை நம: - ஸர்வோபசார பூஜா: ஸமர்ப்பயாமி பிரார்த்தித்துப் பூஜையை துளஸியிடம் அர்ப்பணம் செய்யவும்.

— ★ —

தீர்க்க ஸௌமாங்கல்யம் பெறப் ப்ரார்த்தனை
ஒங்கார பூர்வீகே தேவி ! ஸர்வவேத ஸ்வருபிணி ।
ஸர்வதேவமயே தேவி ! ஸௌமாங்கல்யம் ப்ரயச்ச மே ॥
ப்ருந்தே மாம் ஸர்வதா தேவி க்ருபாத்ருஷ்ட்யா விலோகய ।
பத்யுராயுச்ச பாக்யம் ச ஸதா தேஹி ஹரிப்ரியே ॥
ப்ரஸீத மம தேவேசி ப்ரஸீத ஹரிவல்லபே

என்று சொல்லி 12 நமஸ்காரங்கள் செய்யவும்.

— ★ —

துலசிபூஜா - 3

விघ्नेश्वरपूजा - (हरिद्राबिम्बे) शुक्लाम्बर + श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं
आदौ विघ्नेश्वरपूजां करिष्ये । (हस्तौ प्रक्षाल्य) अस्मिन् हरिद्रा बिम्बे
सुमुखं श्रीविघ्नेश्वरं ध्यायामि । आवाहयामि । आसनं समर्पयामि ।
पादयोः पाद्यं समर्पयामि । हस्तयोरर्घ्यं समर्पयामि । मुखे आचमनीयं
समर्पयामि । मधुपर्कं समर्पयामि । स्नपयामि । स्नानानन्तरं
आचमनीयं समर्पयामि । वस्त्रोत्तरीयाभरणानि समर्पयामि ।

पुष्पैः पूजयामि । सुमुखाय नमः । एकदन्ताय नमः । कपिलाय
नमः । गजकर्णकाय नमः । लम्बोदराय नमः । विकटाय नमः ।
विघ्नराजाय नमः । गणाधिपाय नमः । धूमकेतवे नमः । गणाध्यक्षाय

नमः । फालचन्द्राय नमः । गजाननाय नमः । वक्रतुण्डाय नमः ।
शूर्पकर्णाय नमः । हेरम्बाय नमः । स्कन्दपूर्वजाय नमः । पुष्पाणि
समर्पयामि । धूपं समर्पयामि । दीपं समर्पयामि । नैवेद्यं समर्पयामि ।
कर्पूरनीराजनं समर्पयामि । प्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि ।

वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ ।

अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ इति प्रार्थयेत्

तुलसी पूजा सङ्कल्पः - शुक्लाम्बरधरं + श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं श्री
तुलसी देवी प्रीत्यर्थं दीर्घसौमङ्गल्यप्राप्त्यर्थं सर्वाभीष्टसिद्धयर्थं श्री
तुलसीपूजां करिष्ये । अप उपस्पृश्य - सुमुखं विघ्नेश्वरं यथास्थानं
प्रतिष्ठापयामि । शोभनार्थं क्षेमाय पुनरागमनाय च ।

(विघ्नेश्वरं प्रार्थ्य - उद्वास्य - कलशं पूजयेत्)

गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

(इति प्रार्थ्य कलशजलेन पूजाद्रव्याणि आत्मानं च प्रोक्ष्य)

तुलसीं ध्यायेत्—

ध्यायामि तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनाम् ।

प्रसन्नां पद्मकल्हारवराभयचतुर्भुजाम् ॥

किरीटहारकेयूर कुण्डलाद्यैर्विभूषिताम् ।

धवलांशुकसंवीतां पद्मासननिषेविताम् ।

देवीं त्रैलोक्य जननीं सर्वलोकैकपावनीम् ॥

अस्मिन् क्षुपे श्री तुलसीं ध्यायामि ।

सर्वदेवमये देवि सर्वदे विष्णुवल्लभे ।

आगच्छ मम गेहेऽस्मिन् नित्यं सन्निहिता भव ।

अस्मिन् क्षुपे श्री तुलसीं आवाहयामि ।

ரத்னசிंஹாசனம் ஞாரு ஢ுக்ஷிமுக்ஷி஢ல்புரே ।

மயா ஢க்ஷம் மஹா஢ேவி சங்஢ா஢ சுரா஢்ஷிதே ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: । ஁சனம் சமர்ப்யாமி ।

நாநா஢ந்஢சுபுஷ்பைஸ்வ வாசிதம் சுரவந்஢ிதே ।

பா஢்ம் ஢ா஢ா஢ ஢ேவி த்வம் சர்வகா஢ல்புரே ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: । பா஢்ம் சமர்ப்யாமி ।

஢க்ஷோ஢கம் சமாநீதம் சுவர்ப்஢கலசஸ்திதம் ।

துலசி த்வம் ஢ா஢ா஢ே஢்ம் ஁ர்஢்யம் மைஸ்வர்ய஢ாயகம் ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: । ஁ர்஢்யம் சமர்ப்யாமி ।

சர்வமக்ஷல஢ேவசி நவரத்நைர்வி஢ூஷிதே ।

மயா ஢க்ஷமி஢்ம் தோயம் ஢ா஢ா஢ா஢மநீயகம் ।

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: । ஁஢்மநீயம் சமர்ப்யாமி ।

பூர்ணே஢ுபி஢்ம்பச஢்ஷம் ஢஢ிர்஢வ்஢்஢஢்ம் ம஢ு ।

ம஢ுபர்ப்஢்ம் மயாஸ்ஸநீதம் ஢ா஢ா஢ பரமேஸ்வரி ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: - ம஢ுபர்ப்஢்ம் சமர்ப்யாமி ।

஢க்ஷாய஢ுநயோஸ்தோயம் ஁நீதம் நிர்஢லம் ஢ு஢ம் ।

஢ந்஢ோ஢கமி஢்ம் ஢ேவி ஸ்நானா்஢்ம் ப்ரதி஢ா஢தா஢்ம் ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: । ஢ு஢்஢ோ஢கஸ்நானம் சமர்ப்யாமி ।

஢ுமம் காஸ்வநசக்ஷாசம் ஁஢்ம் ஢ு஢்ம் மநோ஢ர்஢்ம் ।

வஸ்த்ரயு஢்ம் ஢ு஢ே ஢ேவி ஸ்வி஢ுரூப்வா஢்ம்புஜேக்ஷணே ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: - வஸ்த்ரயு஢்ம் சமர்ப்யாமி ।

ராஜதம் ஢்ர஢்ம்ஸூத்ரம் ஢் காஸ்வநம் ஢ோத்தரீயகம் ।

஢ா஢ா஢ சர்வவர஢ே ப஢்ம்பபத்ரநி஢ேக்ஷணே ॥

ஸ்ரீ துலஸ்யே நம: - ஁பவீதம் சமர்ப்யாமி ।

किरीटहारकटकान् केयूरान्कुण्डलान् शुभान् ।

नूपुरोदरबन्धं च भूषणानि समर्पये ।

श्री तुलस्यै नमः - आभरणानि समर्पयामि ।

चन्दनागरुकस्तूरीकपूरिण च संयुतम् ।

विलेपनं ददामि त्वं गृहाण तुलसीश्वरि ॥

श्री तुलस्यै नमः - गन्धं समर्पयामि ।

अक्षतान्धवलान्दिव्यान् शालीयान्तण्डुलान् शुभान् ।

सुधौतानर्पये देवि बृन्दास्थानोद्भवेश्वरि ॥

श्री तुलस्यै नमः - अक्षतान् समर्पयामि ।

मल्लिकाकुन्दमन्दारजातीवकुलचम्पकैः ।

शतपत्रैश्च कल्हारैः पूजयामि महेश्वरि ॥

श्री तुलस्यै नमः - पुष्पाणि समर्पयामि ।

अङ्गपूजा - तुलसीदेव्यै नमः - पादौ पूजयामि । बृन्दा वनस्थायै

नमः - गुल्फौ पूजयामि । पद्मपत्र निभेक्षणायै नमः - जङ्घे पूजयामि ।

पद्मकोटिसमप्रभायै नमः - ऊरू पूजयामि । हरिप्रियायै नमः -

जानुनी पूजयामि । कुङ्कुमाङ्कितगात्रायै नमः - कटिं पूजयामि ।

सुरवन्दितायै नमः - नाभिं पूजयामि । लोकानुग्रहकारिण्यै नमः -

उदरं पूजयामि । त्रैलोक्यजनन्यै नमः - हृदयं पूजयामि । पद्मप्रियायै

नमः - हस्तान् पूजयामि । इन्दिराख्यायै नमः - भुजान् पूजयामि ।

कम्बुकण्ठ्यै नमः - कण्ठं पूजयामि । कल्मषघ्न्यै नमः - कर्णौ

पूजयामि । वरप्रदायै नमः - मुखं पूजयामि । आश्रितरक्षिकायै नमः -

शिरः पूजयामि । अभीष्टदायै नमः - सर्वाण्यङ्गानि पूजयामि ।

यथाशक्ति 8-16-108-1008 नामभिः कुङ्कुमेन पुष्पैर्वा अर्चयेत् ।

गुग्गुलुं गोघृतं चैव दशाङ्गं सुमनोहरम् ।

धूपं गृहाण वरदे सर्वाभीष्टफलप्रदे ॥

श्री तुलस्यै नमः - धूपमाघ्रापयामि ।

साज्यं त्रिवर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया ।

दीपं गृहाण देवेशि त्रैलोक्यतिमिरापहम् ॥

श्री तुलस्यै नमः - दीपं दर्शयामि ।

नैवेद्यं षड्रसोपेतं फलसूपसमन्वितम् ।

सघृतं समधुक्षीरं गृहाण तुलसीश्वरि ॥

श्री तुलस्यै नमः - महानैवेद्यं निवेदयामि ।

पूगीफलसमायुक्तं नागवल्लीदलैर्युतम् ।

कर्पूरचूर्णसंयुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥

श्री तुलस्यै नमः - ताम्बूलं समर्पयामि ।

नीराजनं सुमङ्गल्यं दिव्यज्योतिः समन्वितम् ।

अज्ञानघ्ने गृहाण त्वं ज्ञानमार्गप्रदायिनि ॥

श्री तुलस्यै नमः - कर्पूरनीराजनं दर्शयामि ॥

प्रकृष्टपापनाशाय प्रकृष्टफलसिद्धये ।

प्रदक्षिणं करोमि त्वां सर्वाभीष्टफलप्रदे ॥

आयुरारोग्यमैश्वर्यं विद्यां ज्ञानं यशः सुखम् ।

देहि देहि ममाभीष्टं प्रदक्षिणकृतः शुभे ।

श्री तुलस्यै नमः - प्रदक्षिणं समर्पयामि ।

नमस्ते तुलसीदेवि सर्वाभीष्टफलप्रदे ।

नमस्ते त्रिजगद्वन्द्वे नमस्ते लोकरक्षिके ॥

श्री तुलस्यै नमः - नमस्कारान् समर्पयामि ।

पुष्पाञ्जलिं प्रदास्यामि स्वीकुरुष्वाम्बुजेक्षणे ।

श्री तुलस्यै नमः - पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि ।

क्षीराध्यप्रदानम्—

तुलस्यै तु नमस्तुभ्यां नमस्ते फलदायिनि ।

इदमर्घ्यं प्रदास्यामि सुप्रीता भव सर्वदा ॥

श्री तुलस्यै नमः - इदमर्घ्यं इदमर्घ्यं इदमर्घ्यम् ।

लक्ष्मीपतिप्रिये देवि तुलसीदिव्यरूपिणि ।

इदमर्घ्यं प्रदस्यामि सुप्रीता वरदा भव ॥

श्री तुलस्यै नमः - इदमर्घ्यं इदमर्घ्यं इदमर्घ्यम् ।

सर्वपापहरे देवि आश्रिताभीष्टदायिनि ।

मया दत्तं गृहाणाढ्यं सुप्रीता वरदा भव ॥

श्री तुलस्यै नमः । इदमर्घ्यमिदमर्घ्यमिदमर्घ्यम् ।

देहि मे विजयं देवि विद्यां देहि महेश्वरि ।

त्वमिति प्रार्थये नित्यं शीघ्रमेव फलं कुरु ॥

इति संप्रार्थ्य तुलसीस्तुतिं पठित्वा मङ्गलार्तिकं विधाय ।

श्री तुलसीदेव्यर्पणमस्तु । ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु इति साक्षतं जलं
भूमौ विसृज्य आचामेत् ।

★

ஸ்ரீ துளசிபூஜா - 3

ஸ்ரீ விக்னேசுவர புஜா

மஞ்சள் பிம்பத்தில் ஸங்கல்பம்

சுக்லாம்.... சாந்தயே । மமோபாத்த - ஸ்ரீபரமேஸ்வர
ப்ரீத்யார்த்தம் ஆதென விக்னேஸ்வர பூஜாம் கரிஷ்யே. (கையலம்பி)

அஸ்மின் ஹரித்ரா பிம்பே ஸுமுகம். ஸ்ரீ விக்னேச்வரம் த்யாயாமி । ஸ்ரீ விக்னேச்வரம் ஆவாஹயாமி । ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி । பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।

அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி । ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி । ஸ்னானானந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி । வஸ்த்ர உத்தரீய, ஆபரணானி ஸமர்ப்பயாமி । (ஜலம் விடவும்) புஷ்பை: பூஜயாமி ஸுமுகாய நம: । ஏகதந்தாய நம: । கபிலாய நம: । கஜகர்ணகாய நம: । லம்போதராய நம: । விகடாய நம: । விக்நராஜாய நம: । கணாதிபாய நம: । தூமகேதவே நம: । கணாத்த்யக்ஷாய நம: । பாலசந்த்ராய நம: । கஜாநநாய நம: । வக்ரதுண்டாய நம: । சூர்பகர்ணாய நம: । ஹேரம்பாய நம: । ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம: । தூபம் ஸமர்ப்பயாமி । தீபம் ஸமர்ப்பயாமி । நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி । கற்பூர நீராஜனம் ஸமர்ப்பயாமி । நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி ।

ப்ரார்த்தனை

வக்ரதுண்ட மஹாகாய கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப ।

அவிக்னம் குரு மே தேவ ஸர்வ கார்யேஷு ஸர்வதா ॥

— ★ —

துளஸி பூஜா ஸங்கல்பம்—

சக்லாம்பரதம்..... ஸ்ரீ பரமேச்வர-ப்ரீத்யர்த்தம், மம தீர்க்க ஸௌமங்கல்ய ப்ராப்த்யர்த்தம், ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம், ஸ்ரீ துளஸீ பூஜாம் கரிஷ்யே (என்று ஸங்கல்பம் செய்த பிறகு) “ஸுமுகம் விக்னேச்வரம் யதாஸ்த்தானம் ப்ரதிஷ்ட்டாபயாமி । சோபனார்த்தே க்ஷேமாய புனராகமனாய ச” ॥ (என்று சொல்லி மஞ்சள் பிள்ளையாரை வடக்குத் திசையில் நகர்த்தி அங்குள்ள அக்ஷதை அல்லது, புஷ்பத்தைத் தலையில் தரித்துக் கொள்ளவும். பிறகு)

கலச பூஜை செய்யவும் :-

கங்கே ச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।

நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலே அஸ்மின் ஸந்நிதிம் குரு ॥

என்று சொல்லிக் கலச ஜலத்தில் புஷ்பம் போடவும். கலச ஜலத்தால் பூஜாத்ரவ்யங்களையும் தன்னையும் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

ஸ்ரீ துளஸீ பூஜா

த்யானம்

த்யாயாமி துளஸீம் தேவீம் ச்யாமாம் கமல லோசனாம் ।
ப்ரஸன்னாம் பத்ம கல்ஹார வராபய சதுர்ப்புஜாம் ॥

கிரீடஹார கேயூர குண்டலாத்யைர் விபூஷிதாம் ।
தவளாம்சுகஸம்வீதாம் பத்மாஸன நிஷேவிதாம் ॥

தேவீம் த்ரைலோக்ய ஜனனீம் ஸர்வலோகைக பாவனீம் ।
அஸ்மின் ஸுபே ஸ்ரீ துளஸீம் த்யாயாமி ॥

(த்யானம் பண்ணவும்)

ஸர்வ தேவமயே தேவி ஸர்வதே விஷ்ணு வல்லபே ।
ஆகச்ச மம கேஹே அஸ்மின் நித்யம் ஸந்நிஹிதாபவ ॥
அஸ்மின் ஸுபே ஸ்ரீ துளஸீம் ஆவாஹயாமி ।

(ஆவாஹனம் பண்ணவும்)

ரத்ன ஸிம்ஹாஸனம் சாரு புக்தி முக்தி பலப்ரதே ।
மயா தத்தம் மஹாதேவி ! ஸங்க்ருஹாண ஸுரார்சிதே ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி ।

நானாகந்த ஸுபுஷ்பைச்ச வாஸிதம் ஸுரவந்திதே ।
பாத்யம் க்ருஹாண தேவி த்வம் ஸர்வகாம பலப்ரதே ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி ॥

கங்கோதகம் ஸமானீதம் ஸுவர்ண கலசஸ்த்திதம் ।
துளஸி த்வம் க்ருஹாணே தம் அர்க்யமைச்வர்ய தாயகம் ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।

ஸர்வ மங்கள தேவேசி நவரத்னீர் விபூஷிதே ।
மயா தத்த மிதம் தோயம் க்ருஹாண ஆசமனீயகம் ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி ।

பூர்ணேந்து பிம்ப ஸத்ருசம் ததி கண்டக்ருதம் மது ।
மதுபர்கம் மயா நீதம் க்ருஹாண பரமேச்வரி ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: - மதுபர்கம் ஸமர்ப்பயாமி ।

கங்கா யமுனயோஸ் தோயம் ஆநீதம் நிர்மலம் சுபம் ।
கந்தோதகமிதம் தேவி ஸன்னார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹயதாம் ॥
ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: சுத்தோதகஸ்னானம் ஸமர்ப்பயாமி ।

செஷளம் காஞ்சன ஸங்காசம் இதம் சுப்ரம் மனோஹரம் ।
வஸ்த்ரயுகம்மம் சுபே தேவி ! ஸ்வீகுருஷ்வ அம்புஜேஷுணே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: - வஸ்த்ர யுகம்மம் ஸமர்ப்பயாமி ।

ராஜதம் ப்ரஹ்ம ஸுத்ரம் ச காஞ்சனஞ்சோத்தரீயகம் ।
க்ருஹாண ஸர்வவரதே பத்ம பத்ர நிபேஷுணே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: உபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி ।

கிரீடஹார கடகான் கேபூரான் குண்டலான் சுபான் ।
நூபுரோதர பந்தஞ்ச பூஷணானி ஸமர்ப்பயே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: ஆபரணானி ஸமர்ப்பயாமி ।

சந்தனாகரு கஸ்தூரீ கற்பூரேண ச ஸம்யுதம் ।
விலேபனம் ததாமி த்வம் க்ருஹாண துளஸீச்வரி ।

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி ।

அக்ஷதான் தவளான் திவ்யான் சாலீயான் தண்டலான் சுபான் ।
ஸுதௌ தாநர்பயே. தேவி ப்ருந்தாஸ்த்தாநோத்ப்பவேச்வரி ।

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி ।

மல்லிகா குந்தமந்தார ஜாதீ வகுள சம்பகை: ।
சதபத்ரைச் ச கல்ஹாரை: பூஜயாமி மஹேச்வரி ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி ॥

அங்கபூஜா

துளஸீ தேவ்யை நம:	- பாதௌ பூஜயாமி
ப்ருந்தாவன ஸ்த்தாயை நம:	- குல்ப்பௌ பூஜயாமி
பத்மபத்ர நிபேஷுணயை நம:	- ஜங்கே பூஜயாமி
பத்மகோடி ஸமப்ரபாயை நம:	- ஊரு பூஜயாமி
ஹரிப்ரியாயை நம:	- ஜானுனீ பூஜயாமி
குங்குமாங்கித காத்ராயை நம:	- கடிம் பூஜயாமி
ஸுரவந்திதாயை நம:	- நாபிம் பூஜயாமி
லோகானுக்ரஹ காரிண்யை நம:	- உதரம் பூஜயாமி
த்ரைலோக்ய ஜனன்யை நம:	- ஹ்ருதயம் பூஜயாமி
பத்மப்ரியாயை நம:	- ஹஸ்தான் பூஜயாமி
இந்திராக்யாயை நம:	- புஜான் பூஜயாமி

கம்புகண்ட்யை நம:	- கண்ட்டம் பூஜயாமி
கல்மஷ்க்ன்யை நம:	- கர்ணௌ பூஜயாமி
வரப்ரதாயை நம:	- முகம் பூஜயாமி
ஆச்ரித ரக்ஷிகாயை நம:	- சிர: பூஜயாமி
அபீஷ்டதாயை நம:	- ஸர்வாணி அங்கானி பூஜயாமி

துளஸீ தேவியின் 8-16-108-1008 நாமங்களால் அர்ச்சனை செய்யலாம்.

குக்குலும் கோக்ருதஞ்சைவ தசாங்கம் ஸுமனோஹரம் ।

தூபம் க்ருஹாண வரதே ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: தூபம் ஆக்ராபயாமி ।

ஸாஜ்யம் த்ரிவர்த்தி ஸம்யுக்தம் வஹ்னிநா யோஜிதம் மயா ।

தீபம் க்ருஹாண தேவேசி த்ரைலோக்ய திமிராபஹம் ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: தீபம் தர்சயாமி ।

நைவேத்யம் ஷட்ரஸோபேதம் பலஸூப ஸமன்விதம் ।

ஸக்ருதம் ஸ மது க்ஷீரம் க்ருஹாண துளஸீச்வரி ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।

(நைவேத்யத்தின் மீது புஷ்பம் போட்டு, அவைகளைத் தீர்த்தத்தால் சுற்றி புஷ்பத்தைத் தேவி மீது ஸமர்ப்பித்து நிவேதன மந்த்ரங்களைச் சொல்லி நிவேதனம் செய்யவும்).

பூகீபல ஸமாயுக்தம் நாகவல்லீ தனீர்யுதம் ।

கற்பூர சூர்ண ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் - ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி ॥

நீராஜனம் ஸுமங்கல்யம் - திவ்ய - ஜோதிஸ்ஸமன்விதம் -

அஜ்ஞானக்னே க்ருஹாண த்வம் ஜ்ஞானமார்க்கப்ரதாயினி ।

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: - கற்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி ।

ப்ரக்ருஷ்ட பாபநாசாய ப்ரக்ருஷ்டபல ஸித்தயே ।

ப்ரதக்ஷிணம் கரோமி த்வாம் ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதே ॥

ஆயுராரோக்யமைச்வர்யம் வித்யாம் ஜ்ஞானம் யசஸ்ஸுகம் ।

தேஹி தேஹி மமாபீஷ்டம் ப்ரதக்ஷிணக்ருத: சுபே ।

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: ப்ரதக்ஷிணம் ஸமர்ப்பயாமி ।

நமஸ்தே துளஸீதேவி ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதே ।

நமஸ்தே த்ரிஜகத்வந்த்யே நமஸ்தே லோகரக்ஷிகே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: நமஸ்காரான் - ஸமர்ப்பயாமி ।

ப்ருந்தாவனஸ்த்திதே தேவி திவ்யபோகப்ரதே சுபே ।

புஷ்பாஞ்ஜலிம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸ்வீகருஷ்வ அம்புஜேக்ஷணே ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: புஷ்பாஞ்ஜலிம்ஸமர்ப்பயாமி ।

கஹீர அர்க்ய ப்ரதானம்

துளஸ்யை து நமஸ்துப்யம் நமஸ்தே பலதாயினி ।

இதமர்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி - ஸுப்ரீதா வரதா பவ ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: இதமர்க்யம் - இதமர்க்யம் இதமர்க்யம் ।

லக்ஷ்மீபதி ப்ரியே தேவி துளஸீதிவ்யருபினி ।

இதமர்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸுப்ரீதா வரதா பவ ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: இதமர்க்யம் - இதமர்க்யம் இதமர்க்யம் ।

ஸர்வ பாப ஹரே தேவி ஆச்ரிதாபீஷ்டதாயினி ।

மயா தத்தம் க்ருஹாணூர்க்க்யம் - ஸுப்ரீதா வரதா பவ ॥

ஸ்ரீ துளஸ்யை நம: - இதமர்க்யம் - இதமர்க்யம் இதமர்க்யம்

தேஹி மே விஜயம்தேவி வித்யாம் தேஹி மஹேச்வரி ।

த்வமிதி ப்ரார்த்தயே நித்யம் சீக்ரமேவ பலம் க்ரு ॥

எனப் பிரார்த்தித்து துளஸீ ஸ்துதி முதலியவற்றைச் சொல்லி
மங்களஹாரத்தி எடுத்து தத் ஸத் ப்ரும்ஹார்பணமஸ்து எனச்
சொல்லி பூஜா ஸமர்பணம் செய்து ஆசமனம் செய்யவும்.

— ★ —

வृन्दावनपूजा (तुलसी विष्णु पूजा)

कार्तिके शुक्लद्वादश्यां वृन्दावने महाविष्णुं तुलसीं च पूजयेत् ।

तुलसीसमीपे महाविष्णुप्रतिमां निधाय, विघ्नेशं संपूज्य, शुक्लाम्बरधरं
+ शान्तये + श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शुभे + तिथौ तुलसी महाविष्णु
प्रसादसिद्ध्यर्थं तुलसी महाविष्णुपूजां करिष्ये । इति संकल्प्य
विघ्नेशमुद्रास्य कलशपूजां कृत्वा, तुलसीं विष्णुं च ध्यायेत् ।

ध्यायामि तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनाम् ।

प्रसन्नवदनाम्भोजां वरदामभयप्रदाम् ॥ तुलसीं ध्यायामि

ध्यायामि विष्णुं वरदं तुलसीप्रियवल्लभम् ।

पीताम्बरं पद्मनेत्रं वासुदेवं वरप्रदम् ॥

महाविष्णुं ध्यायामि ॥

वासुदेव प्रिये देवि सर्वदेव स्वरूपिणि ।

आगच्छ पूजाभवने सदा सन्निहिता भव ॥

आगच्छागच्छ देवेश तेजोराशे जगत्पते ।

क्रियमाणां मया पूजां वासुदेव गृहाण भोः ॥

—तुलसीविष्णू- आवाहयामि

नानारत्नसमायुक्तं कार्तस्वरविभूषितम् ।

आसनं कृपया विष्णो तुलसि प्रतिगृह्यताम् ।

तुलसी विष्णुभ्यां नमः - आसनं समर्पयामि ।

गङ्गादिसर्वतीर्थेभ्यो वासुदेव मया हृतम् ।

तोयमेतत्सुखस्पर्शं पादार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥

नानानदीसमानीतं सुवर्णकलशस्थितम् ।

पाद्यं गृहाण तुलसि पापं मे विनिवारय ॥ (पाद्यं)

नमस्ते देवदेवेश नमस्ते कमलापते ।

नमस्ते सर्वविनुत गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते ॥

अर्घ्यं गृहाण देवि त्वं अच्युतप्रियवल्लभे ।

अक्षतादिसमायुक्तं अक्षय्यफलदायिनि ॥ (अर्घ्यं)

कर्पूरवासितं तोयं गङ्गादिभ्यः समाहृतम् ।

आचम्यतां जगन्नाथ मया दत्तं च भक्तितः ॥

गृहाणाचमनार्थाय विष्णुवक्षः स्थलालये ।

स्वच्छं तोयमिदं देवि सर्वपापविनाशिनि ॥ (आचमनीयम्)

दध्याज्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कं मयाऽऽहृतम् ।
 गृहाण विष्णो वरद लक्ष्मीकान्त नमोऽस्तु ते ॥
 मधुपर्कं गृहाणेमं मधुसूदनवल्लभे ।
 मधुदध्याज्य संयुक्तं महापापविनाशिनि ॥ (मधुपर्कं)
 मध्वाज्यशर्करायुक्तं दधिक्षीरसमन्वितम् ।
 पञ्चामृतं गृहाणेदं भक्तानामिष्टदायक ॥
 पञ्चामृतं गृहाणेदं पञ्चपातकनाशिनि ।
 दधिक्षीरसमायुक्तं दामोदरकुटुम्बिनि ॥ (पञ्चामृतम्)
 गङ्गा कृष्णा च यमुना नर्मदा च सरस्वती ।
 तुङ्गा गोदावरी वेणी क्षिप्रा सिन्धुर्घटप्रभा ॥
 तापी पयोष्णी सरयूस्ताभ्यः स्नानार्थमाहृतम् ।
 तोयमेतत्सुखस्पर्शं स्नानीयं गृह्यतां हरे ॥
 गङ्गागोदावरीकृष्णातुङ्गादिभ्यः समाहृतम् ।
 सलिलं देवि तुलसि स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ (स्नानं)
 सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे ।
 वाससी प्रतिगृह्णातु लक्ष्मीजानिरधोक्षजः ॥
 पीताम्बरमिदं दिव्यं पातकव्रजनाशिनि ।
 पीताम्बरप्रिये देवि परिधत्स्व परात्परे ॥ (वस्त्रम्)
 भूषणानि वरार्हाणि गृह्णीतं तुलसीश्वर ।
 किरीटहारकेयूरकटकानि हरेऽमृते ॥ (आभरणानि)
 चन्दनागरुकर्पूरकस्तूरीकुङ्कुमान्वितम् ।
 गन्धं स्वीकुरुतं देवौ रमेशहरिवल्लभे ॥ (गन्धान्)

मल्लिकाकुन्दमन्दारंजाजीवकुलचम्पकैः ।

शतपत्रैश्च कल्हारैः अर्चये तुलसीहरी ॥ (पुष्पाणि)

अङ्गपूजा—

बृन्दायै	अच्युताय नमः	- पादौ पूजयामि ।
तुलस्यै	अनन्ताय नमः	- गुल्फौ पूजयामि ।
जनार्दनप्रियायै	तुलसीकान्ताय नमः	- जङ्घे पूजयामि ।
जन्मनाशिन्यै	गङ्गाधरपदाय नमः	- जानुनी पूजयामि
उत्तमायै	उत्तमाय नमः	- ऊरू पूजयामि ।
कमलाक्ष्यै	कमलाक्षाय नमः	- कटिं पूजयामि ।
नारायण्यै	नारायणाय नमः	- नाभिं पूजयामि ।
उन्नतायै	उन्नताय नमः	- उदरं पूजयामि ।
वरदायै	वरदाय नमः	- वक्षः पूजयामि ।
स्तव्यायै	स्तव्याय नमः	- स्तनौ कौस्तुभं पूजयामि ।
चतुर्भुजायै	चतुर्भुजाय नमः	- भुजान् पूजयामि ।
कम्बुकण्ठ्यै	वनमालिने नमः	- कण्ठं पूजयामि ।
कल्मषघ्न्यै	कल्मषघ्नाय नमः	- कर्णौ पूजयामि ।
मुनिप्रियायै	मुनिप्रियाय नमः	- नेत्रे पूजयामि
शुभप्रदायै	शुभप्रदाय नमः	- शिरः पूजयामि ।
सर्वार्थदायिन्यै	सर्वार्थदायिने नमः	- सर्वाण्यङ्गानि पूजयामि

(तुलसी विष्णु नामावल्या पुष्पार्चना)

धूपं गृहाण वरदे दशाङ्गेन सुवासितम् ।

तुलस्यमृतसंभूते धूतपापे नमोऽस्तु ते ॥

दशाङ्गो गुग्गुलूपेतः सुगन्धः सुमनोहरः ।

श्रीवत्साङ्ग हृषीकेश धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ (धूपं)

वर्तित्रय युतं दीप्तं गोघृतेन समन्वितम् ।

दीपं देवि गृहाणेमं दैत्यारिहृदयस्थिते ॥

சாஜ்யம் த்ரிவர்திசயுக்தம் தீபம் தேவ ஜனார்தன ।
 குஹாண மங்லம் தீபம் த்ரீலாக்யதிமிரம் ஹர ॥ (தீபம்)
 நானாபக்யைச்வ ஢ோஜ்யைச்வ ஢லै: க்ஷீரதூதாதி஢ி: ।
 நைவேத்யம் குஹ்யதாம் யுக்தம் நாராயணமன: த்ரியை ॥
 ஢ோஜ்யம் ததுர்விதம் தோப்ய஢க்யஸூ஢஢லையுதம் ।
 ததிமத்வாஜ்யஸயுக்தம் குஹ்யதாம்஢ுஜேக்ஷண ॥ (மஹநைவேத்யம்)
 க஢ூர்தூர்ணதாம்஢ூலவல்லிதூ஢஢லையுதம் ।
 ஜகத: திதராவுதததாம்஢ூலம் த்ரதிகுஹ்யதாம் । (தாம்஢ூலம்)
 நிராஜனம் குஹாணேதம் க஢ூரै: கலிதம் மயா ।
 துலஸ்யமூதஸ஢்஢ூதே குஹாண ஹரிவல்ல஢ே ॥
 தந்த்ராதித்யூ த நக்ஷத்ரம் வித்யுதத்ரிஸ்த்வமேவ த ।
 த்வமேவ சர்வஜ்யோதீதி கரியா நிராஜனம் ஹரே ॥ (நிராஜனம்)
 த்ரகூடதாபநாசாய த்ரகூட஢லசித்த்ரயே ।
 யுவாம் த்ரதக்ஷிணி கர்வே துலசீசூ த்ரசீததம் ॥ (த்ரதக்ஷிணம்)
 நமோஸ்து தீயூஷ சமூத்த்ரவாயே நமோஸ்து தத்யாக்ஷமன: த்ரியாயே ।
 நமோஸ்து ஜந்மாப்யய ஢ீதிஹந்நயே நமஸ்துலஸ்யே ஜகதாம் ஜநந்யே ॥
 ஶக்ஷத்க்ரகதாதாணே த்வாரகானிலயாத்யுத ।
 குவிந்ந துண்தரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாகத(தா)ம் ॥ (நமஸ்காராந்)
 துஷ்பாஜ்ஜலிம் குஹாணேதம் தக்ஷஜாக்ஷஸ்ய வல்ல஢ே ।
 நமஸ்தே தேவி துலசி நதா஢ீத஢லத்ரதே ।
 மந்தாரநிலோத்பலகூந்தஜாதீ துதா஢மல்லிகரவீரததீ: ।
 துஷ்பாஜ்ஜலிம் தே ஜகதேக஢ந்நு ஹரே த்வதத்த்ரீ விநிவేశயாமி ॥
 (மந்நதூஷ்பாஜ்ஜலிம்)

ஆயுராரேக்யமதலசீமேஷ்வரிய புத்ரஸம்பட: ।

தேஹி மே சகலான்காமானு தலசீஸ்யமூதஸம்ஃவே ॥

நமோ நம: ஸுஃவரபூஜிதாஹ்யே நமோ நமோ நிரூபமமங்லாத்மனே ।

நமோ நமோ விபுலபடீகஸிஹ்யே நமோ நம: பரமதயானிதே ஹே ॥

(பார்த்தனா)

நமஸ்தே தேவி தலசீ நமஸ்தே மோஹதாயினி ।

இதமஹ்யம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸுப்ரீதா வரதா ஃவ ॥

லக்ஷ்மீபதே நமஸ்துஃயம் தலசீதாமஃபூஷண ।

இதமஹ்யம் ப்ரதாஸ்யாமி கூஹாண கருஹ்வஜ ॥

ஸ்ரீ தலசீ மஹாவிஷ்ணவே ச நம: - இத மஹ்யமித மஹ்யமிதமஹ்யம் ॥

இதி த்ரி: ॥

நமஸ்தே தேவி தலசீ மாஹவேன ஸமந்விதா ।

ப்ரயக்ஷ சகலான்காமானு ஹ்ரதஸ்யா பூஜிதா மயா ॥

காயேன வாசா + நாராயணாயேதி ஸமர்ப்யாமி ।

ஓம் தத்ஸத்

ப்ருந்தாவன பூஜை

கார்த்திகை மாதத்து ஈக்ல த்வாதசியில் மஹாவிஷ்ணுவையும் துளஸியையும் சேர்த்து வழிபடுவர். துளஸியின் அருகே மஹாவிஷ்ணுவின் பிம்பம் அல்லது படத்தை வைத்து வழிபடவும். விக்நேஸ்வரரை வழிபட்டு அனுமதி பெற்று ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

மமோபாத்த + பூரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யார்த்தம் துளஸீ மஹாவிஷ்ணு ப்ரீத்யார்த்தம் துளஸீ மஹாவிஷ்ணு பூஜாம் கரிஷ்யே । கையலம்பி கலச பூஜை. துளஸியையும், விஷ்ணுவையும் சேர்த்து வழிபடவும்.

த்யாயாமி துளஸீம் தேவீம் ச்யாமாம் கமலலோசநாம் ।
ப்ரஸந்நவதநாம்போஜாம் வரதாமபயப்ரதாம் ॥

துளஸீம் த்யாயாமி ।

த்யாயாமி விஷ்ணும் வரதம் துளஸீப்ரியவல்லபம்:
பீதாம்பரம் பத்மநேத்ரம் வாஸுதேவம் வரப்ரதம் ॥

புரீ மஹா விஷ்ணும் த்யாயாமி

வாஸுதேவப்ரியே தேவி ஸர்வதேவஸ்வருபினி ।
ஆகச்ச பூஜா பவநே ஸதா ஸந்நிஹிதா பவ ॥

ஆகச்சாகச்சதேவேச தேஜோராசே ஜகத்பதே ।
க்ரியமாணாம் மயா பூஜாம் வாஸுதேவக்ருஹாணபோ: ॥

துளஸீ விஷ்ணு - ஆவாஹயாமி ।

நாநாரத்னஸமாயுக்தம் கார்தஸ்வர விபூஷிதம் ।
ஆஸநம் க்ருபயா விஷ்ணோ துளஸி ப்ரதிக்க்ருஹ்யதாம் ॥

துளஸீ விஷ்ணுப்ப்யாம் நம: - ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி ।

கங்காதி ஸர்வதீர்த்தேப்பய: வாஸுதேவமயா ஹ்ருதம் ।
தோயமேதத் ஸுகஸ்பர்சம் பாத்த்யார்த்தம் ப்ரதிக்க்ருஹ்யதாம் ।

நாநாநதீ ஸமாநீதம் ஸுவர்ணகலசஸ்த்திதம் ।
பாத்த்யம் க்ருஹாண துளஸி பாபம் மே விநிவாரய ॥ (பாத்த்யம்)

நமஸ்தே தேவதேவே ச நமஸ்தே கமலாபதே ।
நமஸ்தே ஸர்வவிநுத க்ருஹாணார்க்யம் நமோஸ்து தே ॥
அர்க்க்யம் க்ருஹாண தேவித்வம் அச்யுதப்ரியவல்லபே ।
அக்ஷதாதி ஸமாயுக்தம் அக்ஷய்ய பலதாயினி ॥ (அர்க்யம்)

கர்பூரவாஸிதம் தோயம் கங்காதிப்ப்ய: ஸமாஹ்ருதம் ।
ஆசமயதாம் ஜகன்னுத மயா தத்தம் ச பக்தித: ।
க்ருஹாணாசமநார்த்தாய விஷ்ணு வக்ஷ:ஸ்தலாலபே ।
ஸ்வச்சம் தோய மிதம் தேவி ஸர்வபாபவிநாசினி ॥

(ஆசமநீயம்)

தத்த்யாஜ்ய மது ஸம்யுக்தம் மதுபர்கம் மயா ஹ்ருதம் ।
க்ருஹாண விஷ்ணோ வரத லக்ஷமீகாந்த நமோஸ்து தே ॥

மதுபர்கம் க்ருஹாணோமம் மது ஸுதனவல்லபே ।
மது தத்த்யாஜ்ய ஸம்யுக்தம் மஹாபாப விநாசினி ॥ (மதுபர்கம்)

மத்த்வாஜ்ய சர்கராயுத்தம் ததிக்ஷீர ஸமன்விதம் ।
 பஞ்சாம்ருதம் க்ருஹாணேதம் பக்தாநாமிஷ்டதாயக ।
 பஞ்சாம்ருதம் க்ருஹாணேதம் பஞ்சபாதகநாசினி ।
 ததிக்ஷீரஸமாயுத்தம் தாமோதர குடும்பினி ॥ (பஞ்சாம்ருதம்).

கங்கா க்ருஷ்ண ச யமுநா நர்மதா ச ஸரஸ்வதீ ।
 துங்கா கோதாவரீ வேணீக்ஷிப்ராஸிந்த்துர் கடப்ரபா ।
 தாபீ பயோஷணீ ஸரயூஸ்தாப்ப்ய: ஸ்நாநார்த்தமாஹ்ருதம் ।
 தோயமேதத் ஸுகஸ்பர்சம் ஸ்நாநீயம் க்ருஹ்யதாம் ஹரே ।
 கங்கா கோதாவரீ க்ருஷ்ண துங்காதிப்ப்ய: ஸமாஹ்ருதம் ।
 ஸலிலம் தேவி துளஸி ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் (ஸ்நாநம்)

ஸர்வபூஷாதிகே ஸௌம்யே லோகலஜ்ஜாநிவாரணே ।
 வாஸஸீ ப்ரதிக்ருஹ்ணது லக்ஷ்மீ ஜாநிர தோக்ஷஜ: ॥

பீதாம்பரமிதம் திவ்யம் பாதகவ்ரஜநாசினி ।
 பீதாம்பரப்ரியே தேவி பரிதத்ஸ்வ பராத்பரே ॥ (வஸ்த்ரம்)

பூஷணாநி வரார்ஹாணி க்ருஹ்ணீதம் துளஸீச்வர ।
 கிரீடஹாரகேயூரகடகாநி ஹரேம்ருதே (ஆபரணாநி)

சந்தநாகரு கர்பூர கஸ்தூரீ குங்குமான்விதம் ।
 கந்தத்தம் ஸவீகுருதம் தேவௌ ரமேச ஹரிவல்லபே ॥ (கந்தாண்)

மல்லிகாகுந்தமந்தார ஜாதீவகுல சம்பகை: ।
 சதபத்ரைச்ச கல்ஹாரை: அர்ச்சயே துளஸீஹரீ ॥ (புஷ்பாணி)

அங்கபூஜா

ப்ருந்தாயை - அச்யுதாய நம: - பாதௌ பூஜயாமி ।
 துலஸ்யை - அநந்தாய நம: - குல்ப்பௌ பூஜயாமி ।
 ஜநார்த்தன ப்ரியாயை - துளஸீ காந்தாய நம: - ஜங்க்கே
 பூஜயாமி ।
 ஜந்மநாசின்யை - கங்காதர பதாய நம: - ஜானுனீ பூஜயாமி
 உத்தமாயை - உத்தமாய நம: - ஊரு பூஜயாமி ।
 கமலாக்ஷ்யை - கமலாக்ஷாய நம: - கடிம் பூஜயாமி ।
 நாராயண்யை - நாராயணாய நம: - நாபிம் பூஜயாமி ।
 உன்னதாயை - உன்னதாய நம: - உதரம் பூஜயாமி ।
 வரதாயை - வரதாய நம: - வக்ஷ: பூஜயாமி ।

ஸ்தவ்யாயை - ஸ்தவ்யாய நம: - ஸ்தநெள கௌஸ்துபம் பூஜயாமி।
 சதுர்ப்புஜாயை - சதுர்ப்புஜாய நம: - புஜான் பூஜயாமி।
 கம்புகண்ட்யை வநமாலிநே நம: - கண்ட்டம் பூஜயாமி।
 கல்மஷக்கன்யை கல்மஷக்கன்ய நம: கர்ணௌ பூஜயாமி।
 முநி ப்ரியாயை - முநிப்ரியாய நம: - நேத்ரே பூஜயாமி।
 சுபப்ரதாயை - சுபப்ரதாய நம: சிர: பூஜயாமி।
 ஸர்வார்த்த தாயின்யை ஸர்வார்த்ததாயகாய நம:
 — ஸர்வாண்யங்காநி பூஜயாமி

துளஸீ - விஷ்ணு நாமாவளிகளால் அர்ச்சனை
 தூபம் க்ருஹாண வரதே தசாங்கேந ஸுவாஸிதம்।
 துளஸ்யம்ருதஸம்பூதே தூதபாபே நமோஸ்துதே।
 தசாங்கோ குக்குலூபேத: ஸுகந்த: ஸுமநோஹர: ॥
 பூர்வத்ஸாங்க ஹருஷீகேச தூபோயம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ (தூபம்)
 வர்தித்ரய யுதம் தீப்தம் கோக்க்ருதேந ஸமந்விதம்।
 தீபம் தேவி க்ருஹானேமம் தைத்யாரிஹருதயஸ்த்திதே ॥
 ஸாஜ்யம் த்ரிவர்தி ஸம்யுக்தம் தீப்தம் தேவஜநார்தந।
 க்ருஹாண மங்களம் தீபம் த்ரைலோக்யதிமிரம் ஹர ॥ (தீபம்)
 நாநாபக்ஷயைச்ச போஜ்யைச்ச பலை: க்ஷீரக்ருதாதிபி:।
 நைவேத்யம் க்ருஹ்யதாம் யுக்தம் நாராயண மந:ப்ரியே ॥
 போஜ்யம் சதுர்விதம் பக்ஷய சோஷ்ய ஸூபபலீர்யுதம்।
 ததிமத்த்வாஜ்ய ஸம்யுக்தம் க்ருஹ்யதாமம்புஜேஷுண ॥
 (மஹா நைவேத்யம்)

கர்பூர குர்ண தாம்பூலதளபூகபலீர்யுதம்।
 ஜகத: பிதராவேதத் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ (தாம்பூலம்)
 நீராஜநம் க்ருஹானேதம் கர்பூரை: கலிதம் மயா।
 துளஸ்யம்ருதஸம்பூதே க்ருஹாண ஹரிவல்லபே।
 சந்த்ராதித்யௌ ச நக்ஷத்ரம் வித்யுதக்னி ஸ்த்வமேவ ச।
 த்வமேவ ஸர்வஜ்யோதீம்ஷி குர்யாம் நீராஜநம் ஹரே। (நீராஜநம்)
 ப்ரக்ருஷ்ட பாபநாசாய ப்ரக்ருஷ்ட பலஸித்தயே।
 யுவாம் ப்ரதக்ஷிணீக்ரவே துளஸீசௌ ப்ரஸீதம் ॥ ப்ரதக்ஷிணம்
 நமோஸ்து பீயூஷ ஸமுத்ப்பவாயை
 நமோஸ்து பத்மாக்ஷ மந:ப்ரியாயை।

நமோஸ்து ஜந்மாப்யயபீதி ஹந்தர்யை

நமஸ்துளஸ்யை ஜகதாம் ஜனன்யை ॥

சங்க சக்ர கதாபானே த்வாரகா நிலயாச்சுத ।

கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம் சரணாகத(தா)ம் ॥ (நமஸ்காரான்)

புஷ்பாஞ்ஜலிம் க்ருஹானேதம் பங்கஜாக்ஷஸ்ய வல்லபே ।

நமஸ்தே தேவி துளஸி ந தாபீஷ்ட பலப்ரதே ।

மந்தார நீலோத்பல குந்தஜாதீ-

புந்நாகமல்லீ கரவீர பத்மை: ।

புஷ்பாஞ்சலிம் தே ஜகதேகபந்ததோ

ஹரே த்வதங்க்க்ரௌ விநிவேசயாமி ।

(மந்தரபுஷ்பாஞ்ஜலி)

ஆயுராரோக்யமதுலம் ஐச்வர்யம் புத்ரஸம்பத: ।

தேஹி மே ஸகலான் காமான் துளஸ்யம்ருத ஸம்ப்பவே ॥

நமோ நம: ஸுரவரபூஜிதாங்க்ரயே

நமோ நமோநிருபம மங்களாத்மநே ।

நமோ நமோ விபுலபதைக ஸித்தத்யே

நமோ நம: பரமதயாநிதே ஹரே ॥ (ப்ரார்த்தனை)

நமஸ்தே தேவி துளஸி நமஸ்தே மோக்ஷதாயினி ।

இதமர்க்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸுப்ரீதா வரதாபவ ॥

லக்ஷ்மீபதே நமஸ்துப்ப்யம் துளஸீ தாமபூஷண ।

இதமர்க்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி க்ருஹாண கருடத்த்வஜ ॥

புரீ துளஸ்யை மஹாவிஷ்ணுவே ச நம: - இதமர்க்க்யம்,

இதமர்க்க்யம் இதமர்க்க்யம் (மூன்று தடவை)

நமஸ்தே தேவி துளஸி மாதவேந ஸமந்விதா ।

ப்ரயச்ச ச ஸகலான் காமான் த்வாத்ச்யாம்பூஜிதா மயா ॥

காயேந வாசா + நாராயணயேதி ஸமர்ப்பயாமி ஓம் தத்ஸத் ॥

தुलसीपूजाविधि:

(नारदमहादेव संवादः)

महादेव उवाच—

शुभे पक्षे शुभे वारे शुभ ऋक्षे शुभोदये ।

सर्वथा केशवार्थं तु रोपयेत्तुलसीं मुने ॥ १

गृहस्याङ्गणमध्ये वा गृहस्योपवनेऽपि वा ।

शुचौ देशे स्थापयित्वा तुलसीमर्चयेन्नरः ॥ २

मूले च वेदिकां कुर्यादालवालसमन्विताम् ।

प्रातः सन्ध्याविधिं कृत्वा स्नानपूर्वं दिने दिने ॥ ३

गायत्र्यष्टशतं जप्त्वा तुलसीं पूजयेत्ततः ।

प्राङ्मुखोदङ्मुखो वापि स्थित्वा प्रयतमानसः ॥ ४

“ध्यायेच्च (ध्यायामि) तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनाम् ।

प्रसन्नां पद्मवदनां वराभयचतुर्भुजाम् ॥ ५

किरीटहारकेयूर कुण्डलादिविभूषिताम् ।

धवलांशुकसंयुक्तां पद्मासननिषेविताम् ॥ ६ (ध्यायामि)

देवि त्रैलोक्य जननि सर्वलोकैकपालिनि ।

आगच्छ भगवत्यत्र प्रसीद तुलसि प्रिये ॥ ७ (आवाहयामि)

सर्वदेवमये देवि सर्वदा विष्णुवल्लभे ।

देवि स्वर्णमयं दिव्यं गृहाणासनमव्यये ॥ (आसनम्)

सर्वदेवमये देवि सर्वदेवनमस्कृते ।

दत्तं पाद्यं गृहाणेदं तुलसि त्वं प्रसीद मे ॥ (पाद्यम्)

सर्वतीर्थमयाकारे सर्वागमनिषेविते ।

इदमर्घ्यं गृहाण त्वं देवि दैत्यान्तकप्रिये ॥ (अर्घ्यम्)

रक्षार्थं सदा सन्निधिकारिणि ।

गृहाण तुलसि प्रीत्या इदमाचमनीयकम् ॥ (आचमनीयम्)

सुगन्धि सर्वतीर्थेभ्यः समानीतं जलं शुभम् ।

स्नानार्थं तुलसि स्वच्छं प्रीत्या तत्प्रतिगृह्यताम् ॥ (स्नानम्)

क्षीरोदमथनोद्भूते चन्द्रलक्ष्मीसहोदरि ।

गृह्यतां परिधानार्थं इदं क्षौमाम्बरं शुभे ॥ वस्त्रम्

गन्धं पुष्पं तथा धूपं दीपं नैवेद्यमेव च ।

ताम्बूलं दक्षिणां चैव मन्त्रपुष्पं ददाम्यहम् ॥

प्रसीद मम देवेशि कृपया परया मुदा ।

अभीष्टफलसिद्धिं च कुरु मे माधवप्रिये ॥

देवैस्त्वं निर्मिता पूर्वं अर्चितासि मुनीश्वरैः ।

नमो नमस्ते तुलसि पापं हर हरिप्रिये ॥”

इत्येवमर्चयेन्नित्यं प्रातरेव शुचिर्नरः ॥

— भविष्यपुराणे

— ★ —

तुलसी स्तुतिः - १

तुलसि श्रीसखि शुभे पापहारिणि पुण्यदे ।

नमस्ते नारदनुते नारायणमनःप्रिये ॥ १

मनः प्रसादजननि सुखसौभाग्यदायिनि ।

आधिव्याधिहरे देवि तुलसि त्वां नमाम्यहम् ॥ २

यन्मूले सर्वतीर्थानि यन्मध्ये सर्वदेवताः ।

यदग्रे सर्व वेदाश्च तुलसि त्वां नमाम्यहम् ॥ ३

अमृतां सर्वकल्याणीं शोकसन्तापनाशिनीम् ।

आधिव्याधिहरीं नृणां तुलसि त्वां नमाम्यहम् ॥ ४

देवैस्त्वं निर्मिता पूर्वं अर्चितासि मुनीश्वरैः ।

नमो नमस्ते तुलसि पापं हर हरिप्रिये ॥ ५

सौभाग्यं सन्ततिं देवि धनं धान्यं च सर्वदा ।

आरोग्यं शोकशमनं कुरु मे माधवप्रिये ॥ ६

तुलसी पातु मां नित्यं सर्वापद्भ्योऽपि सर्वदा ।

कीर्तिताऽपि स्मृता वाऽपि पवित्रयति मानवम् ॥ ७

या दृष्टा निखिलाघसंघशमनी स्पृष्टा वपुःपावनी

रोगाणामभिवन्दिता निरसनी सिक्ताऽन्तकत्रासिनी ।

प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता

न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः ॥ ८

—★—

துளஸீ ஸ்துதி - 1

துளஸி ஸ்ரீ ஸகி சுபே பாபஹாரினி புண்யதே ।

நமஸ்தே நாரதநுதே நாராயண மந: ப்ரியே ॥ 1

மந: ப்ரஸாதஜநநி ஸுகஸௌபாக்ய தாயிநி ।

ஆதிவ்யாதிஹரே தேவி துளஸி த்வாம் நமாம்யஹம் ॥

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தானி யந்மத்த்யே ஸர்வதேவதா: ।

யதக்ரே ஸர்வ வேதாச்ச துளஸி த்வாம் நமாம்யஹம் ॥ 3

அம்ருதாம் ஸர்வகல்யாணீம் சோகஸந்தாப நாசினீம் ।

ஆதிவ்யாதி ஹரீம் ந்ருணாம் துளஸித்வாம் நமாம்யஹம் ॥ 4

தேவைஸ்த்வம் நிர்மிதா பூர்வம் அர்ச்சிதாஸி முநீச்வரை: ।

நமோ நமஸ்தே துளஸி பாபம் ஹர ஹரிப்ரியே ॥ 5

ஸௌபாக்யம் ஸந்ததிம் தேவி தநம் தாந்யம் ச ஸர்வதா ।

ஆரோக்யம் சோக சமநம் குரு மே மாதவப்ரியே 6

துளஸீ பாது மாம் நித்யம் ஸர்வாபத்ப்யோபி ஸர்வதா ।

கீர்த்திதாஸி ஸ்துதா வாபி பவித்ரயதி மாநவம் ॥ 7

— ★ —

(पुण्डरीककृता)

आरोपयति सर्वाणि श्रेयांसि वरमस्तके ॥ ८

तुलस्यां सकला देवा वसन्ति सततं यतः ।
 अतस्तामर्चयेल्लोके सर्वान्देवान्समर्चयन् ॥ ९
 नमस्तुलसि सर्वज्ञे पुरुषोत्तमवल्लभे ।
 पाहि मां सर्वपापेभ्यः सर्वसंपत्प्रदायिके ॥ १०
 इति स्तोत्रं पुरा गीतं पुण्डरीकेण धीमता ।
 विष्णुमर्चयता नित्यं शोभनैस्तुलसीदलैः ॥ ११

— * —

துளஸீ ஸ்துதி -2

ஐகத்தாத்ரி நமஸ்துப்யம் விஷ்ணோச்ச ப்ரியவல்லபே ।
 யதோ ப்ரஹ்மாதயோ தேவா: ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரிண: ॥
 நமஸ்துளஸி கல்யாணி நமோ விஷ்ணுப்ரியே சுபே ।
 நமோ மோக்ஷப்ரதே தேவி நம: ஸம்பதப்ரதாயிநி ॥ 2
 துளஸீ பாது மாம் நித்யம் ஸர்வாபதப்ப்யோ஽பி ஸர்வதா ।
 கீர்திதா஽பி ஸ்ம்ருதா வாபி பவித்ரயதி மாநவம் ॥ 3
 நமாமி சிரஸா தேவீம் துளஸீம் விலஸத்தநும் ।
 யாம் த்ருஷ்ட்வா பாபிநோ மர்த்யா முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷாத் ॥ 4
 துளஸ்யா ரக்ஷிதம் ஸர்வம் ஐகதேதச்சராசரம் ।
 யா விநிர்ஹந்தி பாபாநி த்ருஷ்டா வா பாபிபிர்நரை: ॥
 நமஸ்துலஸ்யதிதராம் யஸ்யை பத்த்வா஽ஞ்ஜலிம் கலௌ ।
 கலயந்தி ஸுகம் ஸர்வம் ஸ்த்ரியோ மர்த்யாஸ்ததா஽பரே ॥ 6
 துளஸ்யா நாபரம் கிஞ்சித் தைவதம் ஐகதீதலே ।
 யயா பவித்ரிதோ லோகோ விஷ்ணுஸங்கேந வைஷ்ணவ: ॥ 7
 துளஸ்யா: பல்லவம் விஷ்ணோ: சிரஸ்யாரோபிதம் கலௌ ।
 ஆரோபயதி ஸர்வாணி ச்ரேயாம்ஸி வரமஸ்தகே ॥ 8
 துளஸ்யாம் ஸகலா தேவா வஸந்தி ஸததம் யத: ।
 அதஸ்தாமர்சயேல்லோகே ஸர்வாந்தேவாந்ஸமர்சயந் ॥ 9

நமஸ்துளஸி ஸர்வஜ்ஞே புருஷோத்தமவல்வபே ।
பாஹி மாம் ஸர்வபாபேப்ய: ஸர்வஸம்பதப்ரதாயிகே ॥ 10

இதி ஸ்தோத்ரம் புரா கீதம் புண்டரீகேண தீமதா ।
விஷ்ணுமர்சயதா நித்யம் சோபநைஸ்துலஸீதலை: ॥ 11

— ★ —

தலச்யுபநிஷத்

अथ तुलस्युपनिषदं व्याख्यास्यामः । नारद ऋषिः ।
अथर्वाङ्गिराश्छन्दः । अमृता तुलसी देवता । सुधाबीजम् । वसुधा शक्तिः ।
नारायणः कीलकम् ।

श्यामां श्यामवपुर्धरां ऋक्स्वरूपां यजुर्मनसं ब्रह्माथर्वप्राणां
कल्पहस्तां पुराणपठितां अमृतोद्भवां अमृतरसमञ्जरीं अनन्तां
अनन्तरसभोगदां वैष्णवीं विष्णुवल्लभां मृत्युजन्मनिबर्हिणीं
दर्शनात्पापनाशिनीं स्पर्शनात्पावनीं अभिवन्दनाद्रोगनाशिनीं सेवनात्
मृत्युनाशिनीं वैकुण्ठार्चनात् विपद्घ्नीं, भक्षणात् वयुनप्रदां,
प्रादक्षिण्यात् दारिद्र्यनाशिनीं, मूलमृच्छेपनात् महापापभञ्जिनीं
घ्राणतर्पणात् अन्तर्मलनाशिनीं य एवं वेद स वैष्णवो भवति । वृथा न
छिन्धात् । दृष्ट्वा प्रदक्षिणं कुर्यात् । द्वादश्यां न स्पृशेत् । पर्वणि न
विचिन्वेत् । यदि विचिन्वति स विष्णुहा भवति । श्री तुलस्यै स्वाहा ।
विष्णुप्रियायै स्वाहा । अमृतायै स्वाहा । श्री तुलस्यै विद्महे विष्णुप्रियायै
धीमहि । तन्नो अमृता प्रचोदयात् ।

अमृतेऽमृतरूपाऽसि अमृतत्वप्रदायिनि ।
त्वं मामुद्धर संसारात् क्षीरसागर कन्यके ॥ १

श्रीसखि त्वं सदानन्दे मुकुन्दस्य सदा प्रिये ।
वरदाभयहस्ताभ्यां मां विलोकय दुर्लभे ॥ २

अवृक्षवृक्षरूपाऽसि वृक्षत्वं मे विनाशय ।
तुलस्यतुलरूपाऽसि तुलाकोटिनिभेऽजरे ॥ ३
अतुले त्वत्तुलायां हि हरिरेकोऽस्ति नान्यथा ।
त्वमेव जगतां धात्री त्वमेव विष्णुवल्लभा ॥ ४
त्वमेव सुरसंसेव्या त्वमेव मोक्षदायिनी ।
त्वच्छायायां वसेल्लक्ष्मीः त्वन्मूले विष्णुरव्ययः ।
समन्ताद् देवताः सर्वाः सिद्धचारणपद्मगाः ॥ ५
यन्मूले सर्वतीर्थानि यन्मध्ये ब्रह्म देवताः ।
यदग्रे वेदशास्त्राणि तुलसीं तां नमाम्यहम् ॥ ६
तुलसि श्रीसखि शुभे पापहारिणि पुण्यदे ।
नमस्ते नारदनुते नारायणमनःप्रिये ॥ ७
ब्रह्मानन्दाश्रुसंजाते बृन्दावननिवासिनि ।
सर्वावयसंपूर्णे अमृतोपनिषद्रसे ॥ ८
त्वं मामुद्धर कल्याणि महापापाब्धिदुस्तरात् ।
सर्वेषामपि पापानां प्रायश्चित्तं त्वमेव हि ॥
देवानां च ऋषीणां च पितॄणां त्वं सदा प्रिया ॥ ९
विना श्रीतुलसीं विप्रा येऽपि श्राद्धं प्रकुर्वते ।
वृथा भवति तच्छ्राद्धं पितॄणां नोपगच्छति ॥ १०
तुलसीपत्रमुत्सृज्य यदि पूजां करोति वै ।
आसुरी सा भवेत्पूजा विष्णुप्रीतिकरी न च ॥ ११
यज्ञं दानं जपं तीर्थं श्राद्धं वै देवतार्चनम् ।
तर्पणं मार्जनं चान्यन्न कुर्यात् तुलसीं विना ॥ १२

तुलसीदारुमणिभिर्जपः सर्वार्थसाधकः ।

एवं न वेद यः कश्चित् स विप्रः श्वपचाधमः ॥ १३

इत्याह भगवान् ब्रह्माणं नारायणः, ब्रह्मा नारदसनकादिभ्यः, सनकादयो वेदव्यासाय, वेदव्यासः शुकाय, शुको वामदेवाय, वामदेवो मुनिभ्यः, मुनयो मनुभ्यः प्रोचुः । य एवं वेद, स स्त्रीहत्यायाः प्रमुच्यते, स वीरहत्यायाः प्रमुच्यते, स ब्रह्महत्यायाः प्रमुच्यते, स महाभयात् प्रमुच्यते, स महादुःखात्प्रमुच्यते, देहान्ते वैकुण्ठमवाप्नोति, वैकुण्ठमवाप्नोति । इत्युपनिषत् ।

— ★ —

तुलसीस्तवराजः

शौनकः—

सूत सूत महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ।

ब्रूहि मे स्तवराजं तु तुलस्याः पुण्यवर्धनम् ॥ १

श्री सूतः—

साधु साधु महाभाग कृतः प्रश्नस्त्वयाऽनघ ।

तुलस्याः स्तवराजं तु को नु वर्णयितुं क्षमः ॥ २

इह लोके परत्रापि ब्रह्मणाऽपि न शक्यते ।

तुलसीकाननं दृष्ट्वा यत्र कुत्रापि वै स्थले ॥ ३

स्मरणात्कीर्तनाद् ध्यानात् सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

किमुत स्तवराजेन स्तुवतो मुक्तिरस्य वै ॥ ४

भविष्यतीति सन्देहो रौरवं नरकं व्रजेत् ।

तुलसीस्तवराजस्य छन्दोऽनुष्टुप् प्रकीर्तितम् ।

ऋषिर्नारायणो देवो देवता श्रीरुदीरिता ॥ ५

श्रीरिति बीजं, तुमिति कीलकं, लमिति शक्तिः,
श्रीमिति दिग्बन्धः । नम इति सर्वभूतोच्चाटनम् ।
अङ्गन्यासः - ओं श्रीं हृदयाय नमः । ओं तुं शिरसे स्वाहा । ओं लं
शिखायै वषट् । ओं स्यै कवचाय हुम् । ओं नं नेत्रत्रयाय वौषट् । ओं
मः अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः । ध्यानं—

चतुर्बाहुयुक्तां देवीं शङ्खपुस्तकधारिणीम् ।
पद्माक्षमालां पुष्पं च धारिणीं पुण्यदायिनीम् ॥ ६
अमृताब्धिसमुत्पन्ने सर्वशोकविनाशिनी ।
सर्वसौभाग्यदात्री(यी) त्वं तुलसि (सी) रक्षणं कुरु ॥ ७
दक्षिणे लोकविख्याते विष्णुधृतशरीरिणि ।
विश्वरूपी विश्वकर्त्री तुलसी रक्षणं कुरु ॥ ८
सर्वलोकमये(यी) पूज्ये सर्वसंपत्प्रदायिनि ।
सर्वतापप्रशमनि तुलसी रक्षणं कुरु ॥ ९
महिता लोकपूज्या च महिषासुरभञ्जनि ।
करवीरपुरावासे तुलसी रक्षणं कुरु ॥ १०
मायावती भगवती महिला भद्रकालिका ।
मोहिनी संगता शौरी तुलसी रक्षणं कुरु ॥ ११
महालक्ष्मि महाकाली सर्वत्र विजया जया ।
अशरीरी शरीरी च तुलसी रक्षणं कुरु ॥ १२
ब्रह्माणी शङ्करी सौम्या वैष्णवी च स्वधा तथा ।
देवसेना महारौद्री तुलसी रक्षणं कुरु ॥ १३
चामुण्डा चञ्चला भीमा रेणुका मारिका तथा ।
पद्माक्षी पद्ममाला च तुलसी रक्षणं कुरु ॥ १४

शुभाशुभप्रदात्री त्वं वृषभासुरभञ्जनी ।
 वञ्जुला जर्झरी क्रूरा तुलसी रक्षणं कुरु ॥ १५
 अतिगुह्यतमं दिव्यं पुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ।
 नास्तिकाय प्रदेयं न नाभक्ताय कदाचन ॥ १६
 शुश्रूषवे च भक्ताय प्रदेयं हितमिच्छता ।
 विष्णुभक्ताय पूज्याय वैराग्य गुणशालिने ॥ १७
 भृगुवारे भौमवारे प्रदोषे च विशेषतः ।
 प्रभाते सर्वदा जप्यं लिखित्वा पुस्तकं यदि ॥ १८
 स्थापितं पूजितं चेत्स्यात् सर्वरोगैः प्रमुच्यते ।
 महालक्ष्मीः सिन्धुतीरे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ १९
 साऽपि विधये प्रोक्तवती तेनोक्तं नारदाय वै ।
 नारदः प्रोक्तवान्मह्यं तदेतत्प्रोक्तवानहम् ॥ २०
 एवं परंपराप्राप्तं सर्वशास्त्रार्थं सङ्ग्रहम् ।
 तुलसीकवचं पुण्यं तस्मात्स्तोत्रं महात्फलम् ॥ २१
 तस्मात्कोटिगुणं पुण्यं तुलसीस्तवराजतः ।
 पुत्रार्थी पुत्रमाप्नोति राज्यार्थी राज्यमाप्नुयात् ॥ २२
 किं तेन बहुनोक्तेन मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ।
 सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीं दत्त्वा यत्फलमाप्नुयात् ।
 तत्फलं समवाप्नोति तुलसीपत्रदानतः ॥ २३ —ब्रह्मपुराणतः

— ★ —

तुलसीकवचम्-१

कवचं तव वक्ष्यामि भवसंक्रमनाशनम् ।
 यस्य जापेन सिद्धयन्ति सर्वार्था नातियत्नतः ॥ १

துலசீ பாது மே ந்த்யம் தீரோவத்ரோஷநாஸிகா: ।
 ஸ்ரோத்ரநேத்ரலலாடம் ச பூக்போலம் நிரந்தரம் ॥ ௨
 ஸ்ரீஸக்ஷீ பாது மே கण्ठம் பூஜை வக்ஷஸ்வ கக்ஷகம் ।
 பூஷம் ச பித்ரம் சர்வம் ஸ்தனம் ஜானூ ச ஹத்தம் ॥ ௩
 ஸுபா பாதூதரம் நாபிம் பார்ஷ் ஹஸ்தாஹுலிம் ததா ।
 ஜாத்ரம் வஹ்நிமக்ஷிலம் குதம் ஜதநகுஹ்யகம் ॥ ௪
 பாபஹாரிணயவது மே ஁ரூ ஸ்பிஷ்மாஸஜானுகம் ।
 புணயதாஸவது மே ஜஹ்நி பாதை நாரதஸேவிதா ॥ ௫
 யதுக்தம் யசு நோக்தம் மே யதாஹம் யத்ததான்தரம் ।
 சர்வாங் பாது மே தேவீ நாராயணமந:ப்ரியா ॥ ௬
 இதீதம் கவசம் திவ்யம் துலஸ்யா: சர்வஸித்திக்ருத ।
 த்ரிஸந்ந்யம் யோ ஜபேதஸ்ய ஸ்ரீவித்வாஸ்யுஷ்வ வர்த்தை ॥ ௭
 ப்ராசீ: ஷட் விலித்வெத்ரேத்வா: உதீரீம் பசு சைவ ஹி ।
 சந்ஸ்யானாம் விம்சதிஸ்தத்ர கோஷ்தானாம் து பவிஷ்யதி ॥ ௮
 கோஷ்தே கோஷ்தே லித்வெத்பாதம் மந்த்ரஸ்யாஸ்ய யதா஁்ரமம் ।
 பூர்ஜே ரோசநயா வித்வானு கோஷ்தம் குஹ்நிமமித்ரயா ॥ ௯
 யஸ்ய யந்த்ரமிதம் மூர்த்தி பூஜே கண்தேஸ்தவா பவேத் ।
 ச஁த்ராமே வ்யவஹாரே ச சோரவ்யா஁ப்ரபயேஷு ச ॥ ௧௦
 மாரீபயே வர்ஷபயே நிர்஁தாதி பயபீடிதே ।
 க்ஷயாபஸ்த்மாஸ்பீடாஸு சர்ப்வத்ரிகலூல(த)கே ॥ ௧௧
 தாபஜ்வரேஸ்தவா ஶீதே நேத்ரரோகே ச து:ஸஹே ।
 ந தஸ்ய கிம்சிட் துரிதமிஹாமுத்ர ச ஜாயதே ॥ ௧௨

वन्ध्या या धारयेद्यन्त्रं अचिरात्पुत्रिणी भवेत् ।

इतीदं कवचं प्रोक्तं वादे च विजयप्रदम् ॥ १३

गोमयेन मृदा चैव निर्माय प्रतिवादिनम् ।

लम्बमानां तस्य जिह्वां कृत्वा च निहया लिपेत् ॥ १४

वामपादेन चाक्रम्य तज्जिह्वां कवचं जपेत् ।

अचिरात्तस्य जिह्वायाः स्तम्भो भवति संसदि ॥ १५

वश्यमाकर्षणं चैव स्तम्भनोच्चाटने तथा ।

द्वेषणं मारणं चैव मन्त्रेणानेन विन्दति ॥ १६

विन्यस्तकवचो यस्तु मन्त्रराजेन मन्त्रितम् ।

भक्षयेत्तु त्वचं तस्य वाक्पतित्वं न संशयः ॥ १७

काम्यसिद्धिर्मयोक्ता ते मोक्षसिद्धिं निशामय ।

यो नवैस्तुलसीपत्रैः सालग्रामशिलार्चनम् ॥ १८

कुर्यात्पुरुषसूक्तेन तस्य मोक्षः करे स्थितः ।

—वृद्धपाद्मतः

—★—

तुलसीकवचम्-२

अस्य श्रीतुलसीकवचस्तोत्रमंत्रस्य, श्रीमहादेव ऋषिः,
अनुष्टुप्छंदः, श्रीतुलसी देवता, मनसीप्सितकामना-सिद्धयर्थं
जपे विनियोगः ॥

तुलसि श्रीमहादेवि नमः पंकजधारिणि ।

शिरो मे तुलसी पातु भालं पातु यशस्विनी ॥ १

दृशौ मे पद्मनयना श्रीसखी श्रवणे मम ।

घ्राणं पातु सुगंधा मे मुखं च सुमुखी मम ॥ २

जिह्वां मे पातु शुभदा कंठं विद्यामयी मम ।
 स्कंधौ कङ्कारिणी पातु हृदयं विष्णुवल्लभा ॥ ३
 मध्यं मे पुण्यदा पातु नाभिं सौभाग्यदायिनी ।
 कटिं कुंडलिनी पातु ऊरू नारदवन्दिता ॥ ४
 जननी जानुनी पातु जंघे सकलवन्दिता ।
 नारायणप्रिया पादौ सर्वाङ्गं सर्वरक्षिणी ॥ ५
 संकटे विषमे दुर्गे भये वादे महाहवे ।
 नित्यं हि संध्ययोः पातु तुलसी सर्वतः सदा ॥ ६
 इतीदं परमं गुह्यं तुलस्याः कवचामृतम् ।
 मर्त्यानाममृतार्थाय भीतानामभयाय च ॥ ७
 मोक्षाय च मुमुक्षूणां ध्यायिनां ध्यानयोगकृत् ।
 वशाय वश्यकामानां विद्यायै वेदवादिनाम् ॥ ८
 द्रविणाय दरिद्राणां पापिनां पापशान्तये ॥ ९
 अन्नाय क्षुधितानां च स्वर्गाय स्वर्गमिच्छताम् ।
 पशव्यं पशुकामानां पुत्रदं पुत्रकांक्षिणाम् ॥ १०
 राज्याय भ्रष्टराज्यानामशान्तानां च शान्तये ।
 भक्त्यर्थं विष्णुभक्तानां विष्णौ सर्वातरात्मनि ॥ ११
 जाप्यं त्रिवर्गसिद्धयर्थं गृहस्थेन विशेषतः ।
 उद्यन्तं चण्डकिरणमुपस्थाय कृताञ्जलिः ॥ १२
 तुलसीकानने तिष्ठन्नासीनो वा जपेदिदम् ।
 सर्वान्कामानाप्नोति तथैव मम सन्निधिम् ॥ १३
 मम प्रियकरं नित्यं हरिभक्तिविवर्धनम् ।
 या स्यान्मृतप्रजा नारी तस्या अङ्गं प्रमार्जयेत् ॥ १४

सा पुत्रं लभते दीर्घजीविनं चाप्यरोगिणम्।

वंध्याया मार्जयेदंगं कुशैर्मन्त्रेण साधकः ॥ १५

सा च संवत्सरादेव गर्भं धत्ते मनोहरम्।

अश्वत्थे राजवदयार्थी जपेत्प्रातः सरूपभाक् ॥ १६

पलाशमूले विद्यार्थी तेजोऽर्घ्यभिमुखे रवेः।

कन्यार्थी चंडिकागेहे शत्रुहृत्यै गृहे मम ॥ १७

श्रीकामो विष्णुगेहे च उद्याने स्त्री वशा भवेत्।

किमत्र बहुनोक्तेन शृणु सैन्येश तत्त्वतः ॥ १८

यं यं काममभिध्यायेत्तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १९

துளஸீ விவாஹம்

கார்த்திகை மாதத்திய சுக்ல ஏகாதசியன்று ப்ரபோதினீ ஏகாதசி - தேவ உத்தாபன ஏகாதசி கொண்டாடுவர். மழை காலத்தின் 4 மாதங்களில் (ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசி- கார்த்திகை) சாதுர்மாஸ்ய விரதமிருப்பர். ஆடி சுக்ல ஏகாதசியன்று தொடங்கிய இந்த விரதம் கார்த்திகை சுக்ல ஏகாதசியில் முடிவுறும். ஆவணியில் கறிகாய்களையும், புரட்டாசியில் தயிரையும், ஐப்பசியில் பாலையும், கார்த்திகையில் பருப்பு வகையையும் உணவில் தவிர்த்து விரதமிருப்பர். ஆடி ஏகாதசியில் விஷ்ணுநித்தரை கொண்டு கார்த்திகை ஏகாதசியில் விழித்தெழுவார். “தவயி ஸுப்தே ஜகந்நாத ஜகத்ஸுப்தமிதம் பவேத். விபுத்தே ச விபுத்தயேத ப்ரஸந்நோ மே பவ அச்யுத” என நீ தூங்கினால் உலகம் தூங்கும். நீ விழித்திருந்தால் உலகம் விழிப்பும். நீ என்றும் அருள் புரிவாய் என வேண்டுவார். ப்ரபோதன ஏகாதசியன்று விஷ்ணுவிற்கு திருப்பள்ளியெழுச்சி கொண்டாடி சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வார். இந்த நான்கு மாதங்களில் வெளிப்பயணத்தை நிறுத்திடுவர். த்வாதசியன்று துளஸியுடன் விஷ்ணுவிற்கு விவாஹம் செய்து வைப்பர்.

விஷ்ணு பக்தையான துளஸி விஷ்ணுவையே மணக்க விரும்பித் தவமிருந்து விஷ்ணுவை மணந்து விஷ்ணுவின்

வழிபாட்டில் பல வகைகளில் இடம் பெற்று துளஸி இல்லாத வழிபாடு பலன் தராது என்ற அளவிற்கு முக்ய நிலை பெற்றாள். மற்றொரு வகையில் பிருந்தாவனமாகி பால கிருஷ்ண லீலை ராஸ கீர்டை முதலியவை நிகழ்ந்த இடமாகிச் சிறப்படைந்தாள்.

தேவீ பாகவதத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரமாத்மா பற்றிய சரிதம் சிறந்துள்ளது. வைகுண்டம் விஷ்ணு பரப்ரஹ்ம நிலையிலிருந்து ஸகுணப்ரஹ்மமாக இறங்கித் தன் சக்தியான லக்ஷ்மியுடன் விளங்குமிடம். அதேபோல் கோலோகமும் பரப்ரஹ்மமான கிருஷ்ணன் தன் உலகப் படைப்பிற்கான பிருகிருதி சக்திகளான துர்க்கை, ராதா, லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதீ, ஸாவித்ரீ என்ற ஐவருடன் உலகின் மூலப் பொருளாக, மூலகாரணமாக, மூல இயக்குனராக விளங்குமிடம். லக்ஷ்மியின் ஸகீயான துளஸ் (ப்ருந்தா) ஒரு கோபி. கிருஷ்ணனுடன் அதிகம் கூடியிருந்ததால் ராதைக்குக் கோபம் வந்து சபித்ததால் துளஸி பூமியில் பிறந்து தவம் செய்து பின் சங்ககுடனுடன் வாழ்ந்து கிருஷ்ண பரமாத்மாவுடன் இணைகிறாள். இந்த துளஸிக்கும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும் ராதா கல்யாணம் போல் விரிவாக விவாஹம் கொண்டாடப் பெறுகிறது. இந்த வரலாற்றிற்கான சரிதம் தனியே இடம் பெற்றுள்ளது. துளஸ் தேவி திரும்ப கோலோகம் செல்லுமுன் அவளது உடல் கண்டகி நதியாயிற்று. அவளது கேசங்கள் துளஸிச் செடிகளாயின எனத் தேவீ பாகவதம் கூறும். நெல்லிமரமாக கிருஷ்ணனும், துளஸிச் செடியாக துளஸியும் விவாஹம் செய்து கொள்ளுகின்றனர். நெல்லி மரத்தின் ஒரு கிளையைக் கொணர்ந்து கிருஷ்ணனாக விஷ்ணுவாக ஆவாஹனம் செய்வார். சிலர் விஷ்ணு-துளஸ் இவர்களின் விக்ரஹத்தையோ படத்தையோ துளஸிச் செடியின் அருகில் வைத்து விவாஹம் செய்விப்பார்.

ஸுநத்குமார ஸம்ஹிதையில் விரிவாக துளஸ் விவாஹமுறை கூறப்பட்டுள்ளது. விவாஹச் சடங்கு நாற்புறமும் கரும்பு கட்டிய விவாஹ மண்டபத்தில் விக்நேசுவர பூஜை, புண்யாஹவாசனம். நாந்தீ சிராத்தம் முதலியவற்றுடன் தொடங்கி, துளஸிக்கு (பக்கம் 107) முறைப்படி பூஜை செய்து மண்டபத்தில் அமர்த்தி மாப்பிள்ளை அழைப்பு முறைப்படி வாத்ய கோஷத்துடன் விஷ்ணு (கிருஷ்ண) விக்ரஹத்தையோ சித்திரத்தையோ ஊர்வலமாக அழைத்துவந்து மேடையில் அமர்த்தி, *ஆகச்சபகவன் தேவ அர்ச்சயிஷ்யாமி கேசவ ! துப்யம் ததாமி துளஸிம் ஸர்வ காமப்ரதோபவ* என துளஸி எனும் பெண்ணை மனைவியாக ஏற்பீர் என வேண்டுவர். (காசி யாத்திரை

சென்று வந்த மாப்பிள்ளையிடம் பெண்ணைத் தருவதாகப் பெண்ணின் தந்தை கூறுவதுபோல்) பாத்யம் அர்க்கியமளித்து ஆஸனத்தில் அமர்த்துவார். வரனை விஷ்ணுவாக நினைத்து உரக்க அதனைக் கூறி பாத பூஜை செய்வது போல் லகுவாக விஷ்ணு பூஜை செய்து மதுபர்கமளித்து தன் கோதரம் பிரவரம் மூன்று தலைமுறையினர் பெயர் கூறி அநாதி மத்த்ய நிதந - த்ரைலோக்ய ப்ரதிபாலக ! இமாம் க்ருஹாண துளஸீம் விவாஹ விதிநேச்வரீம் என்று கன்யாதானம் செய்வார். இதனை அன்று முழுவதும் அன்றிரவிலும் விழித்திருந்து (பஜனை) பாடி மறுநாள் காலை த்வாதசாக்ஷர விஷ்ணு மந்த்ரத்தால் ஹோமம் செய்து விவாஹச் சடங்கு முடிந்ததும் இருவரையும் வழியனுப்புவார். மங்களமாக இது இனிது முடியும்.

துளஸீ விவாஹம் செய்ய விரும்புபவர் இதற்கெனவே தனியே ஒரு தொட்டி முதலியவற்றில் துளஸியை வளர்ப்பார்.

प्रसीद मम देवेशि प्रसीद हरिवल्लभे ।

என அடிக்கடி வேண்டுவார். அது வளரத் தொட்டியில்

हरिप्रिये भक्तनुते लक्ष्म्या क्षीराब्धिसंभवे ।

भक्त्या दत्तं मया तोयं तुलसि प्रतिगृह्यताम् ॥

என்று கரிசனத்துடன் வேண்டி நீர் வார்ப்பார். நன்கு வளர்ந்த அதிலிருந்து பூங்கொத்தையோ தளத்தையோ பறிக்காமல் காப்பாற்றுவார். விவாஹத்தை முறைப்படி செய்து தம்பதிகளைத் தம் இருப்பிடத்திற்கு சீர் முதலியவற்றுடன் அனுப்புவதாகக் கொண்டாடுவார். பிறகு அந்த துளஸிச் செடியைத் தினமும் வழிபடுவார். பிறகு அதில் தளம் முதலியவற்றைப் பறிப்பதில்லை. வாடிக் காயந்து குச்சியாகுமுன் அவ்விடத்தில் மற்றொரு பதியனை அதில் இணைத்துச் சிறிது வளர்ந்ததும் காய்ந்ததை அகற்றுவார். தொடர்ந்து அதனைக் காப்பாற்ற அருகில் துளசிச் செடி வளர்ப்பார். அதிலும் தளத்தைப் பறிப்பதில்லை. ஆண்டு தோறும் இந்தப் புண்ய நாட்களில் விவாஹம் செய்விப்பார்.

बृन्दावने हरिप्रबोधनविधिः

(व्रतचूडामणिः)

(अत्रैव हि प्रकर्तव्यः प्रबोधस्तु हरेः खग ।
 हतः शङ्खासुरो दैत्यो नभंसः शुक्लपक्षके ।
 एकादश्यां ततो विष्णुः चातुर्मास्येषु सुप्तवान् ।
 क्षीरोदधौ जाग्रतोऽसावेकादश्यां तु कार्तिके ।
 अतः प्रबोधनं कार्यमेकादश्यां तु वैष्णवैः ॥)

प्रबोधनस्तोत्रम्

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ शङ्खघ्न उत्तिष्ठ श्रुतिसाधक ।
 उत्तिष्ठ जगदाधार त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ १
 उत्तिष्ठ धरणीधार मन्थानगिरिधारक ।
 कूर्मरूपधरोत्तिष्ठ त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ २
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वाराह दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धर ।
 हिरण्याक्षप्राणधातिन् त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ ३
 हिरण्यकशिपुघ्न त्वं प्रह्लादानन्ददायक ।
 लक्ष्मीपते समुत्तिष्ठ त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ ४
 उत्तिष्ठ बलिदर्पघ्न देवेन्द्रपददायक ।
 उत्तिष्ठादितिपुत्र त्वं त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ ५
 उत्तिष्ठ हैहयाधीशसमस्तकुलनाशन ।
 रेणुकाघ्न त्वमुत्तिष्ठ त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ ६
 उत्तिष्ठ रक्षोदमन अयोध्यास्वर्गदायक ।
 समुद्रसेतुकर्तस्त्वं त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ ७

உத்திஷ்ட க்ஸஹரண மத஘ூர்ணித லோசன ।

உத்திஷ்ட ஹலபாணே த்வ் த்ரீலோக்ய் மங்ளல் கुरु ॥ ௮

உத்திஷ்ட த்வ் ஑யாவாஸிந் த்யக்தலூகிகவூத்திக ।

உத்திஷ்ட ப஑்மாஸன஑ த்ரீலோக்ய் மங்ளல் கुरु ॥ ௯

உத்திஷ்ட ம்லேசூநிவஹ லவ஑்ஸஹாரகாரக ।

அஸ்வவாஹ யு஑ான்த த்வ் த்ரீலோக்ய் மங்ளல் கुरु ॥ ௧௦

உத்திஷ்டுத்திஷ்ட ஑ோவிந்த உத்திஷ்ட ஑ரூ஑வ்ஜ ।

உத்திஷ்ட கமலாகான்த த்ரீலோக்ய் மங்ளல் கुरु ॥ ௧௧

(இத்யுக்தவா ஶங்஑஑ேயாதி ப்ராத்த: காலே து வாதேயத்)

வீணாவேணு மூதங்஑ாதி நூத்த஑ீதாதி காரயேத் ॥

உத்யாபயித்வா தேவేశ் பூஜா் தஸ்ய விதாய ச ।

ஸாய் காலே ப்ரகர்த்வ்ய: தூலஸ்யு஑ாஹகோ விதி: ॥)

(கார்த்திகை ஑காதசியன்று காலை பூர் விஷ்ணுவை இந்த ப்ரபோதன ஸ்துதியால் ஑முப்புவர்).

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட சங்கக்க்ந உத்திஷ்ட ச்ருதிஸாதக ।

உத்திஷ்ட ஐகதாதார த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥

உத்திஷ்ட தரணீதார மந்தாநகிரிதாரக ।

கூர்மருபதரோத்திஷ்ட த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 2

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட வாராஹ தம்ஷ்ட்ரோத்த்ருதவஸுந்தர ।

ஹிரண்யாக்ஷப்ராணகாதிந் த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 3

ஹிரண்யகசிபுக்க்ந த்வம் ப்ரஹ்லாதாநந்ததாயக ।

லக்ஷ்மீபதே ஸமுத்திஷ்ட்ட த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 4

உத்திஷ்ட பவிதர்பக்க்ந தேவேந்த்ரபததாயக ।

உத்திஷ்டாதிதிபுத்ர த்வம் த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 5

உத்திஷ்ட ஹைஹயாதீஸஸமஸ்தகுலநாசந ।

ரேணுகாக்ந த்வமுத்திஷ்ட்ட த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 6

உத்திஷ்ட ரக்ஷோதமந அயோத்யாஸ்வர்கதாயக ।

ஸமுத்ரஸேதுகர்தஸ்த்வம் த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 7

உத்திஷ்ட கம்ஸஹரண மதகூர்ணித லோசந ।

உத்திஷ்ட ஹலபாணேத்வம் த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥

உத்திஷ்ட த்வம் கயாவாஸிந் த்யக்தலௌகிக வருத்திக ।

உத்திஷ்ட பத்மாஸநக த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 9

உத்திஷ்ட ம்லேச்ச்சநிவஹ கட்கஸம்ஹாரகாரக ।

அச்வவாஹ யுகாந்த த்வம் த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 10

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த உத்திஷ்ட கருடத்வஜ ।

உத்திஷ்ட கமலாகாந்த த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ॥ 11

என்று சங்கு பேரி முதலிய வாத்யங்களின் முழக்கம், ஆடல் பாடல் வீணை வேணுமுதலிய வாத்ய இசை இவற்றுடன் எழுப்புவர்.

தुलसीविवाहविधि:

(इक्षुदण्डनिर्मिते पुष्पाद्यालङ्कृते मण्डपे विवाहः । तुलसी हरिद्राचन्दनकुङ्कुमपुष्पाद्यालङ्कृता स्वीयवेद्यां प्रथमं पूज्यते ।

शुक्लाम्बरधरं + परमेश्वरप्रीत्यर्थं शुभे शोभने मुहूर्ते + शुभतिथौ तुलस्याः विष्णुना सह विवाहोत्सवमाचरिष्ये । (अप उपस्पृश्य) विघ्नेश्वरपूजां कलशपूजां तुलसी पूजां च यथाविधि निर्वर्त्य.....

विष्णुं विवाहार्थे वरार्हं वस्त्रालङ्करण पुष्पमालादिभिः अलङ्कृत्य वाद्यघोषगीतपुरस्सरं विवाहमण्डपमानीय कर्तानारिकेल-कदलीफल-ताम्बूलादिभिः उपसृत्य मण्डपे आसने प्रतिष्ठाप्य प्रार्थयेत्—

आगच्छ भगवन् देव अर्हयिष्यामि केशव ।

तुभ्यं ददामि तुलसीं प्रतीच्छन् कामदो भव ॥

आसनमिदं, अलङ्कियताम् । पाद्यं समर्पयामि । अर्घ्यं समर्पयामि,
 आचमनीयं समर्पयामि । मधुपर्कं समर्पयामि । हरिद्रालेप-मङ्गलविधिं
 समर्पयामि । तैलाभ्यङ्गपूर्वकं मङ्गलस्नानं समर्पयामि ।
 वस्त्रालङ्करणपुष्पमालाः समर्पयामि । गन्धान्धारयामि । गन्धोपरि
 हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि । पुष्पैः पूजयामि । (१२.२४-१०८
 नामभिरर्चयेत् । (वधूवरौ परस्परमभिमुखौ स्थापयित्वा) ...
 गोत्रोद्भवां .... शर्मणः प्रपौत्रीं, ... शर्मणः पौत्रीं, शर्मणः पुत्रीं
 तुलसीनाम्नीं इमां कन्यकां अजाय अनादये श्री विष्णवे वराय ददामि ।
 (त्रिरुक्त्वा)

अनादिमध्यनिधन त्रैलोक्य प्रतिपालक ।

इमां गृहाण तुलसीं विवाह विधिनेश्वर ॥

पार्वती बीजसंभूतां बृन्दाभस्मनि संस्थिताम् ।

अनादिमध्यनिधनां बल्लभां ते ददाम्यहम् ॥

पयोधृतैश्च सेवाभिः कन्यावद्वर्धितां मया ।

त्वत्प्रियां तुलसीं तुभ्यं ददामि त्वं गृहाण भोः ॥

वाद्यघोष - वेदस्वस्तिवाचन - मङ्गलाशीर्भिः उभौ मेलयित्वा
 गीतादिभिः सन्तोषयेत् । सायमपि पुनः पूजां कृत्वा स्त्रीधनं
 यथाशक्ति दद्यात् ।

विवाहोत्सवपूर्तौ

वैकुण्ठं गच्छ भगवन् तुलस्या सहितः प्रभो ।

मत्कृतं पूजनं गृह्य सन्तुष्टो भव सर्वदा ॥

गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थानं परमेश्वर ।

यत्र ब्रह्मादयो देवाः तत्र गच्छ जनार्दन ॥

इति उभौ अभ्यनुज्ञापयेत् मङ्गलारातिक्तेन सह । तुलसीं यथापूर्वं
रक्षेत् ।

— ★ —

துளஸீ விவாஹமுறை

அழகிய மண்டபத்தில் சுற்றி கரும்புக் கழிகளைக் கட்டி பூமாலே முதலியவற்றால் அலங்கரிப்பர். துளஸிச் செடி பயிராகி உள்ள தொட்டியையும் துளஸிச் செடியையும் மஞ்சள் சந்தனம் குங்குமமிட்டு பூமாலேகளால் அலங்கரித்து விவாஹத்திற்காக ஸங்கல்பம் செய்வர்.

சுக்லாம்பரதரம் + ஸ்ரீ பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் சுபே சோபனே + சுபதிதௌ துளஸ்யா: விஷ்ணுநா ஸஹ விவாஹோத்ஸவம் ஆசரிஷ்யே । (கையலம்பி) விக்நேச்வர பூஜை, கலச பூஜை, துளஸீ பூஜை இவற்றை முறைப்படி செய்து,

விஷ்ணுவை விவாஹ முறைப்படி வரனுக்குரிய ஆடை அணி பூமாலே அலங்காரம் செய்து ஊர்வலமாக வாத்ய கோஷம் - பாட்டுடன் அழைத்து வந்து மண்டபத்தின் வாயிலில் தேங்காய் - பழம் - பூ முதலியவற்றுடன் வரவேற்று, ஆஸனத்தில் அமர்த்தி

ஆகச்ச பகவன் தேவ அர்ஹயிஷ்யாமி கேசவ ।

துப்ப்யம் ததாமி துளஸீம் ப்ரதீச்சன் காமதோ பவ ॥

ஆஸனம் இதம் அலங்கரியதாம் । பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।

மதுபர்கம் ஸமர்ப்பயாமி । ஹரித்ராலேப மங்கள விதிம்

ஸமர்ப்பயாமி । தைலாப்ப்யங்க பூர்வகம் மங்கள ஸ்நானம்

ஸமர்ப்பயாமி । வஸ்த்ராலங்கரண புஷ்பமாலா: ஸமர்ப்பயாமி ।

கந்தான் தாரயாமி । கந்தோபரி ஹரித்ரா குங்குமம் ஸமர்ப்பயாமி ।

புஷ்பை: பூஜயாமி (12-24-108) நாமாக்கள் சொல்லி பூக்களால்

அர்ச்சனைச் செய்யவும்).

வதூவரர்களை ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக் கொள்ளும்படி

நிறுத்தி, ...கோத்ரோத்ப்பவாம், ... சர்மண: ப்ரபௌதரீம், ...

சர்மண: பெளதரீம் ....சர்மண: புத்ரீம் துளஸீம் ஸ்ரீ விஷ்ணவே வராய

ஸமர்ப்பயாமி என்று மூன்று தடவை சொல்லி,

அநாதி மத்தய நிதந த்ரைலோக்யப்ரதிபாலக।

இமாம் க்ருஹாண துளஸீம் விவாஹவிதிநேச்வர ॥

பார்வதீ பீஜஸம்ப்பூதாம் ப்ருந்தாபஸ்மநிஸம்ஸ்த்திதம் ।

அநாதி மத்தய நிதநாம் வல்லபாம் தே ததாம்யஹம் ।

பயோக்க்ருதைச்ச ஸேவாபி: கன்யாவத் வர்த்திதாம்மயா ।

த்வத்ப்ரியாம் துளஸீம் துப்ப்யம் ததாமி த்வம் க்ருஹாண போ: ।

எனக் கூறி வாத்ய கோஷம், வேத மங்களம், மங்கள வாழ்த்துகளுடன் கன்னிகையின் கழுத்தில் மங்கள ஸுத்ரம் கட்டச் செய்து இருவரையும் இணைத்து உட்காரவைத்து கீதம் முதலியவற்றால் மகிழ்விக்க வேண்டும்.

மாலேவரை கீதாதிகள் பாடி மறுபடி முறைப்படி இருவருக்கும் பூஜை செய்து சீர் முதலியவை அளிக்க வேண்டும்.

விவாஹ நிறைவில்

வைகுண்டம் கச்ச பகவன் துலஸ்யாஸஹித: ப்ரபோ ।

மத்க்ருதம் பூஜநம் க்ருஹ்ய ஸந்துஷ்டோபவ ஸர்வதா ॥

கச்ச கச்ச ஸுர்ச்ரேஷ்ட ஸ்வஸ்த்தானம் பரமேச்வர ।

யத்ர ப்ரம்ஹாதயோ தேவா: தத்ரகச்ச ஜநார்தந ॥

என்று இருவருக்கும் ஆனந்தத்துடன் விடை தரவேண்டும்.

அனுப்புமுன் மங்கள ஆரத்தி செய்ய வேண்டும்.

துளஸியை அடுத்த வருஷத்துப் பூஜைவரை முன்னேப் போல் பாதுகாக்க வேண்டும்.

— ★ —

बृन्दावनद्वादशीव्रतम्

(व्रतचूडामणौ)

तुलसी विष्णुविवाहविधिः

देशकालौ ततः स्मृत्वा गणेशं तत्र पूजयेत् ।

पुण्याहं वाचयित्वाऽथ नान्दीश्राद्धं समाचरेत् ॥ १

வேதவா஢ாதிநி஢ீஷீ: விஷ்ணுமூர்த்தீ சமானயேத் ।
 துலஸ்யா நிகடே சா து ஸ்தாப்யா சான்தர்த்தீதா ஢டே: ॥ ௨
 ஂகக்ஷ ஢கவந் ஢ேவ அர்த்தியிஷ்யாமி கేశவ ।
 து஢்யம் ஢டாமி துலஸீம் சர்வகா஢ப்ர஢ோ ஢வ ॥ ௩
 ஢டா஢் ஢்விவார஢ர்஢்யம் ச பா஢்யம் வி஢்ர஢ேவ ச ।
 ததத்ரவாச஢நீயம் ச த்ரிருக்த்வா ச ப்ர஢ாபயேத் ॥ ௪
 பயோ ஢஢ி ஢ுதம் க்ஷீ஢்ரம் காஸ்யபாத்ரபுடே ஢ுதம் ।
 ஢஢ுபர்த்தீம் கூ஢ாண த்வம் வாஸு஢வ ந஢ோஸ்து தே ॥ ௫
 ததோ யே ஸ்வகூலாசாரா: கர்த்தவ்யா விஷ்ணுது஢்யே ।
 ஢ரி஢்ராலேபநா஢்யக்ஷ: கார்ய: சர்வம் வி஢ாய ச ॥ ௬
 கோ஢ூலி ஢஢யே பூஜ்யோ துலஸீகేశவோ புந: ।
 பூதக்பூதக்தத: கார்யீம் சம்முகம் ஢க்ஷலம் ப஢ேத் ॥ ௭
 ஂ஢்ர஢ேஷோ ஢ாஸ்வரே து சங்கல்பம் து ஢஢ர்பயேத் ।
 ஸ்வகோத்ரப்ரவரானுக்த்வா தயா த்ரிபுரூபா஢ிகம் ॥ ௠
 அநா஢ி஢஢்யநி஢ந த்ரிலோக்யப்ரதிபாலக ।
 ஂ஢ாம் கூ஢ாண துலஸீம் விவா஢வி஢ிநேஸ்வர ॥ ௯
 பார்வதீ ஢ீஜச஢்஢ூதாம் ஢ூந்஢ா஢ஸ்஢நி சஸ்திதா஢் ।
 அநா஢ி஢஢்யநி஢நாம் வல்ல஢ாம் தே ஢டா஢்ய஢ம் ॥ ௧௦
 பயோ஢ுதேத்ர சேவா஢ி: கந்யாவ஢்ர஢ிதாம் ஢யா ।
 த்வத்ப்ரியாம் துலஸீம் து஢்யம் ஢ாஸ்யாமி த்வம் கூ஢ாண ஢ோ: ॥ ௧௧
 ஂவம் ஢த்வா து துலஸீம் பத்ரவாத்தீ பூஜயேத்தத: ।
 ராத்ரீ ஜா஢ரணம் குர்யாத் விவா஢ோத்ஸவபூர்வகம் ॥ ௧௨

प्रतिवर्षमिदं कुर्यात् कार्तिकव्रतसिद्धये ।

ततः प्रभातसमये तुलसीं विष्णुमर्चयेत् ॥ १३

बह्नि संस्थापनं कृत्वा द्वादशाक्षरविद्यया ।

पायसाज्य क्षौद्रतिलैः हुनेदष्टोत्तरं शतम् ॥ १४

ततः स्विष्टकृतं हुत्वा दद्यात्पूर्णाहुतिं ततः ।

आचार्यं च समभ्यर्च्य होमशेषं समापयेत् ॥ १५

चतुरो वार्षिकान्मासान् नियमं यस्य यत्कृतम् ।

कथयित्वा द्विजेभ्यस्तत् तथाऽन्यत्परिपूजयेत् ॥ १६

इदं व्रतं मया देव कृतं प्रीत्यै तव प्रभो ।

नूनं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादात् जनार्दन ॥ १७

रेवतीतुर्यचरणे द्वादशीसंयुते नरः ।

न कुर्यात्पारणां कुर्वन् व्रतं निष्फलतां व्रजेत् ॥ १८

ततो येषां पदार्थानां वर्जनं तु कृतं भवेत् ।

चातुर्मास्येऽथवा तूर्जे ब्राह्मणेभ्यः समर्पयेत् ॥ १९

ततः सर्वं समश्नीयात् यद्यदुक्तं व्रते स्थितः ।

दंपतिभ्यां सहैवात्र भोक्तव्यं वा द्विजैः सह ॥ २०

ततो भुक्तोत्तरं यानि गलितानि दलानि च ।

तुलस्यास्तानि भुक्त्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २१

भोजनानन्तरं विष्णोरर्पितं तुलसीदलम् ।

भक्षणात्पापनिर्मुक्तिः चान्द्रायणशताधिकम् ॥ २२

इक्षुखण्डं तथा धात्रीफलं पूगीफलं तथा ।

भुक्त्वा तु भोजनस्यान्ते तस्योच्छिष्टं विनश्यति ॥ २३

एषु त्रिषु न भुक्तं चेदैककमपि येन तु ।
 ज्ञेयं उच्छिष्ट आवर्षं नरोऽसौ नात्र संशयः ॥ २४
 ततः सायं पुनः पूज्यौ इक्षुवंशैश्च मण्डितौ ।
 तुलसीवासुदेवौ च कृतकृत्यो भवेत्ततः ॥ २५
 ततो विसर्जनं कुर्यात् दत्त्वा देयादिकं हरेः ।
 वैकुण्ठं गच्छ भगवन् तुलस्या सहितः प्रभो ॥ २६
 मत्कृतं पूजनं गृह्य सन्तुष्टो भव सर्वदा ।
 गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थानं परमेश्वर ॥ २७
 यत्र ब्रह्मादयो देवाः तत्र गच्छ जनार्दन ।
 एवं विसृज्य देवेशं आचार्याय प्रदापयेत् ॥ २८
 मूर्त्यादिकं सर्वमेव कृतकृत्यो भवेन्नरः ।
 प्रतिवर्षं करोत्येवं तुलस्युद्धाहनं शुभम् ॥ २९
 इह लोके परत्रापि विपुलं सद्यशो भवेत् ।
 प्रतिवर्षं तु यः कुर्यात् तुलसीकरपीडनम् ।
 भक्तिमान् धनधान्यैश्च युक्तो भवति निश्चितम् ॥ ३०

—सनत्कुमारसंहितातः

—★—

प्रदक्षिणनमस्कारविधिः

अन्यद्गुह्यतमं किञ्चित्कथयामि तवाग्रतः ।
 प्रदक्षिणे फलं चैव नमस्कारे तथैव च ॥
 पञ्चाशद्भिर्भवेत् लक्ष्मीः शतैश्च विजयः स्मृतः ।
 लक्षे तु सर्वसिद्धिः स्यात् नात्र कार्या विचारणा ॥

—भविष्यपुराणतः

तुलसीमहिमा - ग्रहणादौ नियमश्च ।

प्रसीद मम देवेशि प्रसीद हरिवल्लभे ।

तुलसीमिति संप्रार्थ्य अर्चयेद्धरिमव्ययम् ॥

अस्नात्वा तुलसीं छित्वा देवार्चन परायणः ।

तत्सर्वं निष्फलं चैव पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ॥ २

पापानि यानि रविसूनुपटस्थितानि

गोब्रह्मबालपितृमातृवधादिकानि ।

नश्यन्ति तानि तुलसीवनदर्शनेन

गोकोटिदानसदृशं फलमाप्नुवन्ति ॥ ३

तुलसीकाननं यत्र यत्र पद्मवनानि च ।

वसन्ति वैष्णवा यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ॥ ४

तुलसीमञ्जरी ग्राह्या तदभावे दलं स्मृतम् ।

दलाभावे तु पत्रं स्यात्पत्राभावे तु काष्ठकम् ॥ ५

काष्ठाभावे तु मूलं स्यात् मूलाभावे तु मृत्तिका ।

मृत्तिकाया अभावे तु तुलसी शब्द इष्यते ॥ ६

पङ्कजं पञ्चरात्रं स्यात्सप्तरात्रं तु बिल्वकम् ।

तुलसी दशरात्रं स्यात्ततः पर्युषितं भवेत् ॥ ७

सङ्क्रान्तौ पक्षयोरन्ते द्वादश्यां निशि सन्ध्ययोः ।

चिन्वन्ति तुलसीं ये वै निकृण्वन्ति हरेः शिरः ॥ ८

ग्रहणे च व्यतीपाते भौमभार्गवभानुषु ।

नाहरेत्तुलसीपत्रं न मध्याह्ने ततः परम् ॥ ९

मध्याह्ने परे यस्तु हरिपूजापरायणः ।

चिनोति यस्तु तुलसीं अधो गच्छति नान्यथा ॥ १०

निर्माल्यमपि वै ग्राह्यं तुलस्या हेमपुष्पवत् ।

शङ्खोदकेन प्रक्षाल्य विष्णवे च निवेदयेत् ॥ ११

तुलस्याः कोमलैः पत्रैः श्रीहरेः पादपङ्कजम् ।

पूजनं ये प्रकुर्वन्ति कृतार्थाः स्युर्न संशयः ॥ १२

द्वादश्यां जागरे रात्रौ प्राशयेत्तुलसीदलम् ।

द्वाविंशदपराधांश्च क्षमते हरिरव्ययः ॥ १३

विष्णोर्विमानं यः कुर्यात्तुलस्याः कोमलैर्दलैः ।

हंसयुक्तविमानेन विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १४

पक्षद्वये च संक्रान्तौ द्वादश्यां सूतकद्वये ।

संग्रहो नैव कर्तव्यो निषिद्धदिवसेष्वपि ॥ १५

त्यजेत्पर्युषितं पुष्पं त्यजेत्पर्युषितं जलम् ।

न त्यजेत्तुलसीपत्रं न त्यजेज्जाह्नवीजलम् ॥ १६

पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्याः सरितस्तथा ।

वासुदेवादयो देवा वसन्ति तुलसीवने ॥ १७

तुलसीगन्धमाघ्राथ पितरस्तुष्टमानसाः ।

प्रयान्ति गरुडारूढाः सहिताश्चक्रपाणिना ॥ १८

रोपणात्पालनात्सेकाद् दर्शनात्स्पर्शनानृणाम् ।

तुलसी दहते पापं बाङ्मनःकायसञ्चितम् ॥ १९

अमृतां सर्वकल्याणीं शोकसन्तापनाशिनीम् ।

आधिव्याधिहरீं नृणां तुलसि त्वां नमाम्यहम् ॥ २०

आम्रारोपसहस्राणि पिप्पलानि शतानि च ।

तत्फलं सममेकेन तुलसी विटपेन च ॥ २१

राजद्वारे सभामध्ये संग्रामे शत्रुपीडने ।

तुलसीस्मरणं कुर्यात् सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ २२

कृष्यारम्भे तथा पुष्ये विवाहे चार्थसंग्रहे ।

सर्वकार्येषु सिद्धयर्थं प्रस्थाने तुलसीं स्मरेत् ॥ २३

यः स्मरेत्तुलसीं सीतां रामं सौमित्रिणा सह ।

विनिर्जित्य रिपून् सर्वान् पुनरायाति कार्यकृत् ॥ २४

खादन्मांसं पिबन्मद्यं संगच्छन्नन्त्यजादिभिः ।

सद्यो भवति पूतात्मा कर्णयोस्तुलसीं धरन् ॥ २५

चतुष्कर्णे मुखे चैकं नाभावेकं तथैव च ।

शिरस्येकं तथा प्रोक्तं तीर्थे त्रयमुदाहृतम् ॥ २६

अन्नोपरि तथा पञ्च भोजनान्ते दलत्रयम् ।

एवं श्रीतुलसी ग्राह्या अष्टादशदला सदा ॥ २७

पूजनानन्तरं विष्णोः अर्पितं तुलसीदलम् ।

भक्षयेत् देह शुद्धयर्थं चान्द्रायणशताधिकम् ॥ २८

नैवेद्यमन्नं तुलसीविमिश्रितं

विशेषतः पादजलेन विष्णोः ।

योऽश्नाति नित्यं पुरतो मुरारेः

प्राप्नोति यज्ञायुत कोटिपुण्यम् ॥ २९

द्रव्यान्तरयुतं तैलं न दुष्येद्ग्रहणं विना ।

तुलसीदलसंयुक्तं ग्रहणेऽपि न दुष्यति ॥ ३०

துலசீசஹ்நாமாவலி:

ओं तुलस्यै नमः । श्रीप्रदायै । भद्रायै । श्रीविष्णुप्रियकारिण्यै ।
क्षीरवारिधिसंभूतायै । भूतानामभयङ्कर्यै । महेश्वरप्लवायै । सिद्धये ।
सिद्धिदायै । सिद्धपूजितायै । सिद्धान्तगम्यायै । सिद्धेशप्रियायै ।
सिद्धजनार्थदायै । नारदानुग्रहायै । देव्यै । भक्ताभद्रप्रणाशिन्यै ।
श्यामजायै । चपलायै । श्यामायै । श्यामांग्यै नमः ॥ २०

ओं सर्वसुन्दर्यै नमः । कामदायै । चामुण्ड्यै । त्रैलोक्य-
विजयप्रदायै । कृष्णरोमायै । कृष्णवेण्यै । बृन्दावन-विलासिन्यै ।
हृद्धयेयायै । पञ्चमहिष्यै । ईश्वर्यै । सरस्वत्यै । करालविक्रमायै । कामायै ।
गौर्यै । काल्यै । शांभव्यै । नित्यायै । निगमवेद्यायै । निखिलागमरूपिण्यै ।
निरंजनायै नमः ॥ ४०

ओं नित्यसुखायै नमः । चन्द्रवक्त्रायै । मत्यै । मह्यै । चन्द्रहासायै ।
चन्द्रलिप्तायै । चन्दनाक्तस्तनद्वयायै । वैष्णव्यै । विष्णुवनितायै ।
विष्ण्वाराधनलालसायै । उमायै । चण्ड्यै । ब्रह्मविद्यायै । मारमात्रे ।
वरद्युतये । द्वादशीपूजितायै । रम्यायै । द्वादशीसुप्रियायै । रत्यै । धृत्यै
नमः ॥ ६०

ओं कृत्यै नमः । नत्यै । शान्त्यै । शान्तिदायै । त्रिफलायै । शुचये ।
शुभानुरागायै । हरिद्वर्णायै । शुभावहायै । शुभायै । शुभान-नायै ।
सुभुवे । भूर्भुवःस्वःस्थवन्दितायै । पञ्जिकायै । काशिकायै । पन्त्यै ।
मुक्त्यै । मुक्तिप्रदायै । वरायै । दिव्यशाखायै नमः ॥ ८०

ओं भव्यरूपायै नमः । मीमांसायै । भव्यरूपिण्यै । दिव्यवेण्यै ।
हरिद्रूपायै । सृष्टिदात्र्यै । स्थितिप्रदायै । काल्यै । करालनेपथ्यायै ।
ब्रह्मरूपायै । शिवात्मिकायै । पर्वमानायै । पूर्णतारायै । राकायै ।
राकास्ववर्णभासे । सुवर्णवेद्यै । सौवर्णरत्न-पीठसमाश्रितायै ।
विशालायै । निष्कलायै । वृष्ट्यै नमः ॥ १००

ओं वृक्षवेद्यायै नमः । पदात्मिकायै । विष्णुपादाश्रितायै । वेद्यै ।
विधिसूतायै । महालिकायै । सूतिकायै । सुहितायै । सूरि-गम्यायै ।
सूर्यप्रकाशिकायै । काशिन्यै । काशितनयायै । काशिराज-वरप्रदायै ।
क्षीराब्धिपूजाविरतायै । आद्यायै । क्षीरप्रियायै । अमृतायै । क्षीरकण्ठ्यै ।
सहस्राक्ष्यै । शोणायै नमः ॥ १२०

ओं भुजगपादुकायै नमः । उषसे । बुद्धायै । त्रियामायै । श्यामलायै ।
श्रीप्रदायै । तनवे । सरस्वतीड्यायै । शर्वाण्यै । शर्वाणीशप्रियंकर्क्यै ।
आद्यलक्ष्म्यै । अन्त्यलक्ष्म्यै । सुगुणायै । निर्गुणायै । सत्यै ।
निर्वाणमार्गदायै । देव्यै । क्षीरिण्यै । हसिन्यै । क्षमायै नमः ॥ १४०

ओं क्षमावत्यै नमः । क्षमानाथायै । निर्विद्यायै । नीरजायै ।
विद्यकायै । क्षित्यै । ब्रह्माण्यै । रात्रिरूपायै । शाखायै । बालात्मिकायै ।
बलायै । भारत्यै । विशिखायै । पद्मायै । गरिम्णे । हंसगामिन्यै । गौर्यै ।
भूत्यै । विरक्तायै । भूधात्र्यै । भूतिदायै नमः ॥ १६०

ओं भूत्यै नमः । प्रभञ्जन्यै । सुपुष्टांग्यै । माहेन्द्र्यै । जाल-
रूपिण्यै । पद्मार्चितायै । पद्मजेड्यायै । पथ्यायै । पद्माननायै । अद्भुतायै ।
पुण्यायै । पुण्यप्रदायै । वेद्यायै । लेख्यायै । वृक्षात्मिकायै । स्थिरायै ।
गोमत्यै । जाह्नव्यै । गम्यायै । गंगायै नमः ॥ १८०

ओं सप्तशिखात्मिकायै नमः । लक्षणायै । सर्ववेदार्थसंपत्त्यै ।
कल्पकायै । अरुणायै । कलिकायै । कुङ्कुमलाग्रायै । मायायै । अनन्तायै ।
विराधिकायै । अविद्यावासनानाग्यै (श्व्यै) । नागकन्यायै । कलाननायै ।
बीजालीनायै । मन्त्रफलायै । सर्वलक्षणलक्षितायै । वने स्ववृक्षरूपेण
रोपितायै । नाकिवन्दितायै । वनप्रियायै । वनचरायै नमः ॥ २००

ओं सद्गरायै नमः । पर्वलक्षणायै । मञ्जरीभिर्विराजन्त्यै ।
सुगन्धायै । सुमनोहरायै । सत्यै । आधारशक्त्यै । चिच्छक्त्यै ।
वीरशक्तिकायै । अग्रेय्यै तन्वै । पार्थिवायै तन्वै । आप्यायै तन्वै । वायव्यै
तन्वै । स्वरिन्यै तन्वै । नित्यायै । नियतकल्याणायै । शुद्धायै ।

சுதூதிகாய் | பராய் | சஸாரதாரிகாய் நம: || ௨௨௦

ஔ் ஡்ம்யை நம: | ஶ்நரியான்தகய் | ஶத்யை | சத்யகமாய் | சத்யரூபாய் | சவ்யாசவ்யபராய் | அந்ருதாய் | சவ்யா஢ிந்யை | சர்வதாந்யை | சவ்யேசானபரியாய் | அங்கிகாய் | அஷ்வகணாய் | சஹஸாங்ஸுபராய் | கைவல்யதத்பராய் | யஜ்நா஢ிந்யை | யஜ்நதாந்யை | யஜ்நமகவ்யை | துரு஢்஢ராய் | பரஷ்வததராய் | ரா஢ாய் நம: || ௨௩௦

ஔ் ரேணுகாய் நம: | ஡ிதிஹாரிண்யை | பராத்யை | பரதிாத்யை | கரூடாய் | விஷ்வக்சேனாய் | தநங்ஜயாய் | காமாஶ்யை | ஶ்ரீரகண்தாய் | காமதாய் | உ஢ாமகாணடகாய் | ஢ாமுணடாய் | லகமாத்ரே | பார்வத்யை | பரமான்ருதாய் | ஡்ஹவித்யாய் | மந்நவித்யாய் | மகாவித்யாய் | மஹா஢ித்யை | காமுகாய் நம: || ௨௩௦

ஔ் காமதாந்யை நம: | காம்யசாபாய் | திவா | நிசா | ததிகாய் | கலாய் | காஷ்டாய் | மாசரூபாய் | சர஢்஢ராய் | ருத்ராத்மிகாய் | ருத்ரதாந்யை | ருத்ரத்யை | ருத்ரபரமா஢ிகாய் | கராலவதனாய் | தாஷாய் | நிதாஷாய் | சாகூத்யை | பராய் | தைஜமய்யை | விர்யவத்யை நம: || ௨௪௦

ஔ் விர்யாதிதாய் நம: | பராயணாய் | ஶுரபவாரிண்யை | அஶுத்ரதாய் | ஶுரதாராய் | சுமத்யமாய் | ஔத்ரங்யை | திர்த்யை | விகூதாய் | அவிகூதாய் | சமாய் | தாஷிண்யை | துகாரைணவா஢்யாய் | சர்வார்தசி஢ிததாய் | உ஢ாம஢ேஷ்டாய் | அகாரவா஢்யாய் | சவாய் | பரமாஶ்யை | லக்ஷ்மீரூபாய் | லகாரைண வா஢்யாய் நம: || ௨௫௦

ஔ் நுணா லக்ஷ்மீபரதாய் நம: | சிதலாய் | சிசாரவா஢்யாய் | சுகவரூபிண்யை | குகாரவா஢்யாய் | ஶ்ரீரூபாய் | ஶ்ருதிரூபாய் | சதாசிவாய் | மவ்யாய் | மவஸ்திதாய் | மவா஢ாராய் | மவஹிதக்ஷ்யை | மவாய் | மவகூதாந்யை | மவாமவவிநாசிந்யை | மவவந்஢ாய் | மகவத்யை | மகவத்ரதாந்யை | தாதாமாவங் ஡ூஜநிலாய் (தாதாமாவே பூஜநிலாய்) | சான்த்யை நம: || ௨௬௦

ओं भागवत्यै नमः । प्रियायै । महादेव्यै । महेशानायै ।
महीपालायै । महेश्वर्यै । गहनादिस्थितायै । शक्त्यै । कमलायै ।
कलिनाशिन्यै । कालकेयप्रहृर्यै । सकलाकलनक्षमायै । कलधौता-
कृत्यै । काल्यै । कालकालप्रवर्तिन्यै । कल्यग्रायै । सकलायै । भद्रायै ।
कालकालगलप्रियायै । मंगलायै नमः ॥ ३४०

ओं जृंभिण्यै नमः । जृंभायै । भंजिन्यै । कर्णिकाकृतये । मन्त्रा-
राध्यायै । वारुण्यै । शारदायै । परिधायै । सरिते । वैनायक्यै । रत्नमालायै ।
शरभायै । वर्तिकाननायै । मैत्रेयायै । कामिन्यै । भैष्यै । धनुर्नाराच-
धारिण्यै । कमनीयायै । रंभोरवे । रंभाराध्यपदायै नमः ॥ ३६०

ओं शुभातिथ्यायै नमः । पण्डितकायै । सदानन्दायै । प्रपंचिकायै ।
वाममल्लस्वरूपायै । (....) । सद्योजातायै । शाकभक्षायै । अदित्यै ।
देवतामय्यै । ब्रह्मण्यायै । ब्रह्मणागम्यायै । वेदवाचे । सुरेश्वर्यै । गायत्र्यै ।
व्याहृत्यै । पुष्ट्यै । ताटङ्गद्वयशोभिन्यै । भैरव्यै । चारुरूपायै नमः ॥ ३८०

ओं स्वर्णस्वच्छकपोलिकायै नमः । सुपर्व(वर्ण)ज्यायै ।
युद्धशूरायै । चारुभोज्यायै । सुकामिन्यै । भृगुवासरसंपूज्यायै । भृगुपुत्र्यै ।
निरामयायै । त्रिवर्गदायै । त्रिसुखदायै । तृतीयसवन-प्रियायै ।
भाग्यप्रदायै । भाग्यरूपायै । भगवद्भक्तिदायिन्यै । स्वाहा । स्वधा ।
क्षुधारूपायै । स्तोत्राक्षरनिरूपिकायै । मार्यै । कुमार्यै नमः ॥ ४००

ओं मारारिभञ्जन्यै नमः । शक्तिरूपिण्यै । कमनीय-तरश्रोण्यै ।
रमणीयस्तन्यै । कृशायै । अचिन्त्यरूपायै । विश्वाक्ष्यै । विशालाक्ष्यै ।
विरूपाक्ष्यै । प्रियंकर्यै । विश्वस्यै । विश्वप्रदायै । विश्वभोक्त्र्यै ।
विश्वाधिकायै । शुचये । करवीरेश्वर्यै । क्षीरनायक्यै । विजयप्रदायै ।
उष्णिगे । त्रिष्टुभे नमः ॥ ४२०

ओं अनुष्टुभे नमः । जगत्यै । बृहत्यै । क्रियायै । क्रियावत्यै ।
वेत्रवत्यै । सुभगायै । धवलांबरायै । शुभ्रद्विजायै । भासुराक्ष्यै ।

दिव्यकंचुकभूषितायै । नूपुराढ्यायै । झणझणच्छिञ्जानमणि-
भूषितायै । शचीमध्यायै । बृहद्बाहुयुगायै । मन्धरगामिन्यै ।
मन्दरोद्धारकरण्यै । प्रियकारिविनोदिन्यै । ब्राह्म्यै । सुधात्र्यै नमः ॥ ४४०

ओं ब्रह्माण्यै नमः । अपणायै । वारुण्यै । प्रभा(मा)यै । सौपण्यै ।
शेषविनुतायै । गारुड्यै । गरुडासनायै । धनञ्जयायै । विजयायै । पिङ्गायै ।
लीलाविनोदिन्यै । कौशांब्यै । कान्तिदात्र्यै । कुसुंभायै । लोकपावन्यै ।
पिङ्गाक्ष्यै । पिङ्गरूपायै । पिशंगवदनायै । वसवे नमः ॥ ४६०

ओं त्र्यक्षायै नमः । त्रिशूलायै । धरण्यै । सिंहारूढायै । मृगेक्षणायै ।
ईषणात्रयनिर्मुक्तायै । नित्यमुक्तायै । सर्वार्थदायै । शिववन्द्यायै । शांकर्यै ।
हरेः पदसुवाहिकायै । हारिण्यै । हारकेयूरकनकांगदभूषणायै ।
वाराणस्यै । दानशीलायै । शोभायै । अशेषकलाश्रयायै । वाराह्यै ।
श्यामलायै । महासुन्दप्रपूजितायै नमः ॥ ४८०

ओं अणिमावत्यै नमः । त्रयीविद्यायै । महिमोपेतलक्षणायै ।
गरिमायुतायै । सुभगायै । लघिमालक्षणैर्युतायै । जिह्वायै ।
जिह्वाग्रम्यायै । श्रुतिभूषायै । मनोरमायै । रञ्जन्यै । रंगनित्यायै ।
चाक्षुष्यै । श्रुतिकृद्वलायै । रामप्रियायै । श्रोत्रियायै । उपसर्गभृतायै ।
भुज्यै । अरुन्धत्यै । शच्यै नमः ॥ ५००

ओं भामायै नमः । सर्ववन्द्यायै । विलक्षणायै । एकरूपायै ।
अनन्तरूपायै । त्रयीरूपायै । समाकृत्यै । समासायै । तद्धिताकारायै ।
विभक्त्यै । व्यञ्जनात्मिकायै । स्वराकारायै । निराकारायै । गंभीरायै ।
गहनोपमायै । गुहायै । गुह्यायै । ज्योतिर्मय्यै । तन्त्र्यै । शक्यै नमः ॥
५२०

ओं बलाबलायै नमः । सद्रूपायै । सूक्तिपरायै । श्रोतव्यायै ।
वञ्जुलायै । अध्वरायै । विद्याधरीप्रियायै । सौर्यै । सूरिगम्यायै । सुरेश्वर्यै ।
यन्त्रविद्यायै । प्रदात्र्यै । मोहितायै । श्रुतिगर्भिण्यै । व्यक्त्यै । विभावर्यै ।

जात्यै । हृदयग्रन्थिभेदिन्यै । दारिद्र्यध्वंसिन्यै । काशायै नमः ॥ ५४०

ओं मातृकायै नमः । चण्डरूपिण्यै । नवदुर्गायै । विशालाक्ष्यै । विपश्च्यै । कुब्जिकायै । कामायै । इडारूपायै । मृणाल्यै । दक्षिणायै । पिङ्गलास्थितायै । दूतिन्यै । मौनिन्यै । मायायै । यामाताकर-संज्ञिकायै । कृतान्ततापिन्यै । तारायै । ताराधिपनिभाननायै । रक्षोघ्न्यै । विरूपाक्ष्यै नमः ॥ ५६०

ओं पूर्णिमायै नमः । अनुमत्यै । कुह्यै । अमावास्यायै । सिनीवात्यै । वैजयन्त्यै । मरालिकायै । क्षीराब्धितनयायै । चन्द्रसौदर्यै । अमृतसेविन्यै । ज्योत्स्नानामधिकायै । गुर्व्यै । यमुनायै । रेवत्यै । ज्येष्ठायै । जनो(लो)दर्यै । विश्वंभरायै । शबरसूदिन्यै । प्रबोधिनीयै । महाकन्यायै नमः ॥ ५८०

ओं कमठायै नमः । प्रसूतिकायै । मिहिराभायै । तटिद्रूपायै । भूत्यै । हिमवतीकरायै । सुनन्दायै । मानव्यै । घण्टायै । छायादेव्यै । महेश्वर्यै । स्तंभिन्यै । भ्रमर्यै । दूत्यै । सप्तदुर्गायै । अष्टभैरव्यै । बिन्दुरूपायै । कलारूपायै । नादरूपायै । कलात्मिकायै नमः ॥ ६००

ओं अजरायै नमः । कलशायै । पुण्यायै । कृपाढ्यायै । चक्रवासिन्यै । शुंभायै । निशुंभायै । दाशाह्वायै । हरिपादसमाश्रयायै । त्रिसन्ध्यायै । सहस्राक्ष्यै । शंखिन्यै । चित्रिण्यै । श्रितायै । अश्वत्थधारिण्यै । ईशानायै । पञ्चपत्रायै । वरूथिन्यै । वायुमण्डल-मध्यस्थायै । पदातये नमः ॥ ६२०

ओं पंक्तिपावन्यै नमः । हिरण्यवर्णायै । हरिण्यै । लेखायै । कोशत्मिकायै । ततायै । पदव्यै । पंक्तिविज्ञानायै । पुण्यपंक्ति-विराजितायै । निस्त्रिंशायै । पीठिकायै । सोमायै । पक्षिण्यै । किन्नरेश्वर्यै । केतव्यै । अष्टभुजाकारायै । मल्लिकायै । अन्तर्बहिष्कृतायै । तपस्विन्यै । शनैष्कार्यै नमः ॥ ६४०

ओं गद्यपद्यात्मिकायै नमः । क्षरायै । तमः परायै । पुराणज्ञायै ।
जाड्यहन्त्र्यै । प्रियंकर्यै । नारायण्यै । मूर्तिमय्यै । तत्पदायै ।
पुण्यलक्षणायै । कपालिन्यै । महादंष्ट्रायै । सर्वावासायै । सुन्दर्यै ।
ब्राह्मण्यै । ब्रह्मसंपत्त्यै । मातंग्यै । अमृताकरायै । जाग्रते । सुप्तायै नमः
॥ ६६०

ओं सुषुप्तायै नमः । मूच्छायै । स्वप्नप्रदायिन्यै । सांख्यायिन्यै ।
महाज्वालायै । विकृत्यै । सांप्रदायिकायै । लक्ष्यायै । सानुம்த்யை । नीत्यै ।
दण्डनीत्यै । मधुप्रियायै । आख्याधिकायै । आख्यातवत्यै । मधुविदे ।
विधिवल्लभायै । माध्व्यै । मधुமடாस्वादायै । मधुरास्यायै । दवीयस्यै
नमः ॥ ६८०

ओं वैराज्यै नमः । विन्ध्यसंस्थानायै । काश्मीरतलवासिन्यै ।
योगनिद्रायै । विनिद्रायै । द्वासुपर्णाश्रुतिप्रियायै । मातृकायै ।
पञ्चसामेड्यायै । कल्याण्यै । कल्पनायै । कृत्यै । पंचस्तंभात्मिकायै ।
क्षौमवस्त्रायै । पञ्चाग्रिमध्यगायै । आदिदेव्यै । आदिभूतायै । अश्वात्मने ।
ख्यातिरंजितायै । उद्दामन्यै । संहिताख्यायै नमः ॥ ७००

ओं पञ्चपक्षायै नमः । कलावत्यै । व्योमप्रियायै । वेणुबन्धायै ।
दिव्यरत्नगलप्रभायै । नाडीदृष्टायै । ज्ञानदृष्टिदृष्टायै । तद्भाजिन्यै । दृढायै ।
द्रुतायै (हुतायै) । पञ्चवट्यै । पञ्चग्रासायै । प्रणवसंयत्यै । त्रिशिखायै ।
प्रमदारत्नाय (क्तायै) । सपञ्चास्यायै । प्रमादिन्यै । गीतज्ञेयायै ।
चञ्चरीकायै । सर्वान्तर्यामिरूपिण्यै नमः ॥ ७२०

ओं समयायै नमः । सामवल्लभ्यायै । ज्योतिश्चक्रायै । प्रभाकर्यै ।
सप्तजिह्वायै । महाजिह्वायै । महादुर्गायै । महोत्सवायै । स्वरसायै ।
मानव्यै । पूणायै । इष्टिकायै । वरूथिन्यै । सर्वலोकानां निर्मात्र्यै ।
अव्ययायै । श्रीकरांबरायै । प्रजावत्यै । प्रजादक्षायै । शिक्षारूपायै ।
प्रजाकर्यै नमः ॥ ७४०

ओं सिद्धलक्ष्म्यै नमः । मोक्षलक्ष्म्यै । रञ्जनायै । निरञ्जनायै ।
स्वयंप्रकाशायै । मायै । आशास्यदात्र्यै । अविद्याविदारिण्यै । पद्मावत्यै ।
मातुलंगधारिण्यै । गदाधरायै । खेयात्रायै । पात्रसंविष्टायै ।
कुष्ठामयनिवर्तिन्यै । कृत्स्नं व्याप्य स्थितायै । सर्वप्रतीकायै ।
श्रवणक्षमायै । आयुष्यदायै । विमुक्त्यै । सायुज्यपदवीप्रदायै नमः ॥

७६०

ओं सनत्कुमार्यै नमः । वैधात्र्यै । घृताच्यास्तु वरप्रदायै ।
श्रीसूक्तसंस्तुतायै । बाह्योपासनाश्च प्रकुर्वत्यै । जगत्सख्यै । सख्यदात्र्यै ।
कंबुकण्ठायै । महोर्मिण्यै । योगध्यानरतायै । विष्णुयोगिन्यै ।
विष्णुसंश्रितायै । निःश्रेयस्यै । निःश्रेयःप्रदायै । सर्वगुणाधिकायै ।
शोभाढ्यायै । शांभव्यै । शंभुवन्द्यायै । वन्दारुबन्धुरायै ।
हरेर्गुणानुध्यायन्त्यै नमः ॥ ७८०

ओं हरिपादार्चने रतायै नमः । हरिदासोत्तमायै । साध्व्यै ।
हर्यधीनायै । सदाशुचये । हरिण्यै । हरिपत्न्यै । शुद्धसत्त्वायै । तमोतिगायै ।
शुनासीरपुराराध्यायै । सुनासायै । त्रिपुरेश्वर्यै । धर्मदायै । कामदायै ।
अर्थदात्र्यै । मोक्षप्रदायिन्यै । विरजायै । तारिण्यै । लिङ्गभङ्गदात्र्यै ।
त्रिदशेश्वर्यै नमः ॥ ८००

ओं वासुदेवं दर्शयन्त्यै नमः । वासुदेवपदाश्रयायै । अम्लानायै ।
अवनसर्वज्ञायै । ईशायै । सावित्रिकप्रदायै । अवृद्धिहासविज्ञानायै ।
लोभत्यक्तसमीपगायै । देवेशमौलिसंबद्ध-पादपीठायै । तमो घ्नत्यै ।
ईशभोगाधिकरणायै । यज्ञेभ्यै । यज्ञमानिन्यै । हर्यगगायै । वक्षःस्थायै ।
शिरःस्थायै । दक्षिणात्मिकायै । स्फुरच्छक्तिमय्यै । गीतायै । पुंविकारायै
नमः ॥ ८२०

ओं पुमाकृत्यै नमः । ईशावियोगिन्यै । पुंसा समायै ।
अतुलवपुर्धरायै । वटपत्रात्मिकायै । बाह्याकृत्यै । कीलालरूपिन्यै ।

தமோபிதே । மானவ்யை । துரூபாயை । அல்பசுலாபிபிரகம்யாயை ।
கரா஑்வாரிநிகாசாயை । கர்வாரிஸுபுஷிதாயை । ஑ூரூபாயை ।
஑ுஷ்டமத்யஸ்தாயை । ஑ூபாலபிரயகாரிணயை । ஑ிதேந்ரித்யாயை । விஸ்வ-஑ுக்ருத்யை ।
யந்ருத்யை । யானாயை நம: ॥ ௧௪௦

஑ு ஑ிகித்கித்யை நம: । புருத்யகித்யை । ஑ேதயித்யை ।
மத்யாபிஸுமாரஹாரிணயை । ஑்வரூபவத்யை । ஑ாதாயை । நிராலாபாயை ।
஑ுணாகராயை । ஑ிஸ்வரூபாயை । ஑ூர்ஸேனாயை । வுஷ்டயை । வுஷ்டிபுவர்பிணயை । புரதாததாயை ।
அபுரததாயை । புரதாதத்யை । புரதாததாயை । ஑்ரஹணயை । ஑்ரணியாயை । வைத்யாயை ।
஑ூத்யை நம: ॥ ௧௧௦

஑ு ஑ாத்யை நம: । மஸூரிகாயை । வானபுரஸ்தாயை । தித்யரூபாயை ।
஑ூஹஸ்தாயை । ஑்ரஹணாரிணயை । ஑ாத்மகூரிடாயை । ஑ாத்மரத்யை । ஑ாத்மவத்யை ।
அஸிதே஑்ஷணாயை । அநிஹாயை । மூநிந்யை । ஹநிஷூந்யாயை । கா஑்மூர்-
வாஸிந்யை । அவ்யதாயை । வி஑யாயை । ரா஑்யை । மூணாலதுலிதாஸுதாயை ।
஑ுஹாஸதாயை । ஑ூர்மத்யை நம: ॥ ௧௧௦

஑ு அநாதாயை நம: । அநாதர஑்ஷிணயை । யூபாத்மிகாயை । வேதிரூபாயை ।
ஸு஑ூபாயை । ஑ூவரூபிணயை । ஑்ானூபுதேஸிந்யை । புதூஸூதாங்காயை ।
஑்ானூமுதிரிகாயை । விதிவேதாயை । மந்ருவேதாயை । அர்த்வாதபுரூபிதாயை ।
கிரியாரூபாயை । மந்ருரூபாயை । த஑்ஷிணாயை । ஑்ரஹணாத்மிகாயை । அநேஸாயை ।
அநதாயை । அநூபாஸிந்யை । புரமாத்ம஑ுஜே நம: ॥ ௧௦௦

஑ு ஑மாத்யை நம: । ஑மாத்யை । ஑மாத்யை । ஑மாத்யை । ஑மாத்யை ।
லிபுஸ்தாயை । ஑ட஑ாயை । அஸ்தத்யை । ஑ி஑்ாஸாயை । விபயாத்மிகாயை ।
ஸ்வரரூபாயை । வரூபாயை । தித்யை । ஹஸ்வாயை । ஑்வராத்மிகாயை ।
தரூபாயை । தரூபுணாயை । ஑ாத்யை । ஑்ான்யை । ஑ா஑்ரிவல்ல஑ாயை । ஑லந்ருத்யை
நம: ॥ ௧௨௦

஑ு ஑்ரிணயை நம: । ஑்ருத்யை । ஑்ரிணாத்யை । அ஑ராயை । அமராயை ।
஑்ரிணாங்கஸுபிரயாயை । ரம்யாயை । ரத்யை । ரதிஸுலபுதாயை । நவா஑்ராத்மிகாயை ।

कादिसर्ववर्णात्मिकायै । लिप्यै । रत्नकुङ्कुम-फालाढ्यायै ।
हरिद्राश्रितपादुकायै । दिव्याङ्गरागायै । दिव्याङ्गायै ।
सुवर्णलतिकोपमायै । सुदेव्यै । वामदेव्यै । सप्तद्वीपात्मिकायै नमः ॥
९४०

ओं भृत्यै नमः । गजशुण्डाद्वयभृतसुवर्णकलशप्रियायै ।
तपनीयप्रभायै । लिकुचायै । लिकुचस्तन्यै । कान्तारसुप्रियायै । कान्तायै ।
अरातिव्रातान्तदायिन्यै । पुराणायै । कीटकाभासायै । बिंबोष्ठ्यै ।
पुण्यचर्मिण्यै । ओंकारघोषरूपायै । नवमीतिथि-पूजितायै ।
क्षीराब्धिकन्यकायै । वन्यायै । पुण्डरीकनिभांबरायै । वैकुण्ठरूपिण्यै ।
हरिपादाब्जसेविन्यै । कैलासपूजितायै नमः ॥ ९६०

ओं कामरूपायै नमः । हिरण्मय्यै । कण्ठसूत्रस्थितायै ।
सौमङ्गल्यप्रदायिन्यै । काम्यमानायै । उपेन्द्रदूत्यै । श्रीकृष्णतुलस्यै ।
घृणायै । श्रीरामतुलस्यै । मित्रायै । आलोलविलासिन्यै । सर्वतीर्थायै ।
आत्ममूलायै । देवतामयमध्यगायै । सर्ववेदमयाग्रायै । श्रीमोक्ष-
तुलस्यै । दृढायै । शिवजाड्यापहन्त्यै । शैवसिद्धान्तकाशिन्यै ।
काकासुरस्यार्तिहन्त्यै नमः ॥ ९८०

ओं महिषासुरमर्दिन्यै नमः । पीयूषपाण्यै । पीयूषायै । कामं
वादिविनोदिन्यै । कमनीयश्रोणितटायै । तटिन्निभवरद्युत्यै । भाग्यलक्ष्म्यै ।
मोक्षदात्र्यै । तुलसीतरुरूपिण्यै । बृन्दावन शिरोरोहत्पादद्वयसु-
शोभितायै । सर्वत्रव्याप्ततुलस्यै । कामधुक्तुलस्यै । मोक्षतुलस्यै ।
भव्यतुलस्यै । सदा संसृतितारिण्यै । भवपाशा-विनाशिन्यै ।
मोक्षसाधनदायिन्यै । स्वदलैः परमात्मनः पदद्वन्द्वं शोभयित्र्यै ।
रागबन्धादसंस्करजोभिः कृतदूतिकायै । भगवच्छब्दसंसेव्यपाद
सर्वार्थदायिन्यै नमः ॥ १०००

नमो नमो नमस्तस्यै सदा तस्यै नमो नमः ॥

॥ श्रीः ॥

श्री नृसिंहस्तुतिः (श्री नृसिंहाष्टकम्)

भोखण्डं वारणाण्डं परवरविरटं डम्पडम्पोरुडम्पं

डिं डिं डिं डिं डिं डिं बं दहमपिदहमैर्झपझपझपैश्च झपै ।

तुल्यास्तुल्यास्तुतुल्याः धुमधुमधुमकैः कुङ्कुमाङ्कैः कुमाङ्कैः

एतत्ते पूर्णयुक्तं अहरहकरहः पातु मां नारसिंहम् ॥ १

भोभृद्धोभृद्धुजङ्गं प्रलयरववरं प्रज्वलद् ज्वालमालं

खर्जर्जं खर्जदुर्जं खखचखचखचित्खर्जदुर्गर्जयं तम् ।

भूभागं भोगभागं गगगगगगनं गर्दमत्युग्रगण्डं

स्वच्छं पुच्छं स्वगच्छं स्वजनजननुतः पातुमां नारसिंहम् ॥ २

रानाभ्रं गर्जमानं लघुलघुमकरां बालचन्द्रर्कदंष्ट्रो

हेमाम्भोजं सरोजं जटजटजटिलां जाड्यमानस्तुभीतिः ।

दन्तानां बाधमानां खगटखगटवो भोजजानुः सुरेन्द्रो

निष्प्रत्यूहं सराजा गहगहगहतः पातु मां नारसिंहम् ॥ ३

शङ्खं चक्रं च चापं परशुमिषुमसिं शूलपाशाङ्कुशास्त्रं

बिभ्रन्तं वज्रखेटं हलमूसलगदाकुन्त्यमुत्युग्रदंष्ट्रम् ।

ज्वालाकेशं त्रीनेत्रं ज्वलदनलनिभं हारकेयूरभूषं

वन्दे प्रत्येकरूपं परपदनिवसः पातु मां नारसिंहः ॥ ४

पादद्वन्द्वं धरित्री कटिविपुलतरो मेरुमध्योद्भवमूर्ध्नि

नाभिर्ब्रह्माण्डसिन्धुः हृदयमपि भवो भूतविद्वत्समेतः ।

दुश्चक्रान्तं स्वबाहुं कुलिशनखमुखं चन्द्रसर्वाग्निनेत्रं

वक्त्रं वह्निः सु विद्युत्सुरगणविजयः पातु मां नारसिंहः ॥ ५

नासाग्रं पीनगण्डं परबलमथनं बद्धकेयूरहारं

रौद्रं दंष्ट्राकरालं अमितगुणगणं कोटिसूर्याग्निनेत्रम् ।

गाम्भीर्यं पिङ्गलक्षं भ्रुकुटित विमुखं षोडशार्धार्धबाहुं

वन्दे भीमाट्टहासं त्रिभुवनविजयः पातु मां नारसिंहः ॥ ६

के के नृसिंहाष्टके नरवरसदृशं देवभीत्वं गृहीत्वा

देवन्द्यो विप्रदंदं प्रतिवचनपयायाम्युनप्रत्यनैषीः ।

शापं चापं च खड्गं प्रहसितवदनं चक्र चक्रीचकेन

अमित्ये दैत्यनादं प्रकचविविदुषा पातु मां नारसिंहः ॥ ७

झं झं झं झं झकारं झष झष झषितं जानुदेशं झकारं

हुं हुं हुं हुं हुं हकारं हरितकहहसा यं दिशे वं वकारं

वं वं वं वं वकारं वदनदलिततं वामपक्षं सुपक्षं

लं लं लं लं लकारं लधुवण विजयः पातु मां नारसिंहः ॥ ४

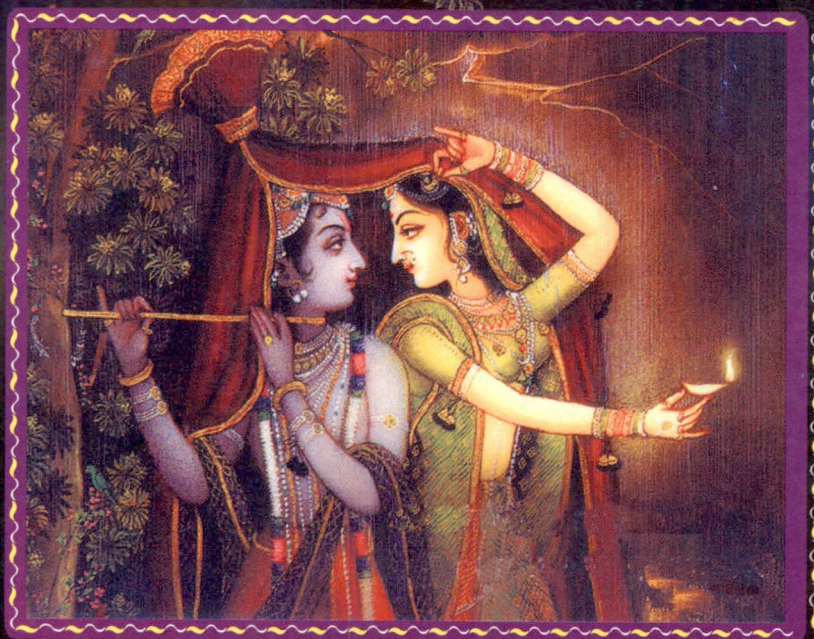
भूत प्रेतपिशाचयक्षगणशः देशान्तदुच्चाटनात्

चोरव्याधिमहज्वरं भयहरं शतृक्षरं निश्चयम् ।

सन्ध्याकालजपन्तमष्टकमिदं सद्भक्तिभोर्वादिभिः

प्रह्लादेव वरे वरस्तु जयिता सत्पूजिताम्भोधये ॥ ९

॥ इति श्री विजयीन्द्र तीर्थ विरचितः श्री नृसिंह स्तुतिः ॥

Lasertypeset & Printed at
V.K.N. ENTERPRISES
Mylapore, Chennai-4
98402-17036